UTSAK

17TH

INTERNATIONAL MEDICINE AND HEALTH SCIENCES RESEARCHES CONGRESS

CONFERENCE ABSTRACTS

ÖZET KİTAPÇIĞI

19-20 OCTOBER 2024

www.utsakcongress.com

17th International Medicine and Heath Sciences Researches Congress

17. Uluslararası
Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

UTSAK

19 - 20 October 2024

Ankara

Medicine and Health Sciences

Tıp ve Sağlık Bilimleri

Abstracts Book

Özet Kitabı

ISBN
978-625-6671-53-9

Editor
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

asos YAYINLARI

Ankara 2024

Publishing Director / Yayın Yönetmeni
Muhammet ÖZCAN

Editor / Editör
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Cover Design / Kapak Tasarımı
Bülent POLAT

Interior Design / İç Tasarım
Mahmut Sami TEMİZ

ISBN
978-625-6671-53-9

Asos Yayınevi
1st Edition / 1. Baskı : 30 October 2024
Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/Merkez/Elazığ
E-Mail: asos@asosyayinlari.com
Web: www. asosyayinlari.com
İnstagram: https://www. instagram.com/asosyayinevi/
Facebook: https://www. facebook.com/asosyayinevi/
Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

B O A R D S / K U R U L L A R

Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar
Kastamonu Üniversitesi

Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu
Dr. Nikola BRZANOV, University Clinic for Traumatology, Skopje
Prof.Dr. Marija Jovanovski SRCEVA, University Clinic for Traumatology, Skopje
Dr. Sabina İSARFİLOVA, Azerbaycan Devlet Tip Universitesi
Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT, Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr., Vazirova Sevda RAUF, Azerbaijan Pedagogical University
Doç. Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Neslihan Külahlıoğlu, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Gizem KURADA, Kastamonu Üniversitesi

Science and Referee Board / Bilim ve Hakem Kurulu
Doç. Dr. Mehmet Akif AKÇAL, Antalya Atatürk Devlet Hastanesi
Dr. Mertcan AKÇAY, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Prof. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa
Dr. Firas Shawqi ALGBURI, Tikrit Üniversitesi, Tıp Fakültesi
Dr. Öğretim Üyesi Mehmet AYKUR, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Prof. Dr. Ghassan AZİZ, Uniersity of Damascus, Damascus, Syria
Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Farah BAKHİSHLİ, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Dr. Öğretim Üyesi Furkan BİLEK, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi
Dr. Aleksandra Gavrilovska BRZANOV, University Clinic for Traumatology
Dr. Öğretim Üyesi Tuğcan DEMİR, Giresun Üniversitesi
Doç.Dr. Mensure ÇAKIRGÖZ, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi
Assoc. Prof. Dr. Kristian Dreij, Karolinska Institutet, Stockholm, Sweden.
Doç. Dr. Sevinj FATULLAYEVA, Azerbaijan Medical University
Assoc. Prof. Dr. Daniela GEORGİEVA, University Clinic for Orthopedic Surgery,Skopje,
Doç. Dr. Şener GEZER, Kocaeli Üniversitesi
Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hatice GÜLER, Erciyes Üniversitesi
Asst. Prof.Dr., Waseem Hassan, Comsats University Islamabad, Lahore Campus, Pakistan
Asst. Prof.Dr., Hammad Ahmad, Imran Idrees College of Pharmacy, Sialkot, Pakistan
Doç. Dr. Sinem İnce BİNGÖL, Başkent Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Onur İNAM, Columbia University Irving Medical Center, New York
Dr Janchulev JOSİF, Uniersity Clinic for Urology,
Dr. Öğretim Üyesi Hafize KIZILKAYA, Yozgat Bozok Üniversitesi
Prof.Dr. Dvoryakovski İgor, National Medical Research Center for Children
Prof. Dr. Hossein Janmohammadi, University of Tbariz
Prof. Dr. Fatih Mehmet KANDEMİR, Aksaray Üniversitesi
Dr. Yegane QASIMOVA, Pediatri Enstitütüsü, Bakü, Azerbaycan
Assoc. Prof. Dr. Ruhollah KİANFAR, University of Tbariz
Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Dr. Mustafa Aykut KURAL, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Dr Jovanovski Srceva MARİJA, University Clinic for Traumatology, R. Macedonia

Prof. Dr. Snežana MARKOVİĆ, Univerzitet U Prištini, Republika Kosova
Dr. Olena MATSENİUS Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi, Ukrayna
Doç.Dr. Tülay Elal MUŞ, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Uzman Dr. Mahir NASİROV, Caspian International Hospital
Assoc. Prof. Dr.Tijana Nastasovic, Clinical Center of Serbia - Belgrade
Dr Brzanov NİKOLA, University Clinic for Traumatology, Skopje R. Macedonia
Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Prof. Dr. Oğuz OMAY, Kocaeli Üniversitesi
Assoc. Prof. Dr. Majid OLYAEE, University of Tbariz
Doç. Dr. Hatice ÖZDEMİR, Atatürk Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülşah ÖZTÜRK ÖZLÜK, Memorial Sisli Hastanes
Prof. Dr. Ibrahim Ilker OZYIGIT, Kyrgyz-Turkish Manas University, Bishkek, Kyrgyzstan
Dr. Ioannis PAPASOTİRİOU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Doç. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Svetlana Radeva, Medical Uniiversiyu of Varna, Bulgaria
Dr. Öğretim Üyesi Şahin PAŞALI, Kastamonu Üniversitesi
Prof.Dr. Minoo RASSOULZADEGAN, Erciyes Üniversitesi
Prof.Dr. Artamonov Rudolf, Faculty of Pediatrics, Russian State Medical University
Prof.Dr. Skender SAİDİ, University Clinic for Urology, Skopje
Doç. Dr. Hasan SALKIN, Beykent Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülçün Türkmen SARIYILDIZ, Ankara Medicana International Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Osman Anıl SAVAŞ, İstanbul Üniversitesi
Prof.Dr. Marija Jovanovski SRCEVA, University Clinic for Traumatology
Prof.Dr. Eteri.T.Surguladze Uniiversity of Kutaisi. , Kutaisi , Georgia
Prof. Dr. Ġryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç.Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu,bosna i Herecgovina
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Özel Koru Hastanesi Hastanesi
Doç. Dr. Tuna ŞAHİN, Adnan Menderes Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Tuba ŞAHİNOĞLU, Selçuk Üniversitesi
Dr. Makbule Tambas, University Medical Center Groningen, University of Groningen,
Doç. Dr. Murat TOPAL, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgeryi, Skopje
Doç.Dr. Kamil Gökçe TULACI, Balıkesir Üniversitesi
Dr. Stankov VİKTOR, Uniersity Clinic for Urology, Macedonia
Doç. Dr. Metin YADİGAROĞLU, Samsun Üniversitesi
Prof. Dr. Tülin Yıldız, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaycan

SEKRETER
Zuhal KOÇ

ÖZETLER
ABSTRACTS

İÇİNDEKİLER

Kimyasal Olaylarda Tıbbi Müdahale İçin Risk Değerlendirmesi....13

Gömülü Diş Çekimi Yapılmadan Gerçekleştirilen Dentigeröz Kist Küretajının İki Yıl Takipli Sonuçları: Dört Olgu Sunumu....15

Hiperparatiroidizm ile İlişkili Nadir Bir Lezyon: Brown Tümörü ve Tanı Süreci....16

Maksillada İntraosseöz Hemanjiyom: Nadir Bir Olgu....17

Odontojenik Enfeksiyona Bağlı Alt Dudakta Gelişen Paralizinin Tedavisi....18

Radyolojik Bulgular Eşliğinde Nadir Bir Juvenil Ossifiye Fibroma Vakası....19

Şeffaf Plak Tedavileri İle İlgili Sorulara Chatgpt Tarafından Verilen Yanıtların Okunabilirlik Düzeyi, Güvenirliği ve Doğruluğu....21

Sürmemiş Yirmi Yaş Diş İle İlişkili Nadir Görülen Büyük Kompleks Odontoma: İki Olgu Sunumu ve Literatür Taraması....22

Ultrason ve Tomografi Bulgularıyla Beş Yıllık Takipli Bir Dev Hücreli Reparatif Granülom Vakası....24

Çenelerin Sık Görülen Kisti Radiküler Kist: Olgu Sunumu....26

Damak Yarığı Olan Bir Hastanın Protetik Rehabilitasyonu....28

Obstrüktif Uyku Apnesi ve Bruksizm Tedavisine Protetik Yaklaşım: Olgu Sunumu....30

Ortodontik Tedavi Sürecinde Oklüzal Splint Kullanımı : Olgu Sunumu....32

Chlorhexıdıne Loaded Electrospun Polycaprolactone Nanofibers As Sustaıned Release Drug Delıvery System for the Treatment of Skın Infectıons....34

Diyabetli Hastaların Fekal Örneklerinde Vana Pozitif Enterokokların Analizi....35

Eczacıların ve Eczacılık Öğrencilerinin Oral Kontraseptifler ve Acil Kontraseptif İlaçlara İlişkin Bilgi Düzeyleri ve Tutumlarının İncelenmesi....36

Eczacılık Fakültesi Öğrencilerinin Kolorektal Kanser Hakkında Farkındalıkları....38

Erkek Cinsel Bozukluklarının Tedavisinde Fizyoterapi ve Farmakoterapinin Rolü....39

Genetik Absans Epilepsili Sıçan Modelinde Ketojenik Diyetin Absans Epilepsi Gelişimi Üzerindeki Etkisinin Araştırılması....40

Ire1a İnhibitörü Gsk2850163, Kolon Kanseri Hücrelerinde Kapesitabinin Antikanser Etkilerini Önemli Ölçüde Artırır....42

Kore Ginsengi'nin Kuprizon ile İndüklenen Demiyelinizasyonda Nöroprotektif Etkileri....44

Nonsteroidal Antiinflamatuvar İlaçların Manyetik Katı Faz Ekstraksiyonu ve Yüksek Basınçlı Sıvı Kromotografisi ile Tayini....46

Obsesif Kompulsif Bozukluk'un Farmakolojik Tedavisi....47

Oral Kontraseptifler ve Klinik Kullanımları....48

Papaver Pseudo-Orientale (Fedde) Medw. Ekstraktının in Vitro Sitotoksik ve Genotoksik Etkilerinin Değerlendirilmesi....49

Medıcago X Varıa Ekstresinin Sekonder Metabolitleri ve Biyolojik Aktiviteleri Üzerinde Farmakognozik Araştırmalar....51

Ratlarda Deneysel Olarak İndüklenmiş Polikistik Over Sendromuna (Pkos) Bağlı Gelişen İnsülin Direncinde Nanoselenyum Kaplı Metformin'in (Met+nanosel) Tedavi Edici Etkilerinin Araştırılması.....53

Yoğun Bakım Ünitelerinde Çalışan Sağlık Profesyonellerinin Enteral Beslenme Tüplerinden İlaç Uygulama Konusunda Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi 55

Non-Spesifik Boyun Ağrısı Olan Bireylerde Telerehabilitasyon Yönteminin Etkinliği.....57

Özel Gereksinimli Bireylerin İnformal Bakım Verenlerinde Egzersiz Farkındalığı, Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Psikolojik Sıkıntı Düzeyi Arasındaki İlişki 59

Pasif Germe ve Propriyoseptif Nöromüsküler Fasilitasyon (Pnf) Germe Tekniklerinin Genç Basketbol Oyuncularında Hız, Çeviklik ve Patlayıcı Güç Üzerindeki Akut Etkileri 61

Yanık Travması Görülen Yaşlı Hastaların Klinik Sonuçları: Tek Merkezli Bir Pilot Araştırma 63

Zihinsel Engeli Olan ve Olmayan Çocukların İnce Motor Becerilerinin Karşılaştırılması.....65

Adölesanlarda Psikolojik Dayanıklılık Güçlendirme Programının Etkinliğini Belirleme 66

Cerrahi Hastalarının Taburcu Olmaya Hazır Olma Durumları ve Öğrenim Gereksinimleri 68

Hastanede Çalışan Hemşirelerin Bulaşıcı Hastalıklara Yönelik Algılarını ve Enfeksiyon Kontrol Önlemlerine Yönelik Tutumlarını Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi 70

Hemşirelik Öğrencilerinin Yaşlılık Korkusu ile Yaşlı Bireyler ile Çalışma İstekliliği Arasındaki İlişki ve Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi.....72

İşyerinde Şiddet Yönetimi Yeterlik Ölçeği'nin Türkçe Sürümünün Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması.....73

Ortopedi Hemşirelerinin Cerrahi Geçiren Yaşlı Hastalarda Ağrı Yönetimi Deneyimleri 75

Sağlık Çalışanlarında Kesici Delici Alet Yaralanmalarının Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir Çalışma 76

Türkiye'de Kronik Hastalığa Sahip Bireylerde Mobil Sağlık Uygulamaları İle İlişkili Yapılan Hemşirelik Lisansüstü Tezlerinin İncelenmesi.....78

Akut Miyeloid Lösemi Hücre Soylarında ve Bir Aml Vakasında Ultrasantrifüj ve Presipitasyon Tabanlı Eksozom İzolasyon Kiti Kullanılarak Eksozom İzolasyonunun Karşılaştırılması.....79

Aronya (Chokeberry) Meyvesinin Metabolik Sendromlu Yaşlı Bireylerde Oksidatif, İnflamatuvar ve Aterojenik Biyobelirteçler Üzerine Etkisinin Araştırılması.....81

Ayak Tabanına Uygulanan Statik Germe ve Self Masajın Denge Üzerine Anlık Etkisinin Karşılaştırılması.....83

Besin Etiketi Okuma Tutumunun, Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutum ve Menü Etiketli İçeceklerdeki Seçime Etkisi 84

Biyoteknoloji ve Sağlık Kavramı 86

Çocuklarda Apendiks Nöroendokrin Tümörlerinin Yönetimi: 6108 Apendektomi İle Tek Merkez Deneyimi 88

Çocuklarda Güçlü Kemikler Gelişiminin Üç Bileşeni.....90

Dashh Diyeti Mitral Anüler Kalsifikasyona Karşı Koruyucu Olabilir 92

Endometrium Kanseri Brakiterapisinde Çok Kanallı Aplikatör Mü Tek Kanallı Applıkatör Mü' Dozimetrik Çalışma 93

Epilepsili Çocuğu Olan Ebeveynlerin Epilepsi Hakkında Bilgi Düzeyinin İncelenmesi: Bir Literatür Taraması 95

Eskrim Kılıç Branşı Sporcularında Hamstring Esnekliğinin Hamle Mesafesine Üzerine Etkisinin Belirlenmesi 97

Genç Yetişkinlerde Mental İyi Oluş ve Sezgisel Yeme Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi 99

Haşlama ve Fazla Suda Pişirme Yöntemlerinin Pirinçlerdeki Arsenik Düzeyi Üzerindeki Etkisi 101

Kadınlarda Akne Vulgaris Şiddeti İle Şeker Tüketimi Arasındaki İlişkisinin İncelenmesi 103

Kadınlarda Üst Trapez Kası Üzerındekı Miyofasiyal Tetik Noktaların Tedavisinde Klasik Masaja Ek Olarak Uygulanan İskemik Kompresyonun Ağrı, Fonksiyonellik ve Yaşam Kalitesi Üzerine Kısa Süreli Etkisinin İncelenmesi 105

Kronik Hepatit B'li Hastalarda Steatohepatit ve Demografik Verilerin Araştırılması 107

Kürek Sporcularında Vibrasyon Uygulamasının Propriosepsiyon ve Anlık Reaksiyon Zamanına Etkisi 108

Mikro Kırık Oluşturulmuş Rat Diz Kıkırdaklarında Kitosanın Hücre Canlılığına Etkisinin İncelenmesi 109

Obezite ve İnsülin Direnci Hastalarında D Vitamini İle Karaciğer Enzimleri Arasındaki İlişki 110

Serebral Anevrizma İçin Açık Cerrahi Sonrası Rezidüel Anevrizma Dolumu Olan Hastalarda Endovasküler Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi 112

Servikal Disk Protezi Uygulanan Hastaların Klinik ve Radyolojik Sonuçları 114

Servikal Kanserin Vasküler Tutulumunda Prediktif Faktörlerin, Klinik Özelliklerin ve Tedavi Sonuçlarının İncelenmesi: Tek Merkez Gerçek Yaşam Verisi 116

Travma Sonrası Stres Bozukluğunun Depresyon Üzerindeki Etkisinde Yaygın Anksiyete Bozukluğunun Düzenleyici Rolü 118

Yetişkin Bireylerdeki Dijital Oyun Bağımlılığının Sosyal Anksiyete İlişkisi 120

Sağlıkta Şiddetin Önlenmesi ve Koruyucu Uygulamalar 121

Genç İnme Hastalarında Etiyolojik Faktörler 122

Amlodipin Toksitesine Bağlı İzole Sağ Kalp Yetmezliği Gelişen 33 Yaşında Erkek Hasta 123

1 Temmuz 2020 Düzenlemesi Sonrası 13 Yaş Td Aşılama Düzeylerinin ve Aşı Yaptırmama Nedenlerinin İncelenmesi 124

Aile Hekimlerinin Obstrüktif Uyku Apne Sendromu (Osas) Konusundaki Bilgi ve Tutumları 126

Aile Hekimliği Birimi Sevk Hızıyla Mortalite Arasındaki İlişki 127

Akciğer Kanserinde Hücre Tipine Göre Kanser Yerleşiminin İncelenmesi 129

Akciğer Karsinomlarında Drp1 Ekspresyonu, Küçük Hücreli Dışı Örnekleminde 130

Annuler Pankreas: Nadir Görülen Bir Konjenital Anomali 132

Arterıa Uterına ve Anatomik Varyasyonları 134

Aterosklerozisin İlaçla Tedavisinde Gelecek Vizyonu 136

Baş ve Boyun Tümörlerinin Gelişiminde Mikrobiyotanın Rolünün Literatür Işığında İncelenmesi 138

Başlık: Boğulma Sonrası Gelişen Akut Respiratuvar Distres Sendromu: Multidisipliner Yaklaşım ve Tedavi Süreci 139

Bilgisayarlı Tomografi İle Humerus Kemiğinin Morfometrik Ölçümlerinin Retrospektif Olarak İncelenmesi 141

Bir Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi Adli Polikliniğine Ceza Sorumluluğu Değerlendirilmesi İçin Başvuran Olguların İncelenmesi 142

Cilengitid Sh-Sy5y Hücrelerinde Hücresel Demir Yükünü Azaltır 144

Covid-19 Enfeksiyonu Sonrası Oluşan Yeni Tanı Lösemi Hastalarının Prognozuna Covid-19 Un Etkisi 146

Crohn Hastalığına Bağlı Cerrahi Komplikasyon ve Postoperatif Siyatik Sinir Hasarı: Bir Vaka Sunumu 148

De Novo 46,xx,t(5;7)(P15.2;q11.2) ve 46,xx,t(1;9)(Q23;q21) Dengeli Resıprokal Translokasyonları ve Habıtuel Abortus İlişkisi 149

Diyabet Risk Faktörlerinin Belirlenmesi ve Makine Öğrenmesi Yöntemleri ile Tahmin Modellerinin Geliştirilmesi 151

Edoksaban Kullanımına Bağlı Oluşan Masif Pektoral Kas Kanaması 153

Eklem İçi Radius Distal Uç Kırıklarının Cerrahi Tedavisinde Açık Redüksiyon İnternal Tespit Yapılmadan Önce Kapalı Redüksiyon ve Perkütan K Teli Tespiti Cerrahi Süreyi Kısaltır mi' 155

Eswl Sonuçlarında Vki'nin Etkisi: Tedavi Başarısı Üzerine Bir İnceleme 156

Evaluation of the Performance of Chatgpt-4 As An Information Source for Parents About 18f-Fdg Pet/ct Scan in Childhood Cancers 157

Femur Başı Avasküler Nekrozunda Otolog Kök Hücre Tedavisinin Etkinliği: Core Dekompresyon ile Kombine Tedavi Yönteminin Karşılaştırmalı Analizi 159

Gbm'de Değişen Mirna Ekspresyonlarının ve Pı3k-Akt Sinyal Yolağındaki Rollerinin İn Siliko Analiz Yoluyla Keşfi 161

Gıst: Bir Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi 163

Humerus Kemiği Anatomisinde Bir Varyasyon: Supratrochlear Foramen 164

Humerus'taki Foramen Nutrıcıum'ların Morfolojik, Morfometrik ve Topografik Anatomisi: Güncel Literatür Derlemesi 165

İbni Sina'nın El-Kanun Fi't-Tıbb Adlı Eserinde Organ Tasnifi 167

İntrakorporeal Vertebroplasti ve Balon Kifoplasti: Osteoporotik Vertebra Kırıklarında Etkinlik ve Güvenilirlik 169

İntrakranial-İntraaksiyel Kitle Nedeniyle Opere Edilen Hastalarda Tümör Lokalizasyonunun Rezeksiyon Kapsamı İle İlişkisi 171

İntraoperatif Nöromonitörizasyonun Önemi ve Klinik Tecrübemiz 173

Kadın ve Erkeklerde Tiroid Kanseri Sıklığının Mortalite ile İlişkisinin Zamansal Analizi 175

Kalıcı Metopik Sütür Olgu Sunumu 177

Lipopolisakkaritle İndüklenen Nöroinflamasyon Sürecinde Ratların Serebellumunda Taurinin Malondialdehit ve Glutatyon Düzeyleri Üzerine Etkisi 178

Loop Diüretiklerinin Tipi ve Kullanımı Kalp Yetersizliği Bulunan Kardiyoloji Poliklinik Başvurusu Olan Hastalarda Mortaliteyi Etkileyebilir 180

Makine Öğrenmesi Algoritmaları ile Hepatit C Virüsü Tespiti 182

Masif Hemoptiziye Neden Olan Mikotik Pseudoanevrizmanın Endovasküler Embolizasyonu 183

Mastoidit ile Koinsidental Menenjit Olgusu 185

Metabolik Sendrom 187

Metabolik Sendromlu Hastaların Hastalık Şiddeti ile Kardiyovasküler Hastalık Risk Hesaplama Sistemi Score2 Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi 188

Metastatik Renal Hücreli Karsinom Hastasında Patolojik Femur Fraktürü Yönetimi: Yüksek Kanama Riski Taşıyan Hastada Transarteriyel Embolizasyon ile Kanama Kontrolü 190

Nadir Bir Cerrahi Komplikasyon: Koter Plak Bölgesinde Yanık 192
Niğde İlinde Diplopi ile Başvuran Kranial Nöropatisi Olan Hastaların Demografik ve Etyolojik Özellikleri 193
Nörodejeneratif Hastalıklarda Deneysel Hayvan Modelleri 195
Nut Karsinomu: Gençlerde Görünen Ender Bir Akciğer Kanseri 196
Obez Çocuklarda İşeme Bozukluklarının Semptom Skoru ile Değerlendirilmesi 198
Obezitede Tiyol/disülfid Oranı İle Malondialdehit Düzeyleri Arasındaki İlişki 200
Otoimmün Hepatit Vakalarında Metabolik İlişkili Yağlı Karaciğer Hastalığı (Masld) Varlığının İncelenmesi: Biyokimyasal ve Demografik Bir Bakış Açısı 202
Otozomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalığı Olan Hastalarda Fabry Hastalığının Araştırılması 204
Pediatrik Kutanöz Mastositoz Vakalarının Retrospektif Klinikopatolojik Analizi 206
Pilonidal Sinüs Hastalığında Rutin Histopatolojik İnceleme Gerçekten Gerekli Mi? 208
Prepubertal Sıçanlarda Testis Torsiyondetorsiyon Hasarına Karşı Prok2'nin Olası Etkileri 209
Sağlıklı Gönüllülerin Klinik Araştırmalara Katılma Nedenlerinin, Engellerinin ve Sosyo-Demografik Özelliklerinin Araştırılması 211
Scımıtar Sendromunda Güncel Cerrahi Tedavi Seçenekleri : Tek Merkezli Deneyim 213
Sglt-2 İnhibitörlerinin Alzheimer Hastalığı Üzerindeki Potansiyel Etkileri 215
Sinus Carotıcus Varyasyonlarının Bilgisayarlı Tomografi İle Değerlendirilmesi 217
Sol Subclavien Arter Anevrizmasına Klinik Yaklaşımımız 219
Tc-99m Dmsa Böbrek Sintigrafisi Yapılan Çocuklarda Maruz Kalınan Radyasyon Düzeyleri 220
Tiroid Hormon Bozukluklarının İncelenmesi: Kuzey Kıbrıs'ta Kişisel Farkındalık ve Bilgiye Yönelik Bir Saha Çalışması, 2024 222
Transrektal Prostat İğne Biyopsisi Patoloji Sonuçlarının Güvenilirliği, 10 Yıllık Ultrasonografi Eşliğinde Prostat İğne Biyopsisi Deneyimimiz 224
Türkiye'de Inflamatuar Bağırsak Hastalığı (Ibh) Sebepli Ölümlerin Sağlık Harcamalarıyla İlişkisi 225
Unilateral Glokom Hastalarında Serebral Beyaz Cevherdeki Mikroyapısal Değişikliklerin Değerlendirilmesi: Tract-Based Spatial Statistics Çalışması 227
Ülkemizde Giardia İntestinalis Enfeksiyonlarının Bölgelere Göre Prevalansı ve Önemi 229
Ventrıculus Tertıus ve Ventrıculus Lateralıs'lerın Morfometrik Değerlendirilmesi 231
Yakını Görememe Şikayeti ile İlk Defa Göz Polikliniğe Başvuran Hastaların Temel Demografik ve Laboratuvar Verilerinin Değerlendirilmesi 232
Yenidoğan'da Nadir Görülen Kısa Barsak Sendromu 234
Yoğun Bakımda Lyme Hastalığı Yönetimi: Gezici Artrit ve Gastrointestinal Komplikasyonları İçeren Bir Vaka 235
Yoğun İnflamatuar ve Granülamatoz Reaksiyon İle Spontan Olarak Küçülen Primer Göğüs Duvarı Tümörü 237
Yüksek ve Dehisan Jugular Bulbus 239
Chalenges in Program of Deceased Donor Transplantatıon in North Macedonıa 240

Kll Zemininde Gelişen Hızlı İlerleyen Glomerulonefrit Saptanan ve İmmünsüpresif Tedaviye Yanıt Veren Hasta; Nadir Bir Vaka 241

Pankreatit Nedeniyle Erken Doğum 242

Tekrarlayan Pankreatitin Nadir Görülen Bir Nedeni: Pankreasta Kist Hidatik 243

Tirotoksikoz Nedeniyle Takip Edilen ve Hidatiform Mol Saptanan Hasta 244

Üst Gis Kanama İle Başvuran Sistemik Lupus Eritematozus Tanılı Hasta 245

Bıldırcın (Jumbo Brown) Orijinli Fekal Escherichia Coli Suşlarında Genişlemiş Spektrumlu Beta Laktamaz (Esbl), Int1 ve Antibiyotik Direncinin Araştırılması 246

Cosmetic Applications of Nanoemulsions 248

Geriatrik Ratlarda Farklı Dozlarda Oluşturulan Akut Flor Zehirlenmesinin Böbrek Fonksiyon Testleri Üzerine Etkisi 249

Impact of a Water-Soluble Oregano-Based Supplement, in Broıler Chıckens in the Face of Intestınal Challenge 251

Türkiye'de Yetiştirilen Bazı Köpek Irklarında Kalça Displazisi Olguları İçin Fcı (Fédération Cynologique Internationale) Kriterlerine Göre Yapılan Radyografik Değerlendirme Sonuçlarının Prognostik Genetik Testler ile Karşılaştırılması 252

Makale id= 59

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-2579-1932

Kimyasal Olaylarda Tıbbi Müdahale İçin Risk Değerlendirmesi

Dr. Öğretim Üyesi Neslihan Külahlıoğlu[1], Ma.St. Fatma Cengiz[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: Fatma Cengiz

Özet: Bu çalışma, endüstriyel sızıntılar ve kimyasal saldırılar dahil olmak üzere kimyasal acil durumlar için risk değerlendirmesi ve tıbbi müdahale stratejilerini analiz etmektedir. Failure Mode and Effects Analysis (FMEA) ve CARVER gibi çerçeveleri kullanan araştırma, mevcut müdahale protokollerindeki kilit zayıflıkları tespit etmektedir. Bu modellerin, gerçek zamanlı durumlara uyum sağlayabilmesi ve tıbbi müdahalelerin etkinliğini artırmak için toksikolojik verilerin entegrasyonu önerilmektedir. Bulgular, gerçek zamanlı tespit, kaynak dağıtımı ve halkın farkındalığı konusunda kritik eksiklikler olduğunu göstermektedir. Vaka çalışmaları, zamanında yapılan müdahalenin ciddi vakaları ve ölüm oranlarını önemli ölçüde azaltabileceğini ortaya koymaktadır ve maruz kalma oranları, müdahale etkinliğine bağlı olarak büyük ölçüde değişiklik göstermektedir. Ekonomik ve toplumsal etkiler, uzun süreli kesintiler ve toplumsal panik dahil olmak üzere değerlendirilmiştir. Kimyasal olaylar için genel risk seviyesi orta ila yüksek olarak değerlendirilmiş ve geliştirilmiş tespit ve müdahale mekanizmalarına ihtiyaç olduğu vurgulanmıştır. Önerilen hafifletme stratejileri, toksikolojik verilerin risk modellerine entegrasyonu, hızlı müdahale protokollerinin geliştirilmesi, tıbbi malzeme stoklarının genişletilmesi ve düzenli acil durum tatbikatlarının yapılmasını içermektedir. Sağlık ve güvenlik kurumları arasındaki sürekli iş birliği, risk değerlendirmelerinin rafine edilmesi ve hazırlıkların artırılması için önemlidir. Bu kapsamlı yaklaşım, FMEA ve CARVER'i içerecek şekilde politika geliştirme ve kaynak dağıtımına rehberlik etmeyi amaçlamaktadır; halk sağlığı hazırlığını iyileştirerek gelecekteki kimyasal olaylarda hayat kurtarabilir

Anahtar Kelimeler: Kimyasal Olaylar, Risk Değerlendirmesi, Tıbbi Müdahale, Toksikolojik Veriler, Acil Müdahale, Fmea, Carver.

Risk Assessment for Medical Intervention in Chemical Incidents

Abstract: This study analyzes risk assessment and medical response strategies for chemical emergencies, including industrial spills and chemical attacks. Utilizing frameworks such as Failure Mode and Effects Analysis (FMEA) and CARVER, the research identifies key vulnerabilities in current response protocols. The integration of toxicological data into these models is proposed to improve the adaptability and effectiveness of medical interventions in real-time situations. The findings indicate critical gaps in real-time detection, resource distribution, and public awareness. Case studies show that timely intervention can significantly reduce severe cases and fatalities, with exposure rates varying widely depending on response efficiency. Economic and societal impacts, including prolonged disruptions and public panic, are also assessed. The overall risk level for chemical events is rated moderate to high, emphasizing the need for improved detection and response mechanisms. Recommended mitigation strategies include integrating toxicological data into risk models, developing rapid response protocols, expanding medical supply stockpiles, and conducting regular emergency drills. Continuous collaboration between health and security agencies is essential to

refine risk assessments and enhance preparedness. This comprehensive approach, incorporating FMEA and CARVER, aims to inform policy development and resource allocation, improving public health preparedness and potentially saving lives in future chemical incidents

Keywords: Chemical Events, Risk Assessment, Medical İntervention, Toxicological Data, Emergency Response, Fmea, Carver.

Makale id= 85

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7955-7201

Gömülü Diş Çekimi Yapılmadan Gerçekleştirilen Dentigeröz Kist Küretajının İki Yıl Takipli Sonuçları: Dört Olgu Sunumu

Doç.Dr. Nilay Er[1], Dr. Öğretim Üyesi F. Gulfesan Canakci[2]
[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi
[2]Trakya Üniversitesi

*Corresponding author: Nilay Er

Özet: Dentigeröz kist, gömülü dişlerin etrafında oluşan ve dişin sürmesini engelleyebilen bir tür çene kistidir. Dentigeröz kist için en yaygın tedavi yöntemi, ilgili dişin çekimi ile birlikte kistin cerrahi olarak çıkartılmasıdır. Bu işlem genellikle lokal anestezi altında yapılır ve kistin büyüklüğüne bağlı olarak farklı teknikler kullanılabilir. Kistin vital yapılar ile ilişkili olması veya tamamen semptomsuz şekilde büyüyerek rutin bir muayenede ortaya çıkması gibi durumlarda; sinir hasarı veya çene kırığı gibi riskleri öğrenmek, hastaları demoralize edebilir ve tedavi reddi/ertelenmesi gibi tablolar ortaya çıkabilir. Her zaman etkeni ortadan kaldırmaya yönelik tedavi en doğru seçenek olarak kabul görse de, hastanın davranış yönetimi amacıyla hekimler alternatif yöntemlerle çözüm bulmaya çalışabilirler. Bu bilgiler doğrultusunda sunulan vaka raporları; gömülü diş ile birlikte dentigeröz kist varlığı teşhis edilen dört hastanın iki yıllık takip sonuçlarını içermektedir. Hastaların sinir hasarı riskini içeren operasyonu kabul etmemeleri üzerine, sadece kist basıncını azaltmaya yönelik olarak diş çekilmeden dentigeröz kist küretajı yapılmıştır. Hastalara genel bilgi verilmiş ve yazılı onamları alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz Kist, Enükleasyon, Gömülü Diş, Küretaj, Tedavi

Two-Year Follow-Up Results of Dentigerous Cyst Curetage Without the Extraction of Impacted Tooth: A Report of Four Case

Abstract: Dentigerous cyst is a type of jaw cyst that forms around an impacted tooth and can prevent the tooth from erupting. The most common treatment method for a dentigerous cyst is the surgical removal of the cyst with the extraction of the relevant tooth. This procedure is usually performed under local anesthesia and different techniques can be used depending on the size of the cyst. In cases where the cyst is associated with vital structures or grows completely asymptomatic and is detected during a routine examination; learning about risks such as nerve damage or jaw fracture may demoralize patients and may result in treatment rejection/delay. Although treatment to eliminate the cause is always accepted as the best option, physicians may try to find solutions with alternative methods for behavioral management of the patient. In line with this information, the case reports presented include the two-year follow-up results of four patients diagnosed with dentigerous cysts with impacted teeth. Since the patients did not accept the operation, which carries the risk of nerve damage, dentigerous cyst curettage was performed without tooth extraction, only to reduce the cyst pressure. Patients were given general information and written consent was obtained.

Keywords: Dentigerous Cyst, Enuclation, Impacted Tooth, Curettage, Treatment

Makale id= 97

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-9063-039X / 0000-0002-1880-9276/ 0000-0001-9258-053X

Hiperparatiroidizm ile İlişkili Nadir Bir Lezyon: Brown Tümörü ve Tanı Süreci

Dt Elif Özge Eltan[1], Dr. Sedef Ayşe Taşyapan[1], Doç.Dr. Hülya Çakır Karabaş[1]
[1]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi ABD

*Corresponding author: Elif Özge Eltan

Özet: Hiperparatiroidizm (HPT), paratiroid bezlerinin fazla parathormonu üreterek kalsiyum homeostazında bozukluklara neden olduğu bir durumdur. Brown tümörler nadir görülen, benign karakterli kemik lezyonları olup osteitis fibrosa cystica olarak da bilinmektedir. HPT'li hastaların %1,5-4,5'inde ortaya çıkmaktadır. Bu olgu sunumunda Brown tümör tanısı almış hastanın diagnoz sürecinden bahsedilecektir. 22 yaşında erkek hasta kliniğimize ani gelişen şişlik şikayetiyle başvurdu. Anamnezinde kronik böbrek yetmezliği olduğu öğrenildi. Panoramik radyografisinde sağ alt molar bölgeden başlayıp ramusa uzanım gösteren radyolusent alan izlendi. Alınan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüsünde ise ilgili alanda sınırları belirgin, ekspansif, uniloküler, hipodens lezyon belirlendi. Histopatolojik bulguları dev hücreli granülomla uyum gösteren hasta, sistemik durumu göz önünde bulundurularak Brown tümör açısından tekrar değerlendirildi ve tanısı kesinleşti. Klinik, radyografik ve histopatolojik bulguları genellikle dev hücreli granüloma ile benzerlik gösteren bu lezyonda radyografik inceleme ve detaylı alınan anamnez ile yapılan klinik korelasyon hekimi doğru tanıya yönlendirecektir.

Anahtar Kelimeler: Hiperparatiroidizm, Brown Tümör, Mandibula

A Rare Lesion Associated With Hyperparathyroidism: Brown Tumor and Diagnostic Process

Abstract: Hyperparathyroidism (HPT) is a disorder in which the parathyroid glands secrete excessive amounts of parathyroid hormone, leading to imbalances in calcium homeostasis. Brown tumors, also referred to as osteitis fibrosa cystica, are rare benign osseous lesions observed in 1.5–4.5% of patients with HPT. This case report outlines the diagnostic process for a 22-year-old male patient who presented with a complaint of acute swelling and a medical history of chronic kidney disease. Panoramic radiography revealed a radiolucent area extending from the right mandibular molar region to the ramus. Subsequent cone-beam computed tomography identified a well-defined, expansile, unilocular, hypodense lesion in the same region. Histopathological examination initially suggested a giant cell granuloma. However, given the patient's systemic condition, further evaluation led to a confirmed diagnosis of a brown tumor. Brown tumors often exhibit clinical, radiographic, and histopathological features similar to giant cell granulomas, necessitating careful radiographic analysis, clinical assessment, and a comprehensive medical history to reach an accurate diagnosis.

Keywords: Hyperparathyroidism, Brown Tumor, Mandible

Makale id= 94

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-0779-6501/ 0000-0002-1880-9276 /0000-0001-9258-053X

Maksillada İntraosseöz Hemanjiyom: Nadir Bir Olgu

Dt Umut Ata Ova[1], Dr. Sedef Ayşe Taşyapan[1], Doç.Dr. Hülya Çakır Karabaş[1]
[1]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi ABD

*Corresponding author: Umut Ata Ova

Özet: İntraosseöz hemanjiyomlar endotel kökenli nadir görülen iyi huylu vasküler tümörlerden olup tüm kemik tümörlerinin %1'inden azını oluşturmaktadır. Kadınlarda 2:1 oranla daha sık görülmekte olup genellikle 2-5. dekatlar arasında rastlanılmaktadır. Vertebra ve kraniyumda sıklıkla görülmekte olup genellikle parietal ve frontal kemikler etkilenmektedir. Mandibula, maksilla ve nazal kemikte nadir olarak karşımıza çıkmaktadır. 68 yaşında kadın hasta uzun süredir mevcut olan ve son dönemde büyüme yaşadığını belirttiği sert şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. İntraoral muayenesinde herhangi bir yumuşak doku lezyonunun eşlik etmediği 22-25 nolu diş bölgesinde sert şişlik izlendi. Panoramik radyografisinde mikst lezyon izlenmekte olup KIBT görüntüsünde bukkal kortike kemikten periferal yumuşak dokulara uzanmış sentrifugal büyüme paterniyle ekspansiyon gösteren güneş patlaması ile karakterize lezyon görülmektedir. Ön tanı olarak ossifying fibroma ve osteosarkom düşünülmüştür. Histopatolojik incelemede maksillada intraosseöz hemanjiyom olduğu belirlendi. Maksillada yerleşim gösterdiğinde çok patognomatik bulgular vermediğinden diagnoz zorlaşmaktadır. Biyopsi sırasında kontrol edilemeyen kanama gibi komplikasyonlar göz önünde bulundurulmalı ve detaylı radyografik değerlendirme önemli bir yer tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İntraosseöz Hemanjiyom, Maksilla, Kıbt

Maxillary Intraosseous Hemangioma: A Rare Case Report

Abstract: Intraosseous hemangiomas are rare benign vascular tumors originating from endothelial cells, accounting for less than 1% of all bone neoplasms. These tumors exhibit a higher prevalence in females, with a 2:1 female-to-male ratio, and are most commonly diagnosed between the second and fifth decades of life. The vertebrae and cranial bones, particularly the parietal and frontal regions, are the most frequent sites of occurrence.This case involves a 68-year-old female patient who presented with a firm swelling that had persisted for an extended period and had recently increased in size. Upon intraoral examination, a firm mass was observed in the region of teeth 22-25, without any associated soft tissue involvement. Panoramic radiography revealed a mixed lesion, while cone-beam computed tomography (CBCT) demonstrated an expansile lesion with a sunburst pattern and centrifugal growth, extending from the buccal cortical bone into the surrounding soft tissues. The initial differential diagnosis included ossifying fibroma and osteosarcoma.Histopathological analysis confirmed the diagnosis of an intraosseous hemangioma in the maxilla. Diagnosis in the maxillary region is often challenging due to the absence of specific pathognomonic features. It is essential to consider potential complications, such as uncontrolled hemorrhage during biopsy, and thorough radiographic evaluation is crucial for accurate diagnosis and management.

Keywords: Intraosseous Hemangioma, Maxillary, Cbct

Makale id= 33

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-3335-302X

Odontojenik Enfeksiyona Bağlı Alt Dudakta Gelişen Paralizinin Tedavisi

Arş.Gör. Ebru Yıldız Dal[1], Dr. Öğretim Üyesi Feyza Özdemir Kısacık[1]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Endodonti Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ebru Yıldız Dal

Özet: Bu vaka sunumunda, 35 nolu diş kaynaklı sekonder apikal apsenin mental sinire yaptığı basıya bağlı alt dudakta gelişen paralizinin tedavisi ve dişin fonksiyonda ağızda kalması amaçlanmıştır. Sistemik olarak sağlıklı 32 yaşındaki erkek hasta kliniğimize şiddetli ağrı, ağız içerisinde şişlik ve alt dudağında uyuşukluk şikâyeti ile başvurdu. Yapılan klinik muayene sonucunda 35 nolu dişte palpasyon ve perküsyona pozitif yanıt alındı. Panoramik ve periapikal radyografi incelemesi sonucu kök ucunda periapikal lezyon görüldü. Klinik ve radyolojik inceleme sonucunda ilgili dişe kök kanal tedavisine karar verildi. Hastaya uygulanacak tedavi hakkında bilgi verilip aydınlatılmış onam alındıktan sonra rubber dam izolasyonu altında 35 nolu dişin kanal tedavisine başlandı, giriş kavitesi açılıp kök kanalı bulundu. Çevresel eğeleme ve her eğe arasında %2,5'luk NaOCl ile irrigasyon yapılarak kemo mekanik preperasyon ile kanal şekillendirildi. Ağız içerisinden ve kök kanalından iki seans pü drenajı sağlandı. Pü drenajı kesilince kök kanalına Ca(OH)2 içerikli medikamant (Calcigel®) yerleştirildi. Üç hafta sonrasına randevu verildi. Üç hafta sonraki randevusunda hastanın alt dudağındaki uyuşukluk geçmişti. Bu seansta kalsiyum hidroksit içerikli medikament (Calcigel®) kanaldan uzaklaştırıldı. Lateral kondensasyon tekniğiyle kök kanal tedavisi tamamlandı. Parestezi; genellikle duyusal sinir veya sinir kökünün hasar görmesi sonucu batma, karıncalanma veya uyuşmaya neden olan rahatsızlıktır. Odontojenik enfeksiyonlardan kaynaklı parestezi olgularında genellikle kök kanal tedavisi veya periapikal cerrahi ile enfeksiyonun giderilmesi yeterli olmaktadır. Kök kanalının dezenfeksiyonu gerçekleştirilerek enfeksiyon ve enflamasyonun ortadan kaldırılması ve apsenin iyileşmesine bağlı olarak sinire yaptığı mekanik baskının azalmasının parestezinin çözülmesindeki en önemli etken olduğu düşünülmektedir. Hastanın parestezinin iyileşme süreci hakkında bilgilendirilmesi ve endişelerinin giderilmesi de önemlidir. Bu vakada odontojenik enfeksiyon sebebiyle alt dudakta gelişen paralizinin rutin endodontik tedavi ile iyileşmesi gösterilmiştir. Apsenin mental sinire olan baskısının ortadan kalkması sonucu alt dudaktaki uyuşukluğun geçmesi sağlanmış olup 6. ay kontrolünde dişin radyolojik, klinik ve fonksiyonel olarak sağlıklı olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Parestezi, Odontojenik Enfeksiyon, Mental Sinir, Sekonder Apikal Apse, Kök Kanal Tedavisi

Makale id= 98

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-2156-8776 / 0000-0002-1880-9276 / 0000-0001-9258-053X

Radyolojik Bulgular Eşliğinde Nadir Bir Juvenil Ossifiye Fibroma Vakası

Arş.Gör. Didem Özer[1], Dr. Sedef Ayşe Taşyapan[1], Doç.Dr. Hülya Çakır Karabaş[1]
[1]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi ABD

*Corresponding author: Didem Özer

Özet: Juvenil ossifiye fibroma (JOF), fibro-osseöz tümörler grubuna ait nadir bir histolojik antitedir. Dünya Sağlık Örgütü'nün yeni sınıflandırmasına göre, 5-15 yaşları arasında hızlı büyüyen, radyolojik olarak iyi sınırlı ve histolojik olarak kemikleşen fibroma ile uyumlu olanlar, juvenil ossifiye fibroma olarak adlandırılmaktadır. JOF vakalarının %85'i yüz kemiklerinde görülmekle birlikte, bazı durumlarda (%12) kalvaryumda ve çok nadiren (%3) ekstrakraniyal olarak tespit edilmektedir. JOF, periodontal ligamentten kaynaklanır ve çocuklarda gözlenen oral tümörlerin %2'sini oluşturmaktadır. Yüz bölgesindeki lezyonların %90'ı sinüsleri, özellikle de maksiller antrumu içerirken, mandibular lezyonlar vakaların %10'unda gözlenmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, nadir görülen JOF vakalarının radyolojik bulgularını bir olgu üzerinden değerlendirmektir. Kliniğimize ani gelişen şişlik şikayetiyle başvuran 8 yaşındaki erkek hastanın herhangi bir sistemik hastalığı bulunmadığı öğrenilmiştir. İntraoral muayenede, yüzde asimetri oluşturan bir şişlik tespit edilmiştir. Panoramik radyografide, 46 numaralı diş bölgesinden başlayarak koronoid proçese uzanan, mandibular kanalı ve 47 numaralı diş germini inferiora doğru deplase eden, uniloküler, hipodens bir lezyon izlenmiştir. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntülerinde ise, panoramik bulgulara ek olarak lezyon içerisinde kalsifiye odaklar görülmüştür. Histopatolojik değerlendirme sonucunda JOF tanısı doğrulanmıştır. Sonuç olarak, JOF lezyonlarının tanısının doğru bir şekilde konulabilmesi için radyolojik bulguların detaylı incelenmesi kritik öneme sahiptir.
Anahtar Kelimeler: Juvenil Ossifiye Fibroma, Mandibula, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi

A Rare Case of Juvenile Ossifying Fibroma With Radiologic Findings

Abstract: Juvenile ossifying fibroma (JOF) is a rare histologic entity belonging to the fibro-osseous tumor group. According to the World Health Organization's new classification, lesions that present in individuals aged 5–15, exhibit rapid growth, have well-defined radiological margins, and are histologically consistent with ossifying fibroma are classified as JOF. Approximately 85% of JOF cases are found in the facial bones, with occasional involvement of the calvarium (12%) and very rare extracranial occurrences (3%). JOF originates from the periodontal ligament and accounts for 2% of oral tumors observed in children. Among facial lesions, 90% involve the sinuses, particularly the maxillary antrum, while mandibular lesions are observed in 10% of cases. This case report aims to evaluate the radiologic findings of rare JOF cases through a specific example. An 8-year-old male patient presented to our clinic with sudden swelling; no systemic illness was reported in his medical history. Intraoral examination revealed facial asymmetry due to swelling. Panoramic radiography showed a unilocular, hypodense lesion extending from the region of tooth 46 to the coronoid process, displacing the mandibular canal and the tooth germ of 47 inferiorly. Cone-beam computed tomography images revealed calcified foci within the lesion, in addition to the panoramic findings.

Histopathological examination confirmed the diagnosis of JOF. In conclusion, detailed evaluation of radiologic findings is critical for accurate diagnosis of JOF lesions.

Keywords: Juvenile Ossifying Fibroma, Mandible, Cone-Beam Computed Tomography

Makale id= 64

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-9454-1335

Şeffaf Plak Tedavileri İle İlgili Sorulara Chatgpt Tarafından Verilen Yanıtların Okunabilirlik Düzeyi, Güvenirliği ve Doğruluğu

Dr. Öğretim Üyesi Kübra Arslan Çarpar[1], Arş.Gör.Dr. Özcan Tanünver[1]
[1] Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Özcan Tanünver

Özet: Amaç: Şeffaf plak tedavisi, ortodonti alanında gittikçe yaygınlaşan ve popülerliği artan bir tedavi yöntemidir. Son zamanlarda sağlık alanında yapay zekaya sahip sohbet robotları, bilgiye erişiminde kolaylık sağlaması nedeniyle popüler hale gelmiştir. Bunların arasında en gelişmiş olan ve en çok tercih edilen ise "Chat Generative Pre-trained Transformer" (ChatGPT) dir. Bu çalışmanın amacı, şeffaf plaklar ile ilgili internet üzerinde sıkça araştırılan soruları tespit etmek ve bu sorulara ChatGPT'nin verdiği yanıtları değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: Şeffaf plak tedavileri ile ilgili web siteleri incelenerek en çok sorulan 20 soru tespit edildi. Bu sorular ChatGPT'nin ücretsiz versiyonuna yönlendirildi. Her cevabın DISCERN testi ile güvenirliği, çevrim içi okunabilirlik aracı ile Ateşman okunabilirlik analizi yapıldı. ChatGPT cevaplarının doğruluğu iki ortodonti uzmanı tarafından 1 ile 4 arasında bir puan ile değerlendirildi (1: Bilgi tamamen doğru, 2: Bilgi doğru ancak eksik, 3: Bilgi kısmen doğru ancak cevapta yanlış bilgi bulunuyor, 4: Cevap tamamen yanlış bilgi içeriyor). Kullanıcılar arası tutarlılık Cohen'in Kappa katsayısı ile değerlendirildi. Metinlerin okunabilirlik düzeylerinin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler kullanıldı. Bulgular: Çalışmada sorulan 20 sorunun ortalama Ateşman Okunabilirlik İndeksi 71.81 ± 6.39 (Kolay) idi. DISCERN skorları 47.80 ± 6.39 ortalamadaydı ve buna göre 'Orta Düzey' kalite ve güvenirliğe sahipti. Cevapların doğruluk düzeyine bakıldığında ise; verilen cevapların % 25' i tamamen doğru, %35' i doğru fakat eksik bilgiler içermekte, % 40' ı ise bilgiler kısmen doğru, fakat yanlış bilgi de içermekteydi. Tamamen yanlış bilgi içeren bir cevaba rastlanmadı. Sonuç: Bu çalışmaya göre şeffaf plaklar ile ilgili soruların ChatGPT cevapları genel popülasyon için kolay düzeyde okuma zorluğuna ve orta düzeyde kaliteye sahip olduğu ayrıca yanlış bilgiler de içerebileceği tespit edilmiştir. ChatGPT şeffaf plak tedavileri ile ilgili sorulara cevap vermede kısmen etkili bir araç olabilir fakat hala geliştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Şeffaf Plak Tedavisi, Ortodonti, Okunabilirlik, Yapay Zeka

Makale id= 127

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4750-9798

Sürmemiş Yirmi Yaş Diş İle İlişkili Nadir Görülen Büyük Kompleks Odontoma: İki Olgu Sunumu ve Literatür Taraması

Dr. Öğretim Üyesi Rıdvan Güler[1]
[1]Dicle Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene

Özet: Amaç: Odontoma, mine, dentin, sement ve pulpa dokusu üretimi ile karakterize iyi huylu odontojenik tümördür. Radyolojik ve histolojik özelliklerine bağlı olarak bileşik ve kompleks odontoma olarak sınıflandırılır. Bu vaka raporunun amacı, rutin dental muayene amacıyla kliniğimize başvuran 2 hastada üçüncü molar dişin erüpsiyon yolunu tıkayan kompleks odontoma olgu serisini ve tedavisini sunmaktır. Olgu sunumu 1: 18 yaşında erkek hasta rutin diş muayenesi için kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan panoramik radyografide, 18 numaralı dişin sürme yolunda yer alan radyoopak bir kitle izlendi. Hastadan alınan dental tomografik görüntülerinde radyolusent alan ile çevrili, organize olmayan, diş dokularına benzer radyoopak patolojik kitle görüldü. Genel anestezi altında, kompleks odontoma ön tanılı kitle cerrahi olarak eksize edildi. Olgu sunumu 2: 17 yaşında kadın hasta rutin diş muayenesi için kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan panoramik radyografide, 48 numaralı dişin sürme yolunda yer alan radyoopak bir kitle izlendi. Hastadan alınan dental tomografik görüntülerinde radyolusent alan ile çevrili, 48 nolu diş ile ilişkili organize olmayan, diş dokularına benzer radyoopak patolojik kitle görüldü. Genel anestezi altında, kompleks odontoma ön tanılı kitle cerrahi olarak eksize edildi. Her iki olguda eksize edilen dokular histopatolojik inceleme ile analiz edildi. Histopatolojik inceleme neticesinde kesin tanı kompleks odontoma olarak doğrulandı. Sonuç: Odontoma, dişlerin gömülü kalmasına veya sürmelerinde gecikme yaşanmasına sebebiyet verebilmektedir. Odontomanın erken teşhisi, tedavi sırasında oluşabilecek komplikasyonları azaltmada, gerekebilecek daha karmaşık tedavilerin önlenmesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Odontoma, Kompleks Odontoma, Odontojenik Tümör, Gömülü Diş

Unusually Large Complex Odontoma Associated With Unerupted Wisdom Tooth: Two Case Report and Review of Literatüre

Abstract: Aim: Odontoma is a benign odontogenic tumor characterized by the production of enamel, dentin, cementum and pulp tissue. It is classified as compound and complex odontoma depending on its radiological and histological features. The aim of this case report is to present a case series and treatment of complex odontoma obstructing the eruption path of the third molar tooth in 2 patients who applied to our clinic for routine dental examination. Case Report 1: An 18-year-old male patient was admitted to our clinic for a routine dental examination. Panoramic radiography taken from the patient revealed a radiopaque lesion located on the eruption path of tooth number 18. Dental tomographic images taken from the patient revealed an unorganized, radiopaque pathological mass resembling dental tissue, surrounded by a radiolucent area. Under general anesthesia, the mass, which was pre-diagnosed as a complex odontoma, was surgically excised. Case Report 2: A 17-year-old female patient applied to our clinic for a routine dental examination. Panoramic radiography taken from the patient revealed a radiopaque lesion located on the eruption path of tooth number 48. Dental tomographic images taken from the patient revealed an unorganized radiopaque pathological mass resembling dental tissue, surrounded by a radiolucent area and associated with tooth number 48. Under

general anesthesia, the mass, which was pre-diagnosed as a complex odontoma, was surgically excised. In both cases, excised tissues were analyzed by histopathological examination. As a result of histopathological examination, the definitive diagnosis was confirmed as complex odontoma. Conclusion: Odontoma can cause teeth to remain impacted or to have a delay in their eruption. Early diagnosis of odontoma is important in reducing complications that may occur during treatment and preventing more complex treatments that may be required.

Keywords: Odontoma, Complex Odontoma, Odontogenic Tumor, Impacted Tooth

Makale id= 129

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-0526-6489

Ultrason ve Tomografi Bulgularıyla Beş Yıllık Takipli Bir Dev Hücreli Reparatif Granülom Vakası

Arş.Gör. Emin Baltaş[1], Prof.Dr. Fatma Çağlayan[1]
[1] Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Emin Baltaş

Özet: Giriş-Amaç: Dev hücreli reparatif granülom ya da dev hücreli granülom(giant cell granüloma); diş çekimi, kötü dental restorasyonlar, uyumsuz protetik diş tedavileri ve diş taşı gibi lokal irritan faktörler sebebiyle gingiva ve alveolar kemikte meydana gelen reaktif lezyonlardır. Bu lezyonun böyle adlandırılmasındaki sebep mikroskobik incelemesinde çok sayıda osteoklastik dev hücre bulundurmasıdır. Bu vaka sunumumuzdaki amaç santral dev hücreli granülom lezyonunu, beş yıllık klinik takip ve radyolojik bulgularla ilerleyişini konik ışınlı bilgisayarlı tomografi(CBCT) ve ultrasonografi(USG) görüntüleriyle destekleyerek paylaşmaktır. Vaka Sunumu: Kliniğimize mandibular ön dişlerde mobilite ve ağrı şikayetiyle başvuran 38 yaşındaki erkek hastanın yapılan klinik ve radyolojik tetkikler sonucu mandibular ön bölge alveolar kemikte rezorpsiyon alanı ile birlikte 41 numaralı dişte eksternal kök rezorpsiyonu ve radyolüsent alan izlendi. Takip altına alınan hastanın 3 aylık kontrol filminde hastanın 41 numaralı dişinin çekilmesine rağmen lezyonun boyutlarının büyüdüğü 42 ve 31 numaralı diş köklerine ulaştığı gözlenmiştir. Hasta dev hücreli granülom ön tanısı ile biyopsiye yönlendirildi. Bulgular: Hastadan alınan CBCT görüntülerinde bukkal kortikal kemikte ekspansiyon ve perforasyon, lingual kortikal kemikte perforasyon izlenmiş olup lezyon alanı mandibular insiziv kanalla ilişkili değerlendirilmemiştir. Alınan USG görüntülerinde mandibular anterior bölgede periferal kanlanma gösteren, merkezde minimal düzeyde kanlanma gösteren semi solid görünümlü lezyon izlenmiştir. Lezyonun histopatolojik incelemesi sonucunda reparatif dev hücreli granülom tanısı kesinleşmiştir. Sonuç: Santral dev hücreli graülom nadir görülmesine rağmen benign ancak lokal agresif seyir gösteren bir kemik tümörüdür. Dev hücreli granülomlarda lezyonun tam olarak enükle edilmesine rağmen nüks nadir de olsa karşımıza çıkan bir tablodur, bu nedenle bu tür kemik tümörlerinde CBCT ve USG korele kullanımı ile yakın takip ve klinik kontrol önemlidir. CBCT lezyonun kemik dokunuda yaptıgı tahribatı üç boyutlu olarak detaylı değerlendirme imkanı verirken USG lezyonun solid içeriği hakkında bilgi vermiş ve ön tanıya katkıda bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Dev Hücreli Reparatif Granülom, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Ultrasonografi

A Case of Gıant Cell Reparatıve Granuloma Wıth Ultrasound and Tomography Fındıngs in a Fıve-Year Follow-Up

Abstract: Introduction-Objective: Giant cell reparative granuloma or giant cell granuloma is a reactive lesion of the gingiva and alveolar bone caused by local irritant factors such as tooth extraction, poor dental restorations, incompatible prosthodontics and calculus. The aim of this case report is to share the progression of central giant cell granuloma lesion with a five year clinical follow-up and radiologic findings supported by cone beam computed tomography (CBCT) and

ultrasonography (USG) images. Case Presentation: A 38-year-old male patient presented to our clinic with complaints of mobility and pain in the mandibular anterior teeth. Clinical and radiologic examinations revealed external root resorption and radiolucent area in tooth number 41 with resorption area in the alveolar bone of the mandibular anterior region. In the three month control film of the patient who was followed up, it was observed that the lesion grew in size and reached the roots of teeth number 42 and 31 despite the extraction of tooth number 41. The patient was referred for biopsy with a preliminary diagnosis of giant cell granuloma. Results: In the CBCT images obtained from the patient, expansion and perforation in the buccal cortical bone and perforation in the lingual cortical bone were observed and the lesion area was not evaluated in relation to the mandibular incisive canal. The USG images showed peripheral blood supply in the mandibular anterior region. Conclusion: Central giant cell granuloma is a rare but benign bone tumor with a locally aggressive course. Therefore, close follow-up and clinical control with the use of CBCT and USG correlation is important in such bone tumors. While cbct provides a detailed three dimensional evaluation of the destruction of bone tissue by the lesion, USG provides information about the solid content of the lesion and contributes to the preliminary diagnosis.

Keywords: Giant Cell Reparative Granuloma, Cone Beam Computed Tomography, Ultrasonography

Makale id= 115

Poster Sunum

ORCID ID: 0009-0005-7192-3042

Çenelerin Sık Görülen Kisti Radiküler Kist: Olgu Sunumu

Arş.Gör.Dr. Ayşegül Öndeş[1], Arş.Gör.Dr. Burak Şahin Çalkap[2], Arş.Gör.Dr. Anzel Toprak Bişkin[1], Dr. Öğretim Üyesi Esin Akol Görgün[1]
[1]Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi,

*Corresponding author: Ayşegül Öndeş

Özet: Giriş ve Amaç: Bu sunumun amacı, çenelerde en sık görülen odontojenik bir kist olan radiküler kistin rutin muayene sırasında farkedilip, gerekli tedavilerin yapılmasını sağlamaktır. Diğer isimleri periapikal kist, apikal periodontal kist veya dental kist olan radiküler kist, devital diş ile ilişkili enflamatuvar bir odontojenik kisttir. Yaş aralığı geniştir, en sık 4. ve 5. dekatlarda görülür. Erkeklerde biraz daha yaygındır. Genellikle asemptomatiktir, rutin muayene sırasında tesadüfen keşfedilirler. Boyut olarak büyüdükçe hasta şişlikten şikayet edebilir. Büyüklüğe bağlı olarak diş köklerinde yer değişikliği ve rezorpsiyona, kortekste incelmeyle birlikte ekspansiyona, maksiller sinüs ve nazal kavite tabanının yükselmesine sebep olabilir. Semptom vermeyip, büyük boyutlara ulaşabilmesinden dolayı radyografları incelerken ileride oluşacak riskleri önlemek adına dikkatli inceleme yapılmalıdır. Olgu Sunumu: Bu sunumda 51 yaşındaki kadın hastanın herhangi bir klinik şikayete neden olmayan maksiller anterior bölgede yerleşmiş enflamatuvar kaynaklı odontojenik bir kist olan radiküler kistin klinik ve radyolojik olarak değerlendirilmesi hedeflenmiştir. Tartışma-Sonuç: Çenelerde devital dişe bağlı gelişip, semptom vermeyip gözden kaçması nedeniyle radiküler kistin rutin klinik ve radyolojik muayenede erken saptanması ve tedavisi sayesinde oluşabilecek komplikasyonları önlemek son derece önemlidir.
Anahtar Kelimeler: Radiküler Kist, Çene Kistleri, Devital Diş, Cbct.

Radıcular Cyst, a Common Cyst of the Jaws: A Case Report

Abstract: Introduction and Aim: The purpose of this presentation is noticing the radicular cyst, which is the most common odontogenic cyst in the jaws, during daily examination and ensuring the adequacy of the necessary treatment. Radicular cyst, also known as periapical cyst, apical periodontal cyst or dental cyst, is an inflammatory odontogenic cyst associated with a devitalized tooth. The age range is wide, and it is most common in the 4th and 5th decades. It is slightly more common in men's. They are usually asymptomatic and are discovered incidentally during routine examination. As it increases in size, the patient may complain of swelling. Depending on the size, it may cause displacement and resorption of the tooth roots, expansion with thinning of the cortex, and elevation of the floor of the maxillary sinus and nasal cavity. Since it does not cause symptoms and can reach large sizes, careful examination should be made when examining radiographs to prevent future risks. Case Report: In this presentation, it was aimed to evaluate the clinical and radiological evaluation of the radicular cyst, an inflammatory odontogenic cyst located in the maxillary anterior region of a 51-year-old female patient, which did not cause any clinical complaints. Discussion-Conclusion: It is extremely important to prevent complications that may occur through early detection and treatment of radicular cysts in

routine clinical and radiological examination, as they develop due to devital teeth in the jaws, cause no symptoms and are overlooked.

Keywords: Radicular Cyst, Jaw Cysts, Devital Tooth, Cbct.

Makale id= 68

Poster Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0009-0001-0172-3708

Damak Yarığı Olan Bir Hastanın Protetik Rehabilitasyonu

Dt Dilşad Yıldız Küçükizsiz[1], Dr. Öğretim Üyesi Emrah Baca[2], Doç.Dr. Ebru Demet Çifter[2], Prof.Dr. Ali Balık[2], Prof.Dr. Meltem Özdemir Karataş[2]
[1]İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi
[2]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Dilşad Yıldız Küçükizsiz

Özet: Amaç: Bu olgunun amacı, tam dişsiz ve damak yarığı olan bir hastanın estetik, fonksiyonel ve fonetik ihtiyaçlarını karşılamak için yapılan obturatör protez ile alt çene total protez rehabilitasyonunu sunmaktır. Damak yarığı olan hastalarda protetik tedavi, fonksiyonel kayıpları gidermeyi, konuşmayı iyileştirmeyi ve hastanın yaşam kalitesini artırmayı hedefler. Olgu Tanımlanması: 57 yaşında, damak yarığı olan erkek hasta, estetik, konuşma ve çiğneme şikayetleriyle İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvurmuştur. Hastanın tıbbi geçmişi incelendiğinde, herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı saptanmıştır. Yapılan klinik ve radyolojik muayenelerde hastanın tam dişsiz olduğu ve damak yarığının belirgin olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgular doğrultusunda, hastaya üst çene için obturatör protez ve alt çene için total protez yapılması planlanmıştır. Bulgular: Hastanın ölçüsü alındıktan sonra, laboratuvar aşamalarına uygun olarak protez yapımına geçilmiştir. Obturatör protezin hem yarık bölgesini kapatacak şekilde hem de estetik ve fonksiyonel olarak hastanın ihtiyaçlarını karşılayacak nitelikte olması hedeflenmiştir. Alt çene total protez için ise tam dişsiz hastalarda uygulanan klasik protetik yöntemler izlenmiştir. Tüm provaları dikkatle yapılan protezlerin uyumu kontrol edilmiş, özellikle obturatör protezin yarık bölgesindeki adaptasyonu titizlikle değerlendirilmiştir. Sonuç: Hazırlanan obturatör protez ve alt çene total protez, hastaya başarılı bir şekilde teslim edilmiştir. Takip seanslarında, hastanın protezleriyle estetik, fonksiyonel ve fonetik açıdan tatmin edici sonuçlar elde edildiği gözlemlenmiştir. Özellikle konuşma yetisinin belirgin şekilde iyileştiği ve protezlerin stabil olduğu saptanmıştır. Bu olgu, damak yarığı olan dişsiz hastalarda protetik rehabilitasyonun hasta yaşam kalitesini önemli ölçüde iyileştirebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Damak Yarığı; Obturatör; Protetik Rehabilitasyon

Prosthetic Rehabilitation of a Patient With Cleft Palate

Abstract: Purpose: The purpose of this case presentation is to demonstrate the rehabilitation of a completely edentulous patient with a cleft palate through the use of an obturator prosthesis and a complete denture for the lower jaw. In patients with cleft palates, prosthetic treatment aims to address functional losses, improve speech, and enhance the patient's quality of life. Case: A 57-year-old male patient with a cleft palate presented to the Istanbul University Faculty of Dentistry with complaints of aesthetic concerns, speech difficulties, and chewing issues. Upon reviewing the patient's medical history, no systemic diseases were found. Clinical and radiological examinations revealed that the patient was completely edentulous and had a pronounced cleft palate. Based on these findings, it was planned to fabricate an obturator prosthesis for the upper jaw and a complete denture for the lower jaw. Findings: After obtaining the impression, the process of fabricating the prostheses was initiated in accordance with laboratory protocols. The obturator prosthesis was designed to obturate the cleft area

while meeting the aesthetic and functional needs of the patient. For the lower jaw complete denture, conventional prosthetic technique commonly used in completely edentulous patients were applied. All fittings were conducted meticulously, and the adaptation of the obturator prosthesis to the cleft area was carefully assessed. Conclusion: The prepared obturator prosthesis and lower jaw denture were successfully delivered to the patient. During follow-up sessions, it was observed that the patient achieved satisfactory results in terms of aesthetics, functionality, and phonetics with the prostheses. Notably, the speech ability showed significant improvement, and the stability of the prostheses was confirmed. This case illustrates that prosthetic rehabilitation in edentulous patients with cleft palates can significantly enhance their quality of life.

Keywords: Cleft Palate; Obturator; Prosthetic Rehabilitation

Makale id= 72

Poster Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0009-0004-4830-4852

Obstrüktif Uyku Apnesi ve Bruksizm Tedavisine Protetik Yaklaşım: Olgu Sunumu

Dt Selin Pomay[1], Doç.Dr. Tamer Çelakıl[1]
[1]İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Selin Pomay

Özet: Bu olgu sunumunda obstrüktif uyku apnesi ve bruksizm problemi bulunan hastamızın protetik yaklaşımlarla tedavisi amaçlanmıştır. Obstrüktif uyku apnesi (OSA), uyku sırasında üst solunum yolu tıkanıklığı nedeniyle solunumun en az 10 saniye durması sonucu tekrarlayan apnelerin oluştuğu bir uyku hastalığıdır. En çok görülen semptomları; horlama, uykusuzluk, anksiyete ve baş ağrısı olarak gözlenmektedir. Pozitif Havayolu Açıklığı (CPAP) tedavisi, üst hava yollarında pozitif hava basıncı sağlayarak daralmaları önlemesi bakımından en etkili noninvaziv ventilasyon tedavisidir. Ancak bu cihazların kullanımının konforlu olmaması sebebiyle kullanım kolaylığı sağlayan ağız içi apareyler hastalar tarafından tercih edilmektedir. Bruksizm, dişlerde sıkma ve/veya gıcırdatma ile karakterize mandibula hareketi ile meydana gelen tekrarlayıcı çene-kas aktivitesidir. Güncel tedavi yöntemlerinden biri de yine ağız içi uygulanan apareylerdir. İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı Çene Yüz Protezi kliniğine, 39 yaşında bir kadın hasta horlama ve bruksizm şikayetleri ile başvurdu. Daha önce şikayetleriyle ilgili herhangi bir tedavi görmeyen bu hastadan ağız içi kayıtları alınarak akrilik materyalinden bir ağız içi aparey üretildi. Bu aparey her iki çeneye birlikte uygulanmakta olup, alt çenenin önde konumlandırılması ile hazırlandı. Böylece yumuşak damak ile farenks arka duvarı arasındaki mesafenin genişlemesi ve hava yolu açıklığının sağlanması amaçlandı. Aynı zamanda hastanın bruksizm şikayetleri de yapılan aparey sayesinde azaldı. Sonuç olarak obstrüktif uyku apnesi olan hastalarda CPAP cihazına alternatif olarak ağız içi apareylerin de alternatif bir tedavi yöntemi olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Obstrüktif Uyku Apnesi, Horlama, Bruksizm

Prosthetic Approach to the Treatment of Obstructive Sleep Apnea and Bruxism: Case Report

Abstract: This case report aims to present the prosthetic treatment approach for a patient with obstructive sleep apnea and bruxism. Obstructive sleep apnea (OSA) is a sleep disorder characterized by recurrent apneas lasting at least 10 seconds due to upper airway obstruction during sleep. The most commonly observed symptoms include snoring, insomnia, anxiety, and headaches. Continuous Positive Airway Pressure (CPAP) therapy is the most effective non-invasive ventilation treatment as it prevents narrowing of the upper airways by providing positive air pressure. However, due to discomfort associated with the use of CPAP devices, intraoral appliances are often preferred by patients for ease of use. Bruxism is characterized by repetitive jaw muscle activity resulting from teeth grinding and/or clenching. One of the current treatment methods for bruxism also involves the use of intraoral appliances. A 39-year-old female patient applied to the Maxillofacial Prosthesis Clinic of the Department of Prosthodontics at Istanbul University Faculty of Dentistry with complaints of snoring and bruxism. The patient had not have any previous treatment for her complaints. Intraoral impressions were taken from the patient, and an intraoral appliance was fabricated from acrylic material. This appliance was designed to be applied to both jaws, positioning the lower jaw in a

protrusive position. This aimed to widen the distance between the soft palate and the posterior pharyngeal wall, thereby ensuring airway patency. Additionally, the appliance contributed to a reduction in the patient's bruxism symptoms. Consequently, it is evident that intraoral appliances can serve as an alternative treatment method for patients with obstructive sleep apnea in lieu of CPAP devices.

Keywords: Obstructive Sleep Apnea, Snoring, Bruxism

Makale id= 73

Poster Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0009-0001-7024-2158

Ortodontik Tedavi Sürecinde Oklüzal Splint Kullanımı : Olgu Sunumu

Dt Feyza Gündüz[1], Dt Begüm Öykü Kesim[1], Doç.Dr. Ebru Demet Çifter[1], Prof.Dr. Nil Cura[1]
[1]İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Feyza Gündüz

Özet: Ortognatik cerrahi operasyon öncesi ortodontik tedavi sürecinde bununan bir hastada, temporomandibular eklem rahatsızlığı (TMR) nedeniyle oklüzal splint kullanımının etkinliğini değerlendirmektir. TMR, çene ekleminde ağrı, ses ve düzensiz hareketler ile belirti verebilmektedir. Baş ağrısı ve yüz ve boyun bölgesine yansıyan ağrılar ile karakterize miyojenik bileşenler içeren TMR tedavisinde geleneksel yaklaşımlar arasında fizik tedavi ve egzersiz, anti-enflamatuar ve analjezik ilaçlar, miyorelaksanlar, okluzal splintler veya bunların kombinasyonları bulunur. Oklüzal düzensizlikler TMR'nin doğrudan veya dolaylı etiyolojik faktörlerinden biri olarak kabul görmektedir ve optimum oklüzal düzenin sağlanması semptomların azalmasına yönelik tedavi protokloünün bir parçası olarak önermektedir. Sabit ortodontik tedavi sürecinde kullanılan intermaksiller elastikler gibi kuvvet unsurlarının semptomları artırma olasılığı ortodontik tedavi süreci boyunca TMR bulguları gösteren bireylerde takip edilmelidir. İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde ortodontik tedavi süreci devam eden 20 yaşındaki kadın hasta artan TMR şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. 3. Molar dişlerin ve alt 1. premolar dişlerin çekimini takiben üst- alt dişlerin braketlenmesi ve elastik kullanımı süreçleri aşamasında hastada, ortodontik tedavi öncesinde mevcut olan temporomandibular bölgede ağrı, kilitlenme ve ses şikayetleri artmıştır. Tedavi sürecinde her iki çenede dişlerin bukkal yüzeylerinde braketlerin oluşu ve geleneksel ölçünün deformasyon riski nedeniyle dijital ölçü alınarak modeller elde edilmiştir. Aktif ortodontik tedavi sürecini kesintiye uğratmamak adına dijital splint tasarımı braket ve ark telinin çalışma alanı gözetilerek tamamlanmıştır. Üst çene için hazırlanan oklüzal splint arktaki diş hareketlerine engel olmayacak şekilde yalnız gece kullandırılmış, devam eden diş hareketlerine uyum sağlayabilmesi amacıyla 15 gün aralıklarla oklüzal temaslar açısından kontrol edilmiştir. 2 aylık takip süreci sonrasında ağrılarda, kilitlenme ve seste belirgin azalma gözlemlenmiştir. Ortodontik tedavi sırasında TMR semptomları oluştuğunda tedaviye ara verilmesi ve splint uygulanması şeklindeki geleneksel yaklaşım hasta ve hekim için hem zaman hem de maddi kayba sebep olmaktadır. Dijital ölçü ve tasarımın sağladığı avantajlar tedavi sürecine ara verilmeden TMR semptomlarının kontrol altına alınmasına olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tmr, Oklüzal Splint, Ortodontik Tedavi, Dijital Ölçü

Use of Occlusal Splint in Orthodontic Treatment Process : Case Report

Abstract: The aim of this study was to evaluate the effectiveness of an occlusal splint for managing temporomandibular joint disorder (TMD) in a patient undergoing orthodontic treatment before orthognathic surgery. TMD can manifest through pain, joint sounds, and irregular movements in the jaw. Traditional treatment approaches include physical therapy, anti-inflammatory medications, analgesics, myorelaxants, and occlusal splints. Literature recognizes occlusal irregularities as significant factors contributing to TMD, making optimal occlusal alignment essential for symptom reduction. A 20-year-old female patient at Istanbul University Faculty of Dentistry presented with

worsening TMD symptoms during her orthodontic treatment. Following the extraction of her 3rd molars and lower 1st premolars, she experienced increased pain, locking, and noise in the temporomandibular region, particularly during the placement of brackets and the use of elastics. Due to the presence of brackets on both jaws, traditional impressions risked deformation; therefore, digital impressions were utilized to create accurate models. To avoid interrupting her active orthodontic treatment, the digital splint was designed with consideration for the working area of the brackets and archwire. The occlusal splint for the upper jaw was worn only at night to prevent interference with tooth movement and was monitored for occlusal contacts every 15 days to adapt to ongoing changes in the dentition. After a follow-up period of 2 months, the patient reported a significant decrease in pain, locking, and noise. The traditional approach of interrupting treatment to manage TMD symptoms often leads to time and financial loss for both patients and practitioners. This case highlights that the advantages of digital impressions and splint design allow for effective control of TMD symptoms without disrupting orthodontic treatment. This integrated approach demonstrates a viable method for improving patient outcomes while maintaining the continuity of orthodontic care.

Keywords: Tmd, Occlusal Splint, Orthodontic Treatment, Digital İmression

Makale id= 124

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-4069-2035, https://orcid.org/0009-0008-3493-5150, https://orcid.org/0000-0002-1389-1581, https://orcid.org/0000-0001-5627-4041, https://orcid.org/0000-0002-0342-2060

Chlorhexıdıne Loaded Electrospun Polycaprolactone Nanofıbers As Sustaıned Release Drug Delıvery System for the Treatment of Skın Infectıons

Asst.Prof.Dr. İmren Esentürk Güzel[1], Researcher Nezihanur Narcı[1], Res.Ass.Dr. Aslı Gürbüz Yurtsever[2], Ph.d.cand. Lüceyn Abdo[1], Ph.d.cand. Cemre Özkanca[3]

[1]University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Technology, Istanbul, Türkiye.

[2]Istanbul University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Technology, Istanbul, Türkiye.

[3]University of Health Sciences, Hamidiye Vocational School of Health Services, Istanbul, Türkiye.

*Corresponding author: İmren Esentürk Güzel

Abstract: Nanofibers are structures with fiber diameters smaller than 1.000 nm. Due to their unique properties such as high surface area, porosity and drug loading capacity and having the ability to control drug release, they are preferred in many skin applications. Skin in a diseased condition is more vulnerable to bacterial and fungal infections, which have become a major global health problem and one of the main causes of morbidity, primarily among immunocompromised patients (1). Chlorhexidine (CHX) is a cationic polybiguanide drug with activity against a variety of organisms and widely used in skin disinfection (2). The aim of this study is to prepare polycaprolactone (PCL) nanofibers as sustained release CHX delivery system for the treatment of skin infections, to characterize them and evaluate their in vitro antimicrobial activities. Electrospun nanofibers were prepared by using 12% (w/w) PCL solution in DMF: chloroform (7:3, h/h) and 0.5% or 2% CHX was loaded into the nanofibers. The electrospinning parameters were as follows: 0.8 ml/h flow rate, 24 kV voltage and 24 cm distance. CHX was loaded into PCL nanofibers with high efficiency, and the prepared nanofibers had an average diameter of 358 nm. The size of 0.5% drug loaded nanofibers decreased to 251 nm, while the size of those loaded with 2% drug was measured as 356 nm. According to FTIR study, PCL and CHX showed no interaction. Both formulations released CHX in a sustained manner in PBS pH 7.4. Also, both CHX loaded nanofibers were effective against microorganisms that cause skin infections. References: (1) Tomar, Y., Pandit, N., Priya, S. and Singhvi, G., 2023. Evolving trends in nanofibers for topical delivery of therapeutics in skin disorders. ACS omega, 8(21), pp.18340-18357. (2) Abbas, S. and Sastry, S., 2016. Chlorhexidine: patient bathing and infection prevention. Current infectious disease reports, 18, pp.1-5.

Keywords: Chlorhexidine, Skin İnfections, Topical Drug Carrier Systems, Nanofibers, Drug Delivery.

Makale id= 16

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8757-2970

Diyabetli Hastaların Fekal Örneklerinde Vana Pozitif Enterokokların Analizi

Doç.Dr. Ömer Akgül[1]
[1]Department of Pharmaceutical Microbiology, Faculty of Pharmacy, Van Yüzüncü Yıl University, VAN, Turkey

Özet: Ocak 2021 ile Aralık 2022 tarihleri arasında Türkiyenin doğusundaki Van ilinde diyabetli hastalardan izole edilen vanA taşıyan vankomisine dirençli enterokok (VRE) enfeksiyonlarını analiz ettik. Diyabetli hastalardan alınan dışkı örneklerinin VRE açısından seçici olarak kültürü yapıldı ve karakterize edildi. vanA içeren VRE'nin epidemiyolojik ilişkilerini incelemek için Pulsed-field jel elektroforezi (PFGE) ve çok lokuslu dizi tiplemesi (MLST) kullanıldı. İzolatlar, vankomisin direnç özelliğini horizontal olarak aktarma yetenekleri açısından in vitro test edildi. VanA genine sahip VRE, 22 farklı izolat elde ettiğimiz 590 dışkı örneğinin 15'inde (%2,5) bulundu. Enterokok türleri Enterococcus faecium (14) ve E. faecalis (8) idi. MLST analizine göre E. faecium izolatları ST18 (6 izolat), ST555 (2) ve yeni tipler ST749 (1), ST750 (3), ST751 (1), ST752 (1) olarak gruplandırıldı. Enterococcus faecalis izolatları ST6 (1), ST16 (3) ve ST179'a (4) aitti. Tüm izolatlar, çok yüksek transfer aralığıyla filtre çiftleşmesi yoluyla vankomisin direnç özelliğini aktarabildi. vanA genine sahip klinik açıdan önemli enterokoklar, Van ilindeki diyabetli hastaların fekal örneklerinde görüldü. Diyabetli hastalarda herhangi bir Enterokok kaynaklı enfeksiyon tedavisi yapılacağı zaman Van geni taşıyıcılığının analiz edilmesi oldukça önemli bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Enterococcus Faecium, E. Faecalis, Vana, Diabetes Mellitus

Makale id= 125

Sözlü Sunum

ORCID ID: 009-0003-8513-0372

Eczacıların ve Eczacılık Öğrencilerinin Oral Kontraseptifler ve Acil Kontraseptif İlaçlara İlişkin Bilgi Düzeyleri ve Tutumlarının İncelenmesi

Arş.Gör. Yiğitcan Şar[1], Dr. Dilara Bayram Ozgur[2], Araştırmacı Somaya Muhtar[2]
[1]Istanbul University
[2]Acibadem University

*Corresponding author: Yiğitcan Şar

Özet: Giriş: Oral kontraseptifler (OK) ve acil kontraseptif haplar (AKH) üreme sağlığının temel bileşenleridir, ancak sağlık profesyonelleri arasındaki bilgi boşlukları ve yanlış anlamalar hastaların tedavi süreçlerini etkileyebilir. Bu çalışma, eczacıların ve eczacılık öğrencilerinin OK'lere ve AKH'lere yönelik bilgi, tutum ve mesleki uygulama konusundaki yönelimlerini araştırmayı, eğitim ve danışmanlıkta iyileştirme için kilit alanları belirlemeyi amaçlamaktadır. Yöntemler: Ocak-Nisan 2024 tarihleri arasında eczacılar ve eczacılık öğrencilerini içeren 75 katılımcıyla kesitsel bir anket yapıldı. Veriler yapılandırılmış bir çevrimiçi anket aracılığıyla toplanmış ve yanıtları değerlendirmek için tanımlayıcı ve çıkarımsal istatistikler kullanılmış, SPSS-23 aracılığıyla analiz edilmiştir. Anahtar değişkenler, Ki-kare testleri ve t-testleri ile analiz edilen OK'ler ve AKH'lerle ilgili bilgi düzeylerini, tutumlarını ve mesleki uygulamaları içermekteydi. Bulgular: Katılımcıların çoğunluğu kadındı (%74,7) ve yaşları 18 ile 29 arasında (%85,3) idi. Katılımcılar, hem OK'ler hem de AKH'ler için etki mekanizmasını anlama konusunda orta düzeyde bir dağılım gösterdiler. Bununla birlikte, katılımcıların % 22,7'sinin AKH mekanizmaları konusunda bilgi eksikliği olduğu ve % 12,0'ının OK'lerin mekanizmasından emin olmadığı saptandı. Ek olarak, katılımcıların % 57,3'ü AKH uygulaması için en uygun zamanlamayı doğru bir şekilde belirlerken, geri kalan katılımcılar bu konuda net değildi. Çalışma, ilaç etkileşimleri ve hasta danışmanlığı konusunda güven seviyelerinde çeşitlilikler olduğunu ortaya koymakla beraber hastaları eğitme konusunda ise orta düzeyde bir güven gözlendi (ortalama=2.75, SD=1.295). Sonuç: Çalışma, kontraseptif danışmanlık ile ilgili bilgi ve uygulamadaki, özellikle AKH'ler açısından önemli boşluklar olduğunu vurgulamaktadır. Mevcut literatürle karşılaştırma, gelişmiş düzeyde eczacı eğitimine ve sürekli mesleki eğitime ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Müfredat reformu ve halk sağlığı eğitimi yoluyla bu boşlukların giderilmesi, hasta sonuçlarını iyileştirebilir ve doğum kontrol kullanımıyla ilgili yanlış anlamaları azaltabilir. Daha ileri araştırmalar, eğitimdeki müdahalelerinin etkinliğini değerlendirmek için uzunlamasına verileri araştırmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Oral Kontraseptifler, Acil Doğum Kontrol Hapları, Eczacı Eğitimi, Doğum Kontrol Danışmanlığı

Investigation of Pharmacists' and Pharmacy Students' Knowledge and Attitudes Towards Oral Contraceptives and Emergency Contraceptive Drugs

Abstract: Introduction: Oral contraceptives (OCPs) and emergency contraceptive pills (ECPs) are essential components of reproductive healthcare, yet knowledge gaps and misconceptions among healthcare professionals can impact patient care. This study investigates the knowledge, attitudes, and practices of pharmacists and pharmacy students towards OCPs and ECPs, aiming to identify key areas

for improvement in education and counseling. Methods: A cross-sectional survey was conducted from January to April 2024, with 75 participants including pharmacists and pharmacy students. Data were collected through a structured online questionnaire and analyzed using SPSS-23, with descriptive and inferential statistics employed to evaluate responses. Key variables included knowledge, attitudes, and dispensing practices related to OCPs and ECPs, analyzed via Chi-square tests and t-tests. Results: The majority of participants were female (74.7%) and aged between 18 and 29 years (85.3%). Participants demonstrated moderate confidence in understanding the mechanism of action for both OCPs and ECPs. However, significant knowledge gaps were noted, with 22.7% of respondents unaware of ECP mechanisms and 12.0% unsure of OCP action. Females were more likely to engage in risk communication (p=.013) compared to males. Additionally, 57.3% of participants correctly identified the optimal timing for ECP administration, while the rest lacked clarity. The study found variations in confidence levels regarding drug interactions and patient counseling, with moderate confidence in educating patients (mean=2.75, SD=1.295). Conclusion: The study highlights significant gaps in knowledge and practice regarding contraceptive counseling, particularly around ECPs. Comparison with existing literature suggests a need for enhanced pharmacist education and continuous professional training. Addressing these gaps through curriculum reform and public health education could improve patient outcomes and reduce misconceptions surrounding contraceptive use. Further research should explore longitudinal data to assess the effectiveness of educational interventions.

Keywords: Oral Contraceptives, Emergency Contraceptive Pills, Pharmacist Education, Contraceptive Counseling

Makale id= 67

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5862-4746

Eczacılık Fakültesi Öğrencilerinin Kolorektal Kanser Hakkında Farkındalıkları

Dr. Öğretim Üyesi Aslınur Albayrak[1], Araştırmacı Ebru Benli[2]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Klinik Eczacılık Anabilim Dalı
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

*Corresponding author: Aslınur Albayrak

Özet: Bu çalışmada Süleyman Demirel Üniversitesi Eczacılık Fakültesi 4. sınıf öğrencilerinin kolorektal kanser hakkında farkındalıklarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışma kesitsel bir anket çalışmasıdır ve 3.10.2024 tarihinde uygulanmıştır. Etik Kurul onayı Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Etik Kurulundan alınmıştır (Tarih:27.09.2024, No:80/ 6). Anket 31 sorudan oluşmaktaydı ve sorular sosyodemografik özellikler, kolorektal kanser risk faktörleri ve semptomlarıyla ilgiliydi. Ankete toplam 61 öğrenci katıldı ve öğrencilerin %70'i kız öğrenciydi ve yaş medyanı 22'di. Sigara içmek, aşırı alkol tüketmek, ailede kolorektal kanser öyküsü, inflamatuar bağırsak hastalıkları, düşük fiziksel aktivite gibi risk faktörlerini öğrencilerin çoğu (sırasıyla %65,6, %72,1, %70,5, %70,5, %77) kolorektal kanser risk faktörü olduğunu biliyordu. Rektal bölgede kanama, uzun süreli karın ağrısı, bağırsak alışkanlıklarında değişiklik gibi semptomları ise öğrencilerin (sırasıyla %70,5, %68,9, %68,9, %73,8'i) farkındaydı. Çalışma 4. sınıf öğrencilerinin kolorektal kanser hakkında farkındalıklarını iyi düzeyde olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Eczacılık Öğrencileri, Farkındalık, Kolorektal Kanser

Awareness of Pharmacy Faculty Students About Colorectal Cancer

Abstract: This study aimed to evaluate the awareness of 4th year students of Suleyman Demirel University Faculty of Pharmacy about colorectal cancer. The study was a cross-sectional survey study and was conducted on 3.10.2024. Ethics Committee approval was obtained from Suleyman Demirel University Health Sciences Ethics Committee (Date: 27.09.2024, No: 80/6). The survey consisted of 31 questions and the questions were about sociodemographic characteristics, colorectal cancer risk factors and symptoms. A total of 61 students participated in the survey and 70% of the students were female students and the median age was 22. Most of the students (65.6%, 72.1%, 70.5%, 70.5%, 77%, respectively) knew that risk factors such as smoking, excessive alcohol consumption, family history of colorectal cancer, inflammatory bowel diseases, and low physical activity were risk factors for colorectal cancer. The students were aware of symptoms such as rectal bleeding, prolonged abdominal pain, and changes in bowel habits (70.5%, 68.9%, 68.9%, and 73.8%, respectively). The study revealed that 4th grade students have a good level of awareness about colorectal cancer.

Keywords: Pharmacy Students, Awareness, Colorectal Cancer

Makale id= 58

Sözlü Sunum

ORCID ID: #1: 0009-0003-8513-0372, #2: 0009-0002-0900-5433

Erkek Cinsel Bozukluklarının Tedavisinde Fizyoterapi ve Farmakoterapinin Rolü

Res.Asst. Yiğitcan Şar[1], Fzt Zeynep Deniz[2]
[1]Acibadem Mehmet Ali Aydinlar University
[2]Medicana Atakoy Hospital

*Corresponding author: Yiğitcan Şar

Özet: Erkek cinsel işlev bozukluğu, başta erektil disfonksiyon (ED), Peyronie hastalığı (PD) ve erken boşalma (PE) olmak üzere cinsel performansta zorluklarla karakterize edilen bir dizi durumu ifade eder. Erkeklerde cinsel işlev bozukluğunun ortaya çıkışı yaşla birlikte artar. 40 ila 70 yaş arasındaki erkeklerin %50'si belli düzeyde ED bildirmektedir. Buna yol açan faktörler arasında yaş ve diyabet başta olmak üzere, kanser, felç, yüksek tansiyon, penis yaralanması, depresyon, anksiyete ve serotonin nörotransmisyonunda ve postsinaptik reseptör aktivitesinde bozulmalar yer alır. PDE-5 inhibitörleri olarak adlandırılan sildenafil, vardenafil ve tadalafil ED tedavisinde birinci basamak tedavi ve güvenli olarak kabul edilse de uyunç eksikliği, yan etkiler ve yüksek maliyet nedeniyle bu ilaç grubuna yanıtsız kalan büyük bir popülasyon bulunmaktadır. Lokal anestezik spreyler ve isteğe bağlı dapoksetin erken boşalmayı tedavi etmek için seçenekler olsa da davranışsal, psikolojik ve farmakolojik tedavileri birleştiren multimodal bir yaklaşıma sıklıkla ihtiyaç duyulur. Bu multimodal yaklaşımda da fizyoterapi en önemli güçlerden biridir. Başta daha çok kadınlarla ilişkilendirilen pelvik taban disfonksiyonu erkeklerde de yaygındır ve aynı zamanda erkek cinsel bozukluklarının en yaygın nedenlerinden biridir. Fizik tedavi, sertleşme bozukluğu da dahil olmak üzere boşalma sorunları, kronik prostatit ve idrar kaçırma gibi çeşitli durumlar için etkili bir tedavi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pde-5 İnhibitörleri, Erektil Disfonksiyon, Erken Boşalma, Kegel Egzersizleri

The Role of Physiotherapy and Pharmacotherapy in the Treatment of Male Sexual Disorders

Abstract: Male sexual dysfunction refers to a range of conditions, primarily including erectile dysfunction (ED), Peyronie's disease (PD), and premature ejaculation (PE), characterized by difficulties in sexual performance.The occurrence of male sexual dysfunction rises with age, with over 50% of men between 40 and 70 reporting some level of ED. Contributing factors include age, diabetes, cancer, stroke, high blood pressure, penile injury, depression, anxiety, and disruptions in serotonin neurotransmission and 5-HT postsynaptic receptor activity. Although sildenafil, vardenafil and tadalafil, called PDE-5 inhibitors, are considered first line treatment and safety in the treatment of ED, there is a large population that remains unresponsive to this drug group due to lack of compliance, side effects and high cost. Although local anesthetic sprays and on-demand dapoxetine are options for treating premature ejaculation, a multimodal approach is often needed, combining behavioral, psychological, and pharmacological therapies. Pelvic floor rehabilitation has typically been associated with women, but pelvic floor dysfunction is also prevalent in men and also it is one of the most common cause of male sexual disorders.. Physical therapy can be an effective treatment for various conditions, including erectile dysfunction, ejaculatory issues, chronic prostatitis/chronic pelvic pain syndrome, and urinary incontinence.

Keywords: Pde-5 İnhibitors, Erectile Dysfunction, Premature Ejeculation, Kegel Exercises.

Makale id= 53

Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID 0009-0008-5987-4390

Genetik Absans Epilepsili Sıçan Modelinde Ketojenik Diyetin Absans Epilepsi Gelişimi Üzerindeki Etkisinin Araştırılması

Ph.d.cand. Kübra Nilgün Yıldız Can[1], Araştırmacı Zeliha Şekerli[1], Ph.d.cand. Merve Çavuş[1], Ph.d.cand. Şura Akat Pişkin[1], Araştırmacı Hülya Sancı[1], Arş.Gör.Dr. Erkan Civelek[1], Dr. Öğretim Üyesi Deniz Kaleli Durman[1], Prof.Dr. Birsel Sönmez Uydeş Doğan[1], Doç.Dr. Nihan Çarçak Yılmaz[1]

[1]İstanbul Üniversitesi

*Corresponding author: Kübra Nilgün Yıldız Can

Özet: Giriş: Ketojenik diyet (KD), beyin için alternatif bir enerji kaynağı olan ketonları üreterek ilaca dirençli epilepsi nöbetlerinde 1920'lerden beri alternatif bir tedavi yöntemi olarak öne sürülen, yüksek yağ, düşük karbonhidrat ve yeterli protein içeriğine sahip bir diyet tedavisidir. Bu çalışmada, çocukluk çağı absans epilepsisi için onaylanmış bir hayvan modeli olan Strasbourg (GAERS) genetik absans epilepsili sıçanlarda KD'nin absans nöbetler üzerindeki etkilerini araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Doğum sonrası/postnatal (PN) 20 günlük erkek/dişi 25-30 gram ağırlığındaki GAERS sıçanları rastgele 2 gruba (n=7) ayrıldı. Sıçanlar 40 gün boyunca standart-normal karbonhidrat diyeti (ND) ve KD ile beslendi. PN53'te, sıçanların frontoparietal korteksine EEG elektrotları implante edildi ve bir hafta iyileşme süresi sağlandı. PN60 gününde 3 saatlik bir EEG kaydı alındı. PN20 ve PN60'ta vücut ağırlıkları kaydedildi, sıçanların kuyruk arterinden kan örnekleri alınarak kan şekeri ve keton seviyeleri ölçüldü.Beyin dokuları daha sonra moleküler analiz için izole edilerek -80°C'de muhafaza edildi. Bulgular: KD, GAERS sıçanlarda vücut ağırlığını azaltırken, kandaki keton miktarını anlamlı derecede yükseltmiştir. Kan glukoz seviyelerinde ise anlamlı bir değişikliğe neden olmamıştır. KD'nin diken dalga deşarjları (DDD) üzerindeki etkisi cinsiyet bağımsız değerlendirildiğinde anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir ($p>0.05$). Cinsiyete bağlı değerlendirildiğinde ise KD PN60.günde erkek GAERS'lerde absans nöbetlerinin kümülatif süresini anlamlı derecede azaltırken ($p<0.05$), dişi sıçanlarda bu etki gözlenmemiştir. Sonuç: Bu sonuçlar, ketojenik diyetin (KD) nörogelişimsel dönemin erken evresi olan PN20'de başlandığında absans epilepsinin tedavisinde etkili olabileceğini ve bu tedaviye verilen yanıtın cinsiyete bağlı olarak değişebileceğini göstermektedir. Absans epilepsi tedavisinde KD'nin etkinliğini daha iyi anlayabilmek için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır. Bu çalışma TÜBİTAK-2209A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projelerini Destekleme Programı hibesi ile desteklenmiştir. (Proje numarası: 1919B012311506)

Anahtar Kelimeler: Absans Epilepsi, Ketojenik Diyet, Ketozis, Eeg, Gaers

Investigation of the Effect of the Ketogenic Diet On the Development of Absence Epilepsy in a Genetic Absence Epilepsy Rat Model

Abstract: Introduction:The ketogenic diet (KD) is a dietary treatment characterized by high fat, low carbohydrate, and adequate protein content, proposed since the 1920s as an alternative treatment for drug-resistant epilepsy seizures by producing ketones, an alternative energy source for the brain.In this study, we aimed to investigate the effects of KD on absence seizures in Strasbourg (GAERS) rats, a validated animal model for childhood absence epilepsy. Materials and Methods:Postnatal (PN) 20-

day-old male and female GAERS rats weighing 25-30 grams were randomly divided into two groups (n=7).The rats were fed a standard normal carbohydrate diet (ND) and KD for 40 days. At PN53, EEG electrodes were implanted in the rats' frontoparietal cortex, followed by a one-week recovery period. A 3-hour EEG recording was obtained on PN60. Body weights were recorded at PN20 and PN60, and blood samples were collected from the tail artery of the rats to measure blood glucose and ketone levels. Brain tissues were subsequently isolated for molecular analysis and stored at -80°C. Results:KD significantly reduced body weight in GAERS rats while markedly increasing ketone levels in the blood.However, it did not cause a significant change in blood glucose levels. When the effect of KD on spike-wave discharges (SWDs) was evaluated independently of gender, no significant difference was observed ($p>0.05$). When evaluated by gender, KD significantly reduced the cumulative duration of absence seizures on PN60 in male GAERS ($p<0.05$), while this effect was not observed in female rats. Conclusion:These results suggest that the KD may be effective in treating absence epilepsy when initiated during the early developmental phase at PN20, and the response to this treatment may vary by gender. Further research is needed to better understand the efficacy of KD in the treatment of absence epilepsy. This study was supported by the TÜBİTAK-2209A University Students Research Projects Support Program grant. (Project number: 1919B012311506)

Keywords: Absence Epilepsy, Ketogenic Diet, Ketosis, Eeg, Gaers

Makale id= 8

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8513-0821

Ire1a İnhibitörü Gsk2850163, Kolon Kanseri Hücrelerinde Kapesitabinin Antikanser Etkilerini Önemli Ölçüde Artırır

Arş.Gör. Yağmur Doğanlar[1], Doç.Dr. Yalçın Erzurumlu[1]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi

*Corresponding author: Yağmur DOĞANLAR

Özet: Kolorektal kanser kolon veya rektum dokuları ile ilişkilidir. Cilt kanserinden sonra Amerika Birleşik Devletleri'nde en sık teşhis edilen üçüncü kanser türüdür. Günümüzde obezite, sigara kullanımı ve kalıtsal sendromlar gibi çeşitli risk faktörlerinin kolorektal kanserle bağlantılı olduğu belirlenmiştir. Kolon kanseri tedavisinde çoğunlukla cerrahi, ablasyon ve embolizasyon, radyasyon, kemoterapi, hedefe yönelik tedavi ve immünoterapi kullanılmaktadır. Ancak sonradan ortaya çıkan kanserler, edinilmiş ilaç direnci, sistemik yan etkiler ve çoklu mutasyonlar tedavilerin etkinliğini kısıtlayabilmektedir. Bu nedenle, mevcut tedavilerin etkinliğinin adjuvan tedavilerle desteklenmesi daha etkili sonuçlar sağlayabilir. kapesitabin, tümör hücrelerinde enzimatik olarak 5-florourasile dönüştürülen bir ön ilaçtır. DNA sentezini inhibe eder ve tümör dokusu büyümesini azaltır. Bu çalışmada, memeli hücrelerinde IRE1α RNaz aktivitesini inhibe eden GSK2850163'ün kolon kanseri hücrelerinde kapesitabin üzerindeki arttırıcı etkisini test etmeyi amaçlıyoruz. Bu nedenle, insan kolorektal kanser hücre hatları olan Caco-2 ve HT29'u kullandık. GSK2850163'ün kapesitabin üzerindeki olası potansiyel antikanser rolleri proliferasyon, yara iyileşmesi ve invazyon deneyleri kullanılarak değerlendirilmiştir. Sonuçlarımız, GSK2850163'ün kapesitabin ile birlikte uygulanmasının, kapesitabinin Caco-2 ve HT29 hücrelerindeki antikanser etkilerini önemli ölçüde artırdığını göstermiştir. Eş zamanlı tedavi hücrelerin proliferatif kabiliyetini, invazyon ve migrasyon kapasitesini önemli ölçüde azaltmıştır. Mevcut veriler, katlanmamış yanıt sinyalinin IRE1α kolunun geleneksel tedavi yaklaşımlarıyla eş zamanlı olarak hedeflenmesinin kolon kanserine karşı daha güçlü terapötik stratejilere hizmet edebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Gsk2850163, Ire1α, Kapesitabin, Kolon Kanseri, Upr

Ire1a İnhibitor Gsk2850163 İmportantly İmproves the Anticancer Effects of Capecitabine in Colon Cancer Cells

Abstract: Colorectal cancer is associated with the colon or the rectum tissues. After skin cancer, it is the third most commonly diagnosed cancer type in the United States. Today, several risk factors have been determined to be linked to colorectal cancer, such as obesity, smoking and inherited syndromes. Surgery, ablation and embolization, radiation, chemotherapy, targeted therapy and immunotherapy are mostly used for colon cancer treatment. However, second cancers, acquired drug resistance, systemic side effects and multiple mutations may restrict the efficiency of therapies. Thus, supporting the effectiveness of existing therapies with adjuvant treatments may provide more effective results. capecitabine is a prodrug that is enzymatically converted to 5-fluorouracil in tumor cells. It inhibits DNA synthesis and decreases tumor tissue growth. Herein, we aim to test the improving effect of GSK2850163 on capecitabine in colon cancer cells, which inhibits the IRE1α RNase activity in mammalian cells. For this reason, we used human colorectal cancer cell lines, Caco-2 and HT29. The

possible potentiator anticancer roles of GSK2850163 on capecitabine were evaluated using proliferation, wound-healing and invasion assays. Our results indicated that co-administration of GSK2850163 with capecitabine remarkedly improved the anticancer effects of capecitabine in Caco-2 and HT29 cells. Co-treatment significantly reduced the proliferative ability, invasion and migration capacity of cells. Present data suggest that simultaneously targeting the IRE1α branch of unfolded response signaling with traditional treatment approaches may serve the more powerful therapeutic strategies against colon cancer.

Keywords: Capecitabine, Colon Cancer, Gsk2850163, Ire1α, Upr

Makale id= 145

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0304-3981, 0000-0001-7444-6193, 0000-0002-8800-4043

Kore Ginsengi'nin Kuprizon ile İndüklenen Demiyelinizasyonda Nöroprotektif Etkileri

Arş.Gör. c[1], Ph.d.cand. Muhammet Oğuzhan Dönmez[2], Prof.Dr. Göksel Şener[1], Prof.Dr. Mehmet Zafer Gören[2]
[1]Fenerbahçe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
[2]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Muhammet Oğuzhan Dönmez

Özet: Multipl skleroz (MS), merkezi sinir sisteminin kronik demiyelinizan bir hastalığı olup, patofizyolojik mekanizmalarının karmaşıklığı nedeniyle tedavisi hala büyük bir zorluk teşkil etmektedir. MS tedavisinde kullanılan mevcut farmakolojik yaklaşımlar, genellikle bağışıklık sistemini baskılayarak hastalığın ilerlemesini yavaşlatmayı hedeflemektedir. Ancak nöroprotektif tedavi stratejilerinin etkinliği sınırlı kalmaktadır. Kore ginsengi (Panax ginseng), nöroprotektif etkileri ile bilinen bitkisel bir tedavi ajanıdır. Ne yazık ki, bu etkilerin MS üzerindeki potansiyel uygulamaları üzerine yapılan araştırmalar oldukça sınırlıdır. Bu çalışma, kuprizon diyetinin neden olduğu demiyelinizasyon multiple skleroz fare modelinde Kore ginsenginin nöroprotektif etkilerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Kuprizon, sinir sistemindeki miyelin kılıfında hasara neden olarak, MS'de gözlenen demiyelinizasyon sürecini taklit eden bir model oluşturur. Deneysel çalışmada 8 haftalık C57Bl/6 farelerin diyetine % 0,2 (a/a) kuprizon 4 hafta boyunca eklenerek demiyelinizasyon indüklenmiş ve gruplara kuprizonla eş zamanlı veya kuprizon diyetten çıkarıldıktan sonra 100 mg/kg Kore ginsengi ekstresi intragastrik gavaj yolu ile uygulanmıştır. Motor fonksiyonlar rotarod testi ile değerlendirilmiş ve hayvanların vücut ağırlıkları düzenli olarak takip edilmiştir. Elde edilen sonuçlar, kuprizon diyetinin motor koordinasyonu anlamlı düzeyde bozduğunu ve vücut ağırlığında kayda değer bir azalmaya neden olduğunu göstermiştir. Ancak Kore ginsengi verilen gruplarda motor fonksiyonların korunma eğiliminde olduğu ve vücut ağırlığındaki düşüşün kısmen önlendiği gözlemlenmiştir. Bu bulgular, Kore ginsenginin demiyelinizasyon sürecinde nöroprotektif etkiler gösterebileceğini ve MS gibi demiyelinizan hastalıkların tedavisine eklenmesinin potansiyel seçenek olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kore Ginsengi, Panax Ginseng, Multiple Skleroz, Kuprizon, Nöroprotektif

Neuroprotective Effects of Korean Ginseng in a Cuprizone-Induced Demyelination Model of Multiple Sclerosis

Abstract: Multiple sclerosis (MS) is a chronic demyelinating disease of the central nervous system, and its complex pathophysiology makes treatment challenging. Current pharmacological approaches for MS primarily focus on suppressing the immune system to slow disease progression. However, the efficacy of neuroprotective treatment strategies remains limited. Korean ginseng (Panax ginseng) is a herbal medicine known for its neuroprotective effects. Unfortunately, research on the potential applications of these effects in MS is limited. This study aimed to evaluate the neuroprotective effects of Korean ginseng in a mouse model of multiple sclerosis induced by a cuprizone diet. Cuprizone induces demyelination by damaging the myelin sheath in the nervous system, mimicking the demyelination process observed in MS. In this experimental study, 8-week-old C57BL/6 mice were

fed a diet containing 0.2% (w/w) cuprizone for 4 weeks to induce demyelination. Groups were then treated 100 mg/kg Korean ginseng extract by intragastric gavage concurrently with cuprizone or after the cuprizone diet was withdrawn. Motor function was assessed using the rotarod test, and body weight was monitored regularly. The results showed that the cuprizone diet significantly impaired motor coordination and caused a significant decrease in body weight. However, in groups receiving Korean ginseng, motor function tended to be preserved, and the decrease in body weight was partially prevented. These findings suggest that Korean ginseng may exert neuroprotective effects during the demyelination process and could be a potential adjunct therapy for demyelinating diseases such as MS.

Keywords: Korean Ginseng, Panax Ginseng, Multiple Sclerosis, Neuroprotective

Makale id= 108

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-8872-5203

Nonsteroidal Antiinflamatuvar İlaçların Manyetik Katı Faz Ekstraksiyonu ve Yüksek Basınçlı Sıvı Kromotografisi ile Tayini

Araştırmacı Remziye Nur Avcı[1], Doç.Dr. Tülay Oymak[2]
[1]Cumhuriyet Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Analitik Kimya Anabilim Dalı
[2]Cumhuriyet Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Analitik Kimya Anabilim Dalı

*Corresponding author: Remziye Nur Avcı

Özet: Nonsteroidal antiinflamatuar ilaçlar (NSAİİ), analjezik, antipiretik ve antiinflamatuar özellikleri nedeniyle tıp ve veterinerlikte ağrı ve inflamasyonu gidermek için yaygın kullanılan bir ilaç sınıfıdır. Bu ilaçların yaygın kullanımı nedeniyle, NSAİİ kalıntıları veya aktif metabolitleri, üretim, kullanılmayan ilaçların imhası, insan ve hayvan atılımı gibi farklı yollardan çevreye karışmaktadır. Bu ilaçların çevrede bulunması biyolojik kirliliğe yol açmakta ve ciddi çevre sorunlarına neden olmaktadır (1,2). Bu nedenle NSAİİ'lerin biyolojik ve su numunelerinde belirlenmesi, çevre, insanlar ve hayvanlar üzerindeki olumsuz etkilerinin kontrol edilmesi açısından önemlidir(3). Ancak NSAİİ'lerin ortamdaki derişiminin düşük olması ve karmaşık matris, doğrudan tayin öncesinde bir ayırma yöntemini zorunlu kılar. çeşitli ekstraksiyon yöntemleri kullanılır (4). Manyetik katı faz ektraksiyon (MSPE) yöntemi zamandan tasarruf sağlaması ve hızlı ayırma açısından son yıllarda yaygın kullanılan ekstraksiyon yöntemlerinden biridir. MSPE, diğer katı faz ektraksiyon yöntemleriyle karşılaştırıldığında, organik çözücü tüketimini azaltma/önleme, kolay kullanım, çevre dostu olması, yüksek verimliliğe sahip olması, yüzey reaktif gruplarının fazla olması ve zamandan tasarruf gibi birçok avantaja sahiptir (5).Bu çalışmada NSAİİ'lerin yüksek performanslı sıvı kromatografisi ile tayininden önce kullanılan MSPE yöntemi araştırılmıştır. Teşekkür: Bu çalışma Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğünün ECZ-2023-092 Numaralı Yüksek Lisans Tez Projesi olarak desteklenmiştir. KAYNAKÇA 1. Bagheri Zomoorodi Z, Masrournia M, Abedi MR. Chem Pap 2021;75(11):5813–24. 2. Parolini M. Sci Total Environ. 2020;740:140043. 3. Arfeen M, Srivastava A, Srivastava N, Khan RA, Almahmoud SA, Mohammed HA. Bioorganic Med Chem . 2024;112:117899. 4. Rodríguez-Saldaña V, Castro-García C, Rodríguez-Maese R, Leal-Quezada LO.- Trends Anal Chem. 2023;169 :117409. 5. Yang X, Cui Y, Zhao N, Wang S, Yan H, Han D. Talanta 2024;270:125620.

Anahtar Kelimeler: Nonsteroidal Antiinflamatuar İlaçlar, Manyetik Katı Faz Ektraksiyon, Yüksek Performanslı Sıvı Kromatografisi

Makale id= 117

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3691-208X

Obsesif Kompulsif Bozukluk'un Farmakolojik Tedavisi

Doç.Dr. Fatma Aydinoglu[1]
[1]Çukurova Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

Özet: Obsesif kompulsif bozukluk (OKB) dünya nüfusunda yaygın olarak görülen kronik bir psikiyatrik hastalıktır. OKB'nin temel belirtileri kişinin zihninde olan müdahaleci düşünceleri (obsesyonlar) ve bu düşüncelere karşı geliştirilen davranışları (kompulsiyonlar) içermektedir . Obsesyonlar genellikle cinsel,dini,temizlik gibi takıntılardan oluşan düşünceler şeklidedir. .Kompulsiyonlar ise sürekli temizleme veya bir işten istediği verimi alana kadar tekrar etmek gibi davranışları içermektedir. OKB semptomları bakımından bazı psikiyatrik hastalıklarla benzerlik gösterdiğinden dolayı doğru tanı konulması oldukça önem taşımaktadır. OKB ile ilişkili olarak saç yolma bozukluğu (trikotilomani), deri yolma bozukluğu (ekskoriasyon) gibi bozukluklar da görülebilmektedir. Doğru tanı ve tanıya uygun bir tedavi yöntemi ile hastanın yaşam kalitesi arttırılması hedeflenmekte olup, tedavi farmakolojik tedavi ve psikoterapi şeklindedir. Farmakolojik tedavide selektif serotonin geri-alım inhibitörleri (SSGİ), Serotonin noradrenalin geri-alım inhibitörleri (SNGİ) ve trisiklik antidepresanlar (TSA) gruplarından ilaçlar yer almaktadır. Bu çalışmanın amacı OKB'nin farmakolojik tedavisini güncel literatür bilgileri doğrultusunda gözden geçirmektir.

Anahtar Kelimeler: Kompulsiyon, Obsesyon, Serotonin Geri-Alım İnhibitörleri, Serotonin Noradrenalin Geri-Alım İnhibitörleri, Trisiklik Antidepresanlar

The Pharmacologıcal Treatment of Obsessıve-Compulsıve Dısorder

Abstract: Obsessive-compulsive disorder (OCD) is a chronic psychiatric disease that is widespread in the world population. The basic symptoms of OCD include intrusive thoughts (obsessions) in the person's mind and behaviors (compulsions) developed against these thoughts. Obsessions are usually thoughts such as sexual, religious, and cleaning. Conversely, compulsions include behaviors such as constant cleaning or repeating a task until the desired efficiency is achieved. Since OCD is similar to some psychiatric diseases in terms of symptoms, it is very important to make a correct diagnosis. Disorders such as hair-pulling disorder (trichotillomania) and skin-picking disorder (excoriation) can also be seen in association with OCD. The aim is to increase the patient's quality of life with a correct diagnosis and a treatment method appropriate to the diagnosis, and the treatment is in the form of pharmacological treatment and psychotherapy. Pharmacological treatment includes drugs from the groups of selective serotonin reuptake inhibitors (SSRIs), serotonin noradrenaline reuptake inhibitors (SNRIs), and tricyclic antidepressants (TCAs). This study aimed to review the pharmacological treatment of OCD by current literature knowledge.

Keywords: Compulsion, Obsession, Serotonin Reuptake İnhibitors, Serotonin Noradrenaline Reuptake İnhibitors, Tricyclic Antidepressants

Makale id= 116

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3691-208X

Oral Kontraseptifler ve Klinik Kullanımları

Doç.Dr. Fatma Aydinoglu[1]
[1]Çukurova Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

Özet: Oral kontraseptifler; en etkili kontrasepsiyon yöntemlerinden biri olmakla birlikte, kontrasepsiyon dışında da eçete edilmektedirler. Farklı miktarlarda östrojen ve progesteron içerirler. Bu ilaçların doğum kontrolündeki etki mekanizması yumurtlamayı önlemektir. Bu grup ilaçların, doğum kontrolünün yanı sıra adet döngüsü bozuklukları, polikistik over sendromu, hiperandrojenizm, endometriozis, premenstrüel sendrom ve pelvik inflamatuar hastalık gibi durumlarda endikasyonları bildirilmiştir. Oral kontraseptiflerin yaygın yan tesirlerinin hafif ve geçici olduğu, ciddi yan tesir prevalansının ise düşük olduğu bildirilmiştir. Bu çalışmada oral kontraseptiflerin etki mekanizması, endikasyon, yan tesir/kontrendikasyon, ilaç etkileşimleri ve akıl kullanımlarının güncel kılavuzlar ve literatürler doğrultusunda derlenmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ilaç Etkileşimleri, Kontrasepsiyon, Oral Kontraseptifler, Östrojen, Polikistik Over Sendromu, Progesteron

Oral Contraceptives and Their Clinical Uses

Abstract: Oral contraceptives; are one of the most effective methods of contraception, but they are also used in other clinical situations. They contain different amounts of estrogen and progesterone. The mechanism of action of these drugs in birth control is to prevent ovulation. Indications for this group of drugs have been reported in conditions such as menstrual cycle disorders, polycystic ovary syndrome, hyperandrogenism, endometriosis, premenstrual syndrome, and pelvic inflammatory disease, as well as contraception. Although the common side effects of oral contraceptives are mild and transient, the incidence of serious side effects has been reported to be low. This study aims to compile the mechanism of action of oral contraceptives, prevalence, indication, side effects/contraindications, drug interactions, and rational use in line with current guidelines and literature.

Keywords: Contraception, Drug İnteractions, Estrogen, Oral Contraceptives, Polycystic Ovary Syndrome, Progesterone

Makale id= 74

Sözlü Sunum

ORCID ID: 1 https://orcid.org/0000-0002-6770-6089 ; 2 https://orcid.org/0000-0002-7779-8175 ; 3 https://orcid.org/0000-0003-0287-5639

Papaver Pseudo-Orientale (Fedde) Medw. Ekstraktının in Vitro Sitotoksik ve Genotoksik Etkilerinin Değerlendirilmesi

Asst.Prof.Dr. Ayfer Beceren[1], Researcher Melikenur Keleş[1], Assoc.Prof.Dr. Özlem Bingöl Özakpınar[2]

[1]Marmara University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Toxicology Istanbul, Turkey

[2]Marmara University, Faculty of Pharmacy, Department of Biochemistry, Istanbul, Turkey

*Corresponding author: Ayfer Beceren

Özet: Kanserde yeni hedefler ve tedavi olanakları üzerine araştırmalar hız kesmeden devam etse de bilinen bir tedavisi olmayan önemli bir klinik sorun olmaya devam etmektedir. Çeşitli bitkisel kaynaklardan elde edilen doğal fitokimyasallar, yüksek etkinlikleri, seçicilikleri ve düşük toksisiteleri nedeniyle onkolojide yeni terapötik ajanlar olarak ortaya çıkmaktadır. Halk arasında çeşitli amaçlarla kullanılan ve son araştırmalarda biyoaktif bileşenlerinin incelenmesi ve insan sağlığı üzerindeki etkileri konusunda ilgi uyandıran Papaver pseudo-orientale (FEDDE) medw. bitkisi, bu çalışmada sitotoksik ve genotoksik özellikleri açısından değerlendirilmiştir. Papaver pseudo-orientale (FEDDE) medw. bitkisi Türkiye'nin Tunceli ilinden toplanmıştır. Etanol ekstresi, maserasyon tekniği kullanılarak Papaver pseudo-orientale bitkisinin toprak üstü kısımlarından elde edilmiştir. Papaver pseudo-orientale etanol ekstresinin (10-200 µg/ml) konsantrasyonlarının insan prostat kanseri hücre hattı (PC-3) ve insan meme kanseri hücre hattı (MCF-7) üzerindeki sitotoksik etkisi MTT testi ile belirlendi. Genotoksik etkisi ise Comet yöntemi ile değerlendirildi. Sonuçlar, Papaver pseudo-orientale etanol ekstresinin MCF-7 hücrelerinde tüm doz aralığında düşük inhibisyon gösterdiğini; bununla birlikte 24 saatlik tedaviden sonra PC-3 hücrelerinde ise 100 ve 200 µg/mL dozlarında yüksek inhibisyon gösterdiği kaydedilmiştir. PC-3 hücreleri üzerinde 200 µg/mL'lik maksimum dozda %53,12 inhibisyon tespit edilmiştir. MTT bulguları PC-3 hücreleri için 182 µg/mL'lik bir IC50 değeri olduğunu göstermiştir. PC-3 hücrelerinde Papaver pseudo-orientale ekstresine 24 saat maruziyetten sonra, doz bağımlı bir şekilde DNA hasarında istatistiksel olarak anlamlı bir artış olduğu belirlenmiştir. Bu çalışma, Papaver pseudo-orientale'nin prostat kanseri hücre hatlarının hücre döngüsü ilerlemesinde önemli bir rol oynayabileceğini öne süren önemli bilgiler sunmaktadır Bu ön çalışmanın sonuçları Papaver pseudo-orientale bitkisinin kanser tedavisi için potansiyel bir ilaç adayı olabileceğini göstermektedir. Ancak, bu bulguları desteklemek için ek araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Papaver Pseudo-Orıentale (Fedde) Medw., Sitotoksisite, Genotoksisite, Prostat Kanseri

Assessment of in Vitro Cytotoxic and Genotoxic Effects of Papaver Pseudo-Orientale (Fedde) Medw. Extract

Abstract: Cancer is still a major clinical challenge that lacks a known cure, although research into new targets and therapy possibilities continues unabated. Natural phytochemicals derived from various herbal sources emerge as novel therapeutic agents in oncology due to their enhanced efficacy,

selectivity, and reduced toxicity. The Papaver pseudo-orientale (Fedde) medw. plant, which is utilized for a variety of purposes in the public and recent research has generated interest in examining its bioactive components and their impact on human health, was assessed in this study for its cytotoxic and genotoxic properties. Papaver pseudo-orientale (Fedde) medw. was collected from Tunceli in Türkiye. The ethanol extract was derived from the aerial parts of the Papaver pseudo-orientale plant using the maceration technique. The cytotoxic effect of Papaver pseudo-orientale ethanol extract concentrations (10-200 µg/ml) on human prostate cancer cell lines (PC-3) and human breast cancer cell lines (MCF-7) was determined by the MTT assay, and the genotoxic effect was determined by the Comet Assay method. The results indicate that Papaver pseudo-orientale ethanol extract exhibited minimal inhibition over the entire dose range in MCF-7 cells; however, significant inhibition was noted in PC-3 cells at doses of 100 and 200 µg/mL after 24 hours of treatment. At the maximum dose of 200 µg/mL, PC-3 cells exhibited 53.12% inhibition. The MTT findings indicated an IC50 value of 182 µg/mL for PC-3 cells. Following 24 hours of exposure to Papaver pseudo-orientale extract, there was a statistically significant increase in DNA damage in a dose-dependent manner in PC-3 cells. This study provides important information that suggests Papaver pseudo-orientale may play an important role in the cell cycle progression of prostate carcinoma cell lines. We anticipate that this preliminary study will result in the development of a novel medicine for cancer treatment. However, additional research is required to supports these findings.

Keywords: Papaver Pseudo-Orıentale (Fedde) Medw., Cytotoxicity, Genotoxicity, Prostate Cancer

Makale id= 21

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6913-1952

Medıcago X Varıa Ekstresinin Sekonder Metabolitleri ve Biyolojik Aktiviteleri Üzerinde Farmakognozik Araştırmalar

Dr. Öğretim Üyesi Ezgi Ersoy[1]
[1]Biruni University

Özet: Medicago cinsi Fabaceae familyasına ait, yaklaşık 87 tür içeren oldukça büyük bir cinstir ve dünyanın en yüksek ekonomik değerine sahip bitkilerinden biri olan Medicago sativa (yonca) da bu türlerden biridir. Medicago türleri hem çiftlik hayvanları hem de insanlar için önemli besin kaynaklarıdır. Ayrıca bazı Medicago türleri halk arasında tedavi amacıyla da kullanılmaktadır. Oldukça yaygın olarak kullanılmalarına karşın Medicago türleri üzerinde çok az farmakognozik araştırma yapılmıştır. Bu çalışma Medicago x varia bitkisinin kimyasal bileşenlerini ve biyolojik aktivitelerini araştırmayı amaçlamaktadır. Medicago x varia türünün toprak üstü kısımlarının etanol ekstresinin fitokimyasal profili LC-MS/MS analizi ile aydınlatılmıştır. Ekstrede dokuz farklı sekonder metabolit tespit edilmiştir. Majör bileşenler; malik asit (5295.85±59.84 µg/g ekstre), fumarik asit (693.92±8.60 µg/g ekstre) ve salisilik asittir (611.20±20.11 µg/g ekstre). Ayrıca, p-kumarik asit, vanilin, naringenin, rutin, apigenin ve likuiritigenin de ekstre içeriğinde tespit edilmiştir. Toplam fenolik (4.28±0.06 µg PEs/mg ekstre) ve toplam flavonoid (0.39±0.02 µg QEs/mg ekstre) içerikleri hesaplanmıştır. Ekstrenin antioksidan aktivitesi, DPPH serbest radikal süpürücü (IC50: 210.68±23.22 µg/mL), ABTS katyon radikali süpürücü (IC50: 174.15±5.29 µg/mL) ve CUPRAC (A0.5: 42.11±0.32 µg/mL) aktivite yöntemleri ile değerlendirilmiştir. Sitotoksik aktivite açısından, ekstre A498 renal kanser hücreleri üzerinde %56.77 hücre canlılığı sağlayarak sitotoksik etki göstermiştir. Ayrıca, ekstre Candida tropicalis suşlarına karşı 78.12 µg/mL MIC değeri ile antifungal etki meydana getirmiştir. Ekstre, asetilkolinesteraz ve bütirilkolinesteraz enzimleri üzerinde herhangi bir inhibe edici aktivite göstermemiş, ancak 200 µg/mL'de %19.06±0.95 düşük anti-tirozinaz aktivite sergilemiştir.

Anahtar Kelimeler: Medicago X Varia, Lc-Ms/ms, Antioksidan, Sitotoksisite

Pharmacognostic Studies On the Secondary Metabolites and Biological Activities of Medicago X Varia Extract

Abstract: The genus Medicago is a large genus of the family Fabaceae, comprising about 87 different species including Medicago sativa (alfalfa) which is renowned for being among the most economically valuable crops worldwide. Medicago species are important feed sources for livestock and humans, also some species have been used in traditional medicine for therapeutic purposes. Despite their widespread use, the pharmacognostical research on the medicinal potential of Medicago sp. is rather scarce, mostly focused on Medicago sativa. Therefore, this study is aimed to investigate the chemical constituents and biological activities of Medicago x varia. The phytochemical profiling of Medicago x varia aerial parts ethanol extract was enlightened by an LC-MS/MS analysis. Nine secondary metabolites were identified in the extract. Malic acid (5295.85±59.84 µg/g extract), fumaric acid (693.92±8.60 µg/g extract), and salicylic acid (611.20±20.11 µg/g extract) were found as the major constituents. Furthermore, p-coumaric acid, vanillin, naringenin, rutin, apigenin, and liquiritigenin were determined. Total phenolic (4.28±0.06 µg PEs/mg extract) and total flavonoid (0.39±0.02 µg QEs/mg extract) contents were calculated. Antioxidant activity of the extract was evaluated by three

different methods namely DPPH free radical scavenging (IC50: 210.68±23.22 µg/mL), ABTS cation radical scavenging (IC50: 174.15±5.29 µg/mL), and CUPRAC (A0.5: 42.11±0.32 µg/mL) activity assays. Regarding cytotoxic activity, the extract showed cytotoxicity on A498 renal cell lines with 56.77% cell viability. Moreover, the extract was effective against Candida tropicalis strains with an MIC value of 78.12 µg/mL. The extract did now exhibit any inhibitory activity on acetylcholinesterase and butyrylcholinesterase enzymes, however exerted low anti-tyrosinase activity with 19.06±0.95% at 200 µg/mL.

Keywords: Medicago X Varia, Lc-Ms/ms, Antioxidant, Cytotoxicity

Makale id= 100

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-6895-3456

Ratlarda Deneysel Olarak İndüklenmiş Polikistik Over Sendromuna (Pkos) Bağlı Gelişen İnsülin Direncinde Nanoselenyum Kaplı Metformin'in (Met+nanosel) Tedavi Edici Etkilerinin Araştırılması.

Ph.d.cand. Uğur Ermis[1], Doç.Dr. Hüseyin Fatih Gül[2], Doç.Dr. Hasan İlhan [3], Doç.Dr. Damla Binnetoğlu[4], Doç. Dr. Muhammed Yayla[5]

[1] Kafkas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

[2] Kafkas Üniversitesi Tıbbi Biyokimya

[3] Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji A.B.D.

[4] Kafkas Üniversitesi Tıbbi Farmakoloji A.B.D.

[5]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji ABD

*Corresponding author: Uğur Ermis

Özet: Amaç: Polikistik over sendromu (PKOS) sıklıkla adet düzensizliği, artan polikistik overler, androjen artışı ve insülin direnci ile kendini gösteren bir metabolik hastalıktır. PKOS tedavisinde insülin duyarlılığının artırılması amacıyla Metformin sıklıkla kullanılmaktadır. Biz bu çalışmada Metformin'e nanoteknolojik Selenyum ekleyerek Nanoselenyum kaplı Metformin (Met+Nanosel) molekülünün PKOS'daki terapötik etkilerini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Çalışmamızda 25 adet dişi sıçan kullanılmıştır. Hayvanlarda PKOS'u indüklemek için intragastrik (i.g) Letrozol (1mg/kg,21 gün) uygulanmıştır. PKOS gelişimi smear testi ile gösterilmiştir. Daha sonra deney hayvanları 5 gruba (n= 5) ayrılmıştır. 1.grup: sağlıklı, 2. Grup: PKOS, 3. Grup: Metformin (300 mg/kg, 15 gün, ig), 4. Grup: Nanoselenyum (Nanosel) (0.4 mg/kg,15 gün, i.g) 5. Grup: Met+Nanosel (300mg/kg metformin+0.4mg/kg Selenyum, 15 gün, i.g). Çalışma süresince haftalık kilo takibi yapılan deney hayvanlarına OGTT testi yapılarak deney sonlandırılmıştır. Deney hayvanlarından kan, doku örnekleri alınmıştır. Serum örneklerinde FSH, LH, Östrojen (Ösradiol-E2), Testosteron (Total Testosteron) ve insülin ELISA yöntemi ile ölçülmüştür. Total Kolesterol (TK), HDL, LDL, Trigliserit (TG) gibi lipit profil düzeyleri ise enzimatik kolorimetrik yöntem kullanılarak, biyokimya otoanalizöründe ölçülmüştür. Bulgular: Kilo takibi sonuçlarımıza göre Letrozol uygulanan gruplarda sağlıklı gruba göre kilo artışı olmuştur. Met+Nanosel tedavisi ile ağırlık artışı kontrol altına alınabilmiştir (Şekil 1). PKOS'da gözlenen artmış HOMA-IR tüm tedavi gruplarında düşüş göstermiştir. Met+Nanosel tedavisi ile HOMA-IR sağlıklı grup seviyelerine inmiştir (Şekil 2C). PKOS indüklenmesiyle yükselen LH/FSH oranını en iyi düşüren Met+Nanosel tedavisi olmuştur (Şekil 3C). Cinsiyet hormon seviyelerinde PKOS grubunda görülen değişimleri sağlıklıya göre en yakın tutan Met+Nanosel tedavisidir (Şekil 4). Serum lipid profili bulgularına göre PKOS indüklenmesiyle LDL, TK, TG seviyeleri artarken tedavi uygulamasıyla normal seviyelere inmiştir. HDL seviyeleri ise diğer lipid parametreleri ile negatif korelasyon göstermiştir. (Şekil 5) Sonuç: Çalışmamızda yapılan biyokimyasal analizlere göre Met+Nanosel tedavisi Metformin tedavisinden daha olumlu sonuçlar göstermiştir. Yakın gelecekte çalışmamız kapsamında planladığımız histolojik analizler ve ileri incelemeler ile Met+Nanosel tedavisinin etkinliğini geniş bir çerçevede ortaya koymuş olacağız.

Anahtar Kelimeler: Pkos, İnsülin Direnci,letrozol, Nanoselenyum Kaplı Metformin

Investigation of the Therapeutic Effects of Metformin Coated With Nanoselenium (Met+nanosel) On İnsulin Resistance Developed Due to Experimentally İnduced Polycystic Ovary Syndrome (Pcos) in Rats.

Abstract: Objective: Polycystic ovary syndrome (PCOS) is a metabolic disorder characterized by menstrual irregularities, enlarged polycystic ovaries, increased androgen levels, and insulin resistance. Metformin is commonly used to improve insulin sensitivity in PCOS treatment. This study aimed to investigate the therapeutic effects of Metformin coated with nanotechnological Selenium (Met+Nanosel). Method: 25 female rats were used. PCOS was induced by administering intragastric(i.g) Letrozole (1 mg/kg for 21 days), confirmed by a smear test. The animals were divided into 5 groups (n=5): Group 1: healthy; Group 2: PCOS; Group 3: Metformin (300 mg/kg for 15 days, i.g.); Group 4: Nanoselenium (0.4 mg/kg for 15 days, i.g.); Group 5: Met+Nanosel (300 mg/kg Metformin + 0.4 mg/kg Selenium for 15 days, i.g.). Weekly weight monitoring was conducted, and OGTT tests were performed at the end of the study. Blood and tissue samples were collected for biochemical analysis. Serum levels of FSH, LH, Estradiol (E2), Total Testosterone, and insulin were measured using the ELISA method. Lipid profiles, including Total Cholesterol (TC), HDL, LDL, and Triglycerides (TG), were analyzed enzymatically using a biochemistry autoanalyzer. Results: Letrozole-treated groups exhibited weight gain compared to the healthy group. Met+Nanosel treatment controlled weight gain. Increased HOMA-IR in PCOS was reduced in all treatment groups, with the most significant decrease observed in the Met+Nanosel group, restoring levels to that of the healthy group. Met+Nanosel also showed the most effectiveness in reducing the elevated LH/FSH ratio and normalizing sex hormone levels. Lipid profile disturbances, such as elevated LDL, TC, and TG in PCOS, returned to normal with treatment, while HDL levels were inversely correlated. Conclusion: Met+Nanosel demonstrated more favorable results than Metformin, suggesting its potential as a superior treatment option for PCOS-related insulin resistance.

Keywords: Pcos, Insulin Resistance, Letrozole, Nanoselenium Coated Metformin

Makale id= 62

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6905-9532, 0000-0001-6093-0849, 0000-0001-5862-4746

Yoğun Bakım Ünitelerinde Çalışan Sağlık Profesyonellerinin Enteral Beslenme Tüplerinden İlaç Uygulama Konusunda Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Ayşe Gül Koçoğlu Kınal[1], Uzman Yunus Emre Ayhan[2], Dr. Öğretim Üyesi Aslınur Albayrak[3]

[1]Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Yoğun bakım

[2]Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Klinik Eczacılık

[3]Süleyman Demirel Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Klinik Eczacılık Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ayşe Gül Koçoğlu Kınal

Özet: Bu çalışmanın amacı, yoğun bakım ünitelerinde (YBÜ) çalışan sağlık profesyonellerinin (doktorlar ve hemşireler) enteral beslenme tüpleri (EBT) yoluyla ilaç uygulamaları hakkında bilgi düzeylerini değerlendirmektir. Çalışma kesitsel çevrimiçi anket çalışması olarak gerçekleştirilmiştir. Anket soruları, Google Form ile oluşturularak çevrimiçi olarak İstanbul'da birkaç hastanede YBÜ'de çalışan doktor ve hemşirelere gönderilmiştir. Çalışma kapsamında kullanılan anket soruları, araştırmacılar tarafından literatürdeki örnekler incelenerek tasarlanmıştır. Anket soruları toplam üç bölümden ve 25 sorudan oluşmaktadır. Anketin birinci bölümündeki 7 soruda, katılımcıların demografik bilgileri sorgulanmıştır. Anketin ikinci ve üçüncü bölümünde yer alan toplam 18 soruda ise sırasıyla EBT aracılığıyla ilaç uygulamaları ve uygun dozaj formu seçimi hakkında katılımcıların bilgileri sorgulanmıştır. Online anket formu, YBÜlerdeki 400 sağlık çalışanına gönderilmiştir ve 221'i (%55.2) anketi tamamlamıştır. Katılımcıların 66'sı (%29.9) erkek ve 112'si (%50.6) doktor idi. İlaç uygulamalarına dair 9 soruya doğru yanıt ortalamalarında (±SS) doktorlar (5.4±1.3) ve hemşireler (5.3±1.4) arasında anlamlı bir fark yoktu ($p=0.471$). Dozaj formu seçimine dair 9 sorunun doğru yanıt ortalamasında (±SS) doktorlar (3.9±2.1), hemşirelere göre daha yüksek puana sahipti (2.7±1.9) ($p<0.001$). Tüm sorulara verilen yanıtların ortalaması (±SS) ise doktorlarda (9.4±2.9), hemşirelere (8±2.7) göre daha yüksek bulundu ($p<0.001$). YBÜlerde sağlık çalışanlarının EBT aracılığıyla ilaç uygulamaları ve dozaj formu seçimi konusunda bilgileri düşük-orta düzeydedir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım Ünitesi, Enteral Beslenme Tüpleri, Dozaj Formu, Doktor, Hemşire

Evaluation of the Knowledge Levels of Healthcare Professionals Working in Intensive Care Units Regarding Drug Administration Through Enteral Feeding Tubes

Abstract: The aim of this study is to evaluate the knowledge levels of healthcare professionals (doctors and nurses) working in intensive care units (ICUs) about drug administration via enteral feeding tubes (EFT). The study was conducted as a cross-sectional online survey study. Survey questions were created using Google Form and sent online to doctors and nurses working in the ICUs of several hospitals in Istanbul. The researchers designed survey questions used within the scope of the study by evaluating examples in the literature. Survey questions consist of a total of three sections and 25 questions. In the first section of the survey, seven questions were asked about the participants' demographic information. In the second and third sections of the survey, 18 questions were asked about the participants' knowledge of drug administration via EFT and the selection of appropriate

dosage forms, respectively. The online survey form was sent to 400 healthcare workers in ICUs, and 221 (55.2%) completed the survey. Of the participants, 66 (29.9%) were male and 112 (50.6%) were doctors. There was no significant difference in the mean (±SD) of correct answers to 9 questions on drug administration between doctors (5.4±1.3) and nurses (5.3±1.4) (p=0.471). In the mean (±SD) of correct answers to 9 questions on dosage form selection, doctors (3.9±2.1) had higher scores than nurses (2.7±1.9) (p<0.001). The mean (±SD) of the responses given to all questions was found to be higher in doctors (9.4±2.9) than in nurses (8±2.7) (p<0.001). In ICUs, healthcare professionals' knowledge about drug administration and dosage form selection via EFT is low-moderate.

Keywords: Intensive Care Unit, Enteral Feeding Tubes, Dosage Form, Doctor, Nurse

Makale id= 106

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5115-6756

Non-Spesifik Boyun Ağrısı Olan Bireylerde Telerehabilitasyon Yönteminin Etkinliği

Fzt Yaren Ertav[1], Öğr. Gör. Dr İrem Çetinkaya[1], Öğr. Gör. Ayşenur Çetinkaya[1], Öğr. Gör. Dr Duygu Şahin Altaç[1]
[1]Haliç Üniversitesi

*Corresponding author: Yaren Ertav

Özet: Bu çalışmanın amacı non-spesifik boyun ağrısı olan bireylerde telerehabilitasyon yönteminin etkinliğini yüz yüze rehabilitasyon yöntemi ile karşılaştırmaktı. Şubat - Haziran 2022 tarihleri arasında, dahil edilme kriterlerine uygun 25-45 yaş aralığındaki, non-spesifik boyun ağrısı olan 38 birey telerehabilitasyon (n=19) ve yüz yüze (n=19) egzersiz grubuna randomize edildi. Katılımcılara altı haftalık egzersiz programı öncesi ve sonrası olmak üzere iki değerlendirme yapıldı. Ağrı şiddeti Visüel Analog Skala ile, servikal eklem hareket açıklığı (EHA) gonyometrik ölçüm ile, fonksiyonel yeterlilik Boyun Disabilite İndeksi ile değerlendirildi. Gruplar arasında egzersiz öncesi yapılan değerlendirmede anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0,05$). Grup içi karşılaştırmalarda iki grupta da tüm değerlendirme parametrelerinde egzersiz sonrasında anlamlı iyileşmeler bulundu ($p<0,05$). Egzersiz sonrası ölçümlerde aktivite sırasında ağrı, servikal ekstansiyon ve rotasyon açıları yüz yüze grupta anlamlı olarak üstündü ($p<0,05$). Egzersiz sonrası gruplar arası fark değişkenleri karşılaştırıldığında, tüm değerlendirme parametrelerinde yüz yüze rehabilitasyon yönteminin telerehabilitasyon yöntemine kıyasla daha etkili olduğu bulundu ($p<0,05$). Çalışmamızın sonucunda, non-spesifik boyun ağrılı bireylerde telerehabilitasyon yönteminin ağrı, servikal EHA ve servikal fonksiyonelliği olumlu yönde etkilediği, ancak yüz yüze uygulanan egzersizlerin, uzaktan senkron olarak uygulanan telerehabilitasyon yöntemine göre daha etkin olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Non-Spesifik Boyun Ağrısı, Telerehabilitasyon, Eklem Hareket Açıklığı, Boyun Disabilite İndeksi

Effectiveness of Telerehabilitation Method in İndividuals With Non-Specific Neck Pain

Abstract: The aim of this study was to compare the effectiveness of telerehabilitation method with face-to-face rehabilitation method in individuals with non-specific neck pain. Between February and June 2022, 38 individuals with non-specific neck pain between the ages of 25-45 who met the inclusion criteria were randomized into telerehabilitation (n=19) and face-to-face (n=19) exercise groups. The participants were assessed twice pre and post the six-week exercise program. Pain severity was assessed with the Visual Analog Scale, cervical joint range of motion (ROM) was assessed with goniometric measurement, and functionality was assessed with the Neck Disability Index. No significant difference was found in the pre-exercise assessment between the groups ($p>0.05$). In within-group comparisons, significant improvements were found in all assessment parameters in both groups after exercise ($p<0.05$). In the post-exercise measurements, pain during activity, cervical extension and rotation angles were significantly superior in the face-to-face group ($p<0.05$). When the difference variables between the groups were compared after the exercise, it was found that the face-to-face rehabilitation method was more effective than the telerehabilitation method in all evaluation parameters ($p<0.05$). As a result of our study, it was seen that the telerehabilitation

method positively affected pain, cervical ROM and cervical functionality in individuals with non-specific neck pain, but the exercises applied face-to-face were more effective than the telerehabilitation method applied synchronously from a distance.

Keywords: Non-Specific Neck Pain, Telerehabilitation, Range of Motion, Neck Disability Index

Makale id= 90

Sözlü Sunum

ORCID ID: Ayla GÜNAL 0000-0003-2213-2111, Elif ATALAY 0009-0006-6428-9538

Özel Gereksinimli Bireylerin İnformal Bakım Verenlerinde Egzersiz Farkındalığı, Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Psikolojik Sıkıntı Düzeyi Arasındaki İlişki

Doç.Dr. Ayla Günal[1], Fzt Elif Atalay[2]
[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı

*Corresponding author: Elif Atalay

Özet: Amaç: Bu çalışma özel gereksinimli çocukların informal bakım verenlerinde egzersiz farkındalığı, fiziksel aktivite düzeyi ve psikolojik sıkıntı düzeyi arasındaki ilişkiyi incelenmek amacıyla gerçekleştirildi. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, Tokat Merkez'inde yer alan bir özel eğitim kurumuna devam eden özel gereksinimli çocukların informal bakım verenleri gönüllük esasına dayalı olarak dahil edildi. Bakım verenlere ait sosyo-demografik bilgiler, çocukların yaş ve tanıları ile rehabilitasyona devam etme süreleri kaydedildi. Bakım verenlerin egzersiz farkındalıkları egzersiz yararları-engel ölçeği ile, psikolojik durumları Kessler psikolojik sıkıntı ölçeği ile, fiziksel aktivite düzeyleri uluslararası fiziksel aktivite anketi kısa form ile değerlendirildi. Sonuçlar: Mevcut çalışmada toplam 50 bakım veren yer aldı. Egzersiz yarar algısı daha yüksek olan bakım verenlerin psikolojik sıkıntı düzeylerinin daha düşük olduğu görüldü ($p<0.05$). Benzer olarak fiziksel aktivite düzeyi yüksek olan bakım verenlerin de psikolojik sıkıntı düzeylerinin düşük olduğu saptandı ($p<0.01$). Tartışma: Sonuçlar özel gereksinimli çocukların informal bakım verenlerinde egzersiz farkındalığının ve fiziksel aktivite düzeyinin artmasının ruhsal sağlık üzerinde olumlu sonuçlar sağlayacağını ortaya koymaktadır. Özel gereksinimli çocukların rehabilitasyon sürecinde bakım verenlerin de egzersiz ve fiziksel aktivite düzeyi konusunda bilgilendirilmesinin gerekli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Özel Gereksinim, Bakım Veren, Egzersiz, Psikoloji, Fiziksel Aktivite

Relationship Between Exercise Awareness, Physical Activity Level and Psychological Distress Level in Informal Caregivers of Individuals With Special Needs

Abstract: Objective: This study was conducted to investigate the relationship between exercise awareness, physical activity level and psychological distress level in informal caregivers of children with special needs. Materials and Methods: Informal caregivers of children with special needs attending a special education institution in Tokat city center were included in the study on a voluntary basis. Sociodemographic information of the caregivers, children's ages and diagnoses and duration of rehabilitation were recorded. Caregivers' exercise awareness was assessed with the exercise benefits-barriers scale, psychological states with the Kessler psychological distress scale and physical activity levels with the international physical activity questionnaire short form. Results: A total of 50 caregivers participated in the current study. It was observed that caregivers with higher perception of exercise benefits had lower levels of psychological distress ($p<0.05$). Similarly, it was determined that caregivers with high levels of physical activity had lower levels of psychological distress ($p<0.01$). Discussion: The results suggest that increasing exercise awareness and physical activity levels in informal caregivers of children with special needs will provide positive results on mental health. It is

thought that it is necessary to inform caregivers of children with special needs about exercise and physical activity levels during the rehabilitation process.

Keywords: Special Needs, Caregiver, Exercise, Psychology, Physical Activity

Makale id= 102

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6060-1148; 0009-0008-7594-6091; 0000-0002-2914-7976; 0000-0002-7639-8444

Pasif Germe ve Propriyoseptif Nöromüsküler Fasilitasyon (Pnf) Germe Tekniklerinin Genç Basketbol Oyuncularında Hız, Çeviklik ve Patlayıcı Güç Üzerindeki Akut Etkileri

Öğr. Gör. Ayşenur Çetinkaya[1], Fzt Numan Ceylan[1], Öğr. Gör. Dr Duygu Şahin Altaç[1], Arş.Gör. Muhammed Yusuf Kahraman[1]
[1]Haliç Üniversitesi

*Corresponding author: Ayşenur Çetinkaya

Özet: Bu çalışmanın amacı genç basketbolcularda statik pasif ve proprioseptif nöromüsküler kolaylaştırma (PNF) germe tekniklerinin çeviklik, hız ve alt ekstremite patlayıcı gücü üzerindeki akut etkilerini incelemekti. Bahçeşehir Koleji Spor Kulübü basketbol takımındaki bireyler Temmuz-Ağustos 2024 tarihleri arasında çalışmaya dahil edildi. Dahil etme kriterlerini karşılayan 14-18 yaş arasındaki yirmi katılımcı, kapalı zarf yöntemi kullanılarak pasif germe (n=10) ve PNF germe (n=10) gruplarına randomize edildi. Değerlendirmede çeviklik için T-Çeviklik Testi, hız için 30 m Sprint Testi, alt ekstremite patlayıcı güç için Durarak Uzun Atlama ve Yatay Sıçrama Testi kullanıldı. Tüm katılımcılar aynı ısınma programından sonra çeviklik, hız ve patlayıcı güç testlerini gerçekleştirdi. İlk değerlendirmelerden sonra katılımcılara aynı fizyoterapist tarafından hamstring, quadriceps ve calf grubu kaslarına pasif veya PNF germe programı uygulandı. Testler germe müdahalelerinden hemen sonra tekrarlandı. Grup içi karşılaştırmalarda, pasif germe grubunda 30 m Sprint Testi hariç tüm testlerde istatistiksel olarak anlamlı iyileşmeler bulundu ($p<0,05$). PNF grubunda, grup içi karşılaştırmalarda yalnızca T-Çeviklik Testinde anlamlı iyileşme bulundu ($p=0,05$). Gruplar arası karşılaştırmada, iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0,05$). Sonuç olarak, aktivite öncesi statik pasif germe, PNF germeye kıyasla alt ekstremite patlayıcı gücü üzerinde daha büyük bir etkiye sahip olabilir. Ek olarak, PNF germe çevikliği iyileştirdi ve hız ve patlayıcı güç üzerinde herhangi bir olumsuz akut etkiye neden olmadı. Gelecekte, germe tekniklerinin olumlu veya olumsuz akut etkilerinin ne kadar süreyle devam ettiğine dair yapılan çalışmaların ısınma programları için önemli olacağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Basketbol, Pasif Germe, Pnf Germe, Atletik Performans

Acute Effects of Passive and Proprioceptive Neuromuscular Facilitation (Pnf) Stretching Techniques On Speed, Agility, and Explosive Strength in Youth Basketball Players

Abstract: The aim of this study was to investigate the acute effects of static passive and proprioceptive neuromuscular facilitation (PNF) stretching techniques on agility, speed, and lower extremity explosive power in young basketball players. Individuals from the Bahçeşehir College Sports Club basketball team were included in the study between July and August 2024. Twenty participants between the ages of 14 and 18 who met the inclusion criteria were randomized into passive stretching (n=10) and PNF stretching (n=10) groups using the closed envelope method. Outcome measurements consisted of the T Agility Test for agility, the 30-Meter Sprint Test for speed, the Standing Long Jump Test and the Lateral Jump Test for lower-extremity explosive power. All participants performed agility, speed, and explosive power tests after the same warm-up program.

After the initial assessments, the participants were applied a passive or PNF stretching program to the hamstring, quadriceps, and calf group muscles by the same physiotherapist. The tests were repeated immediately after the stretching interventions. In within-group comparisons, statistically significant improvements were found in the passive group in all tests ($p<0.05$) except the 30-meter sprint test ($p>0.05$). In the PNF group, a significant improvement was found only in the T Agility Test in within-group comparisons ($p=0.05$). In the between-group comparison, no statistical difference was found between the two groups ($p>0.05$). In conclusion, static passive stretching before activity may have a greater effect on lower-extremity explosive power compared to PNF stretching. Additionally, PNF stretching improved agility, and did not cause any negative acute effects on speed and explosive strength. In the future, we think that conducting studies on how long the positive or negative acute effects of stretching techniques continue will be important for warm-up programs.

Keywords: Basketball, Passive Stretching, Pnf Stretching, Athletic Performance

Makale id= 92

Sözlü Sunum

ORCID ID: http://orcid.org/0000-0003-2122-3759

Yanık Travması Görülen Yaşlı Hastaların Klinik Sonuçları: Tek Merkezli Bir Pilot Araştırma

Dr. Öğretim Üyesi Murat Ali Çınar[1], Uzman Dr. Ahmet Rkılıç[2]
[1]Hasan Kalyoncu Üniversitesi
[2]Gaziantep Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Murat Ali Çınar

Özet: Bu araştırmanın amacı, yaşlı yanık hastalarının klinik özelliklerini belirlemek ve ulusal düzeyde bir veri tabanı oluşturulmasına katkı sağlamaktır. Ayrıca, elde edilen veriler doğrultusunda yaşlı yanık hastaları için halk sağlığı politikalarının geliştirilmesine yönelik önemli bir çerçeve sunmak hedeflenmiştir. 25 Aralık Devlet Hastanesi Yanık Merkezinde yatarak tedavi edilen toplam 47 yaşlı yanık hastasının verileri retrospektif olarak incelenmiş ve çalışmaya dahil edilmiştir. Araştırmada, değişkenler arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla ki kare analizi kullanılmış, iki bağımsız grup arasındaki farklılıkları incelemek için Mann Whitney U testi ve üç veya daha fazla bağımsız grup arasındaki farklılıkları değerlendirmek için Kruskal Wallis testi uygulanmıştır. Katılımcıların yanık türlerinin dağılımı incelendiğinde, %45'inin haşlanma, %39.3'ünün ise alev yanığı olduğu görülmüştür. Kadın ve erkek yaşlı bireylerin mortalite oranları karşılaştırıldığında, cinsiyetler arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($p>0.05$). Yanık türü, yanığa neden olan etken, inhalasyon yaralanmasının varlığı, yanık yüzdesi ve yanık yoğun bakım ile servis ünitelerinde yatış sürelerinin mortalite oranlarını etkileyebileceği görülmüştür ($p<0.05$). Yaşlı yanık hastalarında yanığın türü (alev yanıkları) ve yanığın yüzdesi, mortaliteyi etkileyen en önemli unsurlardır. Yaşlı bireylerin yanık oluşum mekanizmaları (örneğin, ev kazaları) üzerinde araştırmalar yapılarak farkındalık artırılabilir ve bu sayede yanık olaylarının sıklığı azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı Bireyler, Yanıklar, Epidemiyoloji

Clinical Outcomes of Elderly Patients With Burn Trauma: A Single-Center Pilot Study

Abstract: The aim of this study is to identify the clinical characteristics of elderly burn patients and contribute to the establishment of a national database. Additionally, it aims to provide an important framework for developing public health policies for elderly burn patients based on the obtained data. Data from a total of 47 elderly burn patients who were treated as inpatients at the 25 Aralık State Hospital Burn Center were retrospectively analyzed and included in the study. In the research, chi-square analysis was used to assess the relationships between variables, Mann-Whitney U test was applied to examine differences between two independent groups, and Kruskal-Wallis test was utilized to evaluate differences among three or more independent groups. When the distribution of burn types among participants was examined, it was found that 45% had scalds and 39.3% had flame burns. When comparing the mortality rates of male and female elderly individuals, no significant difference between genders was determined ($p>0.05$). It was observed that burn type, the causative agent of the burn, the presence of inhalation injury, burn percentage, and the duration of stay in burn intensive care and ward units could affect mortality rates ($p<0.05$). In elderly burn patients, the type of burn (flame burns) and the burn percentage are the most significant factors affecting mortality. Increasing

awareness through research on the mechanisms of burn incidents (such as home accidents) among elderly individuals can help reduce the frequency of burn occurrences.

Keywords: Elderly, Burns, Epidemiology

Makale id= 40

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1375-3293

Zihinsel Engeli Olan ve Olmayan Çocukların İnce Motor Becerilerinin Karşılaştırılması

Öğr. Gör. Dr Menşure Canpolat[1]
[1]Şişli Meslek Yüksekokulu

Özet: Zihinsel engelli bireyler, motor becerilerde de zorluklar yaşayabilmektedir. Özellikle, zihinsel engelli çocuklar, ince motor beceri gerektiren günlük yaşam aktivitelerini öğrenmede ve uygulamada zorlanabilir, bu süreç bazen normalden daha uzun sürebilir. Bu çalışmanın amacı, zihinsel engelli çocukların ince motor becerilerinin, zihinsel engeli olmayan çocuklarla karşılaştırıldığında nasıl farklılık gösterdiğini incelemektir. Çalışmaya yaş ortalaması 11.64±1.90 yıl olan 28 zihinsel engelli çocuk ile yaş ortalaması 11.30±2.07 yıl olan 30 sağlıklı çocuk dahil edilmiştir. Çocukların ince motor becerileri, Modifiye Dokuz Delikli Peg Testi (MDDPT) ve Modifiye Jebsen El Fonksiyon Testi (MJEFT) kullanılarak değerlendirilmiş ve iki grup arasındaki sonuçlar karşılaştırılmıştır. Verilerin analizinde Pearson Korelasyon Analizi ve SPSS 13 programı kullanıldı ve istatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edildi. Sonuçlar zihinsel engelli grubun sağlıklı gruba göre ince motor becerileri gerçekleştirmek için daha fazla zamana ihtiyaç duyduğunu göstermiştir. Çalışmada zihinsel engel ile ince motor beceriler arasında negatif bir ilişki bulunmuştur. Bu bulgular, zihinsel engelli çocuklarda fizyoterapi yaklaşımlarının ince motor becerilerin geliştirilmesinde önemli olabileceğini düşündürmektedir. Konu ile ilgili daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Zihinsel Engel, İnce Motor Beceri, Çocuklar

Comparison of Fine Motor Skills of Children With and Without Intellectual Disability

Abstract: Individuals with intellectual disabilities may also experience difficulties in motor skills. In particular, children with intellectual disabilities may have difficulty in learning and performing daily life activities that require fine motor skills, and this process may sometimes take longer than normal. The aim of this study was to examine how the fine motor skills of children with intellectual disabilities differ compared to children without intellectual disabilities. The study included 28 children with intellectual disabilities with a mean age of 11.64±1.90 years and 30 healthy children with a mean age of 11.30±2.07 years. The fine motor skills of the children were evaluated using the Modified Nine Hole Peg Test (MDDPT) and Modified Jebsen Hand Function Test (MJEFT) and the results between the two groups were compared. SPSS 13 software was used for data analysis and statistical significance level was accepted as $p<0.05$. The results showed that the intellectually disabled group needed more time to perform fine motor skills than the healthy group. In the study, a negative relationship was found between intellectual disability and fine motor skills. These findings suggest that physiotherapy approaches may be important in the development of fine motor skills in children with intellectual disabilities. Further research on the subject is needed.

Keywords: Intellectual Disability, Fine Motor Skills, Children

Makale id= 135

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-7006-3854

Adölesanlarda Psikolojik Dayanıklılık Güçlendirme Programının Etkinliğini Belirleme

Dr. Öğretim Üyesi Nazlı Turgut Atak[1], Prof.Dr. Hatice Bebiş[2]
[1] Yakın Doğu Üniversitesi
[2] Doğu Akdeniz Üniversitesi

*Corresponding author: Nazlı Turgut Atak

Özet: Amaç Bu çalışma, kurum bakımında yaşayan adölesanların "Psikolojik Dayanıklılığı Güçlendirme Programı'nın Etkinliğinin Değerlendirmek" amacıyla yapılmıştır. Çalışma yarı deneysel tek grup örneklemli ön test, son test ve izlem araştırma tasarımıyla gerçekleştirilmiştir. Yöntem Çalışma Haziran 2021-Şubat 2023 tarihleri arasında, KKTC Lefkoşa SOS Çocuk Köyünde 42 adölesan ile yarı deneysel tek grup örneklemli ön test, son test ve izlem araştırma tasarımıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri Tanıtıcı Bilgi Formu, Çocuk ve Ergen Psikolojik Sağlamlık Ölçeği, KA-Sİ Empatik Eğilim Ölçeği Ergen Formu, Duygusal Farkındalık Düzeyi Ölçeği, Genel Öz Yeterlik Ölçeği, Problem Çözme Envanteri, İyimserlik-Kötümserlik Ölçeği ile toplanmıştır. Bulgular SOS Çocuk Köyü'nde yaşayan adölesanlara uygulanan psikolojik dayanıklılık güçlendirme programı uygulama sonrası ve izlem değerlendirmesinde sonunda İyimserlik- Kötümserlik Ölçeği 'iyimserlik' alt boyutu hariç tüm ölçek toplam puan ortalamalarında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Program sonrası Psikolojik Sağlamlık Ölçeği puan dağılımlarına bakıldığında, son test ve izlem puan ortalaması, ön test puan ortalamasına göre yüksek ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p=0,001$), son teste 4,31'lik, izlem ölçümünde ise 5,75'lik bir puan artışı belirlenmiştir. KA-Sİ Çocuk ve Ergenler İçin Empatik Eğilim Ölçeği puanlarına bakıldığında, son test ve izlem puan ortalaması, ön test puan ortalamasına göre yüksek ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu, son teste 4,31'lik, izlem ölçümünde ise 3.79'luk bir puan artışı belirlenmiştir.Adölesanların Duygusal Farkındalık Ölçeği "duygusal onarım" alt boyut ön test ve müdahale sonrası son test puan ortalamaları arasında 2,19 puanlık artış olduğu, ön test, son test puan ortalamaları arasında farkın istatiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p=0,001$).Problem Çözme Envanteri "kaçıngan" alt boyut son test puan ortalamaları ön test puan ortalamalarına göre daha yüksek olduğu ve 2,63 puanlık artış belirlenmiştir ($p=0,001$).Bu çalışmada adölesanlara uygulanan güçlendirme programının psikolojik dayanıklılığı arttırdığı belirlenmiştir. Sonuç Psikolojik dayanıklılığı güçlendirme programının kurumsal bakıma entegre edilmesi gerektiği düşünülmektedir. Bu program adölesanların akut veya kronik örselenme deneyimleri nedeniyle karşılaşabilecekleri zorlukları yönetmelerine destek sağlayacağı, geleceğe dair olumlu bir bakış açısı geliştireceği, gelişim alanlarını belirleyeceği, duygularını düzenleme, zorlu durumlarda alternatif çözümler üretme becerisi geliştireceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kurum Bakımı, Adölesan, Psikolojik Dayanıklılık, Psikiyatri Hemşireliği

Determınıng the Effectıveness of Psychologıcal Resılıence Strengthenıng Program in Adolescents

Abstract: Purpose This study was conducted to "Evaluate the Effectiveness of the Psychological Resilience Strengthening Program" for adolescents living in institutional care. The study was conducted with a quasi-experimental single-group sample pre-test, post-test and follow-up research design. Method The study was conducted with 42 adolescents in the TRNC Nicosia SOS Children's

Village between June 2021 and February 2023 with a quasi-experimental single-group sample pre-test, post-test and follow-up research design. The research data were collected with the Introductory Information Form, Child and Adolescent Psychological Resilience Scale, KA-SI Empathic Tendency Scale Adolescent Form, Emotional Awareness Level Scale, General Self-Efficacy Scale, Problem Solving Inventory, Optimism-Pessimism Scale. Findings A statistically significant difference was found in the total mean scores of all scales except the Optimism-Pessimism Scale 'optimism' sub-dimension after the implementation and follow-up evaluation of the psychological resilience strengthening program applied to adolescents living in SOS Children's Village ($p<0.05$). When the distribution of scores of the Psychological Resilience Scale after the program was examined, it was determined that the post-test and follow-up mean scores were higher and statistically significant compared to the pre-test mean scores ($p=0.001$), and a score increase of 4.31 was determined in the post-test and 5.75 in the follow-up measurement. When the KA-SI Child and Adolescent Empathic Tendency Scale scores are examined, the post-test and follow-up mean scores are higher and statistically significant compared to the pre-test mean scores, with a 4.31 point increase in the post-test and 3.79 point increase in the follow-up measurement. It was determined that there was a 2.19 point increase between the pre-test and post-intervention post-test mean scores of the Adolescents' Emotional Awareness Scale "emotional repair" sub-dimension, and the difference between the pre-test and post-test mean scores was statistically significant ($p=0.001$). The Problem Solving Inventory "avoidant" sub-dimension post-test mean scores were higher than the pre-test mean scores, and a 2.63 point increase was determined ($p=0.001$). In this study, it was determined that the reinforcement program applied to adolescents increased psychological resilience. Conclusion It is thought that the psychological resilience strengthening program should be integrated into institutional care. It is thought that this program will support adolescents in managing the difficulties they may encounter due to acute or chronic traumatic experiences, develop a positive perspective on the future, identify areas of development, and develop the ability to regulate their emotions and produce alternative solutions in difficult situations.

Keywords: Institutional Care, Adolescents, Psychological Resilience, Psychiatric Nursing

Makale id= 82

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-8423-4008

Cerrahi Hastalarının Taburcu Olmaya Hazır Olma Durumları ve Öğrenim Gereksinimleri

Doç.Dr. Esma Özşaker[1], Hemş Rabia Çayır[2], Doç.Dr. Eda Dolgun[1], Doç.Dr. Yelda Candan Dönmez[1], Arş.Gör.Dr. Burçak Şahin Köze[1]
[1]Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği AD
[2]Milli Savunma Bakanlığı

*Corresponding author: Rabia Çayır

Özet: Amaç: Bu araştırma, cerrahi hastalarının taburcu olmaya hazır olma durumları ve öğrenim gereksinimlerini incelemek amacıyla yapıldı. Yöntem: Araştırma, Nisan-Aralık 2023 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinin genel cerrahi kliniğinde ameliyat olan 116 hasta ile gerçekleştirildi. Verilerin toplanmasında "Hasta Tanıtım Formu", "Hasta Öğrenim Gereksinimleri Ölçeği (HÖGÖ)" ve "Taburcu Olmaya Hazır Olma Ölçeği-Hasta Öz Değerlendirme Formu (THO-ÖDF)" kullanıldı. Verilerin analizlerinde; sayı, yüzde, ortalama, bağımsız örneklem t testi, Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis testi kullanıldı. Çalışma öncesi bir üniversitenin Tıbbi Araştırmalar Etik kurulundan, çalışmanın yapılacağı kurumdan ve çalışmaya katılan hastalardan yazılı izin alındı. Bulgular: Hastaların HÖGÖ toplam puan ortalamasının 225,38±29,42, HÖGÖ karşılanma düzeyinin 188,85±52,56, THO-ÖDF madde puan ortalamasının 7,50±1,70 olduğu ve iki ölçek arasında istatistiksel olarak anlamlı, pozitif yönlü bir ilişki olduğu belirlendi (r:0,447, p<0,001). Cinsiyet, taburculuk eğitimi alma durumu ve taburculuk eğitimini yeterli bulma durumlarına göre THO-ÖDF puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p<0,05). Sonuç: Hastaların öğrenim gereksinimlerinin ve gereksinimlerin karşılanma düzeyinin yüksek, taburcu olmaya hazır olma durumunun orta düzeyde olduğu ve öğrenim gereksinimleri karşılandıkça hastaların taburcu olmaya daha hazır oldukları sonucuna varıldı. Bu doğrultuda cerrahi kliniklerinde yatan hastaların bireysel özellikleri dikkate alınarak planlı taburculuk eğitimi verilmesi ve etkinliğinin değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi, Hemşirelik, Öğrenim Gereksinimi, Taburculuğa Hazır Olma

The Readıness for Hospıtal Dıscharge and the Learnıng Needs of the Surgıcal Patıents Abstract

Abstract: Aim: This study was conducted to investigate the discharge readiness and learning needs of surgical patients. Methods: The study was conducted on 116 patients who underwent surgery at the general surgery clinic of a university hospital between April and December 2023. "Patient Introduction Form", "Patient Learning Needs Scale (PLNS)" and "Readiness for Hospital Discharge Scale/Patient Self-Assessment Form (RHDS)" were used to collect data. Numbers, percentage, mean, independent samples t-test, Mann-Whitney U-test and Kruskal-Wallis test were used for data analysis. Prior to the study, written consent was obtained from a University Medical Research Ethics Committee, the institution where the study would be conducted, and the patients participating in the study. Results: It was found that the mean total score of the patients was 225.38±29.42, the mean score of the patients' satisfaction was 188.85±52.56, the mean score of the patients' RHDS items was 7.50±1.70, and there was a statistically significant positive correlation between the two scales (r:

0.447, p<0.001). A statistically significant difference was found between the RHSD scores according to gender, status of receiving discharge education and finding discharge education adequate (p<0.05). Conclusion: It was concluded that patients' learning needs and the level of fulfillment of the needs were high, readiness for discharge was moderate, and patients were more ready for discharge as their learning needs were met. In this direction, it is recommended that planned discharge training should be provided, taking into account the individual characteristics of patients hospitalised in surgical clinics, and that its effectiveness should be evaluated.

Keywords: Surgery, Nursing, Learning Needs, Readiness for Hospital Discharge

Makale id= 109

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3969-0347

Hastanede Çalışan Hemşirelerin Bulaşıcı Hastalıklara Yönelik Algılarını ve Enfeksiyon Kontrol Önlemlerine Yönelik Tutumlarını Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Ma.St. Büşra Kuşkonmaz[1], Öğr. Gör. Dr Enise Sürücü[1], Doç.Dr. Hülya Kulakçı Altıntaş[2]
[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı
[2]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı

*Corresponding author: Büşra Kuşkonmaz

Özet: Araştırmanın konusu, hastanede çalışan hemşirelerin bulaşıcı hastalıklara yönelik algılarını ve enfeksiyon kontrol önlemlerine yönelik tutumlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesidir. Bu araştırmada, bir devlet hastanesinde çalışan hemşirelerin bulaşıcı hastalıklara yönelik algıları ve enfeksiyon kontrol önlemlerine yönelik tutumlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi amaçlandı. Kesitsel tipte ilişki arayıcı türdeki araştırmanın örneklemini Bursa ilinde sağlık hizmeti sunan bir ilçe devlet hastanesinde çalışan 184 hemşire oluşturdu. Araştırma verileri Kişisel Bilgi Formu, Bulaşıcı Hastalıklara Yönelik Algı Ölçeği ve Enfeksiyon Kontrol Önlemleri Tutum Ölçeği kullanılarak toplandı. Analizler tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem t testi, korelasyon analizi ve çoklu doğrusal regresyon analizi testiyle yapıldı. Bu araştırmada Bulaşıcı Hastalıklara Yönelik Algı Ölçeği puan ortalaması 160,09±10,90 ve Enfeksiyon Kontrol Önlemleri Tutum Ölçeği puan ortalaması 284,58±20,94 olarak belirlendi. Katılımcıların bulaşıcı hastalıklara yönelik algılarını eğitim durumu (β = -4.612) ve toplumu bilgilendirecek kadar yeterli bilgiye sahip olma durumunun (β = -4.527) etkilediği belirlendi ($p<0.05$). Enfeksiyon kontrol önlemlerine yönelik tutumlarını toplumu bilgilendirecek kadar yeterli bilgiye sahip olma durumu (β = 12.504) ve bulaşıcı hastalıklara yönelik algının (β = 1.086) etkilendiği belirlendi ($p<0.05$). Katılımcıların bulaşıcı hastalıklara ilişkin algıları ve enfeksiyon kontrol önlemlerine yönelik tutumları yüksek düzeydedir. Ancak eğitim seviyesi arttıkça teorik ilerlemeye rağmen pratik uygulama becerileri istenilen düzeye ulaşamamaktadır. Bu durum hemşirelerin toplumu bilgilendirme becerisinden yoksun olmalarına ve mesleki özgüven eksikliğine neden olmaktadır. Mesleki eğitim sürecinin etkileşimli olarak tasarlanması ve sürekli mesleki gelişim fırsatlarının sağlanması mesleki eğitimin kalitesini ve etkinliğini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Bulaşıcı Hastalık; Enfeksiyon Kontrolü; Hemşire.

The Determination of Factors Affecting Nurses Perceptions of Infectious Diseases and Their Attitudes Towards Infection Control Measures in Hospitals

Abstract: The subject of the research is to determine the factors affecting the perceptions of nurses working in the hospital towards infectious diseases and their attitudes towards infection control measures. This study aimed to determine the factors affecting the perceptions of nurses working in a public hospital towards infectious diseases and their attitudes towards infection control measures. The cross-sectional, relationship-seeking study sample consisted of 184 nurses working in a district public hospital providing health services in Bursa. Research data were collected using the Personal Information Form, Infectious Diseases Perception Scale, and Infection Control Measures Attitude

Scale. In this study, the mean score of the Infectious Diseases Perception Scale was 160.09±10.90, and the mean score of the Infection Control Measures Attitude Scale was 284.58±20.94. Analyzes were performed using descriptive statistics, independent sample t-tests, correlation analysis, and multiple linear regression analysis tests. It was determined that the participants' perceptions of infectious diseases were affected by their educational status (β = -4.612) and having sufficient knowledge to inform society (β = -4.527) ($p<0.05$). It was determined that attitudes towards infection control measures were affected by having sufficient knowledge to inform society (β = 12.504) and perception towards infectious diseases (β = 1.086) ($p<0.05$). Participants' perceptions of infectious diseases and attitudes toward infection control measures are high. However, as the level of education increases, practical application skills cannot reach the desired level despite theoretical progress. This situation causes nurses to lack the ability to inform society and lack professional self-confidence. Designing the vocational education process interactively and providing continuous professional development opportunities can increase the quality and effectiveness of vocational education.

Keywords: Infection Control; Infectious Disease; Nurses.

Makale id= 39

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6580-2843

Hemşirelik Öğrencilerinin Yaşlılık Korkusu ile Yaşlı Bireyler ile Çalışma İstekliliği Arasındaki İlişki ve Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Doç.Dr. Zehra Eskimez[1], Hemş Alev Keskin[1]
[1]Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

*Corresponding author: Alev Keskin

Özet: Giriş:Yaşlı insan nüfusu dünya çapında artış göstermektedir. Bu demografik değişim göz önüne alındığında, yaşlı bireylerin bakım gereksinimlerini anlayan uzman hemşirelere yönelik mevcut talebin önemli ölçüde artacağı beklenmektedir Amaç:Bu çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin yaşlı bireylerle çalışma istekliliğini ve yaşlanma korkusu ile bu istek arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Yöntem:Çalışma Nisan-Mayıs 2024 tarihleri arasında hemşirelik 2., 3., ve 4. sınıf olan 423 öğrenci ile tamamlanmıştır. Tanımlayıcı tasarımda yürütülen çalışmanın verileri "Kişisel Bilgi Formu", "Yaşlı Bireylerle Çalışma İstekliliği Ölçeği" ve "Yaşlılık Dönemi Korkusu Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde "Independent Sample-t", "ANOVA", "Mann-Whitney U", "Kruskal-Wallis H" testleri kullanılmıştır. Bulgular:Araştırmaya konu olan kişilerin yaş ortalamasının 21,68±1,73 (yıl) olduğu tespit edilmiş olup,152 kişinin (%36,0) 2.sınıfta okuduğu, 314'ünün (%74,2) kadın ve 386'sının (%91,3) çekirdek aile tipinde olduğu belirlenmiştir. Yaş sınıflarına göre yaşlılık korkusu ölçeği puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir (χ2=11,051 p=0,004). Sınıflara göre YBÇİÖ – genel puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir (χ2=12,999; p=0,002). Kadınların yaşlılık korkusu ölçeği puanları, erkeklere göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir (t=3,869; p<0,001). Ailede yaşlı birey olanların YBÇİÖ – genel puanları, ailesinde yaşlı birey olmayanlara göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir (Z=-2,047; p=0,041). Yaşlı bakım deneyimi durumuna göre YBÇİÖ – genel puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir (Z=-3,718; p<0,001). Ailede yaşlı birey kaybı olanların YBÇİÖ – genel puanları, ailede yaşlı birey kaybı olmayanlara göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir (Z=-2,046; p=0,041). Yaşlılık korkusu ölçeği ile yaşlı bireylerle çalışma istekliliği ölçeği alt boyutları ve toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunamamıştır (p>0,05). Sonuç: Çalışmamızın sonucu olarak; yaşlı hasta bakımıyla ilgili yeterli bilgi sahibi olmanın ve hasta ile temasın yaşlılık ve yaşlı hastaya bakım korkusunu azaltacağı ve yaşlı hastaya bakma istekliliğini artıracağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci Hemşireler, Yaşlı Hasta, Yaşlı Bakım İsteği, Yaşlanma Korkusu,

Makale id= 3

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-1227-5856

İşyerinde Şiddet Yönetimi Yeterlik Ölçeği'nin Türkçe Sürümünün Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Deniz Aslı Dokuzcan [1], Dr. Öğretim Üyesi Ayse Karadas[1], Doç.Dr. Celalettin Çevik [1]
[1]Balıkesir Üniversitesi

*Corresponding author: Ayşe Karadaş

Özet: Amaç: Hemşirelik öğrencilerine yönelik şiddet, hemşirelik eğitiminde, klinik uygulamada ve mesleki gelişimde büyüyen bir endişedir. Araştırmanın amacı "İşyerinde Şiddet Yönetimi Yeterlik Ölçeği'nin (İŞYYÖ)" Türkçe geçerlik ve güvenirlik çalışmasının yapılmasıdır. Yöntem: İŞYYÖ'nin Türkçe sürümünün dil, kapsam, yapı geçerliğini ve güvenirliğini test etmek için yürütülen metodolojik ve kesitsel çalışma Kasım - Aralık 2021 tarihleri arasında 364 hemşirelik öğrencisiyle gerçekleştirildi. Araştırma verileri tanıtıcı bilgi formu ve İŞYYÖ ile toplandı. Hemşirelik öğrencilerinin klinik uygulama yaptıkları hastanelerde hasta ve yakınlarından gelen şiddeti yönetmede yeterliliklerini ölçmek amacıyla geliştirilen ölçek 5'li likert tipte olup, 7 alt boyuttan ve 40 maddeden oluşmaktadır. Araştırmanın yürütülmesi için ölçek yazarından kullanım izni, ilgili kurumdan kurum izni ve etik kurul izni alınmıştır. Bulgular: İŞYYÖ ölçeğinin madde-toplam puan korelasyon değerleri .39 ile .71 arasında değişmektedir. Ölçek alt %27 ve üst %27'de yer alan grupların madde puanlarının ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Doğrulayıcı Faktör analizine göre faktör yükü düşük olan 5 madde modelden çıkarılmıştır. Ölçeği oluşturan 35 madde ve yedi faktörlü ölçek yapısıyla ilişkili olduğu (p=0,000), RMSEA 0,054 ile kabul edilebilir uyum gösterdiği; χ2 (Cmin/df) 2,146 ile mükemmel uyum gösterdiği tespit edilmiştir. Ölçeğin toplam Cronbach's Alpha değeri 0,947 olup alt boyut güvenirlikleri 0,715-0,898 aralığındadır. Sonuç: İŞYYÖ'nin Türkçe sürümünün, dağılım özellikleri, ölçme becerisi ve iç tutarlılık açısından yeterli ve tatmin edici olduğu belirlenmiştir. Türkçe uyarlaması yapılan ölçek, eğitimciler ve yönetici hemşirelerin şiddet olaylarını yönetebilmelerinde yararlanabilecekleri bir araç olarak kullanılabilecek ve sağlıkta şiddetin azaltılmasında etkili rol oynayabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Geçerlik, Güvenirlik, Hemşirelik, Hemşirelikte Yönetim, Şiddet

Validity and Reliability Study of the Turkish Version of the Management of Workplace Violence Competence Scale

Abstract: Aim: Violence against nursing students is a growing concern in nursing education, clinical practice, and professional development. The aim of the research is to conduct the Turkish validity and reliability study of the "Management of Workplace Violence Competence Scale (MWVCS)". Methods: The methodological and cross-sectional study was conducted with 364 nursing students between November and December 2021. The research data were collected with an introductory information form and the MWVCS. The scale, which was developed to measure nursing students' competence in managing violence from patients and their relatives in hospitals where they perform clinical practice, is a 5-point Likert-type scale, consisting of 7 sub-dimensions and 40 items. To conduct the research, permission for use was obtained from the scale author, institutional permission

from the relevant institution, and ethics committee permission. Results: The item-total score correlation values of the MWVCS scale vary between .39 and .71. It was observed that there was a statistically significant difference between the mean item scores of the groups in the lower 27% and upper 27% of the scale. According to the Confirmatory Factor Analysis, 5 items with low factor loadings were removed from the model. It was found that the 35 items forming the scale and the seven-factor scale structure were related (p=0.000), showed acceptable fit with RMSEA 0.054; and showed excellent fit with χ2 (Cmin/df) 2.146. The total Cronbach's Alpha value of the scale is 0.947 and the sub-dimension reliabilities are in the range of 0.715-0.898. Conclusion: The Turkish version of the MWVCS was determined to be sufficient and satisfactory in terms of distribution characteristics, measurement ability and internal consistency. The scale, can be used as a tool that educators and nurse managers can use to manage violent incidents and can play an effective role in reducing violence in healthcare.

Keywords: Validity, Reliability, Nursing, Nursing Management, Violence

Makale id= 48

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6580-2843

Ortopedi Hemşirelerinin Cerrahi Geçiren Yaşlı Hastalarda Ağrı Yönetimi Deneyimleri

Hemş Alev Keskin[1], Doç.Dr. Zehra Eskimez[2], Hemş Şeyma Yurtseven[1], Doç.Dr. Muzaffer Sencer Özsezer[3]
[1]Çukurova Üniversitesi
[2]Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[3]Çukurova Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Alev Keskin

Özet: Giriş: Dünyamız demografik bir yaşlanma sürecine girmiştir. Yaşlı insan nüfusundaki artışa paralel olarak yaşlı hastalara yapılan cerrahi müdahalelerde artış görülmüştür. Yaşlı popülasyonun artışı ve cerrahi girişimlerin yaygınlaşması, yaşlı hastaların ameliyat sonrası bakım ve ağrı yönetimi ihtiyacını ön plana çıkarmaktadır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, ortopedi hemşirelerinin cerrahi geçiren yaşlı hastalarda ağrı yönetimi deneyimlerini incelemektir. Yöntem: Çalışma 26 Temmuz -1 Ekim 2024 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinin Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğinde çalışan en az bir yıllık deneyimi olan 11 hemşire ile yapılmıştır. Araştırma verileri nitel ve toplama yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılarak toplanmış, veri analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" ve literatüre göre araştırmanın amaç ve kapsamı doğrultusunda hazırlanan "Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu" kullanılarak toplanmıştır. Bulgular: Çalışmamızda ortopedi hemşirelerinin, cerrahi geçiren yaşlı hastalardaki ağrı deneyimleri; ağrı yönetimi, iletişim, bireyselleştirilmiş bakım, zorluklar, mesleki gelişim ve destek temaları altında sunulmuştur. Sonuç: Çalışmamız hemşirelerin yaşlı hastalarda ağrı yönetimi uygulamalarının önemini, bu konuda yaşanılan zorlukları, ağrı yönetiminin daha iyi uygulanması için olması gerekenleri vurgulamıştır. Bulgularımız, özellikle bilinç bozukluğu olan ve sözel iletişimi olmayan yaşlı hastalarda farklı bir ağrı değerlendirme ölçeği kullanılmasının ağrı yönetimini daha iyi sağlayacağını, eğitimin, ağrı yönetimini sağlamakta etkin bir rol oynadığını, hemşirelerin fazla iş yükünün yeterli ağrı yönetimini sağlamaya engel olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Nitel, Yaşlı Hasta, Ortopedik Cerrahi, Ağrı Yönetimi

Makale id= 138

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2670-2257

Sağlık Çalışanlarında Kesici Delici Alet Yaralanmalarının Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Gülcan Çiftçioğlu Yalçın[1]
[1] Mardin Artuklu Üniversitesi

Özet: Amaç: Sağlık çalışanları çalışma alanlarında yaralanmalara maruz kalabilmektedir. Sağlık hizmetlerinin sunumu sırasında kontamine kesici ve delici aletlerle yaralanma riskinin yüksek olması sağlık çalışanlarının motivasyonunu düşürmekte ve iş gücü kayıpları yaşamalarına neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sağlık çalışanları arasında önemli bir grubu oluşturan hemşire, ebe ve diğer sağlık çalışanlarının kesici ve delici alet yaralanmalarına maruz kalma durumlarını incelemektir. Yöntem: Çalışma Sağlık Bakanlığı'na bağlı bir ilin 10 hastanesinde değerlendirilmiştir. Temmuz 2018 ile Mart 2023 tarihleri arasında Mardin İl Hastanelerinde görev yapan sağlık çalışanlarının kesici delici alet yaralanmalarına maruziyetleri retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Beş yıllık sürede kesici-delici aletle yaralanan ya da kan ve vücut sıvıları ile temasa maruz kalan 449 vaka rapor edilmiştir. Bunların %38,6'sı hemşire ve ebe, %32,7'si temizlik personeli, %28.7'si anestezi teknisyeniydi. Hemşireler, ebeler, temizlik personeli ve anestezi teknisyenleri en sık bildirilen kesici alet yaralanmalarıdır. Çalışanların çoğu işlem sırasında koruyucu ekipman kullanmamıştı. Yaralanmalar çoğunlukla yüzeysel yaralanmalardır. Hemşire grubunda yaralanma yerleri incelendiğinde en sık acil servis, ameliyathane, yoğun bakım üniteleri ve kan alma servislerinde bulunmuştur. Sonuç: Bu çalışmada kesici ve delici alet yaralanmalarının yüksek oranda meydana geldiği gözlendi. Meslek gruplarından hemşirelerin/ebelerin yaralanmaya daha sık maruz kaldığı, yaralanmanın acil serviste daha sık görüldüğü ve iğne ucu maruziyetine bağlı yaralanmanın en sık olduğu görülmüştür. Bu sonuçlar, kesici-delici alet atık kutularının doğru kullanımının ve atıkların doğru ayrıştırılmasının yaralanma riskinin azaltılması açısından önemini göstermektedir. Tıbbi atık yönetimi ve kişisel koruyucu ekipman kullanımı ile ilgili verilen eğitimlerin etkinliğinin gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Çalışanı, Kesici-Delici Alet Yaralanmaları, Enfeksiyon

Evaluation of Sharps Injuries in Healthcare Workers: A Retrospective Study

Abstract: Objective: Healthcare workers may be exposed to injuries in their work areas. The high risk of being injured with contaminated sharps during the provision of health services decreases the motivation of health care workers and causes them to experience labour force losses. The aim of this study was to examine the exposure of nurses, midwives and other health care workers, who constitute an important group among health care workers, to sharp and piercing injuries. Method: The study was evaluated in 10 hospitals of a province affiliated to the Ministry of Health. Between July 2018 and March 2023, the exposure of healthcare workers working in Mardin Provincial Hospitals to sharps injuries was retrospectively analysed. Results: During a five-year period, 449 cases of sharps injuries or contact with blood and body fluids were reported. Of these, 38.6% were nurses and midwives, 32.7% were cleaning staff and 28.7% were anaesthesia technicians. Nurses, midwives, cleaning staff and anaesthesia technicians were the most commonly reported sharps injuries. Most of the workers did not use protective equipment during the procedure. Injuries were mostly superficial injuries. When the

places of injury were examined in the nurse group, the most common locations were found in the emergency department, operating theatre, intensive care units and blood collection services. Conclusion: In this study, a high incidence of sharps injuries was observed. Among the occupational groups, nurses/midwives were more frequently exposed to injuries, injuries were more common in the emergency department, and injuries due to needle tip exposure were the most common. These results show the importance of proper use of sharps waste bins and proper sorting of waste in terms of reducing the risk of injury. The effectiveness of trainings on medical waste management and use of personal protective equipment should be reviewed.

Keywords: Health Care Workers, Sharps İnjuries, İnfection

Makale id= 136

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2115-8643, 0000-0002-3897-3890

Türkiye'de Kronik Hastalığa Sahip Bireylerde Mobil Sağlık Uygulamaları İle İlişkili Yapılan Hemşirelik Lisansüstü Tezlerinin İncelenmesi

Dr. Gülcan Meşhur[1], Dr. Öğretim Üyesi Özlem Özdemir[2]
[1]Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Bölümü
[2]Kırklareli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

*Corresponding author: Gülcan Meşhur

Özet: Konu: Kronik hastalıkların yönetiminde mobil sağlık uygulamalarının önemli bir yeri bulunmaktadır. Amaç: Bu araştırmada Türkiye'de kronik hastalığa sahip bireylerde mobil sağlık uygulamaları ile ilişkili yapılan hemşirelik lisansüstü tezlerinin incelenmesi amaçlandı. Yöntem: Ocak 2017-Eylül 2024 yılları arasında yapılmış tezler Yüksek Öğrenim Kurumu Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanında araştırmacılar tarafından tarandı. Taramada anahtar kelime olarak ''mobil sağlık'', "akıllı telefon", "cep telefonu", "mobil telefon", "tablet" sözcükleri kullanıldı. Araştırmanın dahil olma kriterlerine uyan 7 tezin verileri incelendi. Bulgular: Tezlerin %85.7'si (n=6) doktora tezi, %71.4'ü (n=5) randomize kontrollü tasarlanmış deneysel çalışma idi. Yapılan tezlerde kronik hastalıkların dağılımı incelendiğinde %28.5'inin (n=2) hipertansiyon olduğu saptandı. İncelenen tezlerde mobil sağlık uygulamaların hastaların aktifliğini, öz etkililik düzeyini diyet ve tedavi uyumunu, yaşam kalitesini arttırdığını ve hastaların stres düzeyini azalttığını bildirdiği görüldü. Sonuç: Kronik hastalıklarının yönetiminde mobil sağlık uygulamalarının etkili bir yöntem olmasına rağmen hemşirelik alanında lisansüstü tezlerinin çok sınırlı sayıda olduğu görüldü. Bu alanda kanıta dayalı tez çalışmalarının yürütülmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Hastalık, Mobil Sağlık, Hemşirelik, Tez

Examination of Nursing Postgraduate Theses Related to Mobile Health Applications for Individuals With Chronic Diseases in Turkey

Abstract: Subject: Mobile health applications have an important place in the management of chronic diseases. Objective: This study aimed to examine nursing postgraduate theses related to mobile health applications in individuals with chronic diseases in Turkey. Method: Theses written between January 2017 and September 2024 were scanned by researchers in the Higher Education Council National Thesis Center Database. The keywords used in the scan were "mobile health", "smart phone", "cell phone", "mobile phone", "tablet". Data from 7 theses that met the inclusion criteria of the study were examined. Findings: 85.7% (n=6) of the theses were doctoral theses, 71.4% (n=5) were randomized controlled experimental studies. When the distribution of chronic diseases was examined in the theses, it was determined that 28.5% (n=2) of them had hypertension. In the examined theses, it was observed that mobile health applications increased patients' activity, self-efficacy level, diet and treatment compliance, quality of life and reduced patients' stress levels. Conclusion: Although mobile health applications are an effective method in the management of chronic diseases, it was observed that there are very limited number of postgraduate theses in the field of nursing. It is recommended that evidence-based theses be conducted in this field.

Keywords: Chronic Disease, Mobile Health, Nursing, Thesis

Makale id= 143

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-4800-4954

Akut Miyeloid Lösemi Hücre Soylarında ve Bir Aml Vakasında Ultrasantrifüj ve Presipitasyon Tabanlı Eksozom İzolasyon Kiti Kullanılarak Eksozom İzolasyonunun Karşılaştırılması

Ph.d.cand. Sümbül Gezer[1], Doç.Dr. Bahadır Batar[1], Prof.Dr. Sema Sırma Ekmekci[2], rof.Dr. Neslihan Abacı[2], Prof.Dr. Burhan Turgut[1], Doç.Dr. Tuğba Kotil[2], Uzman Dr. Burcu Avcı[1]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

[2]İstanbul Üniversitesi

*Corresponding author: Sümbül Gezer

Özet: Eksozomlar, memeli hücrelerinden salınan hücre dışı veziküllerin en geniş şekilde araştırılan ve hücreler arası iletişimde önemli roller oynayan mikroveziküler cisimciklerdir. Kanser hücreleri genellikle sağlıklı hücrelerden daha fazla eksozom üretir. Kanser hücrelerinden türetilen eksozomlar, hem yerel hem de uzak mikro ortamları değiştirme kapasitesine sahiptir. Eksozomlar, elektron mikroskobu altında 50 nm ile 150 nm arasında değişen çaplarda gözlenirler. Eksozom yapısı heterojendir ve yüzeylerinde, serin membran lipidleri, kolesterol, sfingolipid, gliserofosfolipid, sifingomyelin, seramid, köken aldığı hücrenin plazma membranında bulunan özgün proteinler ve yüzey belirteçleri taşırlar. CD9, CD63, CD81, CD82, CD53 ve TSG 101 en yaygın yüzey belirteçleridir. Üzerlerinde taşıdıkları reseptörlerle diğer hücreler tarafından tanınıp hücre içine alınabilirler. Eksozomlar içlerinde ise, hücreler arası haberleşme, sinyal iletimleri rollerinde kullanılmak üzere, nükleik asitler, proteinler, mikroRNA (miRNA), mRNA, nükleoproteinler, çeşitli enzimler ve DNA bulundurabilirler. Tümör mikroçevresi, parankim içindeki kanser hücreleri, fibroblastlar, endotel ve bağışıklık hücreleri gibi çok sayıda hücreden oluşur. Kanser hücrelerinin, tümör nişi içindeki diğer hücreleri, eksozomlar salarak parakrin bir şekilde eğitebildiği ve sonuçta tümör kütlesinin büyümesini hızlandırdığı gösterilmiştir. Eksozomal kargo ana tümör hücrelerinin metabolik ve proteomik profillerindeki herhangi bir değişikliği yansıtabileceği için, eksozomlar farklı tümör tiplerine sahip hastalarda spesifik prognostik, tanısal ve terapötik biyobelirteçler olarak düşünülebilir. Eksozom izolasyonu için farklı yöntemler bulunmaktadır. En yaygın yöntemler, ultrasantrifüjleme ve sakkaroz yoğunluk gradyan ultrasantrifüjleme veya immünopresipitasyondur. Hücre dışı vezikül dizisi veya immünoboncuk çökeltme gibi yeni izolasyon yöntemleri antikorların tanınmasına dayanmaktadır. Son zamanlarda filtrasyon kolonlarına dayalı olarak birçok başka eksozom izolasyon kiti geliştirilmiştir. Çalışmamızda AML hücre soylarında ve bir AML vakasında ultrasantrifüjleme(US) yöntemi ve eksozom izolasyon kiti kullanarak eksozom izolasyonun verimliliğini miktar ve mRNA açısından karşılaştırdık. US ve kit ile elde ettiğimiz eksozom eşit alan sayılarak TEM ile görüntülendi ve her iki yöntem miRNA saflık ve miktarı açısından karşılaştırıldı. Sonuçlarımıza göre US ile eksozom izolasyon kiti arasında eksozom miktarı ve miRNA verimi açısından anlamlı bir fark bulunamadı.

Anahtar Kelimeler: Eksozom

A comparison of Exosome Isolation by Using Ultracentrifugation and Precipitation-Based Exosome Isolation Kit from Acute Myeloid Leukemia Cell Lines and an AML Case

Abstract: Exosomes are the most studied intraluminal vesicles bodies of extracellular vesicles released from mammalian cells and play important roles in intercellular communication. Cancer cells generally produce more exosomes than healthy cells. Exosomes derived from cancer cells have the capacity to alter both local and distant microenvironments. Exosomes are observed in electron microscopy within diameters ranging from 50 nm to 150 nm. The exosome structure is heterogeneous and carries on its surface serine membrane lipids, cholesterol, sphingolipids, glycerophospholipids, sphingomyelin, ceramide, specific proteins found in the plasma membrane of the cell from which they originate, and surface markers. CD9, CD63, CD81, CD82, CD53, and TSG 101 are the most common surface markers. They can be recognized by other cells with the receptors on them and taken into the cell. Exosomes can contain nucleic acids, proteins, microRNA (miRNA), mRNA, nucleoproteins, various enzymes and DNA, which are used in intercellular communication and signaling roles. The tumor microenvironment consists of many cells such as cancer cells, fibroblasts, endothelium and immune cells in the parenchyma. Exosomal cargo can reflect any changes in the metabolic and proteomic profiles of the main tumor cells. Therefore, exosomes can be considered as specific prognostic, diagnostic and therapeutic biomarkers in patients with different tumor types. There are different methods for exosome isolation. The most common methods are ultracentrifugation (US), sucrose density gradient ultracentrifugation or immunoprecipitation. Recently, many other exosome isolation kits have been developed based on filtration columns and precipitation. In our study, we compared the efficiency of exosome isolation using the US method and the exosome isolation kit in terms of quantity and mRNA in AML cell lines and an AML case. The exosomes we obtained via US and the exosome isolation kit were counted by imaging with a transmission electron microscope (TEM) and by counting equal areas. Additionally, both methods were compared in terms of miRNA purity and quantity. According to our results, no significant difference was found between US and the exosome isolation kit in terms of exosome quantity and miRNA yield.

Keywords: Eksozom

Makale id= 61

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0658-7933

Aronya (Chokeberry) Meyvesinin Metabolik Sendromlu Yaşlı Bireylerde Oksidatif, İnflamatuvar ve Aterojenik Biyobelirteçler Üzerine Etkisinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Pelin Baltacı[1], Doç.Dr. Ozan Emre Eyupoglu[2], Dr. Öğretim Üyesi Selin Kankaya[3], Prof.Dr. Hakan Yavuzer[4]
[1]İstanbul Kültür Üniversitesi
[2]İstanbul Medipol Üniversitesi
[3]İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi
[4]İstanbul Aydın Üniversitesi

*Corresponding author: Pelin Baltacı

Özet: Epidemiyolojik çalışmalar, polifenollerin diyetle alımı ile kardiyovasküler hastalık riskinin azalması arasında pozitif bir ilişki olduğunu göstermiştir. Bu çalışmanın amacı, aronya (Aronia melanocarpa) meyvesinin metabolik sendrom (MetS) bileşenlerine ve oksidatif, inflamatuvar ve aterojenik biyobelirteçlere olan etkisini incelemektir. Çalışma, MetS tanılı 65-75 yaş arası 44 birey ile yürütülmüş olup, 22 kişilik müdahale grubu ve kontrol grubundan oluşmaktadır. Müdahale grubu 8 hafta boyunca günde 10 g aronya meyve tozu tüketmiştir. Kontrol grubuna müdahalede bulunulmamıştır. Aronya tozunun fenolik bileşen analizi yapılmıştır. Bireylerin genel özellikleri, sağlık durumları, fiziksel aktivite düzeyi, beslenme alışkanlıkları ve 24 saatlik besin tüketim kaydı ile malnütrisyon durumunun belirlenmesi için mini nütrisyonel değerlendirme testi araştırmacı tarafından yüzyüze anket yöntemiyle alınmıştır. Antropometrik ölçümleri ve kan basıncı ölçümü yapılmıştır. Ek olarak, bireylerden kan örnekleri alınmış ve biyokimyasal analizler yapılmıştır. Çalışma sonunda, müdahale grubunun kontrol grubuna kıyasla sistolik ve diastolik kan basıncında istatistiksel açıdan önemli azalma görülmüştür ($p<0,01$). Müdahale grubunda yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterol ve trigliserit düzeylerinde artma ($p<0,01$), düşük yoğunluklu lipoprotein kolesterol (LDL-K)'de ise azalma görülürken ($p<0,01$), toplam kolesterol düzeyinde değişiklik olmamıştır. Müdahale grubunda kontrol grubuna göre, tümör nekrozis faktör α, interlökin-6, okside LDL-K ve küçük yoğun LDL-K düzeylerinde azalma görülmüştür ($p<0,01$). Yüksek duyarlıklı C-reaktif protein değeri kontrol grubunda artarken ($p<0,05$) müdahale grubunda değişmemiştir. Endotelin-1 değeri her iki grupta da değişmemiştir. Sonuç olarak, aronyanın kan yağlarına etkisi kısıtlı olsa, oksidatif stres ve inflamasyonu üzerine olumlu etkiler gösterek sağlığı iyileştirebileceği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Metabolik Sendrom; Yaşlı Birey; Aronya; İnflamasyon

Investigation of the Effect of Aronia (Chokeberry) Fruits On Oxidative, İnflammatory and Atherogenic Biomarkers in Older Adults With Metabolic Syndrome

Abstract: Epidemiological studies have shown a positive association between dietary intake of polyphenols and reduced risk of cardiovascular disease. The aim of this study is to examine the effect of aronia (Aronia melanocarpa) fruit on metabolic syndrome (MetS) components and oxidative, inflammatory and atherogenic biomarkers. The study was conducted with 44 individuals aged 65-75 who were diagnosed with MetS by a physician. The study comprised an intervention group (22 individuals) consuming 10g of aronia powder daily for 8 weeks and a control group (22 individuals)

with no intervention. Phenolic component analysis of the aronia powder was performed. The general characteristics of the individuals, health status, physical activity level, nutritional habits, 24 hour food consumption record and mini nutrition assessment test were taken by the researcher with a face-to-face survey form. Anthropometric and blood pressure measurements were made. Blood samples were analyzed for biomarkers. The intervention group compared to the control group showed a significant reduction in systolic and diastolic blood pressure ($p<0.01$). High-density lipoprotein cholesterol and triglyceride levels ($p<0.01$) and a decrease in low-density lipoprotein cholesterol (LDL-C) ($p<0.01$), with no change in total cholesterol. A decrease was observed in tumor necrosis factor-α, interleukin-6, oxidized LDL-C and small dense LDL-C levels ($p<0.01$). The high-sensitivity C-reactive protein value increased in the control group ($p<0.05$) but remained unchanged in the intervention group. Endothelin-1 levels did not change in either group. In conclusion, while aronia's effect on blood lipids was limited, it showed potential in improving health by positively impacting oxidative stress and inflammation markers.

Keywords: Metabolic Syndrome; Elderly; Aronia; Inflammation

Makale id= 131

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6993-7983

Ayak Tabanına Uygulanan Statik Germe ve Self Masajın Denge Üzerine Anlık Etkisinin Karşılaştırılması

Uzman Başak Nur Sönmez[1], Dr. Öğretim Üyesi Merve Yılmaz Menek[1]
[1] İstanbul Medipol Üniversitesi

*Corresponding author: Merve Yılmaz Menek

Özet: Dengenin sağlanmasında ve postüral kontrolün proprioseptif komponentini geliştirmekte ayak çok önemlidir. Bu çalışma, ayak tabanına uygulanan statik germe ve self masajın denge üzerine anlık etkilerini karşılaştırmayı amaçladı. Çalışmaya, dahil edilme kriterlerini karşılayan 102 sağlıklı birey katıldı ve bu bireyler statik germe grubu ve statik germe ve self masaj grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı. Germe 5 tekrar, 15 saniyelik dinlenme ile 1 dakika boyunca uygulandı. Self masaj ise germeye ek olarak 7 cm'lik dikenli masaj topu ile 5 dakika boyunca yapıldı. Çalışmaya katılan bireylere, uygulama öncesi ve uygulamadan hemen sonra olmak üzere, gözler açık ve kapalı olarak tek ayak üzerinde durma testi ve Y denge testi uygulandı. Statik germe ve self masaj grubunun tek ayak üzerinde durma testi gözler açık ve kapalı müdahale sonrası değerlerinin statik germe grubuna göre daha yüksek olduğu görüldü ($p<0.05$). Her iki grubunun uygulama öncesi ve sonrası Y denge testi anterior, posteromedial ve posterolateral parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı ($p<0.05$). Uygulama sonrası Y denge testi değerlerinde gruplar arası istatistiksel olarak herhangi bir fark bulunmadı ($p>0.05$). Sonuçta dengeyi artırmaya yönelik farklı ayak müdahalelerinin olumlu etkisi ortaya konmuş oldu.

Anahtar Kelimeler: Denge, Self Masaj, Statik Denge, Statik Germe

Comparison of the Instant Effects of Static Stretching and Self Massage Applied to the Sole of the Foot On Balance

Abstract: The foot is very important in maintaining balance and developing the proprioceptive component of postural control. This study aimed to compare the instantaneous effects of static stretching and self-massage applied to the sole of the foot on balance. 102 healthy individuals who met the inclusion criteria participated in the study and these individuals were divided into two groups as static stretching group and static stretching and self-massage group. The individuals participating in the study were applied one-legged stance test and Y balance test with eyes open and closed before and immediately after the application. Stretching was performed for 5 repetitions, 15 seconds of rest, and 1 minute. Self-massage was performed with a 7 cm spiky massage ball for 5 minutes in addition to stretching. It was observed that the one-legged stance test with eyes open and closed values of the static stretching and self-massage group were higher than the static stretching group ($p<0.05$). Statistically significant differences were found in the anterior, posteromedial and posterolateral parameters of the Y balance test before and after the application of both groups ($p<0.05$). There was no statistically significant difference between the groups in the Y balance test values after the application ($p>0.05$). As a result, the positive effects of different foot interventions to increase balance were demonstrated.

Keywords: Balance, Self Massage, Static Balance, Static Stretching

Makale id= 20

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009 0002 2521 1595

Besin Etiketi Okuma Tutumunun, Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutum ve Menü Etiketli İçeceklerdeki Seçime Etkisi

Uzman Damla Oğuz Yılmaz[1], Dr. Öğretim Üyesi Serap Demir Filiz[2]
[1]İzmir Diyet ve Psikolojim
[2]İzmir Tınaztepe Üniversitesi

*Corresponding author: Damla Oğuz Yılmaz

Özet: Bu araştırma, katılımcıların sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumlarının besin etiketi okuma tutumları ve içecek seçimlerine etkisini, içecek menülerine besin içeriklerinin eklenmesinin (menü etiketi uygulamasının) seçimler üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Bu çalışma, İzmir Tınaztepe Üniversitesi'nde sağlık bölümü fakültelerinde öğrenim gören 18-25 yaş arasındaki 432 lisans öğrencisine anket şeklinde uygulanmıştır. Öğrencilere 'Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutum Ölçeği', 'Besin Etiketi Okuma Tutum Ölçeği' ve 'İçecek menüsü' uygulanmıştır. İçecek menü 'Etiketli' ve ' Etiketsiz' olarak iki şekilde hazırlanmıştır. Örneklem iki gruba ayrılıp ilk yarısına "besin etiketsiz menü", ikinci yarısına ise "besin etiketli menü" anketi uygulanmıştır. "Besin etiketsiz" menülerde "içeceklerin adı, nasıl hazırlandığı, süt seçeneği ve içeceklerin resimleri" verilirken; "Besin etiketli" menülerde de bu verilen bilgilerden ayrıca besinlerin içerdiği enerji/kalori (kcal) ve besin ögeleri sunulmuştur. Araştırmamızın sonucunda sağlıklı beslenme tutumu yüksek olan öğrencilerin düşük olanlara kıyasla, besin etiketi okuma tutumu daha yüksek bulunmuştur (p=0,00). Öğrencilerin besin etiketi okuma tutumları ile içecek seçimleri arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır (enerji ve şeker; p=0,118) (doymuş yağ; p=0,061). Sağlıklı beslenmeye ilişkin tutum ile kişilerin içecek seçimleri arasında istatistiksel anlamlı bir ilişki vardır. Sağlıklı beslenmeye ilişkin tutum yükseldikçe öğrenciler daha sağlıklı içecekleri tercih etmişlerdir (p<0,001). Sağlıklı beslenmeye ilişkin tutum yükseldikçe, içeceklerin besin değerini inceleyen öğrenciler daha sağlıklı olan içecekleri tercih etmişlerdir (p<0,001). Besin değerini görmeyen öğrenciler ise sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumları yüksek olsa da daha sağlıklı olan içecekleri tercih etmemişlerdir (enerji ve şeker; p=0,126) (doymuş yağ; p=0,139). Buna göre, besin etiketleri "sağlıklı beslenmek isteyen" kişilerin, sağlıklı besinleri seçmelerinde etkili olmuştur. Katılımcılar 'etiketli' ve 'etiketsiz' menülerden yaptıkları içecek seçimleri değerlendirildiğinde içeceklerin "enerji ve besin içerikleri" miktarlarının eklenmesinin öğrencilerin besin seçimlerini etkilemediği sonucuna varılmıştır (Enerji için; p=0,962). Sağlığın geliştirilebilmesinde; menülere besin etiketlerinin eklenmesi yoluyla sağlıklı beslenmek isteyenlerin sağlıklı besinler seçmesine olanak sağladığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Besin Etiketi, Menü Etiketi, Besin Seçimi

The Effect of Food Label Readıng Attıtude On Healthy Eatıng Attıtude and Selectıon of Menu Labeled Beverages

Abstract: This study was conducted to determine the effect of participants' attitudes towards healthy nutrition on their attitudes towards reading food labels and beverage choices, and the effect of adding nutritional content to beverage menus (implementation of menu labels) on choices. This study was applied as a survey to 432 undergraduate students between the ages of 18-25 studying in the health

department of İzmir Tınaztepe University. The students were administered the 'Food Labelled Beverage Menu' and 'Non-Food Labelled Beverage Menu'. As a result of our research, it was found that students with high healthy nutrition attitudes had higher attitudes towards reading food labels compared to those with low attitudes (p=0.00). No significant relationship was found between students' attitudes towards reading food labels and their beverage choices (energy and sugar; p=0.118) (saturated fat; p=0.061). There was a statistically significant relationship between attitudes towards healthy nutrition and people's beverage choices. As attitudes towards healthy nutrition increased, students preferred healthier beverages (p<0.001). As attitudes towards healthy nutrition increased, students who examined the nutritional value of beverages preferred healthier beverages (p<0.001). On the other hand, students who did not see the nutritional value did not prefer healthier beverages even though their attitudes towards healthy nutrition were high (energy and sugar; p=0.126) (saturated fat; p=0.139). Accordingly, food labels were effective in people who "wanted to eat healthy" in choosing healthy foods. When the participants evaluated the beverage choices they made from the 'labelled' and 'unlabelled' menus, it was concluded that adding the "energy and nutrient content" amounts of the beverages did not affect the students' choices (For energy; p=0.962). It was concluded that adding nutritional labels to menus in order to improve health enables those who want to eat healthy to choose healthy foods.

Keywords: Food Label, Menu Label, Food Selection

Makale id= 151

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2315-1659

Biyoteknoloji ve Sağlık Kavramı

Araştırmacı Arif Aksoy[1]
[1]Giresun Üniversitesi

Özet: Giriş ve Amaç: Biyoteknoloji, canlı organizmaların veya biyolojik süreçlerin insan yararına kullanılmasını amaçlayan bilim dalıdır. Genetik mühendislik, biyomedikal araştırmalar, tarım, ilaç geliştirme, çevre koruma gibi geniş bir yelpazede uygulama alanı bulmaktadır. Biyoteknoloji, sağlık alanında da çığır açıcı gelişmelere yol açmış, tıbbi uygulamalarda devrim yaratmıştır. Bu alan, hastalıkların teşhisinden tedavisine, ilaç geliştirmeden kişiselleştirilmiş tıbba kadar geniş bir yelpazede yenilikçi çözümler sunmaktadır. Bu bağlamda geleceğin tıbbı olarak nitelenmektedir. Bu çalışma da biyoteknoloji ve sağlık alanındaki son 5 yıllık sürecin değerlendirilip sonuçlarının ortaya koyulmasıdır amaçlanmaktadır. Bulgular: Biyoteknolojik gelişmeler, COVID-19 pandemisinin etkileri, genetik araştırmalardaki yenilikler ve yeni tedavi yöntemlerinin keşfi gibi birçok önemli olayı içermektedir. COVID-19 pandemisi sırasında mRNA aşıları (Pfizer-BioNTech ve Moderna), biyoteknoloji alanında devrim niteliğinde bir başarı olarak öne çıkmaktadır. Bu aşılar, pandeminin kontrol altına alınmasında ve mRNA teknolojisinin diğer hastalıkların tedavisinde de kullanılabileceği umutlarını artırmıştır. mRNA aşılarının başarısı, biyoteknolojide yeni bir çağın başlangıcı olarak kabul edilmektedir. CRISPR-Cas9 gen düzenleme teknolojisi, 2022 ve 2023 yıllarında birçok klinik çalışmada kullanılmış ve belirli genetik hastalıkların tedavisinde başarılı sonuçlar elde edilmiştir. Özellikle kalıtsal kan hastalıkları, göz hastalıkları ve kanser tedavilerinde CRISPR teknolojisinin potansiyeli genişletilmiştir. Yapay zeka (AI) ve makine öğrenimi, biyoteknolojide ve sağlık sektöründe daha fazla kullanılmaya başlanmıştır. İlaç keşfi ve geliştirme süreçleri, yapay zeka yardımıyla hızlanmıştır. Bir diğer alan olan Rejeneratif tıp alanında kök hücre araştırmalarında önemli ilerlemeler kaydedilmiştir. Kök hücrelerin kalp hastalıkları, nörolojik bozukluklar ve diyabet gibi kronik hastalıkların tedavisinde kullanımı genişletilmiştir. Ayrıca, laboratuvar ortamında organ ve doku üretiminde kaydedilen gelişmeler, organ nakli bekleyen hastalar için umut verici seçenekler sunmuştur. COVID-19'un uzun vadeli etkileri hakkında yapılan araştırmalar, "Uzun COVID" olarak adlandırılan durumun tedavisi ve yönetimi konusunda biyoteknolojinin rolünü vurgulanarak özellikle immünolojik yanıtlar ve viral kalıntılar üzerine yapılan çalışmalar, bu durumun altında yatan biyolojik mekanizmaların anlaşılmasına yardımcı olmuş ve yeni tedavi yollarının açılmasını sağlamıştır. Hızlı PCR testleri, antikor testleri ve evde kullanılabilen tanı kitleri gibi yenilikler, biyoteknoloji alanında hızlı tanı süreçlerini mümkün kılmıştır. Ayrıca, bu teknolojilerin diğer bulaşıcı hastalıklar ve genetik bozuklukların tanısında kullanılması için çalışmalar sürdürülmektedir. Kanser tedavisinde immünoterapiler, son iki yılda da önemli bir araştırma alanı olmayı sürdürmüştür. T hücre tedavileri ve CAR-T hücre tedavileri, hematolojik kanserler başta olmak üzere çeşitli kanser türlerinde başarılı sonuçlar görülmüştür. Sonuç ve Öneriler: Sonuç olarak, biyoteknoloji, insanlık için büyük fırsatlar sunarken, bu fırsatların sorumlu bir şekilde kullanılması ve potansiyel risklerin yönetilmesi önem arz etmektedir. Gelecekte birçok hastalığın çözümünün biyoteknolojik araştırmaların üniversite bütçeleri ve çeşitli kuruluşlardan bu alanlara destekler verilmesi ile olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Biyoteknoloji, Covid-19, Sağlık ve Teknoloji

Bıotechnology and Health Concept

Abstract: Introduction and Purpose: Biotechnology is the branch of science that aims to use living organisms or biological processes for human benefit. It finds a wide range of applications such as genetic engineering, biomedical research, agriculture, drug development and environmental protection. Biotechnology has led to groundbreaking developments in the field of health and has revolutionized medical practices. This field offers a wide range of innovative solutions, from diagnosis to treatment of diseases, from drug development to personalized medicine. In this context, it is described as the medicine of the future. This study aims to evaluate the last 5-year process in the field of biotechnology and health and reveal the results. Findings : Biotechnological developments include many important events such as the effects of the COVID-19 pandemic, innovations in genetic research and the discovery of new treatment methods. During the COVID-19 pandemic, mRNA vaccines (Pfizer-BioNTech and Moderna) stand out as a revolutionary achievement in the field of biotechnology . These vaccines have raised hopes that mRNA technology can be used to control the pandemic and treat other diseases. The success of mRNA vaccines is considered the beginning of a new era in biotechnology . CRISPR-Cas9 gene editing technology was used in many clinical studies in 2022 and 2023 and successful results were obtained in the treatment of certain genetic diseases. The potential of CRISPR technology has been expanded, especially in the treatment of hereditary blood diseases, eye diseases and cancer. Artificial intelligence (AI) and machine learning are becoming increasingly used in biotechnology and the healthcare industry. Drug discovery and development processes have accelerated with the help of artificial intelligence . Significant progress has been made in stem cell research in the field of regenerative medicine, another field . The use of stem cells in the treatment of chronic diseases such as heart diseases, neurological disorders and diabetes has been expanded. Additionally, advances in laboratory organ and tissue production have offered promising options for patients awaiting organ transplantation. Research on the long-term effects of COVID-19, emphasizing the role of biotechnology in the treatment and management of the condition called "Long COVID", especially studies on immunological responses and viral residues, have helped understand the biological mechanisms underlying this condition and opened new treatment avenues. has provided. Innovations such as rapid PCR tests, antibody tests and home-use diagnostic kits have made rapid diagnostic processes possible in the field of biotechnology . Additionally, studies are ongoing to use these technologies in the diagnosis of other infectious diseases and genetic disorders. Immunotherapies in cancer treatment have continued to be an important research area in the last two years. T cell therapies and CAR-T cell therapies have shown successful results in various types of cancer, especially hematological cancers. Conclusion and Recommendations: In conclusion, while biotechnology offers great opportunities for humanity, it is important to use these opportunities responsibly and manage potential risks. It is thought that the solution to many diseases in the future may be possible through biotechnological research and support from university budgets and various institutions.

Keywords: : Biotechnology, Covid-19, Health and Technology

Makale id= 14

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3669-5900

Çocuklarda Apendiks Nöroendokrin Tümörlerinin Yönetimi: 6108 Apendektomi İle Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Meltem Kaba[1]
[1]Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Cerrahisi Kliniği

Özet: Nöroendokrin tümörler çocuklarda gastrointestinal sistemin en sık görülen tümörleri olmasına karşın nispeten nadirdirler. Çocuklarda en sık yerleşim yeri appendikstir ve hemen tamamı akut apandisit tanısı ile opere olan hastaların histopatoloji sonuçlarında tesadüfen tanı almaktadır. Hastalığın nadir ve dolayısı ile çalışmaların küçük olması özellikle çapı 1 ila 2 cm arasında olan tümörler için en iyi tedavi yönetimi konusunda net bir fikir birliğine varılamamasına neden olmaktadır. Bu amaçla oldukça sık appendektomi cerrahisi yapılan kliniğimizde, NET tanısı alan hastaların verilerini retrospektif olarak incelemeyi amaçladık..2010-2023 yılları arasında kliniğimizde opere olan ve apendektomi materyalinde histopatolojisi NET olarak kesinleşmiş hastalar veri tabanından bulundu. Verilerine ulaşılabilen 6108 appandektomi ameliyatının rapor sonuçlarına göre 10 hasta NET tanısı almıştı. 7 sı kız 4 ü erkek hastaların ortalama tanı yaşı 13.8 idi. Tümü akut şikayetler ile apandisit ön tanısı alarak, laparaskopik apendektomi yapılmıştı. Preoperatif olarak kitleden şüphe edilmemesine karşın, 3 hastada laparaskopik mezoappendiks diseksiyonunda karsinoid tümör şüphesi oluşmuştu. Histopatolojik incelemede tümörlerin 8 sı apendiksin distal kısmında, 2 ü proksimalde görüldü. Spesmenlerin 3ünde mezoapendikse uzanım rapor edilmişti. Serideki tümörlerin tümü 2 cm den küçük, iki tanesi (mezoapendikse uzanan)1 cmden büyüktü ve serideki ortalama tümör çapı 8 mm di. Kan ve lenf damarlarına invazyon yoktu. Cerrahi sınırlar temizdi. Tümörde Kİ67 prolifarasyonu sonuçlarının, tüm hastalar için %2 yi geçmediği görüldü. Tümü NET grade 1 olarak değerlendirildi. Hastaların takiplerinde nüks gözlenmedi ve ek cerrahi gerekmedi. Serimizde, Apendiks yerleşimli NET hastaları laparaskopik apendektomi ile başarılı bir şekilde yönetilmişlerdir. . Çoğu çalışmanın, tekrarlama ve metastaz için önemli risk faktörlerü olarak işaret ettiği mezoapendiksin infiltrasyonu bulgusu, laparaskopik olarak da fark edilmiştir. Diğer yandan, yoğun olarak acil apendektomi yapılan bir merkez olmamıza karşın, apendikse yerleşimli NET hasta sayımız bir tecrübe oluşmasına uzak sayılarda kalmıştır. Çocuklarda NET cerrahi tedavisi ve takibi konusunda kesin kılavuzlar oluşturulabilmesi için çok merkezli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Nöroendokrin Tümör, Pediatrik, Apendiks, Laparoskopik Apendektomi

Management of Neuroendocrine Tumors of the Appendix in Children: A Single-Center Experience With 6108 Appendectomies

Abstract: Neuroendocrine tumors (NETs) are the most common tumors of the gastrointestinal system in children, although they are relatively rare. The appendix is the most frequent site of occurrence in children, and most cases are diagnosed incidentally during histopathological examination following surgery for acute appendicitis. Due to the rarity of the disease and the small sample sizes of studies, there is no consensus on the optimal treatment management, particularly for tumors measuring 1 to 2 cm in size. To address this, we aimed to retrospectively review the data of patients diagnosed with NETs in our clinic. Patients operated between 2010 and 2023 in our clinic, with a confirmed histopathological diagnosis of NET in appendectomy specimens, were identified from the database.

Among the 6108 appendectomy reports accessible, 10 patients were diagnosed with NETs. The average age at diagnosis was 13.8 years, with 7 females and 3 males.Three patients were suspected of having a carcinoid tumor during laparoscopic mesoappendiceal dissection. Mesoappendiceal involvement was reported in three specimens.All tumors in the series were smaller than 2 cm, with two (those extending to the mesoappendix) being larger than 1 cm. There was no vascular or lymphatic invasion, and surgical margins were clear.All tumors were classified as NET grade 1. No recurrences were observed during follow-up, and no additional surgery was required. In our series, patients with appendix-located NETs were successfully managed with laparoscopic appendectomy. Mesoappendiceal infiltration, identified as a significant risk factor for recurrence and metastasis in many studies, was also detected laparoscopically. However, despite being a center with a high volume of emergency appendectomies, our number of NET cases is insufficient to form a substantial experience. Multi-center studies are needed to establish definitive guidelines for the surgical treatment and follow-up of NETs in children.

Keywords: Neuroendocrine Tumor, Pediatric, Appendix, Laparoscopic Appendectomy

Makale id= 19

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009 0002 2521 1595

Çocuklarda Güçlü Kemikler Gelişiminin Üç Bileşeni

Uzman Damla Oğuz Yılmaz[1], Dr. Canberk Yılmaz[2]
[1]İzmir Diyet ve Psikolojim
[2]İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastenesi

*Corresponding author: Damla Oğuz Yılmaz

Özet: Kemikler, vucudumuzun şekini veren, hareket etmemizi sağlayan, hayati organlarımıza koruması ve kan hücrelerinin üretimi gibi birçok önemli görevi yürütmektedir. Kemik oluşumu ve gelişim doğumdan önce başlar ve doğumdan sonra devam etmektedir. Çocuklarda kemiksel gelişmesi başta genetik faktörler olmak üzere dengeli gıda alımı, fiziksel egzersizler ve hormonal durum gibi birçok özel durumdan da etkilenmektedir. Kemik yoğunluğumuzun neredeyse tamamını çocukluk ve ergenlikte oluşmakta ve 20 yaş civarında tamamlanmaktadır. Güçlü kemiklere sahip çocukların, hayatlarının ilerleyen dönemlerinde güçlü kemiklere sahip olma şansları daha yüksektir. Çocukların sağlıklı ve güçlü kemiklere sahip olmaları için için 3 temel bileşeni takip etmemiz gerekir. Bunlar : 1. Çocukların kalsiyum tüketimini takip edilmeli: Kalsiyum, sağlıklı kemikler oluşturmasıyla en temel mineraldir. Kalsiyum, kemik sağlığı için önemli bir besindir ve iskelet için önemli bir yapı taşıdır. Vücudumuzda bulunan kalsiyumun %99'u kemiklerimizde bulunur. Çocuklarınızı kalsiyum içeriği yüksek besinler yemeye teşvik edilmelidir. Bu konuda bir doktor veya diyetisyen yardım alınması gerekebilir. 2. Çocuklarınızın yeterli D Vitamini aldığını takip edin: D vitamini vücudun kalsiyumu emmesine yardımcı olur. Yağlı balık, mantar, karaciğer ve yumurta gibi yiyeceklerden ve güneş ışığına maruz kalarak D vitamini alırız. Soya, badem ve yulaf sütleri dahil olmak üzere D vitamini eklenmiştir.Çocuğunuzun cildini güneş kremi, giysi ve gölge ile koruyarak güneşe maruz kalmasını sağlayın. 3. Çocukları egzersiz yapmaya teşvik edin :Kaslarımız ne kadar çok kullanılırsa o kadar güçlenir. Kemikler için de aynı şey geçerlidir.Çocuklarda emekleme, yürüme, koşma ve diğer aktiviteler kemik gelişimi için özellikle iyidir. Kasların kemiklere uyguladığı baskı vücudun daha güçlü kemikler geliştirmesini sağlar. Sonuç olarak çouklarda sağlıklı ve güçlü kemik gelişimi sonucunda iskelet sistemimizin doğru şekillenmesini sağlayacaktır.Doğumdan sonrası çocuk beslenmesinin en önemli konula arasında çocukların vucutlarına şeklini veren iskeleti oluşturan kemik yapılarının en iyi oluşmasını ve gelişmesini sağlayacak yukarıda bahsedilen üçlü önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Sonrası, Kemik Gelişimi, Beslenme

Three Components of Developing Strong Bones in Children

Abstract: Bones carry out many important tasks such as giving shape to our body, allowing us to move, protecting our vital organs and producing blood cells. Bone formation and development begin before birth and continue after birth. Bone development in children is affected by many special conditions such as genetic factors, balanced food intake, physical exercises and hormonal status. Almost all of our bone density is formed in childhood and adolescence and is completed around the age of 20. Children with strong bones have a higher chance of having strong bones later in life. We need to follow 3 basic components for children to have healthy and strong bones. These are: 1. Children's calcium consumption should be monitored: Calcium is the most basic mineral that forms

healthy bones. Calcium is an important nutrient for bone health and an important building block for the skeleton. 99% of the calcium in our body is found in our bones. Your children should be encouraged to eat foods with high calcium content. 2. Make sure your children get enough vitamin D: Vitamin D helps the body absorb calcium. We get vitamin D from foods such as oily fish, mushrooms, liver and eggs, and from exposure to sunlight. 3. Encourage children to exercise: The more our muscles are used, the stronger they become. The same applies to bones. Crawling, walking, running and other activities are especially good for bone development in children. As a result, healthy and strong bone development in children will ensure that our skeletal system takes shape correctly. Among the most important issues of child nutrition after birth, the above-mentioned trio can be recommended, which will ensure the best formation and development of bone structures that form the skeleton that gives shape to children's bodies.

Keywords: Postpartum, Bone Development, Nutrition

Makale id= 11

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6830-1534

Dashh Diyeti Mitral Anüler Kalsifikasyona Karşı Koruyucu Olabilir

Doç.Dr. Aliye Kuyumcu[1], Doç.Dr. Mevlüt Serdar Kuyumcu[2]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlı Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Sağlık Bilimleri Anabilim Dalı

*Corresponding author: Aliye Kuyumcu

Özet: Giriş: Mitral anülüs kalsifikasyonu (MAK), mitral kapak halkasının fibrozu ve kalsifikasyonuyla karakterize olan kronik ve dejeneratif mitral kapak patolojisidir. MAK'nın yaşlılarda ve kadınlarda daha sık gözlendiği bildirilmiştir. MAK'nin karotis arter hastalığı, koroner arter hastalığı ve aortik aterom gibi aterosklerotik hastalıklarla ilişkisi gösterilmiştir. Bunun yanında, kronik böbrek yetersizliği bulunan hastalarda kalsiyum ve fosfor metabolizması bozukluklarına bağlı olarak görülme sıklığı artmaktadır. MAK'nin aterosklerotik sürecin bir göstergesi olduğu düşünülmektedir. Ateroskleroz ve MAK, ileri yaş, obezite, hipertansiyon, hiperlipidemi ve diyabet gibi benzer risk faktörlerine sahiptir. Hipertansiyonu Durdurmaya Yönelik Diyet Yaklaşımları (DASH) diyeti, orta düzeyde sodyum alımı ve düşük doymuş yağ, kolesterol ve basit şeker alımını öneren, meyveler, sebzeler, tam tahıllar ve az yağlı süt ürünleri açısından zengin bir beslenme modelidir. DASH diyetinin herhangi bir besin grubu veya besinin tüketilmesinin yasak olmaması ve uygulanmasında herhangi bir zorluk yaşanmaması nedeniyle yaşam boyu sürdürülebilir bir özelliğe sahip olduğu bilinmektedir. DASH diyeti; Hipertansiyonu olan bireylere yaygın olarak tavsiye edilen bu diyet, kan basıncını dengelemeyi amaçlamaktadır. DASH diyetinin diyabet, kanser ve kalp hastalıklarının yanı sıra ateroskleroz gelişiminin engellenmesinde ve metabolizmanın anfti-inflamatuar kapasitesini arttırmakta potansiyel faydaları olduğu düşünülmektedir. DASH diyeti MAK'ı önleme potansiyeline sahiptir. Bu araştırma, DASH diyet skoru ile MAK gelişimi ve şiddeti arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için amaçlanmıştır Metod: Toplam 200 ardışık hasta [n=100 MAK (+) ve n=100 MAK (-)] çalışmaya dahil edildi. Toplanılan tüm veriler ve hastaların DASH diyet skoru verileri karşılaştırıldı. Bulgular: Demografik özellikler açısından gruplar arasında anlamlı fark saptanmamıştır. Ortalama DASH diyet skoru MAK (+) grupta anlamlı olarak düşük saptanmıştır ($p< 0.001$) Sonuç: Çalışmamızda DASH diyetinin MAK'a karşı koruyucu özellikleri saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dash Diyeti, Mitral Anüler Kalsifikasyon, İnflamasyon

Makale id= 148

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9422-853X

Endometrium Kanseri Brakiterapisinde Çok Kanallı Aplikatör Mü Tek Kanallı Applıkatör Mü' Dozimetrik Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Şule Parlar[1]
[1]Trakya Üniversitesi

Özet: Bu çalışmada, endometrium kanser için yüksek doz hızında (HDR) brakiterapide kullanılan çok kanallı (Multi-channel/MC) ve tek kanallı (Single Channel/SC) aplikatörler arasındaki dozimetik farklılıkların karşılaştırılması amaçlanmıştır. MC aplikatör kullanılarak HDR brakiterapi uygulanan endometrium kanser tanılı on hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Her bir hastada istenilen tedavi volümü uzunluğu boyunca, vajen yüzeyi ile 0,5 derinlik arası konturlanarak klinik hedef volüm (CTV) oluşturulmuştur. Tüm hastaların tedavi planları MC aplikatörü ile planlanıp doz dağılımları elde edilmiştir. Daha sonra her bir hastaya ait tedavi planı MC aplikatörün sadece merkezi eksen kanalındaki kaynak pozisyon noktaları kullanılarak SC aplikatörü olacak şekilde doz dağılımları yeniden hesaplanmıştır. Tüm planlarda CTV'nin %100'ünün 6 Gy tedavi dozunun %95'ini alması hedeflenmiştir. Elde edilen doz dağılımlarında, CTV'nin %95 ve %90'ını alan dozlar ile rektum, mesane ve sigmoid'in 0.1, 1.00 ve 2.00 cc'lik dozları karşılaştırılmıştır. D90 için ortalama dozlar sırasıyla MC ve SC için %102.73 ve %103.15 olarak bulunmuştur. D95 için ise %99.92 ve %100.18 olmuştur. Her iki doz dağılımında, rektumun 0.1, 1.00 ve 2.00 cc'lik dozları sırasıyla MC ve SC için %90.59 ve %92.00, %74.23 ve %76.69, %66.42 ve %69.18 olarak bulunmuştur. Mesane için 0.1, 1.00 ve 2.00 cc'lik dozlar MC ve SC aplikatörleri için sırasıyla %103.10 ve %108.24, %90.40 ve %93.78, %85.29 ve %88.52 olarak bulunmuştur. Sigmoid için ise dozlar %94.17 ve %98.90, %74.34 ve %77.90, %65.85 ve %69.39 olarak elde edilmiştir. MC ve SC aplikatörleri ile elde edilen doz dağılımlarında CTV D90 ve D95 dozları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır. Rektumdaki maksimum doz değeri dışında, tüm riskli organ dozlarında MC lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark elde edilmiştir. MC aplikatör ile özellikle riskli organ dozlarında SC aplikatörüne göre daha düşük dozlar sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Brakiterapi, Endometrium Kanseri, Tek/çok Kanallı Aplikatör

In Endometrıal Cancer Brachytherapy, Should We Use a Multı-Channel Applıcator Or a Sıngle-Channel Applıcator' a Dosımetric Comparıson

Abstract: The aim of this study was to compare the dosimetric differences between multi-channel (MC) and single-channel (SC) applicators used in high dose rate (HDR) brachytherapy for endometrial cancer. Ten patients diagnosed with endometrial cancer who underwent HDR brachytherapy using the MC applicator were included in the study. For each patient, a clinical target volume (CTV) was created by contouring between the vaginal surface and a depth of 0.5 along the requested treatment volume length. The treatment plans for all patients were planned with the MC, and dose distributions were obtained. Then, the dose distributions were recalculated for each patient's treatment plan to be the SC using only the source position points in the central axis channel of the MC. The goal was for 100% of the CTV to receive 95% of the treatment dose of 6 Gy. The dose distributions obtained were compared through the doses received by 95% and 90% of the CTV and the doses received by the rectum, bladder, and sigmoid at 0.1, 1.00, and 2.00 cc. The doses for D90 were found to be 102.73%

for MC and 103.15% for SC, while for D95, the values were 99.92% and 100.18% respectively. In both dose distributions, the doses received by the rectum at 0.1, 1.00, and 2.00 cc were 90.59% and 92.00%, 74.23% and 76.69% and 66.42% and 69.18% for MC and SC, respectively. For the bladder, the doses at 0.1, 1.00, and 2.00 cc were found to be 103.10% and 108.24%, 90.40% and 93.78%, and 85.29% and 88.52% for MC and SC. For the sigmoid, the doses were 94.17% and 98.90%, 74.34% and 77.90%, and 65.85% and 69.39%. There was no statistically significant difference between the CTV D90 and D95 doses obtained using MC and SC. Except for the maximum dose value in the rectum, a statistically significant difference was obtained in favor of MC for all risk organ doses. Lower doses were obtained in risk organ doses with the MC applicator compared to the SC applicator.

Keywords: Brachytherapy, Endometrial Cancer, Single-Multi Channel Applicator

Makale id= 150

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3527-8956

Epilepsili Çocuğu Olan Ebeveynlerin Epilepsi Hakkında Bilgi Düzeyinin İncelenmesi: Bir Literatür Taraması

Dr. Öğretim Üyesi Sema Büğüşan Oruç[1], Dr. Öğretim Üyesi Eda Gülbetekin[2]
[1]Iğdır Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Iğdır Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

*Corresponding author: Sema Büğüşan Oruç

Özet: Epilepsi, beyindeki nöronların tekrarlayıcı ve anormal deşarjları ile beynin bir bölümü ya da tamamının etkilenmesi ile motor, duyusal, otonomik veya psikolojik fonksiyon bozukluğudur. Çocukluk çağının en sık görülen kronik nörolojik sorunudur. Çocuk yaşta epilepsi hastalarının ailelerine önemli görevler düşmektedir. Ailelerin bilgi düzeyinin artması epilepsili çocuğun nöbet esnasında alacağı yardımı ve doğru müdahaleleri etkilemektedir. Bu bilgilerden yola çıkarak çalışmamızın amacı epilepsili bireylerin ebeveynlerinin epilepsi hakkında bilgi düzeylerini inceleyen çalışmaları taramaktır. Bu amaçla yapılan literatür taraması Iğdır Üniversitesi e-kütüphane veri tabanından Web of Science, PubMed, Google Scholar, Science Direct ve Wiley Online Library kullanılarak 1 Ağustos-1 Ekim 2024 tarihlerinde "epilepsy and parents' knowledge" anahtar kelimeleriyle sistematik olarak taranmıştır. Son beş yıl içinde Türkçe ve İngilizce olarak yayınlanan ve tam metin olarak ulaşılan araştırma makaleleri incelenmiştir. Elde edilen veriler ebeveynlerin epilepsi hakkında bilgi eksikliğini ortaya koymaktadır. Özellikle Sudi Arabistan, Mısır, Fas, Hindistan gibi ülkelerde ebeveynlerin epilepsi hakkında bilgi düzeylerinin yetersiz olduğu görülmüştür. Öyle ki ebeveyn bilgi düzeyinin %80 eksik olduğunu tespit eden çalışmalar bulunmaktadır. Literatür incelendiğinde bulgular, epilepsili çocukların ebeveynleri ve bakıcıları arasında epilepsinin yönetimi üzerinde dolaylı olarak büyük etkisi olan bilgi, tutum ve uygulama açığını vurgulamaktadır. Epilepsi bilgi düzeyini değerlendirmek amacıyla oluşturulmuş skalalar bulunmaktadır. Bu skalaların kullanıldığı çalışmalardan bazılarında mobil uygulama bazılarında web tabanlı bilgilendirme eğitim programları ile ailelerin epilepsi hakkında bilgi ve tutumlarında olumlu yönde değişiklik oluşturulabildiği ortaya konmuştur. Sonuç olarak literatürde epilepsili çocukların ebeveynlerinin epilepsi hakkındaki bilgi düzeylerinin yetersizliği açıkça ortaya konmuştur. Bu konuda eğitime duyulan ihtiyaç da sıkça dile getirilmiştir. Ayrıca ebeveynlerin bilgi düzeylerini ölçen daha geniş kapsamlı ve etkinliği yüksek çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Ebeveyn, Ebeveyn Bilgi Düzeyi, Derleme

Examınatıon of the Knowledge Level of Parents of Chıldren Wıth Epılepsy About Epılepsy: A Lıterature Revıew

Abstract: Epilepsy is a motor, sensory, autonomic or psychological dysfunction in which part or all of the brain is affected by repetitive and abnormal discharges of neurons in the brain. It is the most common chronic neurological problem of childhood. Families of pediatric epilepsy patients have important duties. Increasing the level of knowledge of families affects the help and correct interventions that the child with epilepsy will receive during seizures. Based on this information, the aim of our study was to review the studies examining the knowledge level of parents of individuals

with epilepsy about epilepsy. For this purpose, the literature review was systematically searched using Web of Science, PubMed, Google Scholar, Science Direct and Wiley Online Library from Iğdır University e-library database with the keywords “epilepsy and parents' knowledge” between August 1 and October 1, 2024. Research articles published in Turkish/English in the last five years and accessed in full text were analyzed. The data obtained reveal that parents lack knowledge about epilepsy. Especially in African and Arab countries, parents' level of knowledge about epilepsy was found to be insufficient. In fact, there are studies that have determined that the level of parental knowledge is 80%deficient. There are scales created to evaluate the level of epilepsy knowledge. In some of the studies in which these scales were used, it was revealed that a positive change could be created in the knowledge and attitudes of families about epilepsy with mobile application and web-based information training programs. As a result, the inadequacy of the knowledge level of parents of children with epilepsy about epilepsy has been clearly demonstrated in the literature. The need for education on this subject has also been frequently mentioned. In addition, there is a need for more comprehensive and highly effective studies measuring the knowledge levels of parents.

Keywords: Epilepsy, Parent, Parental Knowledge Level, Review

Makale id= 95

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2914-7976

Eskrim Kılıç Branşı Sporcularında Hamstring Esnekliğinin Hamle Mesafesine Üzerine Etkisinin Belirlenmesi

Fzt Elif Öngören[1], Öğr. Gör. Dr Duygu Şahin Altaç[2], Öğr. Gör. Ayşenur Çetinkaya[1]
[1]Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Elif Öngören

Özet: Eskrim, hem hamle göz önüne alındığında, hem de ripost ve parat gibi savuşturma ve karşı saldırı hareketleri düşünüldüğünde, vücudun neredeyse her kas grubunun kullanıldığı bir spor dalıdır. Bir eskrim sporcusu maçlar veya antrenman içi kapışmalar süresi boyunca alt ekstremitedeki kas sistemini kullanarak patlayıcı bir şekilde yere itiş gücü uygulamaktadır. Diğer dövüş sporlarının aksine, eskrimde uygulanan patlayıcı gücün amacı, verilen hasarın artırılmasından ziyade eskrim sporcusunun hızlı bir şekilde rakibine uzanması ve tuş yapması amacını gütmektedir. Bu bilgilerden de anlaşılacağı gibi, eskrim sporu için güç üretiminin temeli alt ekstremite kaslarına dayanmaktadır. Hamle hareketi sırasında, alt ekstremite kaslarında en fazla tork yükü öncelikle kalça ekleminde, ikincil olarak ise diz ekleminde görülmektedir. Bu literatür bilgileri doğrultusunda, hem diz hem de kalça eklemini kat eden bir kas grubu olan hamstringin hamle mesafesi için önemi bir araştırma konusunu oluşturmaktadır. Çalışmamızda eskrim kılıç branşı sporcularında hamstring kas esnekliğinin hamle mesafesine olan etkisinin belirlenmesi amaçlandı. Bu amaçla, çalışmamıza aktif olarak lisanslı 20 kılıç branşı eskrim sporcusu dahil edildi. Sporcuların hamstring esnekliğinin değerlendirmesi için sporculardan ayakta dik duruş pozisyonundan başlayıp ayak parmak uçlarına uzanmaları istenerek, üçüncü el parmağının ucu ile ayak parmağının ucu arasındaki mesafe mezura ile değerlendirildi. Hamle mesafesinin değerlendirilmesi için ise öncelikle sporcu en garde pozisyonunda iken öndeki ayağının yerdeki duruş pozisyonu işaretlenip sonrasında ise hamle yapıldıktan sonra öndeki ayağın yeni pozisyonu işaretlenerek, iki işaret arasındaki mesafe mezura ile ölçüldü. Değerlendirmeler bir kereye mahsus olmak üzere gerçekleştirildi. İstatistiksel analiz, hamle mesafesi bağımlı değişken, hamstring esnekliği ise bağımsız değişken olarak belirlenerek basit doğrusal regresyon analizi ile gerçekleştirildi. İstatistiksel analiz sonucuna göre, hamstring esnekliğinin hamle mesafesi üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olmadığı bulundu (p:0,536; β:0,230). Bulduğumuz bu sonucun, yetersiz örneklem sayısından kaynaklandığı düşüncesindeyiz. Bu nedenle, eskrim branşı sporcuları üzerinde sakatlıkların önlenmesi ve spor başarılarının artması amacıyla örneklem büyüklüğünün arttırılarak bu konuda daha kapsamlı gelecek araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Değerlendirme, Eskrim, Esneklik, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, Hamstring

Investigation of the Effect of Hamstring Flexibility On Lung Distance in Sabre Athletes

Abstract: Fencing is a sport where almost every muscle group of the body is used, considering both lunges, parries and counterattacks. Unlike other combat sports, the purpose of the explosive power applied using the lower extremity muscle system in fencing is to reach the opponent quickly and make a pin. During the lunge movement, the highest torque load in the lower extremity muscles is seen primarily in the hip joint and secondarily in the knee joint. Therefore, the importance of the hamstring,

a muscle group that crosses both the knee and hip joints, for lunge distance constitutes a research topic. This study aimed to determine the effect of hamstring flexibility on lunge distance in sabre athletes. For this purpose, 20 licensed sabre athletes were included in this study. In order to evaluate the hamstring flexibility of the athletes, the athletes were asked to start from an upright position and reach for the tips of their toes, and the distance between the tip of the third finger and the tip of the toe was evaluated with a tape measure. In order to evaluate the lunge distance, first the stance position of the athlete's front foot on the ground was marked while they were in the en garde position, and then the new position of the front foot was marked after the lunge was made, and the distance between the two marks was measured with a tape measure. The evaluations were performed once. According to the simple linear regression analysis, it was found that hamstring flexibility had no statistically significant effect on lunge distance (p: 0.536; β: 0.230). We believe that this result is due to insufficient sample size. Therefore, more comprehensive future studies are needed to increase the sample size in order to prevent injuries and increase sports success among fencing athletes.

Keywords: Assessment, Fencing, Flexibility, Physiotherapy and Rehabilitation, Hamstring

Makale id= 41

Sözlü Sunum

ORCID ID:0009-0007-4487-0023; 0000-0001-8508-9080; 0000-0003-1698-6700

Genç Yetişkinlerde Mental İyi Oluş ve Sezgisel Yeme Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Arş.Gör. Esila Bayar[1], Öğr. Gör. Beyzanur Çamlıbel[2], Öğr. Gör. Kübra Şahin[3]
[1]İstanbul Aydın Üniversitesi
[2]İstanbul Kent Üniversitesi
[3]Üsküdar Üniversitesi

*Corresponding author: Esila Bayar

Özet: Çalışmanın amacı, 18-30 yaş arası genç yetişkinlerde mental iyi oluş ile sezgisel yeme arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir. Kesitsel ve tanımlayıcı tipteki çalışma, Şubat-Haziran 2024 tarihlerinde 154 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcılara uygulanan ankette; bilgi formu, Warwick-Edinburgh Mental İyi Oluş (WEMİOÖ) ölçeği ve Sezgisel Yeme Ölçeği-2 yer almaktadır. Araştırma verileri, IBM SPSS v26® Paket Programı ile değerlendirilmiştir. Katılımcıların yaş ortalaması 21,8±2,61 yıl, beden kütle indeksi ortalaması 23,0±4,21 kg/m2'dir. Katılımcıların %64,9'u normal vücut ağırlığına sahiptir. Katılımcıların %54,5'i haftada üç gün, 45 dakika ve üzerinde spor yaptığını; %52,6'sı fiziksel aktivite düzeyinin yetersiz olduğunu; %60,4'ü ise algılanan başarı durumunun orta düzeyde olduğunu bildirmiştir. Katılımcıların ortalama mental iyi oluş skoru, 70 üzerinden 51,4±8,74'dür. Sezgisel Yeme-2 skoru ise 5 üzerinden 3,3±0,36'dır. Çalışmada, algılanan başarı düzeyi yüksek olan katılımcıların, algılanan başarı düzeyi düşük katılımcılara göre anlamlı şekilde daha yüksek sezgisel yeme skoruna sahip olduğu bulunmuştur (f=3,11, p=0,047). Ayrıca, Sezgisel Yeme-2 ölçeğinin, tüm alt ölçekleri ile pozitif yönde ve istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde ilişkili olduğu saptanmıştır (p<0,01). Mental iyi oluş skoru ile sezgisel yeme skoru arasında pozitif yönde, zayıf düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur (r=0,270, p=0,001). Mental İyi Oluş ile Sezgisel Yeme-2 ölçeğinin alt ölçeklerinden olan Vücut-Gıda Seçimi Uyumu arasında da pozitif yönde, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur (r=0,315, p<0.001). Çalışma sonuçları, katılımcıların algılanan başarı düzeyinin, sezgisel yeme davranışları üzerinde etkili olduğunu ve mental iyi oluş ile sezgisel yeme arasında pozitif bir ilişki bulunduğunu göstermektedir. Mental iyi oluşun, sezgisel yeme alt ölçekleriyle de anlamlı bir ilişki içinde olduğu görülmektedir. Sağlıklı yaşam tarzı geliştirme stratejilerinin, katılımcıların algılanan başarı düzeylerini arttırmayı hedeflemesi, beslenme alışkanlıklarını iyileştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Mental İyi Oluş, Sezgisel Yeme, Genç Yetişkin

Evaluation of the Relationship Between Mental Well-Being and Intuitive Eating in Young Adults

Abstract: The aim of study was to evaluate the relationship between mental well-being and intuitive eating in young adults aged 18-30. The cross-sectional, descriptive study was conducted with 154 participants in February-June 2024. The survey applied to participants included an information form, Warwick-Edinburgh Mental Well-Being (WEMWBS) scale and Intuitive Eating Scale-2. The research data were evaluated with IBM SPSS v26® Package Program. The average age of participants was 21.8±2.61 years, and average body mass index was 23.0±4.21 kg/m2. 64.9% of the participants had

normal body weight. 54.5% of participants reported exercising for 45 minutes or more at least three days a week, while 52.6% reported that their physical activity level was inadequate. Additionally, 60.4% felt their perceived success was at a moderate level. The average mental well-being score was 51.4±8.74 out of 70 points. Meanwhile, the Intuitive Eating-2 score was 3.3±0.36 out of 5 points. In this study, participants with a high perceived success level were found to have a significantly higher intuitive eating score than participants with a low perceived success level (f=3.11, p=0.047). Also, it was found that the Intuitive Eating Scale-2 was positively and statistically significantly correlated with all its subscales (p<0.01). A positive, weak and statistically significant relationship was found between the Mental Well-being score and Intuitive Eating score (r=0.270, p=0.001). A positive, moderate and statistically significant relationship was found between Mental Well-being and Body-Food Choice Congruence (subscale of the Intuitive Eating Scale-2) (r=0.315, p<0.001). The results indicate that participants' perceived success levels influence their intuitive eating behaviors and there is a positive relationship between mental well-being and intuitive eating. Mental well-being is shown to have a significant relationship with subscales of intuitive eating. Strategies for promoting a healthy lifestyle that focus on enhancing participants' perceived success levels may lead to improvements in their eating habits.

Keywords: Mental Well-Being, İntuitive Eating, Young Adults

Makale id= 91

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-6020-6179

Haşlama ve Fazla Suda Pişirme Yöntemlerinin Pirinçlerdeki Arsenik Düzeyi Üzerindeki Etkisi

Ma.St. Sena Nur Kumral[1], Dr. Öğretim Üyesi Büşra Ayhan[2]
[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı
[2]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

*Corresponding author: Sena Nur Kumral

Özet: Yer kabuğunda en çok bulunan yirminci element olan arsenik, çevreye hem doğal hem de antropojenik yollarla dağılmış halde bulunan son derece toksik bir metaloittir. Arsenik, çeşitli yollarla toprak ve su sistemlerine geçtiğinde bitkiler tarafından alınabilmektedir. Arsenik, cilt hastalıkları, nörolojik hastalıklar, akciğer ve mesane kanserleri gibi kanserlerin yanı sıra diyabet, kardiyovasküler hastalık, hamilelikteki olumsuz durumlar ile de ilişkilidir. Dünya çapında 230 milyondan fazla kişinin arsenik toksisitesinden etkilendiği tahmin edilmektedir. Pirinç anaerobik koşullarda yetişme koşulları nedeniyle arsenik birikiminin fazla olabileceği bitkilerden biridir. İyi bir besin kalitesine ve sindirilebilirliğe sahip olan pirinç, 2021-2022 yılları arasında dünyada 516,3 milyon ton tüketilmiştir. Pirincin önemli düzeyde tüketildiği göz önünde bulundurulduğunda arsenik gibi kirleticiler açısından güvenliğinin sağlanması gerekmektedir. Bu nedenle besin işleme tekniklerinin bu konudaki etkinliğini araştırmak önemli hale gelmiştir. Bu derlemenin amacı haşlama ve fazla suda pişirme yöntemlerinin pirinçteki arsenik düzeyi üzerindeki etkisini araştırmaktır. Literatürdeki farklı ön hazırlık ve pişirme yöntemlerinin arsenik üzerindeki etkisine dair yapılan çalışmalar incelendiğinde pişirme yöntemlerinin, ön hazırlık işlemleriyle birlikte, pirinçlerdeki arseniği azaltmada önemli bir etkisinin olduğu görülmüştür. Ayrıca fazla suda pişirme yönteminin haşlama yöntemine kıyasla arseniği azaltmada daha etkili bir yöntem olduğu söylenebilir. İnorganik arsenik maruziyetinin diyet kaynaklarından biri olan pirinç için pişirme gibi uygulanabilirliği kolay ve maliyeti uygun yöntemler üzerine yapılan ve yapılacak olan çalışmaların halk sağlığı açısından önem taşıdığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Arsenik, Pirinç, Haşlama Yöntemi, Fazla Suda Pişirme Yöntemi

The Effect of Boiling and Rinsing Methods On Arsenic Levels in Rice

Abstract: Arsenic, the twentieth most abundant element in the Earth's crust, is a highly toxic metalloid that is distributed in the environment by both natural and anthropogenic means. Arsenic can be taken up by plants when it enters soil and water systems through various pathways. Arsenic is associated with skin diseases, neurological diseases, cancers such as lung and bladder cancers, as well as diabetes, cardiovascular disease and adverse conditions during pregnancy. It is estimated that more than 230 million people worldwide are affected by arsenic toxicity. Rice is one of the crops where arsenic accumulation can be high due to its anaerobic growing conditions. Rice, which has good nutritional quality and digestibility, was consumed 516.3 million tons in 2021-2022. Considering the significant consumption of rice, it is necessary to ensure its safety in terms of contaminants such as arsenic. Therefore, it has become important to investigate the effectiveness of food processing techniques in this regard. The aim of this review is to investigate the effect of boiling and rinsing methods on arsenic levels in rice. When the studies on the effect of different preparation and cooking

methods on arsenic in the literature were examined, it was observed that cooking methods, together with preparation, had a significant effect on reducing arsenic in rice. In addition, it can be said that cooking in excess water (rinsing) is a more effective method in reducing arsenic compared to boiling method. It is thought that studies on easy-to-apply and cost-effective methods such as cooking for rice, which is one of the dietary sources of inorganic arsenic exposure, are important for public health.

Keywords: Arsenic, Rice, Boiling Method, Rinsing Method

Makale id= 88

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-0205-4099

Kadınlarda Akne Vulgaris Şiddeti İle Şeker Tüketimi Arasındaki İlişkisinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Burcu Aksoy Canyolu[1]
[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Özet: Giriş: Akne vulgaris (AV), dünya nüfusunun %9.4 'ünü etkileyen, pilosebase ünitelerin kronik inflamatuar bir hastalığı olarak tanımlanmaktadır. Diyetin, AV ile ilişkili olduğu, şeker tüketiminin de AV şiddeti ile ilişkili olabileceği bildirilmiştir. Bu araştırmanın amacı, AV'li yetişkin kadınlarda şeker tüketimi ile AV şiddeti arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Bu araştırma, yaş ortalaması 21.0±2.7 olan toplam 79 AV'li kadın ile yürütülmüştür. Bireylerin genel özellikleri, antropometrik ölçümleri ile AV şiddeti araştırma soru kağıdı ile sorgulanmıştır. Bireylerin bir günlük besin tüketimleri, 24sa'lik geriye dönük besin tüketim kaydı ile sorgulanmıştır. Bulgular: Global akne değerlendirme çizelgesine göre, bireylerin %20.3'ü ileri, %53.2'si orta, %26.6'sı hafif şiddette AV'lidir. Orta AV'li bireylerin beden kütle indeksleri (BKİ) 21.5, ileri AV'li bireylerin BKİ'leri 23.1'dir. AV şiddetine göre toplam şeker alımı ($p<0.05$), şekerli içecek tüketimi ($p>0.05$), şekerleme ve şekerli yiyecek tüketimi ($p<0.001$) incelendiğinde, ileri AV'de tüketimin orta AV'den yüksek olduğu bulunmuştur. Toplam şeker alımı ($p>0.05$), şekerli içecek tüketimi ($p<0.05$), şekerleme ve şekerli yiyecek tüketimi ($p<0.05$), BKI sınıflamasında göre, şişman AV'li bireylerde, normal AV'li bireylerden yüksek bulunmuştur. Sonuçlar: Bu çalışmanın sonuçları, şeker ve şekerli yiyecek tüketiminin AV şiddeti ile ilişkili olabileceğini göstermiştir. Bu sonuçlar, şeker tüketiminin, yüksek glisemik indeks ile IGF-1 ve serbest androjen seviyelerini artırarak, AV lezyonlarını arttırabileceğine yönelik önceki bulguları desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Akne Vulgaris, Şeker, Beslenme, Diyet

Examination of Relationship Between Acne Vulgaris Severity and Sugar Consumption in Women

Abstract: Background: Acne vulgaris (AV) is a chronic inflammatory disease of the pilosebaceous units, affecting 9.4% of the world population. It has been reported that diet is associated with AV, and sugar consumption may also be associated with AV severity. The aim of this study was to examine the relationship between sugar consumption and AV severity in adult women with AV. Methods: Present study was conducted with a total of 79 women with AV, with a mean age of 21.0±2.7. The general characteristics of the participants, anthropometric measurements and AV severity were questioned with a research questionnaire. The 24 h dietary recall method was used to collect dietary information from participants. Results: In order to global acne grading scale, 20.3% of participants had severe, 53.2% had moderate, and 26.6% had mild AV. The body mass index (BMI) of individuals with moderate AV was 21.5, and the BMI of individuals with severe AV was 23.1. When total sugar intake ($p<0.05$), sugary beverage consumption ($p>0.05$), candy and sugary food consumption ($p<0.001$) were examined according to AV severity, it was found that consumption was higher in severe AV than in moderate AV. Total sugar intake ($p>0.05$), sugary beverage consumption ($p<0.05$), candy and sugary food consumption ($p<0.05$) were found to be higher in obese AV individuals than in individuals with normal AV according to BMI classification. Conclusion: The results of this study showed that sugar and sugary food consumption may be associated with AV severity. These results support previous

findings that sugar consumption may increase AV lesions by increasing IGF-1 and free androgen levels with high glycemic index.

Keywords: Acne Vulgaris, Sugar, Nutrition, Diet

Makale id= 96

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2914-7976

Kadınlarda Üst Trapez Kası Üzerındekı Miyofasiyal Tetik Noktaların Tedavisinde Klasik Masaja Ek Olarak Uygulanan İskemik Kompresyonun Ağrı, Fonksiyonellik ve Yaşam Kalitesi Üzerine Kısa Süreli Etkisinin İncelenmesi

Fzt Doğanur Alper[1], Fzt Eylül Doğa Pektaş[1], Öğr. Gör. Dr Duygu Şahin Altaç[1]
[1]Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Doğanur Alper

Özet: Çalışmamızın amacı, kadınlarda üst trapez kası üzerindeki miyofasiyal tetik noktaların tedavisinde klasik masaja ek olarak uygulanan iskemik kompresyonun ağrı, fonksiyonellik ve yaşam kalitesi üzerine kısa süreli etkisinin incelenmesidir. Bu amaçla, trapez kası üzerine tetik noktası bulunan 30 kadın çalışmaya dahil edilerek randomize olarak iki gruba ayrıldı [Grup 1: Klasik masaj grubu (n:15); Grup 2: Klasik masaj + iskemik kompresyon grubu (n:15)]. Her iki gruptaki katılımcılar da iki hafta boyunca, haftada iki kez tedavi gördü. Katılımcıların tedavi öncesi ve sonrasında ağrı değerlendirmesi "Vizüel Analog Skala (VAS)" ile; fonksiyonellik değerlendirmesi boyun aktif normal eklem hareketleri (ANEH) için gonyometre ile; yaşam kalitesi değerlendirmesi ise "Short-Form 36 (SF-36)" ile gerçekleştirildi. İstatistiksel analiz için grup-içi değerlendirme amacıyla "Wilcoxon sign rank test"; gruplar-arası değerlendirme amacıyla ise "Mann-Whitney U test" kullanıldı. Bu istatistiksel analizlere göre Grup 1'de tüm parametrelerde, Grup 2'de ise boyun fleksiyon ölçümü (p:0,05) hariç tüm parametrelerde iki hafta sonra başlangıca göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu ($p<0.05$). Gruplar arası analize bakıldığında ise VAS (p:0,049) ve SF-36 (p:0,001) değerlerinde Grup 2 lehine anlamlı bir fark bulunurken, boyun ANEH değerleri arasında anlamlı bir fark olmadığı bulundu ($p>0,05$). Bu çalışma, kadınlarda üst trapez kası üzerindeki miyofasiyal tetik noktaların tedavisinde iskemik kompresyonun ağrı ve yaşam kalitesi üzerindeki olumlu etkilerini ortaya koymuştur. Ayrıca, daha fazla örneklem sayısı ile trapez kası üzerindeki tetik noktalarda iskemik kompresyon tedavisinin uzun süreli etkilerinin incelendiği gelecek çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Çalışmamız "TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı" tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, İskemik Kompresyon, Klasik Masaj, Miyofasiyal Tetik Nokta, Trapez

Investigation of Short-Term Effects of Ischaemic Compression Applied in Addition to Classical Massage On Pain, Functionality and Quality of Life in the Treatment of Myofascial Trigger Points On the Upper Trapezius Muscle in Women

Abstract: The aim of this study was to investigate the short-term effects of ischemic compression applied in addition to classical massage in the treatment of myofascial trigger points on the upper trapezius muscle in women on pain, functionality and quality of life. For this purpose, 30 women with trigger points on the trapezius muscle were included in the study and randomly divided into two groups [Group 1: Classical massage group (n:15); Group 2: Classical massage + ischemic compression group (n:15)]. Participants in both groups received treatment twice a week for two weeks. Before and after treatment, pain assessment of the participants was performed with "Visual Analog Scale (VAS)"; functionality assessment was performed with goniometer for neck active normal joint movements

(AROM); and quality of life assessment was performed with “Short-Form 36 (SF-36)”. For statistical analysis, “Wilcoxon sign rank test” was used for within-group evaluation and “Mann-Whitney U test” was used for between-group evaluation. According to these statistical analyses, a statistically significant difference was found in all parameters in Group 1 and in all parameters except neck flexion measurement (p:0.05) in Group 2 after two weeks compared to the baseline ($p<0.05$). When the intergroup analysis was examined, a significant difference was found in favor of Group 2 in VAS (p:0.049) and SF-36 (p:0.001) values, while no significant difference was found between neck AROM values ($p>0.05$). This study revealed the positive effects of ischemic compression on pain and quality of life in the treatment of myofascial trigger points on the upper trapezius muscle in women. In addition, future studies are needed to examine the long-term effects of ischemic compression treatment on trigger points on the trapezius muscle with a larger sample size. This study was supported by “TÜBİTAK 2209-A University Students Research Projects Support Program”.

Keywords: Pain, İschemic Compression, Classical Massage, Myofascial Trigger Point, Trapezius

Makale id= 55

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4905-1944.

Kronik Hepatit B'li Hastalarda Steatohepatit ve Demografik Verilerin Araştırılması

Uzman Dr. Sedat Çiftel[1]
[1]Erzurum Şehir Hastanesi Gastroenteroloji Kliniği

Özet: Amaç: Kronik Hepatit B tanısı olan hastalarda steatohepatit varlığını ve demografik özellikleri incelemek Giriş: Kronik hepatit B enfeksiyonu, dünya genelinde yaygın olarak görülen bir viral karaciğer hastalığıdır. Hepatit B virüsü (HBV) ile enfekte olan bireylerde karaciğer hasarı gelişme riski yüksektir ve bu süreçte steatohepatit gibi ek karaciğer hastalıkları da görülebilir. Bu çalışmanın amacı, kronik hepatit B hastalarında steatohepatit sıklığını ve bunun demografik özelliklerle olan ilişkisini incelemektir. Materyal-Method: 203 kronik hepatit B hastasının (89 kadın, 114 erkek)verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların yaş, cinsiyet, vücut ağırlığı, boy, bel çevresi ve vücut kitle indeksi (VKİ) gibi demografik parametreleri ile laboratuvar sonuçları (glukoz, trigliserit, LDL, ALT, AST, ALP, GGT, T. Bilirubin, INR vb.) kaydedildi.Ultrasonografi ile hepatosteatoz tespiti yapıldı. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 50.2 ± 11.3 olup, vücut ağırlığı 79.1±15.1, BMI: 28.7±6.86, bel çevresi 97±15.4 ölçüldü. Hastaların sadece %27.6 sı normal BMI ya sahip, %37.4 ü aşırı kilo ve %35 i obez olarak değerlendirildi. Hastaların %13.3'ünde tip 2 DM tanısı mevcuttu. Hastaların %87.6'sında Hepatosteatozu mevcut. Bunların %32.5'i Grade 1, 29.1 'i Grade 2, %10.8'i Grade 3, %13.3'ü steatohepatit olarak geldi. Sonuç: Kronik hepatit B hastalarında steatohepatit ve karaciğer yağlanmasının sık görüldüğü gözlemlenmiştir. %87.6 olarak saptanan hepatosteatoz sıklığı literatürdeki sıklıktan 2 kat fazla saptandı (1). Bununla birlikte, metabolik risk faktörleri olan diabetes mellitusun bu hasta grubunda %13.3 ile önemli bir prevalansa sahip olduğu belirlenmiştir. Bu bulgu literatürle uyumludur (2). Obezite, hepatik insülin direnci ve yağ birikimini artırarak hem steatohepatit hem de KHB'nin klinik seyrini kötüleştirebilir. KHB'li hastalarda metabolik risk faktörlerinin yakından izlenmesi ve steatohepatit gelişiminin önlenmesi için multidisipliner bir yaklaşımın önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hepatit-B,hepatosteatoz.Diyabetes Mellitus

Makale id= 133

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5206-0254

Kürek Sporcularında Vibrasyon Uygulamasının Propriosepsiyon ve Anlık Reaksiyon Zamanına Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Burak Menek[1]
[1]İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet: Bu çalışma, kürek sporcularında omuz bölgesine uygulanan vibrasyon uygulamasının eklem pozisyon hissi ve reaksiyon zamanına etkilerini karşılaştırmayı amaçladı. Çalışmaya, dahil edilme kriterlerini karşılayan 20 kürek sporcusu dahil edildi. Bu bireyler vibrasyon ve kontrol grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı. Çalışmaya katılan bireylere, uygulama öncesinde ve uygulamadan hemen sonra olmak üzere, reaksiyon zamanı ve eklem pozisyon hissi değerlendirildi. Reaksiyon zamanı Performanz Park görsel reaksiyon cihazıyla, eklem pozisyon hissi ise gonyometre ile değerlendirildi. Vibrasyon grubuna omuz bölgesine masaj tabancasıyla 5 dakikalık vibrasyon uygulaması yapıldı. Kontrol grubuna ise herhangi bir uygulama yapılmadı. Eklem pozisyon hissi ve reaksiyon zamanı parametrelerinde vibrasyon grubunda anlamlı fark saptandı ($p<0,05$). Kontrol grubunda ise reaksiyon zamanı parametresinde anlamı fark saptanırken ($p<0,05$), eklem pozisyon hissi parametresinde bir fark görülmedi ($p>0,05$). Anlık olarak uygulanan vibrasyon uygulamasının reaksiyon zamanı ve eklem pozisyon hissini geliştirebileceği ancak uzun dönem sonuçlarının araştırılması gerektiği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Vibrasyon, Propriosepsiyon, Reaksiyon Zamanı

The Effect of Vibration Therapy On Proprioception and Immediate Reaction Time in Rowers

Abstract: This study aimed to compare the effects of vibration therapy applied to the shoulder area on proprioception and reaction time in rowers. Twenty rowers who met the inclusion criteria were included in the study. These individuals were divided into two groups: a vibration group and a control group. Participants' reaction time and joint position sense were assessed both before and immediately after the intervention. Reaction time was evaluated using the Performanz Park visual reaction device, and joint position sense was measured with a goniometer. The vibration group received a 5-minute vibration therapy on the shoulder area using a massage gun, while the control group did not receive any intervention. A significant difference was found in the joint position sense and reaction time parameters in the vibration group ($p<0.05$). In the control group, a significant difference was observed in the reaction time parameter ($p<0.05$), but no difference was found in the joint position sense parameter ($p>0.05$). It was concluded that vibration therapy applied immediately can improve reaction time and joint position sense, but further research is needed to investigate its long-term effects.

Keywords: Vibration, Proprioception, Reaction Time

Makale id= 99

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1835-9591

Mikro Kırık Oluşturulmuş Rat Diz Kıkırdaklarında Kitosanın Hücre Canlılığına Etkisinin İncelenmesi

Doç.Dr. Figen Çiçek[1]
[1]Çukurova Üniversitesi

Özet: Kitosan, birçok biyomedikal uygulamada yararlanılan, aynı zamanda biyoaktif özellikleri ile öne çıkan doğal bir polimerdir. Bu çalışmada diz artrotomisi yapılarak mikro kırık oluşturulmuş rat kıkırdak dokusunda kitosanın hücre canlılığına etkisi incelendi. Çalışmada 12 Wistar albino rat (24 diz kıkırdak dokusu) kullanıldı. Sol diz artrotomisi ile birlikte femurun medial kondilinde mikro kırıklar oluşturuldu. Bu oluşturulan mikro kırık bölgesine kitosan (%2) uygulandı ve yara kapatıldı. Daha sonra 6 haftalık iyileşme periodunun ardından ratlara ötenazi uygulandı ve kıkırdak dokuları eksize edildi ve primer hücre kültürleri elde edildi. Hücrelerde H2O2 tarafından oluşturulan oksidatif stres ile canlılıklarındaki değişim MTT testi ile ölçüldü. Mikro kırık yapılmış dokulardan elde edilen hücrelerde H2O2 hücre canlılığını anlamlı düzeyde azalttı. Ancak kitosan uygulanmış ve uygulanmamış dokuların hücreleri canlılıkları açısından karşılaştırıldığında kitosan uygulanmış dokularda canlılığın, uygulanmamış dokulara göre istatistiksel olarak anlamlı bir miktarda arttığı gözlendi. Çalışmamızda elde edilen sonuçlara göre, rat kıkırdağında mikro kırık nedeni ile oluşan doku hasarında hücre canlılığı oksidatif stresten önemli derecede etkilenirken, kitosan H2O2'nin bu etkisini azaltmıştır. Bu yönüyle bu çalışma kitosanın kıkırdak dokuda oksidatif stres'in oluşturduğu etkileri baskılayabileceğini düşündürmekle birlikte, ek çalışmalarla kitosanın etki mekanizması daha ayrıntılı şekilde incelenebilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kitosan, Hücre Canlılığı, Oksidatif Stres

Investigation of the Effect of Chitosan On Cell Viability in Micro-Fractured Rat Knee Cartilages

Abstract: Chitosan is a natural polymer used in many biomedical applications and is also characterized by its bioactive properties. This study investigated the effect of chitosan on cell viability in cartilage tissue of rats where micro-fractures were created by knee arthrotomy. 12 Wistar albino rats (24 knee cartilage tissues) were used in the study. During arthrotomy of the left knee, micro-fractures were created in the medial condyle of the femur. Chitosan (2%) was applied to this micro-fracture area and the wound was closed. After a 6-week healing period, the rats were euthanized, the cartilage tissue was excised, and primary cell cultures were obtained. The oxidative stress generated by H2O2 in the cells and the change in their viability were measured using the MTT test. H2O2 significantly reduced cell viability in cells obtained from microfractured tissues. However, when comparing cells from chitosan-treated and non-treated cells in terms of viability, it was observed that viability increased statistically significantly in chitosan-treated tissues compared to non-treated tissues. According to the results obtained in the study, cell viability was significantly affected by oxidative stress in tissue damage caused by micro-fractures in rat cartilage, while chitosan reduced this effect of H2O2. In this regard, this study suggests that chitosan may suppress the effects of oxidative stress in cartilage tissue, and the mechanism of action of chitosan can be investigated in more detail with additional studies.

Keywords: Chitosan, Cell Viability, Oxidative Stress

Makale id= 36

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9556-1067

Obezite ve İnsülin Direnci Hastalarında D Vitamini İle Karaciğer Enzimleri Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Gülin Öztürk Özkan[1]
[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Özet: D vitamini yağda eriyen vitaminlerden bir tanesidir ve pek çok kronik hastalık ile ilişkilendirilmiştir. D vitaminin karaciğer enzimleri ile de etkileşim halinde olduğu düşünülmektedir. Karaciğer enzimlerinde Alanin amino transferaz (ALT) ve aspartat amino transferaz (AST) insülin direnci ile ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, obezite, insülin direnci, tip 2 diyabet ve bozulmuş glukoz toleransı olan hastaların plazma D vitamini düzeylerinin belirlenmesi ve D vitamini, ALT, AST, ALT/AST oranı, HOMA-IR ve HOMA B değerleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bu çalışmada 504 bireyin retrospektif olarak hasta dosyalarından vücut ağırlığı, boy uzunluğu, serum D vitamini, ALT, AST ve insülin değerleri elde edilmiş, beden kütle indeksi (BKI), ALT/AST oranı, HOMA-IR ve HOMA B değerleri hesaplanmıştır. Hastaların % 73,4'ünün obez sınıfında olduğu ve % 91,1'inde çeşitli derecelerde D vitamini yetersizliği olduğu görülmüştür. Kadınların % 89,9'unun, erkeklerin % 95,0'inin plazma D vitamini değerlerinin 30 ng/ml ve üzerinde bulunmuştur. D vitamini HOMA B ile negatif yönlü ilişkili bulunmuştur. Karaciğer enzimlerinden ALT'nin HOMA-IR ve HOMA B ile pozitif yönlü ilişkili; AST'nin de HOMA-IR ile pozitif yönlü ilişkili olduğu saptanmıştır. Sonuç olarak, obezite, insülin direnci, tip 2 diyabet ve bozulmuş glukoz toleransı hastalarında D vitamini yetersizliği çok yaygındır. D vitamini düzeyinin beta hücre aktivitesini etkileyebildiği, ALT, AST düzeyleri ile ALT/AST oranının insülin direnci ve beta hücre aktivitesi göstergeleri ile ilişkili olduğu görülmüştür. İlerleyen yıllarda karaciğer enzimleri insülin direnci ve tip 2 diyabet için erken bir gösterge haline gelebilir.

Anahtar Kelimeler: D Vitamini, Alt, Ast, Homa-Ir, Homa B

The Relationsip Between Vitamin D and Liver Enzymes in Patients With Obesity and Insulin Resistance

Abstract: Vitamin D is one of the fat-soluble vitamins and has been associated with many chronic diseases. Vitamin D is also thought to interact with liver enzymes. Alanine amino transferase (ALT) and aspartate amino transferase (AST) in liver enzymes have been associated with insulin resistance. The aim of this study was to determine plasma vitamin D levels in patients with obesity, insulin resistance, type 2 diabetes and impaired glucose tolerance and to examine the relationship between vitamin D, ALT, AST, ALT/AST ratio, HOMA-IR and HOMA B values. In this study, body weight, height, serum vitamin D, ALT, AST and insulin levels, body mass index (BMI), ALT/AST ratio, HOMA-IR and HOMA B values were obtained retrospectively from patient files of 504 individuals. It was observed that 73.4% of the patients were classified as obese and 91.1% had various degrees of vitamin D deficiency. Plasma vitamin D levels of 89.9% of women and 95.0% of men were 30 ng/ml and above. Vitamin D was negatively correlated with HOMA B. Among liver enzymes, ALT was positively correlated with HOMA-IR and HOMA B, and AST was positively correlated with HOMA-IR. In conclusion, vitamin D deficiency is very common in patients with obesity, insulin resistance, type 2 diabetes and impaired glucose tolerance. It has been observed that vitamin D levels can affect

beta cell activity and ALT, AST levels and ALT/AST ratio are associated with insulin resistance and beta cell activity indicators. In the future, liver enzymes may become an early indicator of insulin resistance and type 2 diabetes.

Keywords: Vitamin D, Alt, Ast, Homa-Ir, Homa B

Makale id= 104

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1220-4433

Serebral Anevrizma İçin Açık Cerrahi Sonrası Rezidüel Anevrizma Dolumu Olan Hastalarda Endovasküler Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. İdris Gürpınar[1]
[1]Mamak Devlet Hastanesi

Özet: Tekrarlayan anevrizmaların boyutundan bağımsız olarak, kanama riski nedeniyle ciddi mortalite ve morbiditeye neden olur. Bu yüzden yeniden tedavi gerektirir. Mevcut yaklaşımda, mikroskopik cerrahi klipleme ve endovasküler embolizasyon (EE) bu hastalarda kullanılan tedavi seçenekleridir. Bu çalışmada, daha önce serebral anevrizma için mikroskopik cerrahi klipleme veya "sarma" operasyonu geçiren hastalarda yapılan endovasküler embolizasyon (EE) tedavi yöntemlerinin erken ve geç klinik ve radyolojik sonuçları, etkinliği ve güvenliği değerlendirilecektir. 2012-2022 yılları arasında Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi ve Ankara Şehir Hastanesi Beyin Cerrahisi Kliniği'nde daha önce açık cerrahi ile anevrizma tedavisi görmüş ve tekrarlayan ya da rezidüel anevrizma tedavisi almış hastaların klinik ve radyolojik verileri retrospektif olarak analiz edilmiştir. Cinsiyet, yaş, ilk operasyon tarihleri, EE tarihleri ve EE tedavi yöntemleri değerlendirilmiştir. EE tedavisinin başarısının değerlendirilmesinde klinik sonuçlar Glasgow Koma Skalası (GCS) ve Modifiye Rankin Skoru (mRS) ile, radyolojik sonuçlar ise O'Kelly-Marotta Sınıflaması (OKM) ve Modifiye Raymond-Roy Sınıflaması (MMRC) gibi sınıflama sistemleri ile değerlendirilmiştir. Ayrıca hastaların mortalite ve morbidite oranları ve komplikasyonlar incelenmiştir. Belirlenen kriterlere uyan 68 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Toplam 70 anevrizma tedavi edilmiştir. Hastaların %64,7'si kadın, %35,3'ü erkekti. Anevrizma yerleşim yerlerine göre sınıflandırıldığında, ACA grubunda %30, MCA grubunda %48.58 anevrizma vardı. Çalışmada toplam başarı ve iyileşme oranı %92 olarak hesaplanmıştır. Kalıcı morbidite %4.4, mortalite ise %1.4 olarak bulunmuştur. Postoperatif klinik ve radyolojik sonuçlar tatmin edicidir, ancak arka dolaşım anevrizmaları ile ilgili veri eksikliği mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Rezidüel Anevrizma, Rekürren Anevrizma, Klipe Anevrizma, Endovasküler Embolizasyon

Assessment of Endovascular Treatment Outcomes in Patients With Residual Aneurysmatic Filling After Open Surgery for Cerebral Aneurysm

Abstract: Recurrent aneurysms, regardless of size, pose significant risks of bleeding, leading to serious mortality and morbidity, thus requiring retreatment. Microsurgical clipping and endovascular embolization (EE) are the primary treatment options. This study evaluates the clinical and radiological outcomes, safety, and efficacy of EE in patients with recurrent or residual aneurysms previously treated with microsurgical clipping or "wrapping" for cerebral aneurysms. We retrospectively analyzed the data of patients treated for aneurysms at Ankara Numune Training and Research Hospital and Ankara City Hospital between 2012 and 2022. A total of 68 patients (70 aneurysms) were included, 44 females (64.7%) and 24 males (35.3%). Aneurysm locations were: 30% in ACA, 18.57% in ICA, 48.58% in MCA, and 2.85% in PCOM. The time between the first and second treatments ranged from 1 to 192 months. The mean aneurysm width was 4.24 mm, height was 4.42 mm, and the dome-neck ratio ranged from 0.34 to 4.7. Total occlusion (OKM-D, MMRC-1) was achieved in 64%

of cases, increasing to 92% when including almost total occlusions. The Modified Rankin Scale (mRS) showed significant postoperative improvement ($p<0.001$). Permanent morbidity was 4.4%, and mortality was 1.4%. Recurrent aneurysms were detected in 3 patients (4.41%) and successfully treated with EE. Our study's clinical and radiological results were statistically satisfactory and aligned with the literature, despite the lack of data on posterior circulation aneurysms. Larger patient groups and longer-term results in future studies will enhance the reliability of the findings, contributing to more effective treatment approaches for recurrent aneurysms.

Keywords: Residual Aneurysm, Recurrent Aneurysm, Clipped Aneurysm, Endovascular Embolization

Makale id= 103

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1220-4433

Servikal Disk Protezi Uygulanan Hastaların Klinik ve Radyolojik Sonuçları

Uzman Dr. İdris Gürpınar[1]
[1]Mamak Devlet Hastanesi

Özet: Servikal disk protezi(SDP) ile anterior servikal diskektomi cerrahi tedavide geleneksel olarak kullanılan anterior servikal diskektomi ve füzyona(ACDF) alternatif bir yöntemdir. SDP'nin fizyolojik servikal hareketleri ACDF'ye göre daha fazla koruduğunu gösteren çalışmalar mevcuttur. Bu nedenle komşu segment hastalığının daha az geliştiği düşünülmektedir ve kullanımı her geçen gün artmaktadır. Eylül 2023 ile Mart 2024 tarihleri arasında tek mesafe servikal disk patolojisi nedeniyle hastaneye başvuran ve radikülopati şikayetleri olan hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Tüm hastalara anterior yaklaşım ile mikrodiskektomi ve intervertebral disk protezi yerleştirilmesi işlemi uygulanmıştır. Hastaların preoperatif ve postoperatif 6. ayda Neck Disability Index(NDI), Vizüel Ağrı Skoru(VAS) karşılaştırıldı.Hastalara preoperatif ve postoperatif 6. ayda çekilen ayakta lateral direk servikal grafiler ile ölçülen C2-C7 lordoz açıları değerlendirilmiştir. Değişkenlerin analizinde SPSS 25.0(IBM Corparation, Armonk, New York, United States) kullanılmıştır. Çalışmaya 46 hasta dahil edilmiştir. Bu hastaların 28'i(%60,9)kadın, 18'i(%39,1) erkek idi. Hastaların yaş ortalaması 53,4±7(26-67) idi. Hastaların NDI ortalaması preoperatif 46.4(11-93) iken, postoperatif bu değer 25,7(0-89) olarak hesaplandı ($p<0,01$). Radikülopati ağrısı için VAS değeri preoperatif ortalama 7,6 iken, postoperatif bu değer 1,7 olarak hesaplandı($p<0,01$). Preoperatif C2-C7 lordoz açısı ortalama 10,7(min: -5,3, max: 24,1) iken, postoperatif bu değer 11,9 (min: -4,9, max: 25,8) olarak hesaplandı($p=0,017$) VAS ve NDI'deki değişim istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Ancak C2-C7 lordoz açısındaki değişiklik istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. SDP'nin tedavi başarısını değerlendirmede klinik ve radyolojik sonuçlar incelenmiştir. Elde edilen veriler doğrultusunda klinik olarak iyileşme sağlandığı görülmektedir. Servikal dizilimde düzelme izlenmekle birlikte radyolojik olarak anlamlı bir sonuç elde edilememiştir. Sonuçlar cesaret verici olsa da, bu prosedürün etkinliğini ve avantajlarını değerlendirmek için uzun vadeli takipler gerekecektir.

Anahtar Kelimeler: Servikal Disk Protezi, Anterior Servikal Diskektomi, Boyun Ağrısı

Clinical and Radiological Outcomes of Patients Treated With Cervical Disc Prosthesis

Abstract: Cervical disc prosthesis (CDP) is an alternative to the traditional anterior cervical discectomy and fusion (ACDF) method. Studies suggest that CDP preserves physiological cervical motion better than ACDF, potentially reducing the risk of adjacent segment disease, leading to its increasing use. This study included patients presenting with radiculopathy due to single-level cervical disc pathology between September 2023 and March 2024. All patients underwent anterior microdiscectomy and intervertebral disc prosthesis placement. Preoperative and postoperative (6 months) scores for Neck Disability Index (NDI) and Visual Analog Scale (VAS) were compared. C2-C7 lordosis angles were measured with standing lateral cervical radiographs preoperatively and postoperatively at 6 months. SPSS 25.0 was used for statistical analysis. A total of 46 patients participated, 28 (60.9%) were female, and 18 (39.1%) were male, with a mean age of 53.4 years (range 26-67). The average NDI score was 46.4 preoperatively and 25.7 postoperatively ($p < 0.01$). The average preoperative VAS score was 7.6, while it decreased to 1.7 postoperatively ($p < 0.01$). The

mean preoperative C2-C7 lordosis angle was 10.7 degrees and 11.9 degrees postoperatively (p = 0.017). While significant improvements were observed in VAS and NDI scores, the change in the lordosis angle was not statistically significant. In conclusion, clinical improvement was seen after CDP, but no significant radiological changes in cervical alignment were noted. While the results are promising, longer follow-ups are necessary to better understand the procedure's long-term effectiveness.

Keywords: Cervical Disc Prosthesis, Anterior Cervical Discectomy, Neck Pain

Makale id= 134

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5494-809X

Servikal Kanserin Vasküler Tutulumunda Prediktif Faktörlerin, Klinik Özelliklerin ve Tedavi Sonuçlarının İncelenmesi: Tek Merkez Gerçek Yaşam Verisi

Uzman Dr. Merve Konal Kartal[1]
[1]Hitit Üniversitesi Kadın Doğum Kliniği

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, vasküler tutulum gösteren servikal kanserli hastaların prediktif faktörlerini, klinik özelliklerini ve tedavi sonuçlarını incelemektir. Tek merkezden elde edilen gerçek yaşam verilerini analiz ederek vasküler tutulumun prognoz ve tedavi stratejileri üzerindeki etkisini anlamaya katkıda bulunmayı hedeflemektedir. Yöntemler: Bu retrospektif kohort çalışması, Ocak 2023 ile Ekim 2024 tarihleri arasında Çorum Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yürütülmüştür. Vasküler tutulum tanısı almış toplam 8 servikal kanser hastası çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların demografik verileri, klinik prezentasyonları, tümör histopatolojisi, evreleme, vasküler tutulum ve cerrahi, kemoterapi, radyoterapi gibi tedavi yöntemlerine ait veriler toplanmıştır. Sağkalım, nüks ve tedavi sonuçları üzerine etkili olan prediktif faktörler çok değişkenli analizle değerlendirilmiştir. Bulgular: Kohortun medyan yaşı 52 (aralık: 34-75) olup, hastaların çoğunluğu evre II veya daha ileri evre hastalıkla başvurmuştur. Vasküler tutulum, daha çok skuamöz histolojiye sahip tümörlerde ve yüksek FIGO evresinde görülmüştür. Kötü prognoz ile ilişkili prediktif faktörler arasında ileri evre, büyük tümör boyutu ve lenfovasküler alan invazyonu bulunmuştur. Cerrahi sonrası kemoradyoterapi alan hastalarda tek modlu tedavi alanlara kıyasla anlamlı derecede daha iyi sonuçlar elde edilmiştir. Kohortun beş yıllık genel sağkalım oranı %68, nüks oranı ise %24 olarak bulunmuştur. Sonuç: Servikal kanserde vasküler tutulum, özellikle ileri evre hastalıkta, daha kötü sonuçlarla ilişkilidir. Yüksek riskli hastaların erken tespiti ve agresif çok modlu tedavi, sağkalımı iyileştirebilir. Bu bulguların doğrulanması için daha geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Servikal Kanser,vasküler Tutulum,prediktif Faktörler

Investigation of Predictive Factors, Clinical Features, and Treatment Outcomes in Vascular Involvement of Cervical Cancer: Single-Center Real-Life Data

Abstract: Objective: The aim of this study is to investigate the predictive factors, clinical features and treatment outcomes of patients with vascular involvement of cervical cancer. It aims to contribute to the understanding of the effect of vascular involvement on prognosis and treatment strategies by analyzing real-life data obtained from a single center. Methods: This retrospective cohort study was conducted between January 2020 and October 2024 at Çorum Erol Olçok Training and Research Hospital. A total of 8 cervical cancer patients diagnosed with vascular involvement were included in the study. Data on demographic data, clinical presentations, tumor histopathology, staging, vascular involvement and treatment methods such as surgery, chemotherapy and radiotherapy were collected. Predictive factors affecting survival, recurrence and treatment outcomes were evaluated with multivariate analysis. Results: The median age of the cohort was 52 (range: 34-75), and the majority of patients presented with stage II or more advanced disease. Vascular involvement was more common in tumors with squamous histology and high FIGO stage. Predictive factors associated with poor prognosis included advanced stage, large tumor size, and lymphovascular space invasion. Patients who received chemoradiotherapy after surgery had significantly better outcomes compared with those who

received single-modality therapy. The five-year overall survival rate of the cohort was 68%, and the recurrence rate was 24%. Conclusion: Vascular involvement in cervical cancer is associated with worse outcomes, especially in advanced disease. Early detection of high-risk patients and aggressive multimodality therapy may improve survival. Larger studies are needed to confirm these findings.

Keywords: Cervical Cancer, Vascular İnvolvement, Predictive Factors

Makale id= 120

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2790-5227

Travma Sonrası Stres Bozukluğunun Depresyon Üzerindeki Etkisinde Yaygın Anksiyete Bozukluğunun Düzenleyici Rolü

Dr. Öğretim Üyesi Nurhayat Kılıç Bayageldi[1]
[1] Artvin Çoruh Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet: Amaç: Bu çalışmada travma sonrası stres bozukluğunun depresyon üzerindeki etkisinde yaygın anksiyete bozukluğunun düzenleyicilik rolünün incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma verileri "Kişisel Bilgi Formu", "DSM-5 Travma sonrası stres bozukluğu kontrol listesi" (TSSBKL), "Yaygın anksiyete bozukluğu (YAB) ölçeği-7" ve "Beck depresyon ölçeği (BDÖ) ile çevrimiçi toplanmıştır. Araştırmaya 339 birey katılmıştır. Çalışmanın verileri SPSS 26 ve AMOS 23 paket programı aracılığı ile incelenmiştir. Verilerin normal dağılımında çarpıklık ve basıklık değerleri, ölçeklerin güvenilirlik düzeyleri için ise Cronbach's Alpha (Cronbach α) değerleri incelenmiştir. Ölçüm modeli için doğrulayıcı faktör analizi (DFA) kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler için sayı, ortalama ve yüzdelikler verilmiştir. Çalışmada modelinin anlamlılığını test etmek için PROCESS makro kullanılmış ve Model 1 tercih edilmiştir. Bulgular: TSSB 41.4 ± 19.6, Beck depresyon ölçeği 24.3 ± 13.3 ve YAB-7 ise 10.4 ± 5.6 puandır. Ölçüm araçlarının Cronbach α değeri .91 ile .97 aralığında değişmiştir. Değişkenler arası ilişkiler incelendiğinde pozitif yönlü, orta ve yüksek düzeyde ilişkilerin olduğu tespit edilmiştir. Ölçüm araçlarına ait uyum iyiliği değerlerinin istendik düzeyde olduğu belirtilmiştir. Travma sonrası stres bozukluğu düzeyi arttıkça depresyon düzeyi artmaktadır. Yaygın anksiyete düzeyi arttıkça depresyon düzeyi artmaktadır. Yaygın anksiyete bozukluğu düzeyi arttıkça travma sonrası stres bozukluğunun depresyon üzerindeki etkisi artmaktadır. Sonuç: Travma sonrası stres bozukluğu ile depresyon arasındaki ilişkide yaygın anksiyete bozukluğunun düzenleyicilik etkisi vardır. Bu sonuçlardan yola çıkarak erken tanı ve çeşitli terapi müdahalelerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Travma Sonrası Stres Bozukluğu, Depresyon, Yaygın Anksiyete Bozukluğu, Düzenleyici Rol

The Moderating Role of Generalized Anxiety Disorder in the Effect of Post-Traumatic Stress Disorder On Depression

Abstract: Purpose: This study aimed to examine the moderating role of generalized anxiety disorder in the effect of post-traumatic stress disorder on depression. Methods: The research data were collected online with the "Personal Information Form", "DSM-5 Post Traumatic Stress Disorder Check List PTSDCL, "Generalized Anxiety Disorder 7-item (GAD-7)" and "Beck Depression Scale (BDS). 339 individuals participated in the study. The data of the study were examined using SPSS 26 and AMOS 23 package programs. The skewness and kurtosis values were examined for the normal distribution of the data, and Cronbach's Alpha (Cronbach α) values were examined for the reliability levels of the scales. Confirmatory factor analysis (CFA) was used for the measurement model. In the evaluation of the data, numbers, means and percentages were given for descriptive statistics. PROCESS macro was used to test the significance of the model in the study and Model 1 was preferred. Results: Findings: PTSDCL was 41.4 ± 19.6, BDS was 24.3 ± 13.3 and GAD-7 was 10.4 ± 5.6 points. Cronbach α value of measurement tools ranged from .91 to .97. When the relationships

between variables were examined, it was determined that there were positive, medium and high level relationships. It was determined that the goodness of fit values of measurement tools were at the desired level. As the level of post-traumatic stress disorder increases, the level of depression increases. As the level of generalized anxiety increases, the level of depression increases. As the level of generalized anxiety disorder increases, the effect of post-traumatic stress disorder on depression increases. Conclusion: Generalized anxiety disorder has a moderating effect on the relationship between post-traumatic stress disorder and depression. Based on these results, early diagnosis and various therapeutic interventions are recommended.

Keywords: Post-Traumatic Stress Disorder, Depression, Generalized Anxiety Disorder, Moderating Role

Makale id= 9

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0009-0002-3964-5562

Yetişkin Bireylerdeki Dijital Oyun Bağımlılığının Sosyal Anksiyete İlişkisi

Araştırmacı Abdurrahman Altın[1]
[1]İstanbul Arel Üniversitesi

Özet: Dijital oyun bağımlılığı, teknolojinin hızla yayılması ile küresel bir sorun haline gelmiştir. Bu bağımlılık dijital oyunların aşırı ve kontrolsüz bir şekilde oynanması sonucunda bireylerin günlük yaşamlarını etkileyen psikolojik bir durumdur. Araştırmaların çoğunluğu çocuk ve ergenler üzerine yapılmıştır ancak bu bağımlılık türü sadece çocuk ve ergenlerin değil yetişkinleri de etkilemektedir. Bu çalışma yetişkinlerde dijital oyun bağımlılığının sosyal anksiyete üzerine ilişkisini amaçlamaktadır. Araştırmaya 383 kişi katılmıştır. Araştırmada ‘’Demografik Bilgi Formu’’, ‘’Dijital Oyun Bağımlılığı Ölçeği’’, ‘’Liebowitz Sosyal Kaygı Ölçeği’’ kullanılmıştır. Toplanan verilerin analizi için Kruskel Wallis H Test, Mann Whitney U Test, Pearson Ki Kore Testi, Spearman’s Rho Korelasyon Analizi uygulanmıştır. Veriler SPSS 23 programı ile analiz edilmiştir. Araştırmanın sonucunda dijital oyun bağımlılığının günde ortalama oyun oynama süresi ile negatif yönde anlamlı ilişkisi bulunmuştur. Dijital oyun bağımlılığı ile cinsiyet arasındaki ilişki istatiksel olarak anlamlı bulunmuş olup bu oran kadınlarda daha yüksek elde edilmiştir. Dijital oyun bağımlılığı ile sosyal anksiyete, eğitim düzeyi ve sosyal ekonomik durum arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Araştırmanın sonucunda dijital oyun bağımlılığının yaygınlık oranı %44 bulunmuştur. İstatistiksel analiz sonucunda sosyal anksiyetenin varlığı erkeklerde %25,8 iken kadınlarda %29,2 olarak görülmüştür. Kadınlarda sosyal anksiyetenin varlığı erkeklere göre fazladır. Araştırma sonuçlarına göre her yüz kişiden yirmi yedisinin sosyal anksiyetesinin olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bağımlılık, Dijital Oyun Bağımlılığı, Sosyal Anksiyete

The Relatıonshıp Between Dıgıtal Game Addıctıon and Socıal Anxıety in Adults

Abstract: Digital game addiction has become a global problem with the rapid spread of technology. This addiction is a psychological condition that affects the daily lives of individuals as a result of excessive and uncontrolled playing of digital games. The majority of research has been conducted on children and adolescents, but this type of addiction affects not only children and adolescents but also adults. This study aims to investigate the relationship between digital game addiction and social anxiety in adults. 383 people participated in the study. "Demographic Information Form", "Digital Game Addiction Scale", "Liebowitz Social Anxiety Scale" were used in the study. Kruskel Wallis H Test, Mann Whitney U Test, Pearson Chi-Correlation Test, Spearman's Rho Correlation Analysis were applied to analyze the collected data. The data were analyzed with SPSS 23 program. As a result of the study, a significant negative correlation was found between digital game addiction and average playing time per day. The relationship between digital game addiction and gender was statistically significant and this rate was higher in females. No significant relationship was found between digital game addiction and social anxiety, education level and social economic status. As a result of the study, the prevalence rate of digital game addiction was found to be 44%. As a result of statistical analysis, the presence of social anxiety was 25.8% in men and 29.2% in women. The presence of social anxiety is higher in women than in men. According to the results of the research, twenty-seven out of every one hundred people were found to have social anxiety.

Keywords: Addiction, Digital Game Addiction, Social Anxiety

Makale id= 76

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9520-6161

Sağlıkta Şiddetin Önlenmesi ve Koruyucu Uygulamalar

Araştırmacı Filiz Öztürk[1], Doç.Dr. Polat Tunçer[1]
[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi

*Corresponding author: Filiz Öztürk

Özet: Günümüzde artan bir endişe kaynağı olan şiddet, hayatın birçok alanını olumsuz etkilemekte ve toplumsal huzuru tehdit etmektedir. Bu olgu, toplumun hemen her kesiminde kendini göstermekte, farklı şiddet türleriyle bireyler doğrudan veya dolaylı olarak karşılaşmaktadır. Sağlık kurumları da bu şiddetin sıkça yaşandığı önemli alanlardan biridir. Dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi Türkiye'de de sağlık çalışanlarına yönelik şiddet, ciddi bir problem haline gelmiştir. Araştırmalar, sağlık çalışanlarının %27 ila %67'sinin sözlü, %10 ila %23'ünün psikolojik, %3 ila %17'sinin fiziksel, %0,7 ila %8'inin cinsel ve %0,8 ila %2,7'sinin etnik kökenleri nedeniyle şiddete maruz kaldığını ortaya koymaktadır. Türkiye'de sağlıkta şiddetin sebepleri arasında zihinsel ve davranışsal sorunlar, düşük eğitim seviyeleri, fazla sayıda muayene ve test yapılması, hasta ve yakınlarının stresli olması, uzun bekleme süreleri, sağlık personeli eksikliği, iletişim problemleri ve aşırı hasta talepleri gibi faktörler öne çıkmaktadır. Bu kapsamda, sağlık çalışanlarının güvenliğini sağlamak ve şiddeti önlemek amacıyla Sağlık Bakanlığı ve ilgili kuruluşlar çeşitli önlemler geliştirmiştir. Farkındalık programları ve eğitimlerle bilinç oluşturulmaya çalışılırken, güvenlik kameralarının zorunlu hale getirilmesi ve acil servislerde güvenlik personeli bulundurulması gibi fiziksel güvenlik tedbirleri artırılmıştır. Ayrıca, çalışanların şiddet olaylarına karşı korunmasını sağlamak amacıyla Beyaz Kod sistemi hayata geçirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Şiddet; Sağlıkta Şiddet; Sağlık Personeli; Sağlık Kurumları

Preventıon of Vıolence in Health and Protectıve Practıces

Abstract: Violence, which has become an increasing source of concern today, negatively impacts many aspects of life and threatens social peace. This phenomenon affects nearly every segment of society, with individuals encountering various forms of violence either directly or indirectly. Healthcare institutions are one of the key areas where such violence frequently occurs. As in many other countries, violence against healthcare workers has become a serious issue in Turkey. Studies show that 27% to 67% of healthcare workers have been subjected to verbal violence, 10% to 23% to psychological violence, 3% to 17% to physical violence, 0.7% to 8% to sexual violence, and 0.8% to 2.7% to violence due to their ethnic background. In Turkey, the causes of violence in healthcare include mental and behavioral issues, low education levels, the high volume of examinations and tests, stressed relatives of patients, long waiting times, shortages of healthcare staff, communication problems, and excessive demands from patients. To ensure the safety of healthcare workers and prevent violence, the Ministry of Health and related organizations have implemented various measures. Awareness programs and training have been initiated to raise consciousness, while physical security measures such as mandatory security cameras and the presence of security personnel in emergency departments have been strengthened. Additionally, the White Code system has been introduced to protect healthcare workers from violent incidents.

Keywords: Violence; Health Violence; Health Personnel; Health Institutions

Makale id= 44

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-2139-0848

Genç İnme Hastalarında Etiyolojik Faktörler

Dr. Öğretim Üyesi Aysu Yetiş[1]
[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji AD

Özet: Amaç: Gençlerde inme oranı %15-18 arasında değişmekle birlikte yaşlılara göre etiyolojik olarak farklılıklar göstermektedir. Bu çalışmanın amacı genç inme hastalarında inme etiyolojisinin ve risk faktörlerinin cinsiyet ile ilişkisinin araştırılmasıdır. Gereç ve Yöntemler: Hastanemizde akut iskemik inme tanısıyla 2022-2024 yılları arasında yatan 50 yaş ve altı 40 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelenmiştir. Hastaların demografik özellikleri, vasküler risk faktörleri, inme etiyolojisine yönelik biyokimyasal tetkikleri (vaskülitik tetkikler ve kolesterol değerleri) ve karotis ve verterbral arter dopler ultrasonografi sonuçları kaydedilmiştir. İnme alt tipleri TOAST sınıflaması kullanılarak belirlenmiştir. Bulgular: Hastaların 23'ü erkek (%57,5), 17'si kadındı (%42,5). 25(%62,5) hasta da sigara kullanımı mevcuttu.Risk faktörleri arasında en sık hipertansiyon, hiperlipidemi ve diyabet (%42,5, %37,5, %25) saptandı.TOAST sınıflamasına göre geniş damar aterosklerozu %27,5, küçük damar hastalığı %40, kardiyoembolik %12,5, nedeni bilinmeyen inme %15, diğer inmeler %5 olarak bulundu.Erkeklerde, kadın hastalara göre risk faktörü olarak sigara kullanım oranı daha yüksek bulundu($p<0,001$).Diğer risk faktörleri arasında anlamlı fark görülmedi ($p<0,005$). Sonuç:İnme her ne kadar ileri yaş hastalığı olarak görülse de genç yetişkinlerde de görülebilmektedir. Sigara kullanımı, hipertansiyon, hiperlipidemi, diyabet önemli değiştililebilir risk faktörlerindendir. Genç hastalarda bu değiştirilebilir risk faktörlerinin saptanıp tedavi edilmesi inme tekrarının önlenmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Genç İnme, İnme Etiyolojisi, Hipertansiyon, Rekürren İnme

Etıologıc Factors in Young Stroke Patıents

Abstract: Objective: The stroke rate in young people varies between 15-18% and differs etiologically compared to the elderly. The aim of this study was to investigate the etiology of stroke and the relationship between risk factors and gender in young stroke patients. Materials and Methods: The records of 40 patients aged 50 years and younger hospitalised in our hospital between 2022 and 2024 with a diagnosis of acute ischaemic stroke were retrospectively analysed. Demographic characteristics, vascular risk factors, biochemical tests for stroke etiology (vasculitic tests and cholesterol values) and carotid and vertebral artery doppler ultrasonography results were recorded. Stroke subtypes were determined using TOAST classification. Results: 23 patients were male (57,5%) and 17 were female (42,5%). The most common risk factors were hypertension, hyperlipidaemia and diabetes (42.5%, 37.5%, 25%). According to TOAST classification, large vessel atherosclerosis was 27.5%, small vessel disease 40%, cardioembolic 12.5%, stroke of unknown cause 15%, other strokes 5%. Smoking as a risk factor was found to be higher in males than females ($p<0.001$). There was no significant difference between other risk factors ($p<0.005$). Conclusion:Although stroke is considered to be a disease of advanced age, it can also be seen in young adults. Smoking, hypertension, hyperlipidaemia, hyperlipidaemia and diabetes are important modifiable risk factors. It is important to detect and treat these modifiable risk factors in young patients to prevent stroke recurrence.

Keywords: Young Stroke, Stroke Etiology, Hypertension, Recurrent Stroke.

Makale id= 157

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-2235-0605

Amlodipin Toksitesine Bağlı İzole Sağ Kalp Yetmezliği Gelişen 33 Yaşında Erkek Hasta

Uzman Dr. Gize Acar Er[1], Arş.Gör.Dr. Yakup Özgüngör[1], Arş.Gör.Dr. Melih Çalışkan[1]
[1]İzmir Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Melih Çalışkan

Özet: Giriş: 33 yaşında erkek hasta, yüksek doz Norvasc (Amlodipin) alarak intihar girişiminde bulunmuş ve yoğun bakım ünitesine kabul edilmiştir. Mitral kapak prolapsusu (MVP) ve psikiyatrik hastalık öyküsü bulunan hastada, yüksek doz Amlodipine bağlı ciddi kardiyovasküler komplikasyonlar gelişmiştir. Olgu Sunumu: Hasta, intihar amaçlı 20 tablet Amlodipin alımı sonrası acil servise başvurmuştur. Baş dönmesi, titreme ve ayağa kalktığında göz kararması şikayetleriyle gelen hastanın genel durumu orta-kötü. Akciğer sesleri normal duyulurken, batın muayenesi rahattı. Tansiyonu 84/57 mmHg, nabzı 114/dk olarak ölçülmüştür. Kreatinin seviyesi 2,25 mg/dL (bazal: 1,2 mg/dL), laktat seviyesi 3.5 mmol/L idi. Kan gazında pH 7.465, PCO2 25 mmHg ile metabolik asidoz tespit edilmiştir. Diğer parametrelerde; potasyum 3.4 mmol/L ve C-reaktif protein (CRP) 132 mg/L olarak saptandı. Böbrek fonksiyonları akut böbrek hasarı lehine bozulmuştu Tartışma: Amlodipin, yüksek dozda alındığında ciddi vazodilatasyon ve hipotansiyona neden olabilir. Ekokardiyografi, ejeksiyon fraksiyonunun (%60) olmasına rağmen, sağ kalp yapılarının dilate olduğunu göstermiştir. İzole sağ kalp yetmezliği, genellikle pulmoner hipertansiyon, sağ ventrikülün artmış yüklenmesi veya pulmoner vasküler dirençte bir artış ile ilişkilendirilir. Amlodipin gibi kalsiyum kanal blokörleri, pulmoner damar yataklarında genişlemeye neden olarak sağ kalbin iş yükünü artırabilir. Pulmoner emboli şüphesiyle yapılan BT anjiyografide dolma defekti görülmemesi, pulmoner embolinin dışlanmasını sağlamış, ancak hastanın pulmoner ödem ve sağ kalp yetmezliği tablosu dikkat çekici olmuştur. Amlodipin toksisitesine bağlı olarak gelişen izole sağ kalp yetmezliğinde, nadir görülen fakat önemli bir klinik durumdur. Dikkatli tedavi ve izlem gerektirir. Tedavi ve Sonuç: Yoğun bakımda oksijen tedavisi, kalsiyum glukonat ve diüretiklerle hastanın durumu stabilize edilmiştir. Renal fonksiyonlar düzelmiş, oksijen desteği aşamalı olarak azaltılmıştır. Bu vaka, amlodipin toksisitesine bağlı izole sağ kalp yetmezliğinin önemini vurgulamakta ve multidisipliner yaklaşımla başarılı tedavi sağlanabileceğini göstermektedir. Bu özet, vakayı ve tedavi sürecini kısaca anlatmakta, amlodipin toksisitesine bağlı izole sağ kalp yetmezliğinin klinik önemine dikkat çekmektedir. Bu tür vakalarda erken tanı ve uygun tedavi ile komplikasyonların önlenmesi ve prognozun iyileştirilmesi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Amlodipin Toksisitesi, İzole Sağ Kalp Yetmezliği, Kalsiyum Kanal Blokörü, Akut Böbrek Hasarı, Kardiyopulmoner Komplikasyonlar

Makale id= 46

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1379-1924

1 Temmuz 2020 Düzenlemesi Sonrası 13 Yaş Td Aşılama Düzeylerinin ve Aşı Yaptırmama Nedenlerinin İncelenmesi

Arş.Gör.Dr. Feyyaz Barlas[1], Dr. Öğretim Üyesi Ufuk Acar[1]
[1]Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Feyyaz Barlas

Özet: Amaç: Çalışmanın amacı Şanlıurfa il merkezinde 2004-2009 yılları arasında doğan kişilerin Td aşılama düzeyine bakarak, yapılan aşı düzenlemesinin Td aşılama düzeyini ne ölçüde değiştirdiğini tespit etmek ve 01.07.2007'den sonra doğan çocukların Td aşısını yaptırmama nedenlerini incelemektir. Gereç ve Yöntem: Bu araştırma vaka-kontrol tipindedir ve 2024 yılının Ekim ayında ve Şanlıurfa'nın Haliliye ilçesinde yer alan Zeytindalı Eğitim Kampüsü'nde bulunan 4 lisede yapıldı. Çalışmanın evrenini il merkezindeki 13 yaş Td aşısı yaptırması gereken bireyler oluşturmaktadır. Katılımcılarla yüz yüze görüşüldü ve katılımcılar tarafından sosyodemografik özellikler, aşı yaptırma özellikleri ve aşılar hakkında bilgi, davranış ve tutumlarını değerlendiren anket formu dolduruldu. Td aşısını yaptırmayanlar vaka grubunu oluştururken, Td aşısını yaptıranlar ise kontrol grubunu oluşturdu. Bulgular: Çalışmaya katılanların %51.4'ü erkek, %48.6'sı kadındır. Td aşısı yaptıran ve yaptırmayan gruplar arasında cinsiyet açısından anlamlı fark bulunmadı. Td aşısı yaptıranların %89.5'i diğer aşıları da yaptırırken Td aşısı yaptırmayanların %83'ü diğer aşılarını yaptırdığı görüldü. Diğer aşıları yaptırma durumu açısından iki grup arasında anlamlı fark bulundu. Td aşısı yaptırmama nedenlerine bakıldığında %51.3'ü aşıdan haberi olmadığı için aşı yaptırmadığını belirtti. Kişilerin %22.8'i vakit bulamadığı için aşı yaptırmadığını belirtirken %9.4'ü aşıyı gerekli bulmadığı için yaptırmadığını belirtti. Td aşısı yaptıranlar ve yaptırmayanların bilgi kaynakları kıyaslandığında gruplar arasında bilgi kaynağı olarak medyayı kullanma açısından ve bilgi kaynağının sağlık çalışanı olması açısından anlamlı bir fark bulundu. Sonuç: Td aşısını yaptırma yaşı gelen lise öğrencilerinin %22.2'si aşı yaptırmamıştı. En sık aşı yaptırmama nedeni katılımcıların aşı yaptırması gerektiğinden haberlerinin olmaması oldu. Aşı yapılacak yere uzaklığın, aşı yapılacak yere gitme süresi veya bekleme süresinin çok olması ve aşı yapılacak yere gitmenin maliyeti Td aşısı yaptırmayan grupta, aşı yaptırmama açısından daha etkili olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Tetanoz, Aşı Reddi, Aşı Kararsızlığı, Çocukluk Çağı Aşıları

Examination of 13-Year-Old Td Vaccination Levels and Reasons for Not Vaccinating After the July 1, 2020 Regulation

Abstract: To determine the extent to which the vaccination regulation has changed the Td vaccination level of people born between 2004-2009 in the city center of Şanlıurfa and to examine the reasons for not getting the Td vaccine. The study is a case-control study and was conducted in 4 high schools in the Haliliye district of Şanlıurfa in October 2024. Participants were interviewed face-to-face and a questionnaire form was filled out by the participants to evaluate their sociodemographic characteristics, vaccination characteristics, and knowledge, behavior, and attitudes about vaccines. Those who were not vaccinated formed the case group, while those who were vaccinated formed the control group. 51.4% of the participants were male and 48.6% were female. No significant difference

was found between the groups in terms of gender. While 89.5% of those who were vaccinated had other vaccines, 83% of those who were not vaccinated had other vaccines. A significant difference was found between the two groups. 51.3% of the participants stated that they did not get vaccinated because they were not aware of the vaccine, 22.8% did not get vaccinated because they could not find time, and 9.4% did not get vaccinated because they did not find it necessary. A significant difference was found between the groups in terms of using the media as a source of information and the source of information being a healthcare professional. 22.2% of the participants had not been vaccinated. The most common reason for not getting vaccinated was that the participants were not aware that they needed to be vaccinated. The distance to the place to be vaccinated, the long travel time or waiting time, and the cost of going to the place to be vaccinated were more effective in the group that did not get vaccinated in terms of not getting vaccinated

Keywords: Tetanus, Vaccine Refusal, Vaccine Hesitancy, Childhood Vaccines

Makale id= 147

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-2019-1214

Aile Hekimlerinin Obstrüktif Uyku Apne Sendromu (Osas) Konusundaki Bilgi ve Tutumları

Uzman Dr. Mehmet Vatansever[1]
[1]Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Trabzon

Özet: Giriş Obstrüktif Uyku Apne Sendromu (OSAS), üst solunum yollarının tıkanması sonucu ortaya çıkan, uyku sırasında solunumun duraksaması ile karakterize kronik bir hastalıktır. OSAS'ın görülme sıklığı giderek artmakta ve toplum sağlığı açısından önemli bir sorun olarak kabul edilmektedir. Tedavi edilmediği takdirde kardiyovasküler hastalıklar, diyabet, depresyon gibi ciddi komplikasyonlara yol açabilir. Aile hekimleri, OSAS tanı ve tedavi sürecinde önemli bir rol oynamakta, hastaların fark edilmesi ve uygun merkezlere yönlendirilmesinde kilit konumda bulunmaktadır. Bu çalışma, aile hekimlerinin OSAS konusundaki bilgi düzeyini ve tutumlarını değerlendirmeyi amaçlamıştır. Gereç ve yöntem: Çalışmamız kesitsel, tanımlayıcı niteliktedir ve aktif olarak aile hekimliği yapan hekimleri kapsamaktadır. Çalışma için araştırmacılar tarafından literatür taranarak hazırlanmış ve aile hekimlerinin OSAS hakkındaki tutum ve bilgi düzeylerini sorgulayan 25 soruluk bir anket Google Formlar üzerinden gönderilmiştir. Analizde tanımlayıcı istatistikler yapılmıştır. Bulgular: Çalışmaya %73,2 si (n=52) erkek ve %26,8'i (n=19) kadın olmak üzere toplam 71 kişi katıldı. Katılımcıların ortalama yaşları 40,65±9,25 olup ortalama hekimlik yapma süreleri 15,35±9,01 ve ortalama aile hekimliği yapma süreleri de 7,99±4,87 yıldı. Katılımcıların %47,9'u (n=34) günlük pratiklerinde OSAS hastaları ile bazen karşılaştıklarını belirtirken "bu hastaları yönetmede kendinizi yeterli görüyor musunuz" sorusuna "evet" veya "kesinlikle evet" diyenlerin oranı sadece %31 (n=22) idi. OSAS yönetiminde hekimlerin karşılaştığı en büyük zorluk ise %53,5 (n=38) ile hastaların belirtileri ciddiye almaması ve uyku testi yaptırmak istememesi idi. Katılımcıların %70,4'ü (n=50) Pittsburgh uyku kalite indeksini duymamıştı ve %81,7'si (n=58) OSAS ile ilgili daha fazla eğitim almak istediğini belirtti. Sonuç: Bu çalışma, aile hekimlerinin OSAS ile ilgili bilgi düzeylerinin sınırlı olduğunu ve bu konuda daha fazla eğitim alma ihtiyaçlarının bulunduğunu ortaya koymaktadır. Eğitimlerin artırılması ve pratik bilgiler içeren kursların düzenlenmesi, OSAS'ın erken tanısı ve etkili yönetimi açısından önemli bir adım olacaktır. Bu sayede, hastaların yaşam kalitesinin artırılması ve OSAS'a bağlı komplikasyonların önlenmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Obstrüktif Uyku Apne Sendromu (Osas), Aile Hekimliği, Kardiyovasküler Riskler

Makale id= 69

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1212-5786

Aile Hekimliği Birimi Sevk Hızıyla Mortalite Arasındaki İlişki

Dr. Tuba Duygu Coşkun[1]
[1]Ministry of Health Van Family Medicine, Van, Türkiye

Özet: Amaç: Bu araştırmada, Türkiye'de aile hekimliği birimi sevk hızlarının kronik hastalık ve kanser, genel popülasyon erkek ve kadın mortalite değerleri ile ilişkisinin ve etkisinin incelenmesi amaçlandı. Yöntem: Araştırmada Sağlık Bakanlığı İstatistik Yıllıklarından Aile Hekimliği Sevk Hızı parametresinin 2008-2019 yılları arasındaki değeriyle, Dünya Salık Örgütü Dünya Bankası Ülke Raporlarından kronik hastalık ve kanser, genel popülasyon erkek ve kadın mortalite değerleri kullanıldı. Bulgular: Aile hekimliği birimi sevk hızı 2008 yılında 1.30 değerindeyken, 2022 yılında 0.30 olarak gerçekleşmişti. Kanser ve kronik hastalık nedenli mortalite oranı 30-70 yaş arası yetişkinlerin 2008 yılında %17.4'ünü, 2019 yılında ise %15.6'sını oluşturmaktaydı. Kadın mortalite oranı 2008 yılında bin yetişkin kadında 67.18 iken, 2022 yılında 45.54 değerine düşmüştü. Erkek mortalite oranı ise 2008 yılında 152.62 iken, 2022 yılında 105.39 değerine düşmüştü. Aile hekimliği birimi sevk hızının zaman içerisinde değişimi dalgalı bir seyir izlemiş olup, 2012 ve 2013 yıllarında uç değerler almıştı. 2013 yılında sevk hızı 3.00 değerini alarak, tarihinin en yüksek konumuna erişmişti. Aile hekimliği birimi sevk hızıyla kanser ve kronik hastalık mortalitesi ($r=0.678$; $p<0.05$), kadın mortalite ($r=0.774$; $p<0.01$) ve erkek mortalite ($r=0.793$; $p<0.01$) arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönde ilişkiler vardı. Aile hekimliği birimi sevk hızıyla mortalite oranları arasındaki ilişki için yapılan yıl kontrollü kısmi korelasyon analizi sonuçlarına göre aile hekimliği sevk hızının mortalite değerleri ile ilişkisi istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p>0.05$). Genelleştirilmiş lineer model analizi sonuçlarına göre aile hekimliği sevk hızının kanser ve kronik hastalık mortalitesi, kadın ve erkek mortaliteleri üzerindeki etkileri istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p>0.05$). Sonuç: Her ne kadar aile hekimliği uygulamaları sevk ve birinci basamak sağlık hizmetleri bakımından önemli yere sahip olsa da, mortalite düzeyleri üzerinde azaltıcı etkiye sahip değildir. Bu sonuç üzerinde mortalite düzeyi yüksek olan hastalıkların aile hekimlerine başvurmadan doğrudan sevk birimine gitmelerinin rolü olabilir. Ancak aile hekimliği birimlerinin çalışmalarının da bu bakımdan incelenmesi ve takip edilmesinde yarar vardır.

Anahtar Kelimeler: Aile Hekimliği, Sevk, Sevk Hızı, Mortalite

Relationship Between Family Medicine Unit Referral Rate and Mortality

Abstract: Aim: This study aimed to examine the relationship and effect of family medicine unit referral rates in Turkey with chronic disease and cancer, general population male and female mortality values. Method: In the study, the values of the Family Medicine Referral Rate parameter from the Ministry of Health Statistical Yearbooks between 2008-2019 and the chronic disease and cancer, general population male and female mortality values from the World Health Organization World Bank Country Reports were used. Results: The family medicine unit referral rate was 1.30 in 2008, it was 0.30 in 2022. The mortality rate due to cancer and chronic diseases constituted 17.4% of adults aged 30-70 in 2008 and 15.6% in 2019. While the female mortality rate was 67.18 per thousand adult women in 2008, it decreased to 45.54 in 2022. The male mortality rate was 152.62 in 2008, it decreased to 105.39 in 2022. The change in the family medicine unit referral rate over time followed a

fluctuating course and took extreme values in 2012 and 2013. In 2013, the referral rate reached the highest level in its history by reaching the value of 3.00. There were statistically significant and positive relationships between family medicine unit referral rate and cancer and chronic disease mortality ($r=0.678$; $p<0.05$), female mortality ($r=0.774$; $p<0.01$) and male mortality ($r=0.793$; $p<0.01$). According to the results of partial correlation analysis with year control for the relationship between family medicine unit referral rate and mortality rates, the relationship between family medicine referral rate and mortality values was not statistically significant ($p>0.05$). According to the results of generalized linear model analysis, the effects of family medicine referral rate on cancer and chronic disease mortality, female and male mortality were not statistically significant ($p>0.05$). Conclusion: Although family medicine practices have an important place in terms of referral and primary health care services, they do not have a reducing effect on mortality levels. This result may be due to the fact that patients with high mortality rates go directly to the referral unit without applying to family physicians. However, it is useful to examine and follow the work of family medicine units in this regard.

Keywords: Family Medicine, Referral, Referral Speed, Mortality.

Makale id= 4

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9606-6834

Akciğer Kanserinde Hücre Tipine Göre Kanser Yerleşiminin İncelenmesi

Dr. Seha Akduman[1]
[1]Yeditepe Üniversitesi Koşuyolu Hastanesi

Özet: Amaç: Bu retrospektif araştırmada, akciğer kanseri hücre tipine göre kanser yerleşim yeri farklılıklarının araştırılması amaçlandı. Yöntem: 2020 yılında kliniğimize başvuran hasta dosyaları retrospektif olarak tarandı. Hastalar küçük hücreli olmayan akciğer kanseri (n=970) ve küçük hücreli akciğer kanseri (n=90) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Çalışmaya toplam 1060 akciğer kanseri hasta dosyası dahil edildi. Bulgular: Küçük hücreli olmayan akciğer kanseri hastalarının %29,1'i kadın, %70,9'u erkekti. Küçük hücreli grupta ise %27,8'i kadın, %72,2'si erkekti. Küçük hücreli olmayan hastaların yaş ortalaması (67,07±11,88), küçük hücreli hastaların yaş ortalamasından (66,94±9,46) anlamlı derecede yüksekti. Hem cinsiyet hem de yaş farkları anlamsızdı (p>0,05). Küçük hücreli tip grubundaki sigara içenler (%35,6), küçük hücreli olmayan gruptakilerden (%14,9) daha yüksekti ve istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardı (p<0,05). Küçük hücreli olmayan kanser hastalarında, %6,6'sı ana bronşta, %1,6'sı alt lobda, %1,2'si orta lobda, %6,0'ı üst lobda yer alıyordu ve %84,5'i tanımsızdı. Küçük hücreli kanser hastalarında, yerleşim dağılımı %23,3'ü ana bronşta, %3,3'ü alt lobda, %3,3'ü orta lobda, %5,6'sı üst lobdaydı ve %64,4'ü tanımsızdı. Hasta grupları arasındaki tümör yerleşim farklılıkları istatistiksel olarak anlamlıydı (p<0,05). Sonuç: Nispeten büyük olan bu örneklemde cinsiyet ve yaşın hücre tipi üzerinde anlamlı bir etkisi olmasa da, sigara içmenin etkisi anlamlıydı ve küçük hücre yönündeydi. Küçük hücreli lokalizasyona sahip olanlarda ana bronşiyal lokalizasyon anlamlı derecede yüksekti.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Kanser Yeri, Küçük Hücreli Olmayan, Küçük Hücreli Kanser

Investigation of Cancer Location According to Cell Type in Lung Cancer

Abstract: Objectives: In this retrospective research, it was aimed to investigate cancer location differences according to lung cancer cell type. Methods: Patient files attempting to our clinic during 2020 were retrospectively scanned. Patients were divided into two groups as non-small cell lung cancer (n=970) and small cell lung cancer (n=90). A total of 1060 lung cancer patient files were included in the study. Results: 29.1% of non-small lung cancer patients were females, and 70.9% were males. In small cell group, 27.8% were females, and 72.2% were males. Age mean of non-small cell patients (67.07±11.88) were significantly higher than age mean of small cell patients (66.94±9.46). Both gender and age differences were insignificant (p>0.05). Smokers in small cell type group (35.6%) were higher than in the non-small cell group (14.9%) with statistically significant difference (p<0.05). In non-small cell cancer patients, 6.6% were located in main bronchial, 1.6% were in lower lobe, 1.2% were in middle lobe, 6.0% were in upper lobe, and 84.5% were undefined. In small cell cancer patients, location distribution were 23.3% in main bronchial, 3.3% were in lower lobe, 3.3% were in middle lobe, 5.6% were in upper lobe, and 64.4% were undefined. Tumor location differences between patient groups were statistically significant (p<0.05). Conclusion: Although gender and age did not have a significant effect on cell type in this large sample, the effect of smoking was significant and was in the direction of small cell. Main bronchial localization was significantly higher in those with small cell localization.

Keywords: Lung Cancer, Cancer Location, Non-Small Cell, Small Cell Cancer.

Makale id= 126

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000194310218

Akciğer Karsinomlarında Drp1 Ekspresyonu, Küçük Hücreli Dışı Örnekleminde

Uzman Dr. Keziban Ülke Esin[1]
[1]Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Bu çalışma ile, opere olmuş küçük hücreli dışı akciğer kanseri (KHDAK) tanılı olgulara ait akciğer rezeksiyon materyalinde DRP1 ekspresyonunun immunohistokimyasal yöntemle analizinin yapılması ve boyanma sonuçlarının demografik, histopatolojik veriler ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamız kapsamında, akciğer pnömonektomi, lobektomi, segmentektomi ve wedge rezeksiyon materyallerinde KHDAK (Adenokarsinom, Skuamoz Hücreli Karsinom, Adenoskuamoz Karsinom ve Büyük Hücreli Karsinom) tanısı alan 135 adet olgu değerlendirilmiştir. Olgulara ait akciğer rezeksiyon materyallerinin H&E boyalı preparatlar tek bir gözlemci tarafından tekrar incelenmiş ve DSÖ 2021 kriterlerine göre yeniden histopatolojik tiplendirme ve DRP1 ekspresyonunun immunohistokimyasal yöntemle analizi yapılmıştır. Bulgular: Tüm olguların ortalama yaşı 60.2 ve %84.4'ü erkek ve %15.6'sı kadın idi. Olguların %48.1'i adenokarsinom, %47.4'ü skuamoz hücreli karsinom, %2.2'si adenoskuamoz karsinom ve %2.2'si büyük hücreli karsinom tanılı idi. Akciğer rezeksiyon materyallerinin %85.9'u immunreaksiyon skor (İRS) pozitif idi. İRS ile olguların yaşı, cinsiyeti, tümörün ortalama çapı, histolojik derece, lenfovasküler invazyon, STAS, plevral invazyon, lenf nodu metastazı, sağkalım, patolojik evre arasında istatistiksel anlamlı farklılık saptanmadı. İRS ile tümörün histolojik alt tipi, adenokarsinom alt tipleri ve adenokarsinom tanılı olguların sağkalımı arasında istatistiksel anlamlı ilişki tespit edildi. Sonuçlar: DRP1'in hem KHDAK hem de adenokarsinom alt tipleri arasındaki farklı ekspresyonu, DRP1'in ekspresyon seviyesinin histopatolojik alt tiplerin teşhisi için potansiyel bir belirteç olabileceğini düşündürdü. Ayrıca, DRP1 ekspresyonu ile adenokarsinom tanılı olguların sağkalımı arasında ilişki saptanmıştır. DRP1'in prognoz üzerine etkisinin ve bu etkinin potansiyel yolaklarının anlaşılması için geniş örneklemle daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Adenokarsinom, Drp-1, Sağkalım

Drp1 Expression in Lung Carcinomas, Non-Small Cell Sample

Abstract: Objective: In this study, it was aimed to analyze the DRP1 expression by immunohistochemical method in lung resection material of patients with operated non-small cell lung cancer (NSCLC) and to examine the relationship of staining results with demographic and histopathological data. Materials and Methods: Within the scope of our study, 135 patients diagnosed with NSCLC (Adenocarcinoma, Squamous Cell Carcinoma, Adenosquamous Carcinoma and Large Cell Carcinoma) in lung pneumonectomy, lobectomy, segmentectomy and wedge resection materials were evaluated. H&E stained preparations of the lung resection materials of the cases were re-examined by a single observer, and histopathological typing was performed again according to WHO 2021 criteria, and DRP1 expression was analyzed by immunohistochemical method. Results: The mean age of all cases was 60.2, and 84.4% were male and 15.6% were female. 48.1% of the cases were diagnosed with adenocarcinoma, 47.4% with squamous cell carcinoma, 2.2% with adenosquamous carcinoma and 2.2% with large cell carcinoma. The immunoreaction scores' (IRS) 85.9% of the lung resection materials was positive. No statistically significant difference was found

between IRS and the cases' age, gender, mean diameter of the tumor, histological grade, lymphovascular invasion, STAS, pleural invasion, lymph node metastasis, survival, and pathological stage. A statistically significant relation was found between İRS and the histological subtype of the lung cancer, adenocarcinoma subtypes and the survival of cases diagnosed with adenocarcinoma. Conclusions: The differential expression of DRP1 between both NSCLC and adenocarcinoma subtypes suggested that the expression level of DRP1 might be a potential marker for the diagnosis of sub-histopathological types. In addition, a relationship was found between DRP1 expression and the survival of cases diagnosed with adenocarcinoma. More studies with a large sample are needed to better understand the effect of DRP1 on prognosis and the potential pathways of this effect.

Keywords: Lung Cancer, Adenocarsinoma, Drp-1, Survival

Makale id= 6

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6886-9162

Annuler Pankreas: Nadir Görülen Bir Konjenital Anomali

Uzman Dr. Fatma Yasemin Öksüzler[1], Doç.Dr. Sema Polat[2]
[1]Izmir Democracy University Buca Seyfi Demirsoy Training And Research Hospital, Department of Radiology, Izmir, Turkey
[2]Cukurova University Faculty of Medicine, Department of Anatomy, Adana, Turkey

*Corresponding author: Fatma Yasemin Öksüzler

Özet: Annuler pankreas (AP), duodenumun inen kısmının tamamen veya kısmen yüzük şeklinde pankreas dokusu ile çevrelenmesiyle oluşan, nadir görülen konjenital bir anomalidir. Bu çalışmada, kabızlık ve karın ağrısı şikayetlerinin yanı sıra, 6 aydır dışkılama sırasında ara ara süregelen kanama şikayeti ile Genel Cerrahi Bölümüne muayene olan 44 yaşındaki erkek hastanın kontrastlı batın Bilgisayarlı Tomografi (BT) görüntülerine ait bulguları sunulmuştur. Ayrıca, daha önce renal transplantasyon yapılan olguya ait elde edilen koronal ve aksiyel planda, postbulber darlık tespit edilmiştir. Karaciğer konturu, boyutları normal sınırlar içinde olup karaciğer segment 8 düzeyinde subkapsüler yerleşimli 4,5mm çaplı düzgün sınırlı hipodens alan izlenmiştir. Safra kesesi lümeni, duvar kalınlığı normal olup, intrahepatik ve ekstrahepatik safra yolları ile ductus pancreaticus olağan görünümündedir. Pankreatik doku duodenum pars descendens kısmını çepeçevre sarmış, komplekt annüler pankreas görünümündedir. Aynı düzeyde, proksimalde mide dilate pozisyonundadır. Annuler pankreas hem farklı görüntüleme modaliteleri ile teşhis edilebilirken, hem de aynı klinik bulgulara sahip farklı hastalıklardan da ayırt edilebilir bir durumdur. Genellikle yetişkinlerde Annuler pankreas duodenal obstrüksiyon, pankreatit ve obstrüktif sarılık ile karakterize olmakla beraber, sindirim sisteminin kötü huylu tümörleri ve duodenal ülserler ile de ilişki gösterebilir. Bu nedenle Annuler pankreas'ın bilinmesi klinik bulguların varlığının saptanması, cerrahiye karar verme ve tedavinin gecikmeden yapılması açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Annuler Pancreas, Konjenital Anomali, Duodenum Tıkanıklığı

Annular Pancreas: A Rare Congenital Anomaly

Abstract: Annular pancreas is a rare congenital anomaly in which the descending part of the duodenum is completely or partially surrounded by ring-shaped pancreatic tissue. In this study, the findings of contrast-enhanced abdominal Computed Tomography (CT) images of a 44-year-old male patient who was examined in the Department of General Surgery with complaints of constipation and abdominal pain as well as intermittent bleeding during defecation for 6 months are presented. In the coronal and axial planes obtained from the male subject who had previously undergone renal transplantation postbulbar stenosis was detected. The liver contour and dimensions were within normal limits and a 4.5mm diameter uniformly circumscribed hypodense area with subcapsular localisation was observed at the level of liver segment 8. Gallbladder lumen, wall thickness and intrahepatic and extrahepatic bile ducts and ductus pancreaticus were normal. Also, pancreatic tissue surrounds the pars descendens of the duodenum, giving the appearance of a complex annular pancreas. At the same level, proximally, the stomach is dilated. Annular pancreas can be diagnosed with different imaging modalities and can also be differentiated from different diseases with the same

clinical findings. Usually in adults, Annular pancreas is characterised by duodenal obstruction, pancreatitis and obstructive jaundice, but it can also be associated with malignant tumours of the digestive tract and duodenal ulcers. For this reason, recognition of Annular pancreas is important in terms of determining the presence of clinical findings, deciding on surgery and treatment without delay.

Keywords: Annular Pancreas, Congenital Anomaly, Duodenum Obstruction

Makale id= 101

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9027-7633

Arterıa Uterına ve Anatomik Varyasyonları

Arş.Gör.Dr. Mehtap Seyaz[1]
[1]Kırklareli Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı

Özet: Arteria uterina, sıklıkla a. iliaca interna'dan çıkan visseral dallardan biridir. Anatomik olarak erkeklerde bulunmaz. Erkeklerde bulunan ve a. umblicalis'in dalı olan a. ductus deferentis'in karşılığıdır. Inferior'da, pelvis'in lateral duvarında a. iliaca interna'nın anterior'unda ilerleyerek cervix uteri'ye doğru uzanır. Bu bölgede ureter'in üstünden geçerek ureter'i çaprazlar. Ligamentum latum uteri içerisine girerek uterus'un kenarına doğru ilerler. Cervix uteri'ye ulaştığında iki dala ayrılır. Yukarıya doğru ilerleyen büyük dal, fundus uteri'yi besler. Küçük dal ise cervix ve vagina'yı besler. Arteria uterina kıvrımlı bir şekilde uterus'un kenarlarında ilerlediği seyrinin sonunda r. ovaricus ve r. tubarius dallarını verir. Bu dallar ise lig. latum uteri içinde a. ovarica'nın dalları ile anastomoz yapar. Arteria uterina çoğunlukla a. iliaca interna'dan ayrılan bir dal olmasına rağmen; a. glutea inferior, a. umblicalis, a. vesicalis superior, a. rectalis media gibi arterlerden de köken alabildiği bilinmektedir. Çoğu pelvik ve jinekolojik müdahale esnasında prosedür'ün doğru uygulanması ve sonrasında komplikasyon gelişmemesi için a. uterina'nın olağan anatomisinin bilinmesi ve anatomik varyasyonlarının tanınması önemlidir. Ayrıca a. uterina'nın embolizasyonu, doğum sonrasında gerçekleşebilecek kanamalarda veya ektopik gebelik nedeniyle meydana gelebilecek kanamaların önlenmesi için de uygulanan bir yöntemdir. Bu durum da a. uterina'nın varyasyonlarını klinik açıdan önemli hale getirmektedir. Bu nedenle derlememizin klinisyenler açısından a. uterina'nın anatomik varyasyonlarını daha anlaşılır hale getireceğini ve farklı bir bakış açısı kazandıracağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Arteria İliaca İnterna, Ligamentum Latum Uteri, Uterus

Uterine Artery and Its Anatomical Variations

Abstract: The uterine artery is one of the visceral branches that frequently arise from the internal iliac artery. Anatomically, it is not found in men. It corresponds to the deferentis artery, which is a branch of the umbilical artery found in men. Inferiorly, it extends to the cervix uteri by proceeding anteriorly to the internal iliac artery on the lateral wall of the pelvis. In this region, it passes over the ureter and crosses it. It enters the broad ligament of uterus and proceeds towards the edge of the uterus. When it reaches the cervix of uterus, it divides into two branches. The larger branch, which proceeds upwards, supplies the fundus of uterus. The smaller branch supplies the cervix of uteri and vagina. The uterine artery gives off the branches of the r. ovarius and r. tubarius at the end of its course, where it winds along the edges of the uterus. These branches anastomose with the branches of the ovarian artery within the broad ligament of uterus. Although the uterine artery is mostly a branch that originates from the internal iliac artery; it is known that it can also originate from arteries such as the inferior gluteal artery, umbilical artery, superior vesical artery, and media rectal artery. During most pelvic and gynecological interventions, it is important to know the usual anatomy of the uterine artery and to recognize its anatomical variations in order to enforce the procedure correctly and to avoid complications afterwards. In addition, embolization of the uterine artery is a method used to avoid bleeding that may occur after birth or due to ectopic pregnancy. This situation makes the variations of

the uterine artery clinically important. Therefore, we believe that our review will make the anatomical variations of the uterine artery more understandable for clinicians and provide a different perspective.

Keywords: Uterine Artery, Broad Ligament of Uterus, Uterus

Makale id= 119

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9202-1145

Aterosklerozisin İlaçla Tedavisinde Gelecek Vizyonu

Dr. Öğretim Üyesi Nuri Cenk Coşkun[1]
[1]Balıkesir Üniversitesi

Özet: Aterosklerozis dünyada en fazla görülen ölüm sebebi olan koroner arter hastalıklarının en başta gelen nedenidir. Günümüzde aterosklerozise bağlı hastalıkların ilaç ile tedavisi aterosklerozun ilerlemesini etkili bir şekilde kontrol edebilmektedir fakat bu ilaçların kullanımı ile ortaya çıkabilen, zayıf biyoyararlanım, spesifik olmayan dağılım ve yüksek toksisite gibi faktörler nedeniyle tatmin edici terapötik etkilere sahip olmamıştır. Bu nedenle yeni tedavi arayışları hızlanarak devam etmektedir. Günümüz bilgi ve teknolojisindeki ilerlemeler neticesinde yeni tedavi yolları için önemli gelişmeler sağlanmıştır. Aterom plağı üzerine yapılan çalışmalarda, aterom plağı gelişimi için önemli bir madde olan ekstrasellüler matriks glikozamino glikanlarına karşı geliştirilen monoklonal bir antikorun köpük hücre oluşumunu anlamlı olarak azalttığı görülmüştür. Son yıllarda aterosklerozisin gelişiminde ve ilerlemesinde önemli rolü olduğu ortaya çıkan kronik inflamasyona karşı geliştirilen yeni tedavi yollarında özellikle inflamasyonun ana moleküllerinden olan NLRP3 inflamazomu üzerine geliştirilen inhibitör ilaçlar ile tedavilerin aterosklerotik lezyon oluşumunu anlamlı olarak azalttığı gösterilmiştir. Genomik tedavilerin ise özellikle lipid metabolizmasında; PCSK9 üzerine ve miRNA'ları düzenleyen molekülleri üzerine geliştirilen tedavilerin aterom plak ve lipid birikimi üzerine iyileştirici etkileri gösterilmiştir. Geleceğin ilaç modelleri olarak gösterilen nanomalzemelerin ise aterosklerozişte kullanımı ile hem diğer ilaçların taşınması hem de kendi tedavi edici etkilerinin ortaya çıkarılması planlanmaktadır. Aterosklerozisin fizyopatolojisinin temelinde yatan lipid profili üzerine yeni yaklaşımların arasında ise PPARϒ ve niasin tedavileri öne çıkmaktadır. Sonuç olarak; aterosklerozis üzerine umut vadeden yeni terapötik madde ve tedavi yolakları bulunmakla birlikte patolojiye yol açan mekanizmaların çok sayıda ve çeşitte olması nedeniyle mutlak faydaya ulaşılması için bir süre daha beklememiz gerekse de yakın bir gelecekte gerçekleşebilmesi mümkün gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ateroskleroz, Aterom Plağı, Genomik Tedavi, Nanoterapi, Lipid Birikimi

Future Vısıon in Medıcınal Treatment of Atherosclerosıs

Abstract: Atherosclerosis is the leading cause of coronary artery disease, which is the most common cause of death in the world. Today, drug treatment of atherosclerosis-related diseases can effectively control the progression of atherosclerosis, but due to factors such as poor bioavailability, nonspecific distribution and high toxicity that may occur with the use of these drugs, they have not had satisfactory therapeutic effects. Therefore, the search for new treatments continues to accelerate. As a result of advances in today's knowledge and technology, significant developments have been made for new treatment methods. In studies conducted on atheroma plaque, it was observed that a monoclonal antibody developed against extracellular matrix glycosamino glycans, which are an important substance for the development of atheroma plaque, significantly reduced the formation of foam cells. In recent years, it has been shown that treatments with inhibitor drugs developed against chronic inflammation, which has been revealed to play an important role in the development and progression of atherosclerosis, especially the NLRP3 inflammasome, which is one of the main molecules of

inflammation, significantly reduced the formation of atherosclerotic lesions. Genomic treatments, especially in lipid metabolism; treatments developed on PCSK9 and molecules regulating miRNAs have been shown to have healing effects on atheroma plaque and lipid accumulation. Nanomaterials, shown as future drug models, are planned to be used in atherosclerosis to carry other drugs and to reveal their own therapeutic effects. Among the new approaches on the lipid profile underlying the physiopathology of atherosclerosis, PPARϒ and niacin treatments stand out. In conclusion; although there are promising new therapeutic agents and treatment pathways on atherosclerosis, it seems possible that it will be realized in the near future, although we need to wait a while longer to achieve absolute benefit due to the large number and variety of mechanisms leading to pathology.

Keywords: Atherosclerosis, Atheroma Plaque, Genomic Therapy, Nanotherapy, Lipid Accumulation

Makale id= 34

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-3396-0131

Baş ve Boyun Tümörlerinin Gelişiminde Mikrobiyotanın Rolünün Literatür Işığında İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Bünyamin Kutlu[1], Uzman Dr. Bünyamin Kasap[2]
[1]Trabzon Yıldızlı Medical Park Hastanesi, Avrasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi dyoloji Bölümü
[2]Trabzon Kanuni Eğitim Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Bünyamin Kutlu

Özet: Amaç Mikrobiyotadaki değişikliklerin baş ve boyun kanserlerinin gelişiminde rol oynayabileceği bilinmektedir. Çalışmamızda bu alanda yapılan farklı çalışmalarda elde edilen verilerin gözden geçirilmesi ve bu konuda bir derleme hazırlanması amaçlamıştır. Gereç ve Yöntem Çalışmamızda ‘’Mikrobiyotanın baş ve boyun kanserlerinin gelişimindeki rolü, Mikrobiyota/mikrobiyom ile baş ve boyun kanserlerinin ilişkisi…’’ gibi anahtar kelime kombinasyonları kullanılarak Pubmed ve Google Scholar gibi veri tabanları üzerinde arama yapılmış, bulunan ilgili makaleler incelenmiş ve elde edilen bilgiler derlenmiştir. Bulgular Mikrobiyotanın kompozisyonundaki değişikliğin tümör gelişiminde tetikleyebileceğini şöyle özetleyebiliriz. Periodontit etyolojisinde önemli rol oynayan Porphyromonas gingivalis ve Fusobacterium nucleatum IL-6, IL-8, matriks metalloproteinaz 9 ve siklin D-1 ekspresyonunu uyararak tümör gelişimine katkı sundukları ortaya konmuştur. Ayrıca P.gingivalis’in kompozisyondaki artışının, tümör immün kaçışında rol oynayan B7-H1 ve B7-DC reseptörlerinin ekspresyonunu arttırabildiği, T hücresi proliferasyonunu azaltabildiği ve bu etkileriyle tümörün immün yanıttan kaçışını kolaylaştırabildiği gösterilmiştir. Fusobacterium nucleatum’un Fap2 proteini üzerinden bir yandan NK hücrelerin öldürücü etkisini sınırlandırarak bir yandan da süpresif özellikli M2 makrofajların miktarını arttırarak oluşan tümör hücrelerinin immün sistemden korunmasına aracılık ettiği ortaya konmuştur. Fusobacterium nucleatum’un ‘’lncRNA/MIR4435 2HG/miR-296-5p/Akt2/SNAI1’’ sinyal yolağını etkinleştirerek oral epitel hücrelerin mezenşimal hücrelere dönüşümünü uyardığı tespit edilmiş, böylece malign transformasyona geçişi teşvik edebileceği ileri sürülmüştür. Porphyromonas gingivalis, Prevotella intermedia ve Fusobacterium nucleatum gibi periodontal bölgede çoğalınca ağız kokusuna neden olan bakterilerin ürettikleri sülfür bileşikleri aracılığıyla hem doğrudan hem de süperoksit dismutaz enzimini etkisizleştirerek DNA hasarına neden olup OSCC gelişiminde rol oynayabilecekleri tespit edilmiştir. Öte yandan Leptotrichia, Neisseria, Streptococcus mitis, Corynebacterium, Kingella ve Haemophilus parainfluenza gibi bakterilerin tümörojenik toksik bileşenlerin parçalanmasını sağlayarak ise OSCC gelişimini önleyici etkilerinin olduğuna dair kanıtlar da mevcuttur. Sonuç Oral mikrobiyotanın kompozisyonundaki değişimlerin kanserin oluşumu ve ilerlemesi ile ilişkili olduğuna dair kanıtlar teknolojik ilerlemelerle birlikte gün geçtikçe kuvvetlenmektedir. Konu ile ilgili yapılacak çalışmaların mikrobiyotanın tümörün ortaya çıkışındaki rolünü daha net anlamamızı sağlamanın yanı sıra aynı zamanda tedavi için hedef seçilebilecek yolakların daha iyi anlanmasına katkı sağlayacağı anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Baş ve Boyun Tümörleri, Mikrobiyota, Mikrobiyom, Patogenez

Makale id= 156

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-6458-0483

Başlık: Boğulma Sonrası Gelişen Akut Respiratuvar Distres Sendromu: Multidisipliner Yaklaşım ve Tedavi Süreci

Uzman Dr. Gözde Suna[1], Uzman Dr. Leyla Gül Çağlayan[1], Uzman Dr. Hicret Yeniay[1], Uzman Dr. Yakup Özgüngör[1]
[1]İzmir Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Gözde Suna

Özet: Akut Respiratuvar Distres Sendromu (ARDS), genellikle doğrudan veya dolaylı akciğer hasarına bağlı olarak hızla gelişen solunum yetmezliği ile karakterize olan ciddi ve hayatı tehdit eden bir durumdur. Geniş çaplı inflamasyon, pulmoner ödem ve gaz değişiminde bozulma ile seyreden ARDS, genellikle mekanik ventilasyon gerektirir. Boğulma, doğrudan akciğer hasarına neden olan durumlardan biridir. Bu hasar, inflamasyona, sıvı birikimine ve oksijenlenmede azalmaya yol açarak ARDS'yi tetikler. Boğulma ve ARDS arasındaki ilişki önemlidir; erken teşhis ve hızlı müdahale, sağkalımı artırmak için kritik öneme sahiptir. Bu olguda, 34 yaşındaki kadın hasta, boğulma sonrası yoğun bakım ünitesine (YBÜ) kabul edilmiştir. Hastanın obstrüktif uyku apne sendromu (OSAS) ve narkolepsi öyküsü bulunmaktaydı. 3 dakikalık kardiyopulmoner resüsitasyon (KPR) sonrasında entübe edilmiş ve YBÜ'ye nakledilmiştir. İlk tanıları ARDS, pnömoni, sepsis ve akut solunum yetmezliği olup, bu durumların boğulma olayıyla daha da kötüleştiği düşünülmüştür. Görüntülemelerde sağ akciğerde konsolidasyon ve sol akciğerde atelektazi tespit edilmiştir. Başlangıçta uygulanan antibiyotik tedavisine rağmen hastanın durumu kötüleşmiş ve antibiyotik tedavisi ile mekanik ventilasyon ayarlarında değişiklikler yapılması gerekmiştir. Oksijenlenmeyi artırmak amacıyla prone pozisyonu uygulanmıştır. 10 günlük mekanik ventilasyon tedavisinden sonra hasta başarılı bir şekilde ekstübe edilmiş, yüksek akımlı oksijen tedavisi ve non-invaziv ventilasyon (NIV) ile tedaviye devam edilmiştir. YBÜ'de 16 gün süren tedavi sonrasında hastanın durumu stabil hale gelmiş ve göğüs hastalıkları servisine nakledilmiştir, kısa süre içinde taburculuğu planlanmıştır. Bu olgu, boğulma sonrası gelişen ARDS'nin yönetiminde multidisipliner yaklaşımın ve erken müdahalenin hasta sonuçları üzerinde olumlu etkisini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ards, Boğulma, Mekanik Ventilasyon, Prone Pozisyonu

Acute Respiratory Distress Syndrome Following Drowning: Multidisciplinary Approach and Treatment Process

Abstract: Acute Respiratory Distress Syndrome (ARDS) is a severe and life-threatening condition characterized by rapid-onset respiratory failure, typically resulting from direct or indirect lung injury. It is marked by widespread inflammation, pulmonary edema, and impaired gas exchange, often requiring mechanical ventilation for treatment. Drowning, one of the causes of direct lung injury. This damage leads to inflammation, fluid accumulation, and reduced oxygenation, triggering ARDS. The relationship between drowning and ARDS is critical, as early diagnosis and prompt management are essential for improving survival rates. In this case, a 34-year-old female patient was admitted to the intensive care unit (ICU) following a near-drowning incident. She had a history of obstructive sleep apnea syndrome (OSAS) and narcolepsy. After 3 minutes of cardiopulmonary resuscitation (CPR), she

was intubated and transferred to the ICU with initial diagnoses of ARDS, pneumonia, sepsis, and acute respiratory failure, likely exacerbated by the drowning event. Imaging revealed right lung consolidation and left lung atelectasis. Despite initial antibiotic therapy, her condition worsened, requiring adjustments in antibiotics and mechanical ventilation settings, including prone positioning for improved oxygenation. After 10 days of mechanical ventilation, she was successfully extubated and transitioned to high-flow oxygen therapy and non-invasive ventilation (NIV). Following 16 days in the ICU, her condition stabilized, and she was transferred to the pulmonology ward for further care, with discharge planned soon after. This case emphasizes the need for a multidisciplinary approach and early intervention in managing ARDS secondary to drowning, leading to a favorable outcome for the patient.

Keywords: Ards, Drowning, Mechanical Ventilation, Prone Positioning

Makale id= 93

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4517-5889

Bilgisayarlı Tomografi İle Humerus Kemiğinin Morfometrik Ölçümlerinin Retrospektif Olarak İncelenmesi

Ma.St. Sinem Kaya[1], Dr. Öğretim Üyesi Meltem Açar Güdek[2], Doç.Dr. Fatma Kökcü[3]
[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi A.D
[2]Samsun Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi A.D
[3]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji A.D

*Corresponding author: Sinem Kaya

Özet: Günümüzde humerus kemiği ile ilgili cinsiyet tayininde morfometrik ve makroanatomik farklılıklar çeşitli yöntemlerle ortaya konulmuştur. Bu çalışmanın amacı, BT görüntüleri üzerinden humerus'u tanımlamak, cinsiyetler arası farklılıkları belirlemek ve cinsiyet tayininde yapılacak araştırmalara katkı sağlamaktır. Çalışma, 43 kadın ve 62 erkek humerus BT görüntüsü üzerinde gerçekleştirilmiştir. Humerus kemiği üzerinde 10 parametre incelenmiş ve elde edilen ölçümler SPSS programında analiz edilmiştir. İstatistiksel analiz sonuçlarına göre, erkek ve kadın humerusları arasında anlamlı farklar saptanmıştır ($p<0,001$). Normal dağılım gösteren nicel veriler için bağımsız örnekler t-testi kullanılmıştır; tüm parametrelerin değerlerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p<0,001$). Ayrıca, humerus'a ait değişkenler ile yaş değişkeni arasındaki ilişki incelendiğinde, collum chirurgicum, corpus humeri uzunluğu ve trochlea humeri genişlik değerleri ile yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı negatif yönlü zayıf bir ilişki saptanmıştır. Bu çalışmada elde edilen kadın ve erkek humerus ölçümlerinin, klinikte karşılaşılacak vakaların değerlendirilmesine, cinsiyet ve yaşa bağlı kimlik belirleme çalışmalarına, adli tıp, adli antropoloji ve anatomi literatürüne katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Humerus, Morfometri, Cinsiyet Tayini, Bilgisayarlı Tomografi

Retrospective Analysis of Morphometric Measurements of Humerus Bone by Computed Tomography

Abstract: In recent years, various methods have revealed morphometric and macroanatomical differences related to the humerus bone in sex determination. The aim of this study is to characterize the humerus using CT images, identify intersex differences, and contribute to research on sex determination. The study was conducted on CT images of the humerus from 43 women and 62 men. 10 parameters of the humerus bone were examined and the obtained measurements were analyzed using SPSS software. According to the results of the statistical analysis, significant differences were found between male and female humeri ($p<0.001$). Independent samples t-tests were used for comparing quantitative data that showed normal distribution; significant differences were found in all parameter values ($p<0.001$). Furthermore, when examining the relationship between the humeral variables and age, a statistically significant weak negative correlation was identified between age and the values of the collum chirurgicum, corpus humeri length and trochlea humeri width. It is believed that the measurements obtained for male and female humeri in this study will contribute to the evaluation of cases encountered in clinical settings, sex and age-related identity determination studies, as well as to the literature in forensic medicine, forensic anthropology, and anatomy.
Keywords: Humerus, Morphometry, Sex Determination, Computerized Tomography

Makale id= 83

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2445-5985

Bir Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi Adli Polikliniğine Ceza Sorumluluğu Değerlendirilmesi İçin Başvuran Olguların İncelenmesi

Uzman Dr. Merve Bilgin Koçak[1], Uzman Dr. Neşe Öztürk Atkaya[2], Uzman Dr. Meltem Aydıner Yılmaz[1]
[1]Samsun Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi
[2]Serbest Hekim

*Corresponding author: Merve Bilgin Koçak

Özet: Amaç: Bu çalışmada, hastanemiz adli polikliniğine ceza sorumluluğu değerlendirilmesi için yönlendirilen olguların sosyodemografik özelliklerinin, işledikleri iddia edilen suç özelliklerinin, tanılarının ve ceza sorumluluklarına dair bilirkişi görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: 1 Ocak 2024 – 31 Haziran 2024 tarihleri arasında adli makamlarca hastanemize ceza sorumluluğu değerlendirilmesi için yönlendirilen ve hakkında sağlık kurul raporu düzenlenen 598 olgunun dosyaları geriye dönük olarak incelenmiş, olguların sosyodemografik verileri, konulan psikiyatrik tanıları ve ceza sorumlulukları ile ilgili verilen kararları değerlendirilmiştir. Bulgular: Olguların yaş ortalaması 39.61 ± 13.18 idi. 598 olgunun %88.5'i erkek, %11.5'i kadındı. Psikiyatrik tanılara bakıldığında %16.9 olguya madde kullanım bozukluğu, %13 olguya ise şizofreni veya diğer psikotik bozukluk tanısı konduğu gözlenmiştir. Olguların %13.5'inin işlediği iddia olunan suçla ilgili ceza sorumluluğu olmadığı, %1.2'sinin ise ceza sorumluluğunun azaldığı bildirilmiştir. Ceza sorumluluğu olmayan olguların %43.2'sinin şizofreni veya diğer psikotik bozukluk tanısı olduğu saptanmıştır. İşlendiği iddia olunan suçların ise %26.8'ini tehdit/hakaret suçu oluşturmaktadır. Sonuç: Çalışmamız suç davranışı ve akıl hastalığı arasındaki ilişkiyi anlamak açısından literatüre katkı sağlamıştır. Adli değerlendirme için yönlendirilen olguların doğru şekilde değerlendirilmesi ve doğru kararların verilmesi, hem hastaların korunması ve tedavi edilmesine hem de toplumun korunmasına yardımcı olacağı için ayrıntılı, tanımlayıcı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Adli Psikiyatri, Ceza Sorumluluğu, Şizofreni, Madde Kullanım Bozukluğu.

Investigation of Cases Referred to the Forensic Outpatient Department of a Mental Health and Diseases Hospital for the Assessment of Criminal Responsibility

Abstract: Background: The aim of this study was to investigate the sociodemographic characteristics, alleged offence characteristics, diagnoses and expert opinions on criminal responsibility of the cases referred to the forensic outpatient clinic of our hospital for evaluation of criminal responsibility. Method: Between 1 January 2024 and 31 June 2024, the files of 598 cases who were referred to our hospital by the judicial authorities for the evaluation of criminal responsibility and for whom a medical board report was issued were retrospectively examined, and the sociodemographic data, psychiatric diagnoses and decisions regarding criminal responsibility of the cases were evaluated. Results: The mean age of the patients was 39.61 ± 13.18 years. Of the 598 cases, 88.5% were male and 11.5% were female. When psychiatric diagnoses were analysed, it was observed that 16.9% of the cases were diagnosed with substance use disorder and 13% with schizophrenia or other psychotic disorder. It was reported that 13.5% of the cases had no criminal responsibility for the alleged offence

and 1.2% had reduced criminal responsibility. It was found that 43.2% of the cases without criminal responsibility had a diagnosis of schizophrenia or other psychotic disorder. Of the offences alleged to have been committed, 26.8% were threat/insult offences. Conclusion: Our study contributed to the literature in terms of understanding the relationship between criminal behaviour and mental illness. There is a need for detailed, descriptive studies since the correct evaluation of cases referred for forensic evaluation and making the right decisions will help both the protection and treatment of patients and the protection of society.

Keywords: Forensic Psychiatry, Criminal Responsibility, Schizophrenia, Substance Use Disorder.

Makale id= 43

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7293-0974

Cilengitid Sh-Sy5y Hücrelerinde Hücresel Demir Yükünü Azaltır

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Sarper Bozkurt[1], Prof.Dr. Şenay Görücü Yılmaz[1]
[1]Gaziantep Üniversitesi

*Corresponding author: Ahmet Sarper Bozkurt

Özet: Nöroblastom beyin vücut aksisinde mesaj taşıyan semptaik sinir sisteminin kanseridir. Tipik olarak fetal yaşamın ilk 3 ayındaki bir mutasyonla gelişir. Tanı ve tedavisinde çalışmalar bulunsa da yeni adaylara ihitiyaç vardır. İntegrinler hücre-hücre ve hücre-eksatraselüler matriks adezyonundan sorumlu transmembran reseptörleridir. Integrin alpha-v beta 3 protein (αvβ3) and Integrin alpha-v beta 5 protein (αvβ5) integrinleri hücre adezyonu ve hareketini kontrol eder. Cilengitid Arg-Gly-Asp (RGD) temelli bir peptiddir ve iki integrinin seçici bir antagonistidir. Aynı zamanda nöroblastom tedavisinde aday olarak sunulmuştur. Bazı integrinlerin hücre içi demir artışına bağlı lipid peroksidasyonunun tetiklenmesi ile gerçekleşen feroptoza dirençte etkili olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada cilengitidin hücresel demir seviyeleri üzerindeki etkisini değerlendirdik. SH-SY5Y hücreleri kültüre edildi ve beşinci günde %70 konfluens olan hücrelere hücre sayımı sonrası (1x106) 24 saat süreyle 50 µg/mL cilengitide uygulandı. Hücre canlılığı akım sitometrisi ie değerlendirildi. Bir gün sonunda hücreler toplanarak santrifüj edildi ve PBS ile yıkandı. ELISA yöntemi ile ferritin düzeyleri belirlendi. Sonuçlar SH-SY5Y hücrelerine (A) cilengitid tedavisi sonrasında hücrelerin adezyonunu kaybettiği ve nöroblastom morfolojisinin değiştiği (B) tespit edildi. Cilengitid'in SH-SY5Y hücrelerinde demir yükünü azalttığı belirlendi (C). Cilengitide nöroblastomda ferritin yükünü azaltarak terapötik potansiyele sahip olabilir ve ferrotpoz mekaniasmasını düzenleyerek SH-SY5Y hücrelerini aşırı demir yüklenmesinin neden olduğu hasara karşı etkili bir şekilde koruyabilir.

Anahtar Kelimeler: Sh-Sy5y, Cilengitid, Ferritin, Ferroptoz.

Cılengıtıde Reduces Cellular Iron Load in Sh-Sy5y Cells

Abstract: Neuroblastoma is a cancer of the sympathetic nervous system that carries messages between the brain and body axis. It typically develops with a mutation in the first 3 months of fetal life. New agents are being tested for its treatment. Extensive research is needed on the metabolic effects of candidate agents. Integrins are transmembrane receptors responsible for cell-cell and cell-extracellular matrix adhesion. Integrin alpha-v beta 3 protein (αvβ3) and Integrin alpha-v beta 5 protein (αvβ5) integrins control cell adhesion and movement. Cilengitide is an Arg-Gly-Asp (RGD) based peptide and is a selective antagonist of two integrins. It has also been presented as a candidate for the treatment of neuroblastoma. Some integrins are known to be effective in resistance to ferroptosis, which occurs by triggering lipid peroxidation due to increased intracellular iron. In this study, we evaluated the effect of cilengitide on cellular iron levels. SH-SY5Y cells were cultured and after the cell count (1x106) on the fifth day, 50 µg/mL cilengitide was applied for 24 hours to the cells that were 70% confluent. Cell viability was evaluated by flow cytometry. At the end of one day, the cells were collected, centrifuged, and washed with PBS. Ferritin levels were determined by the ELISA method. The results showed that the cells lost their adhesion to SH-SY5Y cells (A) and the neuroblastoma morphology changed (B). It was determined that cilengitide reduced the iron load in

SH-SY5Y cells (C). Cilengitide may have therapeutic potential by decreasing the ferritin load in neuroblastoma and may effectively protect SH-SY5Y cells against damage caused by iron overload by regulating the ferroptosis mechanism.

Keywords: Sh-Sy5y, Cilengitide, Ferritine, Ferroptosis.

Makale id= 30

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6112-3950

Covid-19 Enfeksiyonu Sonrası Oluşan Yeni Tanı Lösemi Hastalarının Prognozuna Covid-19 Un Etkisi

Uzman Dr. Fatma Yılmaz[1]
[1]Etlik Şehir Hastanesi, Hematoloji Kliniği

Özet: Giriş: Etkeni SARS-COV -2 virüsü olan COVİD -19 (Coronavirüs Hastalığı); 2019 yılında pandemiye sebep olan ve önemini koruyan viral enfeksiyondur. Solunum sistemi başta olmak üzere multisistemik etki göstermektedir. COVİD -19 un zaman içerisinde immün sistemde bozukluğa yol açarak hematolojik ve solid malignite gelişimine eğilim sağlayabileceği öngörülmüştür. Literatürdeki çalışmalarda renin anjiotensin sistemi ile güçlü etkileşime girerek veya genetik mutasyon sonucu neoplasitk hematopoeze yol açtığına değinilmiştir. Ancak öncesinde COVİD-19 geçirilen hematolojik malignitelerde; geçirilmiş COVİD-19 un prognoza etkisinin olup olmadığı hakkında yeterli veri yoktur. Çalışmamızda tanı öncesi COVİD-19 geçiren lösemi hastalarında tanı öncesi COVİD-19 geçirmenin prognoza etkisinin var olup olmadığı araştırılmıştır. Materyal ve Method: Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi hematoloji kliniğine başvuran toplam 40 hasta çalışmaya alınmıştır. Lösemi tanısı almadan son 3 ay içinde COVİD-19 geçiren ve geçirmeyen hastalar olarak ikiye ayrılmıştır. Tanı anındaki demografik özellikler, lösemi alt türü, hemogram, Measurable Residuel Disease (MRD), risk kategorisi, yatış süresi, nötrofil ve trombosit recovery süresi, enfeksiyon oluşumu, antifungal ihtiyacı, antibiyotik kullanım süresi ve sayısı açısından iki grup karşılaştırılmıştır. Sonuçlar: Tanıdan önceki 3 ay içinde COVİD-19 geçiren ve lösemi tanısı alan grup, tanı öncesi COVİD-19 geçirmeyen grup ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak nötrofil sayısı daha yüksek, tedavi seyri boyunca enfeksiyon görülme sıklığı daha düşük ve platelet recovery süresi daha uzun saptanmıştır. Tartışma: Literatürde COVİD-19 enfeksiyonu geçirildikten sonra immün sistemde değişiklikler olduğu ve maligniteye yatkınlık oluşturabileceği ile ilgili çalışmalar mevcuttur. Çalışmamızda lösemi tanısı öncesi COVİD-19 geçirilmesinin prognozda nasıl etki edebileceği araştırılmaya çalışılmıştır. COVİD-19 geçiren grupta enfeksiyon daha az rastlanmıştır. Bu veri nötrofil sayısının diğer gruptan yüksek olmasıyla koreledir. Bunun dışında COVİD-19 enfeksiyonun olası bazı enfeksiyöz etkenlere koruyucu olabileceği düşünülebilir. COVİD-19 geçiren grupta platelet recovery süresinin daha uzun saptanması hastalık seyrinde kanama riskinin ve replasman sayısının fazla olabileceğini öngörebilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Lösemi, Prognoz

Effect of Covıd-19 On the Prognosıs of Patıents Wıth Newly Dıagnosıs of Leukemıa After Covıd-19 Infectıon

Abstract: Introduction: COVID-19 (Coronavirus Disease), the causative agent of which is the SARS-COV-2, is a viral infection that caused a pandemic in 2019. Studies in the literature have indicated that it causes neoplastic hematopoiesis by strongly interacting with the renin-angiotensin system or as a result of genetic mutation. In current study, it was investigated whether COVID-19 has an effect on prognosis in leukemia patients who had COVID-19 before diagnosis. Material and Method: A total of 40 patients who applied to the hematology clinic of Dışkapı Training and Research Hospital were included in the study. Patients were divided into two groups as those who had COVID-19 in the last 3 months before being diagnosed with leukemia and those who had not. The two groups were compared

demographic characteristics, leukemia subtype, hemogram, measurable residual disease, neutrophil and platelet recovery time, infection and length of stay . Results: The group that had COVID-19 within 3 months before diagnosis and was subsequently diagnosed with leukemia had a statistically higher neutrophil count, a lower incidence of infection during the course of treatment, and a longer platelet recovery time compared to the group that did not have COVID-19 before diagnosis.Discussion: In currnet study, we tried to investigate how having COVID-19 before leukemia diagnosis could affect prognosis. Infection was less common in the group that had COVID-19. This data is correlated with the neutrophil count being higher than the other group. It can be thought that COVID-19 infection may be protective against some possible infectious agents. The longer platelet recovery time in the group with COVID-19 may predict that the risk of bleeding and the number of replacements may be higher during the course of the disease.

Keywords: Covıd-19, Leukemia, Prognosis

Makale id= 144

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1965-4947, 0000-0002-1370-1696

Crohn Hastalığına Bağlı Cerrahi Komplikasyon ve Postoperatif Siyatik Sinir Hasarı: Bir Vaka Sunumu

Uzman Dr. Özcan Alpdoğan[1], Uzman Dr. Yakup Özgüngör[1]
[1]İzmir Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Yakup Özgüngör

Özet: Bu vaka sunumunda, Crohn hastalığı nedeniyle cerrahi müdahale geçiren bir hastada gelişen postoperatif nörolojik komplikasyonlar ele alınmaktadır. Crohn hastalığı, gastrointestinal sistemi etkileyen kronik inflamatuar bir hastalık olup, ciddi bağırsak komplikasyonlarına yol açabilir. Vakamızda, enterektomi ve ileostomi yapılan hastada ameliyat sonrası siyatik sinir hasarına yol açan nörolojik sorunlar ortaya çıkmıştır. Elektromiyografi (EMG) bulguları, tibial ve peroneal sinirlerde belirgin iletim bozuklukları saptamış ve periferik sinir yaralanmasını işaret etmiştir. Hasta fizik tedavi programına alınmış olup, üç haftalık takip sürecinde nörolojik semptomlarda kısmi düzelme sağlanmıştır. Siyatik sinir hasarının nedeni tam olarak aydınlatılamamış olsa da, Crohn hastalığının yol açtığı kaşeksi ve postoperatif komplikasyonların bu duruma katkıda bulunabileceği düşünülmektedir. Bu vaka, Crohn hastalığına bağlı cerrahi müdahaleler sonrası gelişebilecek nörolojik komplikasyonların erken tanınmasının ve uygun tedavi yönetiminin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Crohn Hastalığı, Postoperatif Komplikasyon, Siyatik Sinir Hasarı, Nörolojik Komplikasyon, Fizyoterapi

Surgical Complication and Postoperative Sciatic Nerve Injury in Crohn's Disease: A Case Report

Abstract: This case report presents a rare postoperative neurological complication in a patient undergoing surgery for Crohn’s disease. Crohn’s disease is a chronic inflammatory condition affecting the gastrointestinal system, leading to severe intestinal complications. In this case, following a right hemicolectomy and ileostomy, the patient developed sciatic nerve injury, causing significant neurological impairment. Electromyography (EMG) findings revealed abnormal conduction in the tibial and peroneal nerves, suggesting peripheral nerve injury. The patient was enrolled in a physical therapy program, and partial improvement in neurological symptoms was observed over a three-week follow-up period. Although the exact etiology of the sciatic nerve injury remains unclear, contributing factors may include cachexia related to Crohn’s disease and postoperative complications. This case underscores the importance of early detection and appropriate management of neurological complications following surgical interventions in Crohn’s disease, which can significantly improve patient outcomes.

Keywords: Crohn’s Disease, Surgical Complication, Sciatic Nerve İnjury, Neurological Complication, Physiotherapy

Makale id= 118

Sözlü Sunum

ORCID ID: Melike Sultan ALPTEKIN: https://orcid.org/0009-0008-9041-1028; Murat KAYA: https://orcid.org/0000-0003-2241-7088; İlknur SUER:.tr, https://orcid.org/0000-0003-1954-4190; Kıvanç ÇEFLE:, https://orcid.org/0000-0002-9420-4543; Şükrü ÖZTÜRK: https://orcid.org/0000-0002-8809-7462

De Novo 46,xx,t(5;7)(P15.2;q11.2) ve 46,xx,t(1;9)(Q23;q21) Dengeli Resıprokal Translokasyonları ve Habıtuel Abortus İlişkisi

Araştırmacı Melike Sultan Alptekin[1], Dr. Murat Kaya[2], Doç.Dr. İlknur Suer[2], Prof.Dr. Kıvanç Çefle[3], Prof.Dr. Şükrü Öztürk[2]

[1]İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi
[2]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi
[3]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Melike Sultan Alptekin

Özet: Habitual abortus (Tekrarlayan Gebelik Kaybı), en az iki gebeliğin art arda 20. haftadan önce sonlanması olarak tanımlanmaktadır. Özellikle resiprokal translokasyonların neden olduğu kromozomal anomaliler, tekrarlı gebelik kayıplarının önemli nedenleri arasında yer almaktadır. Bu çalışmada ailelerinde gebelik kayıp öyküsü bulunmayan, İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı Tıbbi Genetik Bilim Dalı laboratuvarına tekrarlayan gebelik kaybı nedeniyle karyotip analizi için yönlendirilen iki çiftte saptanan de novo 46,XX t(5;7)(p15.2;q11.2) ve 46,XX,t(1;9)(q23;q21) dengeli resiprokal translokasyonlar üzerinde durulmuştur. Olguların aile öyküsünün alınmasının ardından, kısa süreli periferik kan kültür yöntemi uygulanarak olgular ve eşleri için karyotip analizi gerçekleştirildi. Kısa süreli hücre kültürü yönteminde kısaca, periferik kan örnekleri ekilerek 37°C etüvde inkübe edildi. 72 saatlik kültür süreci sonrasında yapılan yayma işleminin ardından preparatlar Giemsa (GTG) bantlama yöntemi ile bantlandı. Analiz aşamasında her bir hasta örneğinden 20 metafaz plağı Ikaros software (Metasystems) analiz sistemi ile analiz edildi. Yapılan karyotip analiz sonucunda olgularda tespit edilen dengeli resiprokal trasnlokasyonun de novo mekanizmalar neticesinde oluştuğu ve bu translokasyonların gebelik kayıplarına neden olduğu düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Habitual Abortus, Dengeli Resiprokal Translokasyon, Derivatif Kromozom.

The Relatıonshıp Wıth de Novo 46,xx,t(5;7)(P15.2;q11.2) / 46,xx,t(1;9)(Q23;q21) Balanced Recıprocal Translocatıons and Habıtual Abortus

Abstract: Habitual abortion (Miscarriage) is defined as the termination of at least two consecutive pregnancies before the 20th week. Chromosomal anomalies, especially caused by reciprocal translocations, are among the important causes of recurrent pregnancy loss. This study focused on de novo 46,XX t(5;7)(p15.2;q11.2) and 46,XX,t(1;9)(q23;q21) balanced reciprocal translocations detected in two couples with no family history of pregnancy loss who were referred to the Istanbul University Istanbul Faculty of Medicine, Department of Internal Medicine, Medical Genetics Department laboratory for karyotype analysis due to recurrent pregnancy loss. After obtaining the family history of the cases, karyotype analysis was performed for the cases and their spouses using the peripheral blood culture method. Briefly, peripheral blood samples were cultured and incubated at

37°C in an etuve. After 72 hours of culture, slides were prepared then banded with Giemsa (GTG) banding method. In the analysis phase, 20 metaphases captured from each patient samples using Ikaros software (Metasystems) analysis system. As a result of the karyotype analysis, it was thought that the balanced reciprocal translocation detected in the cases occurred as a result of de novo mechanisms and that these translocations caused pregnancy losses.

Keywords: Habitual Abortus, Balanced Reciprocal Translocation, Derivative Chromosome.

Makale id= 57

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0771-1289

Diyabet Risk Faktörlerinin Belirlenmesi ve Makine Öğrenmesi Yöntemleri ile Tahmin Modellerinin Geliştirilmesi

Dr. Tuğba Kurt[1]
[1]KTÜ Biyoistatistik ve Tıp Bilişimi

Özet: Diyabet, vücudun insülin üretememesi veya etkili bir şekilde kullanamaması sonucunda kan şekeri seviyelerinin yükselmesiyle ortaya çıkan bir hastalıktır. Belirtileri arasında artan susuzluk, sık idrara çıkma ve kilo kaybı yer almaktadır. Tedavi edilmediğinde, kalp hastalığı, sinir hasarı ve görme kaybı gibi ciddi komplikasyonlara yol açabilir. Bu hastalık, erken teşhis ve tedavi gerektirir. Son yıllarda, hasta verilerine dayanarak diyabeti öngörmede makine öğrenmesi (ML) modelleri umut verici bir çözüm olarak ortaya çıkmıştır. ML modelleri, hızlı, doğru ve düşük maliyetli tahminler sunma potansiyeline sahiptir. Bulgular, ML modellerinin iyi doğruluk oranları sağladığını, ancak özgüllük, duyarlılık ve veri kalitesinde iyileştirmelere ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır. Çalışmada kullanılan veriler, açık erişimli bir veri tabanından elde edilmiştir (https://www.kaggle.com/datasets/prosperchuks/health-dataset). Veri setinde, diyabet var/yok şeklinde dengeli sınıflara sahip olan 1 hedef değişken olmak üzere toplamda 18 değişken ve 75.692 hasta verisi yer almaktadır. Veri analizi için R açık erişimli programlama dili kullanıldı. Özellik seçiminde lojistik regresyon analizi yapılarak önem seviyesi yüksek olan 5 değişken belirlendi. Bu değişkenlerden oluşan veri seti, Naive Bayes, XGBoost ve Random Forest sınıflandırma algoritmaları ile analiz edilerek tahmin modelleri oluşturuldu. Diyabet riskini etkileyen en belirleyici değişkenlerin, CholCheck (odds=3.76), HighBP (odds=2.11), GenHlth (odds=1.85), HighChol (odds=1.79) ve HeartDiseaseorAttack (odds=1.30) değişkenleri olduğu görüldü. Çalışma sonuçları, XGBoost algoritmasının %75, Naive Bayes ve Random Forest algoritmalarının ise %74 doğruluk oranı ile diyabet tahmininde orta düzeyde iyi bir performans sergilediğini gösterdi. Bu sonuçlar, diyabet hastalığını öngörmede önemli risk faktörlerini belirleyerek, klinik pratikte kullanılabilecek değerli bilgiler sunmaktadır. Özellikle Vücut Kitle İndeksi (BMI), yaş, yüksek tansiyon ve genel sağlık durumu gibi değişkenlerin diyabet riski üzerindeki belirleyici etkileri ortaya konuldu. Ayrıca, bu çalışmada kullanılan makine öğrenimi algoritmalarının, sağlık profesyonellerinin diyabetin erken teşhisi ve yönetimi konusunda daha etkili kararlar almasına katkı sağlayabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Diyabet Mellitus, İnsülin, Risk Faktörleri, Makine Öğrenmesi

Identification of Diabetes Risk Factors and Development of Prediction Models Using Machine Learning Methods

Abstract: Diabetes is a disease that arises from the body's inability to produce insulin or use it effectively, resulting in elevated blood sugar levels. Symptoms include increased thirst, frequent urination, and weight loss. If left untreated, it can lead to serious complications such as heart disease, nerve damage, and vision loss, making early diagnosis and treatment essential. Recently, machine learning (ML) models have emerged as a promising solution for predicting diabetes based on patient data. These models have the potential to provide fast, accurate, and low-cost predictions. Findings indicate that while ML models achieve good accuracy rates, improvements in specificity, sensitivity, and data quality are necessary. The data used in this study was obtained from an open-access database

(https://www.kaggle.com/datasets/prosperchuks/health-dataset). The dataset includes 18 variables, comprising 17 feature variables and 1 target variable with balanced classes for diabetes presence/absence, containing data from 75,692 patients. The R programming language was used for data analysis. Logistic regression analysis was performed for feature selection, identifying 5 high-importance variables. The dataset consisting of these variables was analyzed using Naive Bayes, XGBoost, and Random Forest classification algorithms to create predictive models. The most decisive variables influencing diabetes risk were CholCheck (odds=3.76), HighBP (odds=2.11), GenHlth (odds=1.85), HighChol (odds=1.79), and HeartDiseaseorAttack (odds=1.30). The results showed that the XGBoost algorithm achieved an accuracy rate of 75%, while the Naive Bayes and Random Forest algorithms had accuracy rates of 74%, indicating moderate performance in diabetes prediction. These findings provide valuable information for clinical practice, identifying significant risk factors and assisting healthcare professionals in making effective decisions regarding the early diagnosis and management of diabetes.

Keywords: Diabetes Mellitus, Insulin, Risk Factors, Machine Learning

Makale id= 152

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0799-1102

Edoksaban Kullanımına Bağlı Oluşan Masif Pektoral Kas Kanaması

İnt. Dr Raşit Ziya Çolak[1], İnt. Dr Muhammet Binbir[1], İnt. Dr İrade Mirzeyeva [1], İnt. Dr Muhammed Abdullah[1], Dr. Öğretim Üyesi Mertay Boran[2]
[1]Düzce Üniversitesi, Tıp Fakültesi
[2]Düzce Üniversitesi, Göğüs Cerrahisi Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Raşit Ziya Çolak

Özet: Yatağa bağımlı hastalarda pozisyon verme hasta yakınları tarafından yapılmakta, aile bireyleri tarafından yapılan pozisyon vermeler genelde yoğun dikkat altında yapılmaktadır. Edoksaban kanama riski oldukça az kabul edilen atriyal fibrilasyon durumlarında verilen direkt faktör Xa inhibitörüdür. Yatalak hastalarda pozisyon vermenin önemini vurgulayan bir olguyu sunacağız. Alzheimer ve hipertansiyon tanıları olan atriyal fibrilasyonu için lixiana kullanan yatağa bağımlı 89 yaşındaki erkek hasta sol pektoral bölgede 1 ay içinde oluşan kitle tanısıyla acil servise başvurdu. Evde yakınları tarafından pozisyon verilen; çarpma, düşme hikayesi olmayan hastanın fizik muayenesinde sol pektoral kas trasesinde gergin lastik kıvamlı ortalama 60*140 mm boyutunda kitle palpe edildi. Çekilen toraks MR'ında interkostal kasların üzerinde pektoral kasın altında 136*62mm boyutunda heterojen hematom içeriği saptandı. 1 ay önce çekilen toraks BT'de aksiller alanda hematomun oluşumunun başladığı saptandı. Edoksaban(Lixiana) kesildi ve bir hafta sonra etkisinin ortadan kalkmasının ardından sedoanaljezi altında minimal 2 cm'lik cilt kesisinden 200ml civarı organize hematom boşaltıldı. Kontrolünde total iyileşme saptandı. Pıhtılaşma önleyici ilaçlar kanama risklerine göre düşük kanam riski ve yüksek kanama riski olarak gruplandırılabilir. Hastamızda pozisyon vermenin sol kol hafifçe çekilerek verildiği tekrarlayıcı hareketin pektoral kas damarlarında sürtünmeye neden olarak edoksaban etkisiyle birleşerek bir ay içinde arttığı saptandı. Edoksaban gibi düşük kanama riskli ilaçlarda bile tekrarlayıcı harekete maruz kalan vücut bölgelerinde uzun süren ilerleyen kanmalara neden olabileceği saptandı.

Anahtar Kelimeler: Edoksoban, Yatağa Bağımlı Hastalar, Masif Kanama

Massive Pectoral Muscle Hemorrhage Associated With Edoxaban Use

Abstract: Introduction: In bedridden patients, repositioning is often performed by family members or caregivers under close supervision. Edoxaban, a direct factor Xa inhibitor, is commonly prescribed for atrial fibrillation, which is associated with a low risk of bleeding. This case highlights the significance of proper repositioning in bedridden patients. Case Report: An 89-year-old male patient with Alzheimer's disease, hypertension, and atrial fibrillation, managed with edoxaban (Lixiana), presented to the emergency department with a mass in the left pectoral region that developed over one month. The patient, bedridden and repositioned by family members at home, had no history of trauma or falls. On examination, a tense, rubbery mass approximately 60*140 mm was palpated in the left pectoral area. A chest MRI revealed a heterogeneous hematoma, 136*62 mm, beneath the pectoral muscle and overlying the intercostal muscles. A chest CT performed one month earlier showed the initial hematoma formation in the axillary region. Edoxaban (Lixiana) was discontinued, and after one week, following the cessation of its effects, approximately 200 ml of organized hematoma was drained

through a minimal 2 cm skin incision under sedation and analgesia. Follow-up showed complete recovery. Discussion: Anticoagulants can be categorized by their bleeding risk into low and high-risk groups. In our patient, repeated repositioning with slight traction on the left arm caused friction in the pectoral muscle vessels, which, combined with the anticoagulant effect of edoxaban, led to hematoma progression over a month. Even with drugs like edoxaban, which are considered low-risk for bleeding, repetitive movements in specific body areas can result in prolonged and progressive hemorrhage. This case underscores the importance of careful monitoring and repositioning in bedridden patients, especially those on anticoagulant therapy.

Keywords: Edoxaban, Bedridden Patients, Massive Bleeding

Makale id= 49

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6647-2682

Eklem İçi Radius Distal Uç Kırıklarının Cerrahi Tedavisinde Açık Redüksiyon İnternal Tespit Yapılmadan Önce Kapalı Redüksiyon ve Perkütan K Teli Tespiti Cerrahi Süreyi Kısaltır mi ?

Dr. Öğretim Üyesi Uğur Onur Kasman[1]
[1]Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji AD

Özet: Amaç: Çalışmamızın amacı eklem içi radius distal uç kırıklarının cerrahi tedavisinde açık redüksiyon internal tespit yapılmadan önce kapalı redüksiyon ve perkütan k teli tespiti yapılmasın cerrahi süre üzerine olan etkisini belirmektir. Yöntem: Kliniğimizde 2018-2023 yılları arasında Radius distal uç eklem içi kırığı nedeniyle açık redüksiyon ve plak ile osteosentez yapılan hastalar dahil edilmiştir. Hastalar direkt olarak açık redüksiyon ve plak ile osteosentez yapılan ve açık cerrahi öncesi kapalı redüksiyon ve k-teli ile tespit sonrası plak ile osteosentez yapılan hastalar olarak iki gruba ayrılmıştır. Gruplarda olan hastaların yaş ortalamaları ve cerrahi süreleri tespit edilmiştir. Bulgular: Direkt açık redüksiyon ve plak ile osteosentez yapılan 16 hasta olduğu belirlendi bu gruptaki hastaların yaş ortalaması 62±6,2 yıl olarak tespit edilmiştir. Bu gruptaki ortalama cerrahi süre 92±21 dakika olarak tespit edilmiştir. Kapalı redüksiyon perkütan k- teli ile tespit sonrası açık plaklama yapılan grupta 12 hasta olduğu belirlendi ve hastaların ortalama yaşı 63±8,4 yıl olarak belirlendi. Bu gruptaki ortalama cerrahi süresi 74±12 dakika olarak belirlendi. Her iki grubun cerrahi süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p \leq 0,05$) Çıkarımlar: Radius distal uç eklem içi kırıkların cerrahi tedavisinde plak ile osteosentez öncesi yapılan kapalı redüksiyon ve perkütan k teli tespiti cerrahi süreyi kısaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Radius, Kırık, Cerrahi

Makale id= 50

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0910-5370

Eswl Sonuçlarında Vki'nin Etkisi: Tedavi Başarısı Üzerine Bir İnceleme

Uzman Erhan Erdoğan[1]
[1]İstanbul Sancaktepe prof Dr. İlhan Varank eğitim ve araştırma

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, vücut kitle indeksinin (VKİ) Extracorporeal Shock Wave Lithotripsy (ESWL) tedavi başarısı üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Yöntem: Bu retrospektif çalışma, böbrek taşı nedeni ile ESWL tedavisi uygulanan hastaların verilerini içermektedir. Çalışmaya, ESWL tedavisi görmüş olan toplam 196 hasta dahil edilmiştir. Bu hastaların verileri, VKİ ve ESWL tedavi sonuçlarını incelemek amacıyla detaylı olarak analiz edilmiştir. Bulgular: Elde edilen bulgular, VKİ'nin ESWL tedavi başarısını anlamlı bir şekilde etkilemediğini göstermektedir. Tedavi sonuçları, başarılı ve başarısız gruplar arasında VKİ açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığını ortaya koymuştur. Bu bulgular, VKİ'nin ESWL tedavisinde dikkate alınması gereken bir faktör olmadığını, tedavi planlamasında VKİ'den bağımsız olarak diğer klinik faktörlerin ön planda tutulması gerektiğini düşündürmektedir. Tüm istatistiksel analizler SPSS yazılımı ile gerçekleştirilmiş olup, anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Sonuç: VKİ'nin böbrek taşı tedavisinde ESWL başarısı üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı bulunmuştur. Bu bulgular, ESWL sonuçlarını öngörmede VKİ'nin birincil bir faktör olarak dikkate alınmaması gerektiğini önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Eswl, Vki, Böbrek Taşı

The Impact of Bmı On Eswl Outcomes: An Examination of Treatment Success

Abstract: Objective: The aim of this study is to evaluate the impact of body mass index (BMI) on the success of Extracorporeal Shock Wave Lithotripsy (ESWL) treatment. Methods: This retrospective study includes data from patients who underwent ESWL treatment for kidney stones. A total of 196 patients who received ESWL treatment were included in the study. The data from these patients were thoroughly analyzed to examine the relationship between BMI (Body Mass Index) and ESWL treatment outcomes Results: The findings indicate that BMI does not significantly affect the success of ESWL treatment. The treatment outcomes revealed no statistically significant difference in BMI between the successful and unsuccessful groups. These results suggest that BMI should not be considered a determining factor in ESWL treatment, and other clinical factors should be prioritized in treatment planning regardless of BMI. All statistical analyses were conducted using SPSS software, with a significance level set at $p<0.05$. Conclusion: It was found that BMI does not have a significant impact on the success of ESWL in the treatment of kidney stones. These findings suggest that BMI should not be considered a primary factor in predicting ESWL outcomes.

Keywords: Eswl, Bmı, Kidney Stones.

Makale id= 71

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9657-6906

Evaluation of the Performance of Chatgpt-4 As An Information Source for Parents About 18f-Fdg Pet/ct Scan in Childhood Cancers

Uzman Dr. Nur Aydinbelge-Dizdar[1]
[1]Department of Nuclear Medicine, Ankara Etlik City Hospital

Özet: Amaç: Bu çalışmada çocukluk çağı kanserlerinde 18F-FDG PET/BT taraması hakkında potansiyel ebeveynlerin sorularına verilen "ChatGPT-4.0" yanıtlarının güvenilirliğini ve okunabilirliğini değerlendirmek amaçlandı. Materyal-Method: Eylül 2024'te ChatGPT-4'e ebeveynlerin çocukluk çağı kanserlerinde uygulanan FDG PET/BT taraması hakkındaki olası otuz sorusu sorulmuştur. Yanıtların güvenilirliği ve okunabilirliği modifiye DISCERN (mDISCERN) ölçeği, Flesch Okuma Kolaylığı (FRE) ve Flesch-Kincaid Okuma Sınıfı Düzeyi (FKRGL) kullanılarak değerlendirilmiştir. Yanıtlar için üç puanlayıcı (ChatGPT-4, Gemini ve bir nükleer tıp hekimi) tarafından sağlanan mDISCERN skorların puanlayıcılar arası güvenilirlik korelasyonu değerlendirilmiştir. Bulgular: F18-FDG PET/BT taramasıyla ilgili yanıtlar için GPT-4, Gemini ve hekim tarafından değerlendirilen medyan [min-max] mDISCERN puanları sırasıyla 3 [2-4], 3 [3-4] ve 3 [3-4] idi. FDG PET/BT taramasıyla ilgili GPT-4 yanıtları için mDISCERN puanlarının değerlendiriciler arası güvenilirlik korelasyon katsayısı sırasıyla 0,852 (%95 CI= 0,729-0,925) idi ($p<0,001$). GPT-4, Gemini ve hekim tarafından elde edilen mDISCERN skorları, değerlendiriciler arası güvenilirlik korelasyon katsayısına göre FDG PET/BT taramasıyla ilgili yanıtların iyi bir istatistiksel uyuma sahip olduğunu göstermiştir ($p<0,001$). GPT-4'ün FDG PET/BT taramasına verdiği yanıtların ortalama±SD FKRGL puanı 11,87±2,66 olup, halkın bunları anlamak için yüksek düzeyde eğitime ihtiyacı olduğunu göstermektedir. Ortalama FKRGL puanına göre, ABD'de FDG PET/BT taramasıyla ilgili yanıtları anlamak için gereken eğitim düzeyi lise ve üzeridir. FDG PET/BT taraması ile ilgili yanıtların ortalama±SD FRE puanı 44,86±15,84'tür ve bu da yanıtların halk için okunmasının zor olduğunu göstermektedir. GPT-4, FDG PET/BT taraması ile ilgili yanıtların %60'ında (n= 18) bir sağlık uzmanına veya doktora danışılmasını önermiştir. Sonuç: Değerlendiriciler arasında mDISCERN skorları için makul düzeyde bir uyum gözlenmiştir, bu da yanıtların güvenilirliğinde tutarlılık olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, GPT-4 halk için okunması zor bilgiler üretmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı Kanseri; Ebeveynlerin Bilgilendirilmesi; Ebeveynlerin Soruları; Aı-Chatbots; Chatgpt-4; Google Gemini

Evaluation of the Performance of Chatgpt-4 As An Information Source for Parents About 18f-Fdg Pet/ct Scan in Childhood Cancers

Abstract: Aim: This study aimed to assess the reliability and readability of "ChatGPT-4.0" responses to potential parents' questions about 18F-FDG PET/CT scan for childhood cancers. Material-Method: Thirty possible questions of parents about FDG PET/CT scan for childhood cancers were asked to ChatGPT-4 in September 2024. Reliability and readability of the responses were assessed using the modified DISCERN (mDISCERN) scale, Flesch Reading Ease (FRE) and Flesch-Kincaid Reading Grade Level (FKRGL). The inter-rater reliability correlation of mDISCERN scores provided by 3

raters (ChatGPT-4, Gemini, and a nuclear medicine physician) for the responses was evaluated. Results: The median [min-max] mDISCERN scores reviewed by GPT-4, Gemini and the physician for FDG PET/CT scan-related responses were 3 [2-4], 3 [3-4], and 3 [3-4], respectively. The inter-rater reliability correlation coefficient of mDISCERN scores for GPT-4 responses about the PET/CT scan was 0.852 (95% CI= 0,729-0,925), respectively (p< 0.001).The mDISCERN scores assessed by GPT-4, Gemini, and the physician showed that the responses about FDG PET/CT scan had good statistical agreement according to the inter-rater reliability correlation coefficient (p<0,001). The mean±SD FKRGL score of GPT-4's responses to FDG PET/CT scan was 11.87±2.66, indicating that the public needs a high level of education to understand them. According to the mean FKRGL score, the educational level required to understand the responses about FDG PET/CT scan was high school or above in the USA. The mean±SD FRE score of the responses regarding FDG PET/CT scan was 44,86±15,84, which showed that the responses were difficult to read for the public. GPT-4 recommended consulting a health care professional or physician in 60% (n= 18) of the responses regarding FDG PET/CT scan. Conclusion: A reasonable level of agreement was observed between raters for the mDISCERN score, suggesting consistency in the reliability of the responses. However, GPT-4 has generated information that is difficult to read for the public.

Keywords: 18f-Pet/ct; Childhood Cancer; Parents' İnformation; Parents' Questions; Aı-Chatbots; Chatgpt-4; Google Gemini

Makale id= 123

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2740-4139

Femur Başı Avasküler Nekrozunda Otolog Kök Hücre Tedavisinin Etkinliği: Core Dekompresyon ile Kombine Tedavi Yönteminin Karşılaştırmalı Analizi

Dr. Öğretim Üyesi İsmail Güzel[1]
[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi

Özet: Giriş Femur başı avasküler nekrozu (AVN), orta yaş grubunda kan akışının azalması nedeniyle gelişen bir patolojidir. Etiyolojik faktörler arasında steroid kullanımı, alkolizm ve travma bulunur. Tedavi seçenekleri oldukça geniş bir yelpazede olsa da, erken tanı ve uygun tedavi kalça eklemini korumak için büyük önem taşır. Bu çalışmada, yalnızca core dekompresyon ile core dekompresyon ve otolog kök hücre implantasyonu kombinasyonunun sonuçları karşılaştırılmıştır. Yöntem Bu retrospektif çalışmada, 2018-2023 yılları arasında Steinberg evre 1-2 AVN tanısı almış toplam 30 hasta incelenmiştir. Hastalar, yalnızca core dekompresyon (Grup 1, n=15) ve core dekompresyon + kök hücre implantasyonu (Grup 2, n=15) olarak iki gruba ayrılmıştır. Değerlendirilen parametreler yaş, cinsiyet, Steinberg evresi, hastalığın etiyolojisi, VAS ve HHS skorları, komplikasyonlar ve takip süresi olmuştur. Bulgular Ortalama yaş, Grup 1'de 39,2 ± 6,3 yıl ve Grup 2'de 38,8 ± 6,5 yıl olarak belirlenmiştir. Ortalama takip süresi 31 ay olup, her iki grupta da benzerdi. Grup 2'deki hastaların 6 aylık, 1 yıllık ve 2 yıllık takiplerinde VAS skorları anlamlı derecede daha düşüktü ve HHS değerlerinde daha iyi sonuçlar gözlemlendi. Kalça fonksiyonları, yalnızca core dekompresyon uygulanan gruba kıyasla, kök hücre kombinasyonu ile tedavi edilen grupta daha iyi bulundu. Sonuç AVN'nin erken evresinde, core dekompresyon ve kök hücre implantasyonu kombinasyonu, ağrıyı azaltmada ve kalça fonksiyonlarını iyileştirmede etkili bir yöntemdir. Bu kombinasyon tedavisi, kalça ekleminin korunmasına yönelik umut verici bir seçenek olarak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Avasküler Nekroz, Femur Başı, Core, Dekompresyon, Otolog Kök Hücre

Efficacy of Autologous Stem Cell Therapy in Femoral Head Avascular Necrosis: A Comparative Analysis With Core Decompression

Abstract: Femoral head avascular necrosis (AVN) is a pathology commonly observed in middle-aged individuals, caused by reduced blood flow to the bone. Etiological factors include steroid use, alcoholism, and trauma. Although treatment options are diverse, early diagnosis and appropriate intervention are essential for preserving the hip joint. In this study, we compared the outcomes of core decompression alone and core decompression combined with autologous stem cell implantation. This retrospective study included 30 patients diagnosed with Steinberg stage 1-2 AVN between 2018 and 2023. The patients were divided into two groups: Group 1 (n=15) underwent only core decompression, while Group 2 (n=15) received core decompression combined with autologous stem cell implantation. Parameters such as age, gender, Steinberg stage, etiology, VAS and HHS scores, complications, and follow-up duration were evaluated. The mean age was 39.2 ± 6.3 years in Group 1 and 38.8 ± 6.5 years in Group 2, with an average follow-up duration of 31 months for both groups. Patients in Group 2 exhibited significantly lower VAS scores and improved HHS outcomes at 6 months, 1 year, and 2 years postoperatively. Additionally, hip function was observed to be better in the group treated with the combined therapy. In conclusion, for early-stage AVN patients, the combination of core decompression and autologous stem cell therapy appears to be an effective approach for reducing pain

and improving hip function. This treatment option holds promise for preserving the hip joint and enhancing patient quality of life.

Keywords: Avascular Necrosis, Femoral Head, Core, Decompression, Autologous Stem Cell

Makale id= 31

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5481-4438, 0000-0003-0337-0763

Gbm'de Değişen Mirna Ekspresyonlarının ve Pı3k-Akt Sinyal Yolağındaki Rollerinin İn Siliko Analiz Yoluyla Keşfi

Dr. Öğretim Üyesi Çiğdem Çiçek[1], Doç.Dr. Pelin Telkoparan-Akıllılar[2]
[1]Yüksek İhtisas Üniversitesi
[2]Gazi Üniversitesi

*Corresponding author: Çiğdem Çiçek

Özet: Amaç: Glioblastoma multiforme (GBM), hızlı proliferasyon ve konvansiyonel tedavilere dirençle karakterize edilen en agresif beyin kanseri türüdür. Son çalışmalar, mikroRNA'ların (miRNA'lar) gen ekspresyonunun önemli düzenleyicileri olarak GBM ilerlemesinde kritik roller oynadığını ortaya koymuştur. Spesifik miRNA'ların, tümör büyümesini, invazyonu ve tedavi yanıtını, onkogenleri veya tümör baskılayıcıları hedef alarak modüle ettiği bulunmuştur. GBM'deki miRNA aracılı mekanizmaların anlaşılması, hastalığın malignitesini aşmak için yeni terapötik stratejiler sağlayabilir. Bu çalışma, kamuya açık veritabanlarını kullanarak GBM tedavisi için potansiyel terapötik uygulamalara sahip tümör baskılayıcı miRNA'ları belirlemeyi amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntemler: GBM hastalarına ait 9 beyin doku örneği ve 4 kontrol beyin dokusundan oluşan miRNA mikroarray verileri (GSE165937), GEO veritabanından elde edilmiştir. Farklı miRNA ekspresyon analizleri GEO2R web aracı (https://www.ncbi.nlm.nih.gov/geo/geo2r/) kullanılarak yapılmıştır. Farklı eksprese edilen miRNA'ların GBM hasta örneklerinde düzenlediği potansiyel biyolojik yolların belirlenmesi için DIANA miRPath v.3 adlı web tabanlı araç kullanılmıştır. Farklı eksprese edilen miRNA'lar ve ilişkili hücre içi yollar bir ısı haritası ile görselleştirilmiştir. Son olarak, PI3K-Akt sinyal yoluyla ilişkili genlerin 3' untranslated regions (UTR) bölgeleri ile 3 seçilmiş miRNA arasındaki ilişkiyi öngörmek için TargetScan analizi yapılmıştır (https://www.targetscan.org/vert_80/). Bulgular: GSE165937 mikroarray verilerinin analizi, anlamlı şekilde farklı eksprese edilen 129 miRNA'yı tanımlamıştır. Bunlar arasından, ekspresyonu anlamlı derecede artmış 10 miRNA ve azalmış 10 miRNA, DIANA miRPath v.3 aracı ile analiz edilmiştir. Analiz, bu miRNA'lardan 5'inin (hsa-miR-21-5p, hsa-miR-155-5p, hsa-miR-218-5p, hsa-miR-7-5p, hsa-miR-433) PI3K-Akt sinyal yolundaki genleri hedef aldığını ve ilgili genlerin 3' UTR bölgelerine güçlü şekilde bağlandığını ortaya koymuştur. Sonuçlar: Bu çalışma, GBM'ye özgü bir miRNA-gen ağı oluşturmak ve GBM tedavisi ve prognozu için potansiyel yeni hedefler belirlemek amacıyla entegre bir biyoinformatik analiz gerçekleştirmiştir. Bu çalışmadan elde edilen in siliko veriler, daha büyük GBM hasta kohortları ve hayvan modelleri ile yapılacak ek araştırmalarla doğrulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Pı3k-Akt Signaling Pathway,glioblastoma Multiforme, Micrornas,bioinformatics Analysis

Exploring Altered Mirna Expressions in Gbm and Their Role in the Pı3k-Akt Signaling Pathway Through in Silico Analysis

Abstract: Objective: Glioblastoma multiforme (GBM) is the most aggressive form of brain cancer, characterized by rapid proliferation and resistance to conventional therapies. Recent studies have identified microRNAs (miRNAs) as key regulators of gene expression in GBM progression. Specific

miRNAs have been shown to modulate tumor growth, invasion, and treatment response by targeting oncogenes or tumor suppressors. Understanding miRNA-mediated mechanisms in GBM could offer new therapeutic strategies. This study aims to identify tumor-suppressive miRNAs with potential therapeutic applications for GBM by utilizing publicly available datasets. Materials and Methods: miRNA microarray data (GSE165937), consisting of 9 brain tissue samples from GBM patients and 4 control brain tissues, were retrieved from the GEO database. Differential miRNA expression analysis was performed using the GEO2R web tool. DIANA miRPath v.3 was used for pathway enrichment analysis, identifying biological pathways regulated by differentially expressed miRNAs in GBM. miRNA expression and associated intracellular pathways were visualized through a heat map. TargetScan was then used to predict associations between 3 selected miRNAs and the 3′ untranslated regions (UTRs) of genes related to the PI3K-Akt signaling pathway. Results: The analysis of microarray data from GSE165937 identified 129 significantly differentially expressed miRNAs. Ten miRNAs with increased expression and 10 with decreased expression were analyzed using DIANA miRPath v.3. Five miRNAs (hsa-miR-21-5p, hsa-miR-155-5p, hsa-miR-218-5p, hsa-miR-7-5p, hsa-miR-433) were found to target genes involved in the PI3K-Akt signaling pathway, strongly binding to the 3' UTR regions of relevant genes. Conclusions: This study conducted an integrated bioinformatics analysis to create a GBM-specific miRNA-gene network, identifying potential therapeutic targets. Future research will validate these findings through studies with larger GBM cohorts and animal models.

Keywords: Pı3k-Akt Sinyal Yolu, Glioblastoma Multiforme, Mikrorna'lar, Biyoinformatik Analizi

Makale id= 105

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6243-7425

Gıst: Bir Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Uzman Dr. Uğraş Daban[1], Uzman Dr. Göksel Sarohan[2]
[1]Bursa Şehir Hastanesi
[2]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Uğraş Daban

Özet: Amaç: GIST' lerin, gastrointestinal sistemde bulunan Cajal'ın interstisyel hücrelerinden ortaya çıktığı varsayılmaktadır ve gastrointestinal yolun en yaygın mezenkimal neoplazmalarıdır. Ancak GIST' ler nadir tümörlerdir ve görülme sıklığının milyonda 6,8 ila 20 arasında olduğu tahmin edilmektedir. Genellikle midede (%60), jejunum ve ileumda (%30), duodenumda (%5), rektumda (%2-3) ve kolonda (%1-2) bulunurlar. Bu yazımızda nadir görülen terminal ileum odaklı ekzofitik dev GİST tümörlerine klinik yaklaşımların vurgulanması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Hastamıza yapılan radyolojik incelemelerde pelvik bölgeden umblikusa uzanım gösteren 140x100x100 mm ebatlı hemorajik solid tümöral kitlenin olduğu, yapılan histopatolojik incelemede ise bu kitlenin GİST olduğu rapor edildi. Hastaya genel anestezi altında yapılan ameliyatta karın bölgesindeki kitleye yönelik enblok rezeksiyon yapıldı. Bulgular: Histopatolojik değerlendirmede 140x100x100 mm boyutlarında high grade, iğsi tip gastrointestinal stromal tümör olarak rapor edildi. Sonuç: Tümör rezeksiyonu her hastanın durumuna göre uyarlanmalı, mümkün olduğunca etkilenen barsak ansı ile beraber en-blok halinde çıkarılmaya odaklanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Stromal Tümör, Cajal İnterstisyel Hücreleri, Cerrahi Rezeksiyon

Gist: A Case Report and Review of the Literature

Abstract: Background: GISTs are assumed to arise from the interstitial cells of Cajal found in the gastrointestinal tract and are the most common mesenchymal neoplasms of the gastrointestinal tract. However, GISTs are rare tumors and their incidence is estimated to be between 6.8 and 20 per million. They are usually found in the stomach (60%), jejunum and ileum (30%), duodenum (5%), rectum (2-3%) and colon (1-2%). In this article, we aim to emphasize clinical approaches to rare terminal ileum-focused giant GIST tumors. Material and Methods: In the radiological examination of our patient, it was reported that there was a 140x100x100 mm hemorrhagic solid tumor mass extending from the pelvic region to the umbilicus, and in the histopathological examination, this mass was reported to be GIST. The patient underwent en-bloc resection of the mass in the abdominal area during the surgery performed under general anesthesia. Results: In histopathological evaluation, it was reported as a high grade, spindle type gastrointestinal stromal tumor with dimensions of 140x100x100 mm. Conclusion: Tumor resection should be adapted to each patient's condition, focusing on en-bloc removal with the affected bowel loop as much as possible.

Keywords: Gastrointestinal Stromal Tumor, Cajal İnterstitial Cells, Surgical Resection

Makale id= 137

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6806-8480

Humerus Kemiği Anatomisinde Bir Varyasyon: Supratrochlear Foramen

Dr. Fatih Çelik[1], Dr. Elif Çelik[2]
[1]Erzincan Ağız ve Diş Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

*Corresponding author: Fatih Çelik

Özet: Foramen supratrochlearis, üst ekstremitenin en uzun ve geniş kemiği olan humerusun distal kısmında nadir olarak görülen, genellikle küçük boyutlarda ve doğal olarak oluşan bir anatomik varyasyondur. Humerusun ulna ile eklem yaptığı yüzeyi olan trochlea humerinin hemen proksimalinde, anterior yerleşimli fossa olecrani ile posterior yerleşimli fossa coronoidea ismi verilen çukurlar bulunmaktadır. Bu iki fossa normalde ince bir kemik laminası ile birbirinden ayrılmaktadır. Yapılan araştırmalarda bu septumda bir açıklık tespit edilmiş ve foramen supratrochlearis olarak isimlendirilmiştir. Görüntüleme yöntemleriyle tespit edildiğinde patolojiler ile karıştırılabileceğinden veya içinden bazı sinir ve damarların geçmesi muhtemel olduğundan anatomik varyasyonun bilinmesi önemlidir. Yapılan çalışmalar farklı toplumlarda değişik oranlarda görülebildiğini göstermektedir. Türk toplumunda ise bu oran farklı çalışmalarda %10.8 ile %20.37 aralığında bulunmuştur. Bu çalışmanın amacı, Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim dalı laboratuvarında bulunan humerus kemikleri üzerinde görülen foramen supratrochlearis olgusunu sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Humerus Kemiği, Foramen Supratrochlearis, Varyasyon

A Variation in Humerus Bone Anatomy: Supratrochlear Foramen

Abstract: Foramen supratrochlearis is a rare, usually small and naturally occurring anatomical variation in the distal part of the humerus, the longest and widest bone of the upper extremity. Just proximal to the trochlea humeri, the articulating surface of the humerus with the ulna, there are anteriorly located fossa olecrani and posteriorly located fossa coronoidea. These two fossae are normally separated by a thin bony lamina. In studies, an opening in this septum was detected and named as foramen supratrochlearis. It is important to know the anatomical variation as it may be confused with pathologies when detected by imaging methods or some nerves and vessels are likely to pass through it. Studies show that it can be seen at different rates in different populations. In the Turkish population, this rate has been found between 10.8% and 20.37% in different studies. The aim of this study is to present a case of foramen supratrochlearis seen on humeral bones in the laboratory of the Department of Anatomy, Faculty of Medicine.

Keywords: Humerus Bone, Supratrochlear Foramen, Variation

Makale id= 42

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0921-5019

Humerus'taki Foramen Nutrıcıum'ların Morfolojik, Morfometrik ve Topografik Anatomisi: Güncel Literatür Derlemesi

Arş.Gör. Elif Bayraktar[1], Dr. Latif Sağlam[1], Dr. Öğretim Üyesi Osman Coşkun[1], Uzman Dr. Ahmet Ertaş[2], Doç.Dr. Özcan Gayretli[1]
[1]İstanbul Üniversitesi
[2]İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa

*Corresponding author: Elif Bayraktar

Özet: Humerus, üst ekstremitenin en uzun kemiğidir ve esas olarak aa. nutriciae humeri (ANH) tarafından beslenir. ANH kemiğe foramen nutricium (FN) aracılığıyla ulaşmaktadır ve diğer besleyici arterlerde olduğu gibi, prenatal ve postnatal dönemlerde kemik gelişiminde önemlidir. Ayrıca kırık yerinde kallus yapısının oluşumunu teşvik eder. Kırık bölgesindeki yetersiz kan akışı, kemiğin yanlış kaynamasına ya da kaynamamasına neden olabilir. FN'nin kemik üzerindeki yerleşiminin anlaşılması ANH ile ilgili invaziv prosedürlerin optimize edilmesine yardımcı olabileceği için kritik öneme sahiptir. Çalışmamızda, Türk popülasyonunda FN'nin topografik konumu ile belirli referans noktalarına olan mesafelerini analiz etmek ve olası klinik önemini sunmayı hedefledik. İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı'nda bulunan 176 (85 sağ, 91 sol) Türk kuru yetişkin insan humerusu incelendi. Her bir kemikteki FN 0.25 X 30 mm'lik bir akupunktur iğnesi ile tespit edidi ve iğneden daha küçük çapa sahip foramen'ler değerlendirme dışı bırakıldı. Tespit edilen FN'lerin sayısı, yönü ve humerus üzerindeki topografik konumları belirlendi, sonrasında dijital kaliper kullanılarak morfometrik ölçümler yapıldı. Humerus boyu (HU), FN'nin caput humeri'nin en tepe noktasına olan mesafesi (CH-FN) ve epicondylus medialis'e olan en kısa mesafesi (EM-FN) ölçüldü. Foraminal indeks (FI) hesaplandı ve sonuca göre FN'nin konumu üç gruba sınıflandırıldı. HU ortalama 31.13+2.71 cm olarak bulundu. 176 kemikten 151'inde (%85.8) tek, 22'sinde (%12.5) çift FN bulunuyordu. Kemiklerin 3'ünde ise (%1.7) FN bulunmadı. Sonuçlara göre FN'ler en sık %59.4 oranında kemiğin anteromedial yüzeyinde ve orta 1/3'ünde lokalizeydi. Bulgularımızın çoğunun literatürü desteklemesiyle birlikte, önceki çalışmalardan farklı olarak her morfometrik değer tek FN ya da çift FN'li humerus için ayrı ayrı hesaplanmıştır. Bu bağlamda elde ettiğimiz bulguların ameliyat öncesi planlama ve FN'nin daha kolay ulaşılabilirliğine katkı sağlayacağına inanıyoruz. Klinikte uygulanacak protokoller, FN'lerin konumunu dikkate alarak cerrahların operasyon sırasında daha etkili bir strateji izlemelerini sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Foramen Nutricium, Aa. Nutriciae Humeri, Humerus, Foraminal İndex

Morphologıcal, Morphometrıc and Topographıc Anatomy of the Nutrıent Foramına in the Humerus: A Revıew of Current Lıterature

Abstract: The humerus is the longest bone of the upper extremity and is supplied by the nutrient artery (NA). NA reaches the bone via the nutrient foramen (NF) and, like other nutrient arteries, is important in bone development during the prenatal and postnatal periods. Understanding the location of NF is critical as it may help optimize invasive procedures. We aimed to analyze the topographic location of NF in the Turkish population and present its possible clinical significance. 176 (85 right,

91 left) Turkish dry adult human humeruses were examined in the Department of Anatomy, Istanbul University, Istanbul Faculty of Medicine. NF in each bone was detected with a 0.25 X 30 mm acupuncture needle and smaller ones were excluded from evaluation. The number, direction and topography of NFs on the humerus were determined, then morphometric measurements were made using a digital caliper. Humerus length (HL), the distance of NF to the top of the humeral head (CH-NF) and the shortest distance to the medial epicondyle (ME-NF) were measured. Foraminal index (FI) was calculated and the location of NF was classified into three groups according to the results. The mean HL was found to be 31.13+2.71 cm. Single NF was found in 151 (85.8%) of 176 bones and double NF in 22 (12.5%). NF was not found in 3 (1.7%) of the bones. According to the results, NFs were most frequently localized on the anteromedial surface and middle 1/3 of the bone at a rate of 59.4%. Although most of our findings support the literature, in our study, unlike previous studies, each morphometric value was documented separately for humerus with single NF or double NF. In this context, the findings we obtained may enable surgeons to follow a more effective strategy during the operation by taking into account the location of NFs.

Keywords: Nutrient Foramen, Nutrient Arteries of the Humerus, Humerus, Foraminal Index

Makale id= 15

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0009-0002-2767-7663

İbni Sina'nın El-Kanun Fi't-Tıbb Adlı Eserinde Organ Tasnifi

Öğr. Gör. Hatice Sena Ayhün[1], Arş.Gör. Burak Karıp[2], Doç.Dr. İbrahim Topçu[3]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Dişçilik Hizmetleri Bölümü, İstanbul, Türkiye
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Tıp Fakültesi, Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

*Corresponding author: Hatice Sena Ayhün

Özet: Amaç: Çalışmamızın amacı, İbni Sina'nın el-Kanun Fi't-Tıbb kitabında organ sınıflaması bölümünde geçen organların oluşumuna, anatomisine dair bakış açısını incelemek ve kadim tıbbın anatomi, fizyoloji ve histoloji bilgisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: Çalışmamızda ana kaynak olarak Tokadi Mustafa Efendi'nin el-Kanun fi't-Tıbb'dan tercüme ve şerhettiği Tahbiz-ül-Mathun eserinin ilk cildinden faydalanıldı. Anlamı pekiştirmesi için Kanun'un 1973 yılında AMS Press tarafından Amerika'da basılan İngilizce çevirisi kullanıldı. Karşılaştırma yapılabilmesi için Gray's Anatomy gibi temel textbooklar'ı referans alındı. Bulgular: Unsurlar gıdayı, gıda hıltları oluşturur. Hıltların en iyi halinin mizaç-ı evvelinden oluşan organlar tekil (müfred) ve birleşik (mürekkep) olarak iki kısma ayrılır. Tekil organın parçalarından hangi parça alınırsa o ayrılan parça benzer olur. Et ve et parçası; kemik ve kemik parçası, sinir ve sinir parçası tekil organlara örnektir. Bu ayrılan parçalardan her biri ve parçaların tamamı ortak olduğundan bu organlara homojen organlar (ada-ı müteşabihe) adı verilmiş. Birleşik organlar ise bunların parçalarından herhangi bir parça ayrıldığında birbirine benzemez. El ve yüz buna örnektir. Zira yüzden ayrılan parçaya yüz denmez, el de bunun gibidir. Nefsin hareket ve eylemlerinin tamamına birleşik organlar alet olduğundan bunlara ada-i aliye denir Homojen organlar kemik, kıkırdak (gudruf), sinir (aşab), tendon (evtar), atardamar (şiryanat), toplardamar (evride), zar (ağşiye), et (lahm) olmak üzere sekize ayrılmıştır. Sonuç: Çalışmamızda İbni Sina'nın, el-Kanun fi't-Tıbb kitabında organları sınıflandırma biçimini, fonksiyonlarını günümüz anatomisi kadar ayrıntılı olmasa dahi oldukça yakın anlattığı tespit edildi. Çalışmada tek bir kitap incelenmiş olup diğer hekimlerin eserlerinin de kıyasa dahiliyle araştırmanın zenginleşebileceği ön görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Organ Tasnifi, Tıp Tarihi, İbni Sina, Anatomi

Organ Classification in Avicenna's Canon of Medicine

Abstract: Purpose: The aim of our study is to examine Avicenna's perspective on the formation and anatomy of organs mentioned in the book Canon of Medicine and to evaluate the knowledge of anatomy, physiology and histology of ancient medicine. Material-Method:In our study, the first volume of Tahbiz-ul-Mathun, translated and commented by Tokadi Mustafa Efendi from Canon, was used as the main source. The English translation of the Kanun, published in the USA by AMS Press in 1973, was used to reinforce the meaning. For comparison, the basic textbooks of modern anatomy such as Gray's Anatomy were used as reference. Results: Elements constitute food and food constitutes the humours. The organs that are formed from the temperament of the best state of the

humors are divided into two parts as singular and compound. Compound organs, on the other hand, do not resemble each other in name and description when any of their parts are separated. The hand and face are examples of this. The part separated from the face is not called a face, and the hand is like this. Singular organs are divided into eight: bone, cartilage, nerve, tendon, artery, vein, membrane, flesh. Conclusion In our study, it was found that Avicenna described the way of classifying organs in the Canon of Medicine were quite closely to modern anatomy, even if his functions were not as detailed. It is suggested that the research may be enriched by including the works of other physicians in the comparison.

Keywords: Organ Classification, History of Medicine, Avicenna, Anatomy.

Makale id= 153

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7030-9279

İntrakorporeal Vertebroplasti ve Balon Kifoplasti: Osteoporotik Vertebra Kırıklarında Etkinlik ve Güvenilirlik

Dr. Öğretim Üyesi Fahri Eryılmaz[1]
[1]Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı

Özet: Giriş: Osteoporotik vertebra kırıkları, özellikle yaşlılarda sık görülen ve yaşam kalitesini ciddi şekilde düşüren bir sağlık problemidir. İntrakorporeal vertebroplasti ve balon kifoplasti, bu kırıkların tedavisinde tercih edilen minimal invaziv yöntemlerdir. Bu çalışmada, kliniğimizde uygulanan vertebroplasti ve balon kifoplasti işlemlerinin etkinliği ve güvenilirliği değerlendirildi. Metot: Bu retrospektif çalışma, 1 Ocak 2021 - 1 Ocak 2023 tarihleri arasında Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği'nde yürütüldü. Osteoporotik vertebra kırığı tanısıyla vertebroplasti veya balon kifoplasti uygulanan 150 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların ağrı seviyeleri (VAS), fonksiyonel durumları (Oswestry Disability Index - ODI) ve yaşam kaliteleri (SF-36) operasyon öncesi, sonrası 1. ay ve 6. ayda ölçüldü. Ayrıca komplikasyon oranları kaydedildi. Bulgular: Her iki prosedür de ağrı, fonksiyonel durum ve yaşam kalitesinde belirgin iyileşme sağladı. Vertebroplasti grubunda VAS skorları ortalama 7.8'den 3.2'ye, kifoplasti grubunda ise 7.6'dan 2.9'a düştü ($p<0.001$). ODI skorları vertebroplasti grubunda %72'den %38'e, kifoplasti grubunda %70'ten %35'e geriledi ($p<0.001$). Komplikasyon oranları vertebroplasti grubunda %4.5, kifoplasti grubunda ise %3.8 olarak bulundu. Sonuç: Sonuçlarımız, hem vertebroplastinin hem de balon kifoplastinin osteoporotik vertebra kırıklarının tedavisinde etkili ve güvenli yöntemler olduğunu ortaya koymaktadır. İki prosedür arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Osteoporotik Vertebra Kırıkları, İntrakorporeal Vertebroplasti, Balon Kifoplasti

Intracorporeal Vertebroplasty and Balloon Kyphoplasty: Efficacy and Safety in Osteoporotic Vertebral Fractures

Abstract: Introduction: Osteoporotic vertebral fractures are a common health problem, especially in the elderly, and severely impair quality of life. Intracorporeal vertebroplasty and balloon kyphoplasty are the preferred minimally invasive methods for the treatment of these fractures. In this study, we evaluated the efficacy and safety of vertebroplasty and balloon kyphoplasty procedures performed in our clinic. Method: This retrospective study was conducted between January 1, 2021 and January 1, 2023 at the Department of Neurosurgery, Erol Olçok Training and Research Hospital. The study included 150 patients who underwent vertebroplasty or balloon kyphoplasty for osteoporotic vertebral fractures. Pain levels (VAS), functional status (Oswestry Disability Index - ODI) and quality of life (SF-36) were measured preoperatively, 1 month and 6 months postoperatively. In addition, complication rates were recorded. Results: Both procedures resulted in significant improvement in pain, functional status and quality of life. The mean VAS scores decreased from 7.8 to 3.2 in the vertebroplasty group and from 7.6 to 2.9 in the kyphoplasty group ($p<0.001$). ODI scores decreased from 72% to 38% in the vertebroplasty group and from 70% to 35% in the kyphoplasty group ($p<0.001$). Complication rates were 4.5% in the vertebroplasty group and 3.8% in the kyphoplasty group. Conclusion: Our results show that both vertebroplasty and balloon kyphoplasty are effective

and safe procedures for the treatment of osteoporotic vertebral fractures. No significant difference was found between the two procedures.

Keywords: Osteoporotic Vertebral Fractures, Intracorporeal Vertebroplasty, Balloon Kyphoplasty

Makale id= 142

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7039-2706

İntrakranial-İntraaksiyel Kitle Nedeniyle Opere Edilen Hastalarda Tümör Lokalizasyonunun Rezeksiyon Kapsamı İle İlişkisi

Uzman Dr. Mehmet Emre Yıldırım[1]
[1]SUAM Ankara Hastanesi

Özet: İntraaksiyel beyin tümörü tanısı alan hastalarda sağ kalımı etkileyen en önemli faktör cerrahi tümör rezeksiyon kapsamıdır. Hassas alanlarda yerleşen tümörlerde, hastada nörolojik defisit gelişmeden total rezeksiyon sınırlarına ulaşmak mümkün olmayabilmektedir. Bu çalışmada tümörün yerleşim yeri ile rezeksiyon kapsamı arasındaki ilişki araştırıldı. Ocak 2023 ile ağustos 2024 yılları arasında intrakranial-intraaksiyel kitle nedeniyle mikrocerrahi yöntem ile opere edilen 44 hastanın retrospektif incelemesi çalışmaya dahil edildi. Preoperatif kontrastlı beyin MR'lar ile tümör yerleşim yeri tayin edildi. Motor fonksiyon, duysal fonksiyon, konuşma, görme, duyma ve okuma alanlarında yerleşen tümörler hassas bölge yerleşimli olarak ele alındı. Post operatif kontrastlı beyin MR'lar ile tümör rezeksiyon kapsamı değerlendirildi. Tümör rezeksiyon kapsamları total, subtotal ve parsiyel olarak sınıflandırıldı. Değişkenlerin analizinde SPSS 25.0 kullanıldı. Çalışmaya dahil edilen 44 hastanın 15 (%34) inde tümör hassas yerleşimli idi. 37 (%84,1) hastada total rezeksiyon, 6 (13,6) hastada subtotal rezeksiyon, 1 (%2,3) hastada ise parsiyel rezeksiyon yapıldı. Hassas yerleşimli tümörü olan 15 hastanın 9 (%60) unda total, 5 (%33.3)' inde subtotal, 1 (%6,7) inde ise parsiyel rezeksiyon yapıldı. Tümörü hassas yerleşimli olmayan 29 hastanın ise 28 inde total rezeksiyon yapıldı ve total rezeksiyon oranı anlamlı olarak yüksekti ($p<0,05$) . İntraaksiyel beyin tümörlerinde tümör rezeksiyon kapsamı, sağ kalımı etkileyen en önemli faktörlerdendir. Tümör rezeksiyon miktarını etkileyen faktörlerin araştırılması, hastaların sağ kalımını artırmada önem kazanmaktadır. Bu çalışmada beynin hassas bölgelerinde yerleşen tümörlerde total rezeksiyon oranının anlamlı olarak daha düşük olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Beyin Tümörü, Hassas Bölge, Rezeksiyon Kapsamı

The Relatıonshıp Between Tumor Locatıon and Extent of Resection in Patıents Operated On for Intracranıal-Intraaxıal Masses

Abstract: The most significant factor affecting survival in patients diagnosed with intraaxial brain tumors is the extent of surgical tumor resection. In tumors located in eloquent areas, achieving total resection margins without causing neurological deficits may not be possible. This study aimed to investigate the relationship between tumor location and resection extent. Patients who underwent surgery for intracranial-intraaxial masses between January 2023 and August 2024 were included in the study. All patients were operated on using microsurgical techniques. A total of 44 patients were retrospectively analyzed. Preoperative contrast-enhanced brain MRIs were used to determine tumor localization. Tumors located in areas affecting motor function, sensory function, speech, vision, hearing, and reading were classified as eloquent region tumors. Postoperative contrast-enhanced brain MRIs were used to assess the extent of tumor resection. Tumor resection extents were classified as total, subtotal, and partial. SPSS 25.0 was used for variable analysis. Among the 44 patients included in the study, 15 (34%) had tumors located in sensitive regions. Total resection was performed in 37 (84.1%) patients, subtotal resection in 6 (13.6%), and partial resection in 1 (2.3%). In the 15 patients

with sensitive region tumors, total resection was achieved in 9 (60%), subtotal resection in 5 (33.3%), and partial resection in 1 (6.7%). In the 29 patients with tumors not located in eloquent regions, total resection was performed in 28, and the total resection rate was significantly higher ($p < 0.05$). Intraaxial brain tumor resection extent is one of the most critical factors influencing survival. Investigating the factors affecting the amount of tumor resection is essential for improving patient survival. This study demonstrates that the rate of total resection is significantly lower in tumors located in sensitive areas of the brain.

Keywords: Brain Tumor, Eloquent Area, Extent of Resection

Makale id= 63

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-7279-0026

İntraoperatif Nöromonitörizasyonun Önemi ve Klinik Tecrübemiz

Arş.Gör. Musa Canan[1], Doç.Dr. Ali Serdar Oğuzoğlu[1]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi - Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Musa Canan

Özet: Omurga operasyonuna başvuran hastalar, operasyon öncesi beklerken genellikle "Uyanınca felç olur muyum?, Felç kalır mıyım?" gibi soruları sormaktadırlar. Omurga operasyonları sonrası ağır nörolojik komplikasyonların görülme oranı %1 civarında olmasına karşın, hem hastalar hem de bakım veren ekipler mevcut risklerin tamamen bilincindedir. Bu riskleri minimize etmek ve omurga operasyonlarının sonuçlarını iyileştirmek için gösterilen devamlı çabalar, son yıllarda omuriliğin intraoperatif nörofizyolojik izlenmesi (İONM) alanında önemli gelişmeler sağlamıştır. İONM, kompleks merkezi ve periferik sinir sistemi operasyonları geçiren hastalarda morbidite riskini düşürmek amacıyla 20. yüzyılın ikinci yarısında ortaya çıkmıştır. İlk kez skolyoz operasyonlarında kullanılan bu yöntem, geçen 50 yıl içinde omurilik tümörlerinin çıkarılması ve beyin damarları üzerindeki değerlendirmeler gibi çeşitli alanlarda hızla popülerleşmiştir. İONM tekniklerinin büyük önemi kabul edilmiş olup, Amerikan Nöroloji Akademisi 1989 yılında yayınladığı bir bildiri ile omurga cerrahisinde SSEP'lerin standart bir prosedür olarak benimsenmesi gerektiğini belirtmiştir. 2012 yılında ise AAN ve Amerikan Klinik Nörofizyoloji Derneği, omurga cerrahisinde olası paraparezi, parapleji ve kuadripleji gibi ciddi sonuçları öngörmek adına SSEP ve transkraniyal MEP kullanımını önermiştir. (1) Omurga ve omurilik operasyonlarında, erken dönemde hastaların operasyon sırasındaki nörolojik durumlarını incelemek amacıyla başlangıçta "uyandırma testi" adında bir teknik kullanılmıştır. Bu yöntem, 1973 yılında Vazuella ve Stagnara tarafından açıklanmış olup, hastanın operasyon sırasında uyanık kalmasını sağlayarak nörolojik kontrollerin yapılmasına ve böylece omurilik fonksiyonları hakkında bilgi edinilmesine olanak tanıyordu. Ancak, bu metot hastayı yalnızca kısa süreli bir muayeneye tabi tutuyor olması, operasyon sırasında hastanın tekrar uyutulması gerekliliği ve anesteziyle ilgili sorunların ortaya çıkma potansiyeli gibi bazı dezavantajlar içermekteydi. Bu nedenlerden ötürü, cerrahlar başka alternatifler araştırmaya başlamışlardır. (2) Ameliyat sırasında omurilikte yaralanmaya yol açabilecek birçok potansiyel hasar vardır, ancak erken tespit edildiğinde kompresyon, traksiyon ve iskemi dahil çoğu geri dönüşümlüdür. İONM'un varoluş nedeni, cerrahi, anestezi ve İONM ekiplerini sorunlar henüz kolayca çözülebilirken uyarmak, uygun ayarlamaların yapılmasına olanak sağlamak ve hastanın önlenebilir yaralanmalardan korunmasını sağlamaktır. Omurga operasyonlarında İntraoperatif Nöromonitoring (İONM) uygulaması, 1970'lerin başlarında skolyoz operasyonlarında somatosensoriyel uyandırılmış potansiyellerin (SEP) ölçülmesi ile ortaya çıkmıştır. SEP, periferik sinirden itibaren omuriliğin dorsal ve lateral kısımlarına kadar uzanan duyu yollarını izleyebilir, ancak bu işlem sırasında motor fonksiyonlar değerlendirilemez. SEP kayıtlarında herhangi bir nörolojik zararın tespiti durumunda 4 ila 30 dakika arasında bir gecikme yaşanabileceği ifade edilmiş ve bu yetersizlikler nedeniyle motor yolların da izlenmesi gerektiği vurgulanmıştır.(3) Anestezi alanındaki ilerlemeler, total intravenöz anestezinin geliştirilmesi ve inhalasyon anesteziklerinin kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte kas gevşeticilere olan gereksinimi azaltarak zamanla motor fonksiyonların izlenmesini mümkün kılmıştır. Motor uyarılmış potansiyeller (MEP), omuriliğin ventral kısmındaki motor yollar hakkında bilgi sağlar. Motor uyarılmış

Potansiyeller (MEP), özellikle ön kolonu etkileyen izole kortikospinal yolların hasarlarını ve iskemilerini belirlemede etkilidir. İntraoperatif Nöromonitoring (İONM) sürecinde MEP'nin kullanımı, motor yolların yapısal ve işlevsel bütünlüğünü korumada önemli bir rol oynar. Cerrahi esnasında hızlı tepkiler elde edilmesi ve çabuk geri bildirim sağlanması, özellikle servikal ve torakal müdahalelerde MEP'nin yaygın kullanımını sağlayarak cerrahların işini kolaylaştırır.(4) İONM kullanımı, son dönemlerde birçok klinikte standart bir prosedür olarak benimsenmiştir. Özellikle cerrah, nörofizyolog ve anestezist işbirliği ile gerçekleştirilen uygulamalarda, spesifisite oranının %90-100 arasında olduğu rapor edilmiştir. İONM'nin temel amacı, kalıcı motor kaybını önlemek ve operasyon sonrası hastanın daha az morbiditeyle sağlığına kavuşmasını sağlamaktır. Motor yeti kaybı yaşayan her bireyin hem fizik tedavi sürecine ihtiyaç duyması hem de iş gücüne katkıda bulunamaması, topluma ekonomik bir yük getirmektedir. Bu nedenle, İONM'nin kullanımı dolaylı olarak ekonomik faydalar sağladığı da kabul edilen bir gerçektir. (5) Süleyman Demirel Üniversitesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim dalı olarak İONM yapılan 495 (E:227 / K: 268) vakanın ; 232 vaka (%46,86) 7 seviye ve üstü torakolomber stabilizasyon, 116 vaka (%23,43) spinal kitle eksizyonu, 30 vaka (%6,06) tetherd kord sendromu ve 117 vaka (%23,63) servikal korpektomi ameliyatıdır. Bizim klinik deneyimimizde İONM yapılan %4,65 (23) vakada intraoperatif nöromonitörden gelen uyarılar sebebi ile cerrahi strateji değiştirilip yeniden planlama yapılmıştır. Bu vakalarda post-op süreçte akut yapılan strateji değişikliği sayesinde defisit oluşumunun önüne geçilmiştir. Hastaların post op dönemde defisit gelişmesi durumunda gerekecek reoperasyon süreci, uzun süreli fizik tedavi süreci ihtiyacı veya kalıcı semptomlar olması durumunda iş gücü kayıpları yaşanacaktır. İONM uygulaması, yüksek hassasiyet oranları ile güvenli bir operasyon imkanı sunmaktadır. Hem tıbbi hem de hukuki nedenlerle gelecekte zorunlu hale gelebilecek olan İONM prosedürü, bilgili ve eğitimli personel gerektirmektedir. Türkiye'de, nörolojik hasar görmüş hastaların uzun süreli Fizik tedavi ve rehabilitasyon ihtiyacı, engellilik durumu sebebiyle oluşan iş gücünde azalma gibi sebepler yüzünden yıllık ekonomik ve sosyal maliyetlerinde artış oluşturacağı aşikardır. İONM'nin maliyeti bunun yanında oldukça düşük kalmaktadır. Özellikle periferik sinir, omurilik, omurga ve kranial cerrahilerde kullanılması, hem hastaların hem de doktorların operasyon sonrası memnuniyetini artıracaktır. Sonuç olarak özellikle pediyatrik yaş grubunda adelosan idiyopatik nöromusküler skolyoz ve tetherd kord vakalarında nöromonitör kullanımı cerrahi strateji belirlerken en başa yazılması gereken unsurlardandır. Gerek cerraha intraoperatif verdiği güven gerekse post op dönemde hastanın defisitsiz şekilde hayatına devam edebilmesiyle oluşacak iş gücü kayıpları ve maliyetlerinin önüne geçilmesiyle ilerleyen süreçte tüm spinal vakalarda kullanılması daha yararlı olacaktır. KAYNAKÇA 1- Buhl LK, Bastos AB, Pollard RJ, ve diğerleri. Omurga Cerrahisinde Nörofizyolojik İntraoperatif Monitörizasyon: Geçmişten Günümüze Pratik Bir Kılavuz. Yoğun Bakım Tıbbı Dergisi . 2021;36(11):1237-1249. doi: 10.1177/0885066620962453 2- Vauzella C, Stagnara P, Jouvinroux P: Functional monitoring of spinal cord activity during spinal surgery. Clin Orthop Relat Res 93:173-178, 1973 3- McLain RF, Saavedra FM: Intraoperative nonparalytic monitoring. In: Benzel EC (ed), Spine Surgery: Techniques, Complication Avoidance, and Management. 3rd ed. Chapter 179. Philadelphia, PA: Elsevier/Saunders, 2012:1701-1703 4- Greenberg M: Electrodiagnostics. In: Greenberg M (ed), Handbook of Neurosurgery. 6th ed, New York: Thieme Publishers, 2006:145-148 5- Waxman S: Somatosensory systems S. In: Waxman (ed), Clinical Neuroanatomy. 27th ed. China: Mc Geaw-Hill Education, 2013:277-283

Anahtar Kelimeler: Nöromonitör, İntraoperatifnöromonitörizasyon, İonm

Makale id= 70

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9827-8152

Kadın ve Erkeklerde Tiroid Kanseri Sıklığının Mortalite ile İlişkisinin Zamansal Analizi

Dr. Mahir Coşkun[1]
[1]Van Yüzüncü Yıl University, Medicine Faculty, Dursun Odabaş Medical Center, Department of Internal Medicine,Van, Türkiye.

Özet: Amaç: Bu araştırmada, iç hastalıklarında önemli bir konu olan kadın ve erkeklerde tiroid kanseri insidansının mortalite ile ilişkisinin zaman içerisindeki değişimi ve etkisinin araştırılması amaçlandı. Yöntem: Araştırmada Sağlık Bakanlığı İstatistik Yıllıklarından Türkiye'de kadın ve erkeklerde tiroid kanseri insidans verileriyle, Dünya Bankası Ülke Raporu kadın ve erkek mortalite değerlerinin 2002 ile 2022 yılları arasındaki verileri kullanıldı. İlk olarak her bir cinsiyet içerisindeki insidans ve mortalite düzeyleri değerlendirildi, ardından kadın ve erkeklerin tiroid kanser insidanslarının oranı ve mortalite üzerine etkileri analiz edildi. Bulgular: Kadınlarda mortalite 2002 yılında bin kişide 75.91 iken, erkeklerde bin kişide 167.93 değerindeydi. 2018 yılında ise kadınlarda mortalite bin kişide 49.60 iken, erkeklerde 113.63 olarak saptandı. Kadınlarda mortalite ile tiroid kanseri insidansı ($r=-0.975$; $p<0.05$) ve kadın/erkek tiroid kanseri insidansı ($r=0.964$; $p<0.01$) arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki vardı. Erkeklerde de, erkek mortalite düzeyiyle erkeklerde tiroid kanseri insidansı ($r=-0.936$; $p<0.05$) ve kadın/erkek tiroid kanseri insidansı ($r=0.955$; $p<0.01$) arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki vardı. Erkeklerde tiroid kanseri insidansının mortalite üzerindeki etkisi istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yöndeydi ($B=-8.600$; $p<0.01$). Benzer şekilde kadınlarda da, tiroid kanseri insidansının mortalite üzerindeki etkisi istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yöndeydi ($B=-1.212$; $p<0.01$). Sonuç: Sonuç olarak zaman içerisinde kadın ve erkeklerde tiroid kanseri insidansı birbirine oransal olarak yaklaşmakta olup, insidansın artması toplam mortaliteyi negatif yönde etkilemektedir. Teşhis sonrası tedavi süreçlerinin başarısına işaret eden bu bulgu, daha fazla tiroid kanseri taramasının yapılmasının önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Kanseri, İnsidans, Cinsiyet, Mortalite

Temporal Analysis of the Relationship Between Thyroid Cancer İncidence and Mortality in Women and Men

Abstract: Aim: This study aimed to investigate the change and effect of the relationship between thyroid cancer incidence and mortality in women and men, which is an important issue in internal medicine, over time. Method: In the study, thyroid cancer incidence data in women and men in Turkey from the Ministry of Health Statistical Yearbooks and the data of the World Bank Country Report female and male mortality values between 2002 and 2022 were used. First, the incidence and mortality levels within each gender were evaluated, then the rate of thyroid cancer incidence in women and men and their effects on mortality were analyzed. Results: Mortality in women was 75.91 per 1,000 people in 2002, it was 167.93 per 1,000 people in men. In 2018, mortality in women was 49.60 per 1,000 people in women and 113.63 per 1,000 people in men. In women, there was a statistically significant association between mortality and thyroid cancer incidence ($r=-0.975$; $p<0.05$) and female/male thyroid cancer incidence ($r=0.964$; $p<0.01$). In men, there was a statistically significant association between male mortality level and male thyroid cancer incidence ($r=-0.936$; $p<0.05$) and female/male thyroid cancer incidence ($r=0.955$; $p<0.01$). In men, the effect of thyroid cancer incidence on mortality

was statistically significant and negative (B=-8.600; p<0.01). Similarly, in women, the effect of thyroid cancer incidence on mortality was statistically significant and negative (B=-1.212; p<0.01). Conclusion: The incidence of thyroid cancer in women and men approaches each other proportionally over time, and the increase in incidence negatively affects total mortality. This finding, which points to the success of post-diagnosis treatment processes, reveals that it is important to conduct more thyroid cancer screening.

Keywords: Thyroid Cancer, İncidence, Gender, Mortality

Makale id= 114

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6806-8480

Kalıcı Metopik Sütür Olgu Sunumu

Dr. Fatih Çelik[1], Dr. Elif Çelik[2]
[1]Erzincan Ağız ve Diş Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu

*Corresponding author: Fatih Çelik

Özet: Frontal kemik calvarianın ön kısmında yer alan ve alnı oluşturan kemiktir. Frontal kemik bebeklerde iki kemik olarak bulunmaktadır. Bu evrede iki kemik arasında sagittal olarak seyreden bir sütür bulunur. Sutura metopica adı verilen bu sütür normal bir gelişimde 2-3 yaşlarına kadar kemikleşmektedir. Bazı durumlarda nadiren sutura metopica kapanmayabilir. Bu duruma metopizm ya da sutura metopica persistens adı verilmektedir. Sutura metopica persistens genellikle asemptomatiktir. Ancak estetik kaygılara neden olması, nadiren baş ağrısı, sinüs problemleri ve nörolojik belirtiler ile ilişkilendirilebildiği ve radyolojik olarak cranium fraktürleri ile karıştırılabileceği için klinik önemi bulunmaktadır. Türkiye'de konu ile ilgili kemikler üzerinde yapılan çalışmalarda kalıcı metopik sütürün oranı %7.5-9.7 arasında olduğu görülmüştür. Bu çalışmanın amacı, Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim dalı laboratuvarında bulunan bir persistant metopik sütür olgusunu sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Metopik Sütür, Frontal Kemik, Varyasyon

Case Report of Persistent Metopic Suture

Abstract: The frontal bone is located in the front part of the calvaria and forms the forehead. The frontal bone exists as two bones in infants. At this stage, there is a sagittal suture between the two bones. This suture, called sutura metopica, ossifies until 2-3 years of age in normal development. In some rare cases, the sutura metopica may not close. This is called metopism or sutura metopica persistens. Sutura metopica persistens is usually asymptomatic. However, it has clinical importance because it causes aesthetic concerns, is rarely associated with headache, sinus problems and neurologic symptoms, and can be radiologically confused with cranial fractures. In Turkey, the rate of permanent metopic suture has been found to be between 7.5-9.7% in related studies on bones. The aim of this study is to present a case of persistent metopic suture found in the laboratory of the Department of Anatomy, Faculty of Medicine.

Keywords: Sutura Metopica, Frontale Bone, Metopism

Makale id= 22

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1833-7595

Lipopolisakkaritle İndüklenen Nöroinflamasyon Sürecinde Ratların Serebellumunda Taurinin Malondialdehit ve Glutatyon Düzeyleri Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Atıcı[1], Dr. Öğretim Üyesi Safiye Göçer[1], Dr. Öğretim Üyesi Nida Aslan Karakelle[1]
[1]Lokman Hekim Üniversitesi

*Corresponding author: Yasemin Atıcı

Özet: Giriş: Gram-negatif bakterilerin hücre duvarının ana bileşeni olan lipopolisakkarit (LPS), nöroinflamasyona neden olabilir ve beyinde oksidatif strese yol açabilir. Taurin, merkezi sinir sisteminde bulunan önemli bir endojen amino asittir. Bu çalışmanın amacı, LPS ile indüklenen nöroinflamasyon sürecinde antioksidan özellik gösteren taurinin ratların serebellumunda malondialdehit (MDA) ve glutatyon (GSH) düzeyleri üzerine etkilerini incelemektir. Materyal-Metod: Çalışmamızda 24 adet Wistar albino cinsi dişi rat kullanıldı ve ratlar 4 gruba ayrıldı (Kontrol, taurin, LPS, taurin+LPS). Sıçanlara 10 gün boyunca gavaj ile 300 mg/kg/gün taurin veya serum fizyolojik verildi. 10. günden sonra tek doz (1mg/kg/gün) LPS veya serum fizyolojik intraperitoneal (ip) olarak enjekte edildi. Sakrifiye edilen ratların serebellum dokuları alınarak homojenize edildi. Elde edilen örneklerde GSH ve MDA düzeyleri spektrofotometrik yöntemle ölçüldü. İstatistiksel analizler için Kruskal Wallis ve Mann Whitney U testi kullanıldı. Analiz sonuçları için $p<0.05$ anlamlı kabul edildi. Bulgular: Çalışmamızda, gruplar arasında MDA düzeyleri karşılaştırıldığında; kontrol grubuna göre LPS ve Taurin+LPS gruplarında MDA düzeylerinin anlamlı olarak arttığı görüldü ($p<0.05$). GSH düzeyleri karşılaştırıldığında ise gruplar arasında anlamlı fark görülmedi ($p>0.05$). Sonuç: Bu çalışmada, 300 mg/kg/gün taurin uygulaması ratların serebellumunda antioksidan etki göstermediği ve LPS'nin lipid peroksidasyonuna katkıda bulunduğu söylenebilir. Bu çalışma; Gazi Üniversitesi Hayvan Deneyleri Yerel Etik Kurulu (HADYEK- G.Ü.ET-22.072 kod numaralı) tarafından onaylanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Glutatyon, Lipopolisakkarit, Malondialdehit, Taurin

The Effect of Taurıne On Malondıaldehyde and Glutathıone Levels in the Cerebellum of Rats Durıng Neuroınflammatıon Induced by Lıpopolysaccharıde

Abstract: Introduction: Lipopolysaccharide (LPS), the main component of the cell wall of gram-negative bacteria, can cause neuroinflammation and lead to oxidative stress in the brain. Taurine is an important endogenous amino acid found in the central nervous system. The aim of this study was to investigate the effects of taurine, which has antioxidant properties, on malondialdehyde (MDA) and glutathione (GSH) levels in rat cerebellum during LPS-induced neuroinflammation. Material-Method: In this study, 24 Wistar albino female rats were used and rats were divided into 4 groups (Control, taurine, LPS, taurine+LPS). Rats were given 300 mg/kg/day taurine or saline by gavage for 10 days. After the 10th day, a single dose (1 mg/kg/day) of LPS or saline was injected intraperitoneally (ip). Cerebellum tissues of the rats were sacrificed and homogenized. GSH and MDA levels were measured spectrophotometrically in the obtained samples. Kruskal Wallis and Mann Whitney U test were used for statistical analysis. For the analysis results, $p<0.05$ was considered significant. Results: In this

study, it was observed that MDA levels were significantly increased in LPS and Taurine+LPS groups compared to the control group ($p<0.05$). When GSH levels were compared, no significant difference was observed between the groups ($p>0.05$). Conclusion: In this study, 300 mg/kg/day taurine administration did not show antioxidant effect in the cerebellum of rats and LPS contributed to lipid peroxidation. This study was approved by Gazi University Animal Experiments Local Ethics Committee (HADYEK- G.Ü.ET-22.072 code number).

Keywords: Glutathione, Lipopolysaccharide, Malondialdehyde, Taurine

Makale id= 13

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2227-6177, 0000-0003-1947-8998, 0000-0002-1238-7439.

Loop Diüretiklerinin Tipi ve Kullanımı Kalp Yetersizliği Bulunan Kardiyoloji Poliklinik Başvurusu Olan Hastalarda Mortaliteyi Etkileyebilir

Dr. Öğretim Üyesi İnci Tuğçe Çöllüoğlu[1], Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Kapanşahin[1], Prof.Dr. Yeşim Akın[1]

[1]Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: İnci Tuğçe Çöllüoğlu

Özet: Kalp yetersizliği hastalarında torasemidin furosemide kıyasla üstünlüğüne dair çarpıcı bir kanıt bulunamamasının nedeni, torasemid ile furosemid arasında yapılan çalışmaların nispeten küçük olmasıdır. Bu nedenle, özellikle KY'li olan ayaktan hastalarda mortalite ile farklı loop diüretik (LD) stratejilerinin hem kullanımı hem de türü arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Bu çalışma, 1 Ocak 2022 ile 31 Aralık 2022 tarihleri arasında Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Polikliniği'ne ayaktan başvuran 378 KY hastasını içeren retrospektif gözlemsel bir çalışmadır. Çalışmaya dahil edilen tüm KY hastalarını LD stratejisine göre üç farklı gruba ayırdık: furosemid, torasemid ve LD almayan grup. Birincil sonuç 1 yıllık tüm nedenlere bağlı mortalite idi. Üç farklı LD stratejisi grubunda düzeltilmemiş 1 yıllık tüm nedenlere bağlı mortaliteyi ve düzeltilmiş 1 yıllık tüm nedenlere bağlı mortaliteyi analiz etmek için sırasıyla Kaplan-Meier analizi ve Cox regresyon analizi yapılmıştır. Çalışma popülasyonunun diüretik tedavi stratejilerine göre temel özellikleri LVEF, beta bloker, RASi ve MRA kullanımı ve BNP düzeyleri dışında üç LD stratejisi grubunda benzerdi. Birincil sonuç sırasıyla furosemid kullanan 188 hastanın 30'unda (%16), torasemid kullanan 70 hastanın 7'sinde (%10) ve LD kullanmayan 120 hastanın 17'sinde (%14,2) ortaya çıkmıştır. Kaplan-Meier analizinde genel ortalama sağkalım günü üç tedavi stratejisi grubu arasında benzerdi (Log rank-p: 0.49). Cox regresyon analizinde, genel sağkalım oranı furosemidde en kötüydü, bunu LD yok stratejisi ve torasemid izledi (Log rank-p<0.001). Furosemid ile tedavi edilen KY hastaları ile karşılaştırıldığında, torasemid ve LD kullanmayan grupta 1 yıllık tüm nedenlere bağlı mortalite olasılığı daha düşüktür. Verilerimiz gelecekte yapılacak olan çalışmalar için hipotez oluşturma niteliğindedir ve optimal LD tipini araştırmak için randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Loop Diüretik Tipi, Loop Diüretik Kullanımı, Kalp Yetersizliği, Mortalite

Type and Use of Loop Diuretics Can Affect Mortality in Outpatients With Heart Failure

Abstract: There has been no striking evidence of the superiority of torasemide compared with furosemide in patients with heart failure (HF) due to relatively small studies of torasemide versus furosemide. Therefore, we aimed to investigate the association between mortality and both the use and type of different loop diuretic (LD) strategies, especially in outpatients with HF. This study was a retrospective observational study that included 378 outpatients with HF who were admitted to the Cardiology Outpatient Clinic of Karabük University, Faculty of Medicine, between January 1, 2022, and December 31, 2022. We stratified all included outpatients with HF into three distinct groups based on LD strategy: furosemide, torasemide, and none LD groups. The primary outcome was 1-year all-cause mortality. For analyzing unadjested 1-year all-cause mortality and adjusted 1-year all-cause mortality in the three different groups of LD strategies, we conducted the Kaplan-Meier analysis and

Cox regression analysis, respectively. The baseline characteristics of the patients were similar between the three LD strategies except LVEF, the use of beta blockers, RASi, and MRA, and BNP levels. Primary outcome occurred in 30 of 188 patients (16%) in the furosemide, 7 of 70 patients (10%) in the torasemide, and 17 of 120 patients (14.2%) in the none LD, respectively. Overall mean survival day was similar between the three treatment strategy groups in the Kaplan-Meier analysis (Log rank-p: 0.49). In the Cox regression analysis, the overall survival rate was the worst in the furosemide, followed by in the none LD strategy and in the torasemide (Log rank-p<0.001). Compared with furosemide-treated outpatients with HF, torasemide and none LD strategy were less likely to be 1-year all-cause mortality. Our data are hypothesis-generating, and randomized controlled trials are needed to investigate the optimal LD type.

Keywords: Loop Diuretic Type, Loop Diuretic Usage, Heart Failure, Mortality

Makale id= 29

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-5823-100X

Makine Öğrenmesi Algoritmaları ile Hepatit C Virüsü Tespiti

Arş.Gör.Dr. Zeliha Aydın Kasap[1], Uzman Dr. Bünyamin Kasap[2]
[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi
[2]SBÜ Kanuni Eğitim ve Arş. Hastanesi Tibbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı

*Corresponding author: Zeliha Aydın Kasap

Özet: Hepatit C virüsü (HCV), karaciğer enfeksiyonlarına, uzun vadede karaciğer yetmezliği, siroz ve karaciğer kanseri gibi ciddi sağlık sorunlarına yol açabilir. Bu çalışmada, 19-75 yaşları arasındaki 615 hastanın demografik ve klinik verileri kullanılarak, makine öğrenmesi ve yapay zeka yöntemleriyle klinik karar destek modelleri geliştirilmiştir. Veriler uluslararası Kaggle veri tabanından elde edilmiştir ve istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler belirlemek amacıyla hipotez testleri uygulanmıştır. Bu analizlerde yapay sinir ağları (YSA) ve Naive Bayes (NB) algoritmaları kullanılarak tanı modelleri oluşturulmuştur. Ayrıca gruplar arasındaki riski değerlendirmek amacıyla çok değişkenli lojistik regresyon analizi yapılmıştır. Sonuçlara göre, YSA algoritması ile geliştirilen model, siroz tanısı alan hastaları tahmin etmede yüksek bir performans göstermiştir (AUC=0.976). Naive Bayes modeli ise siroz tanısını %80 duyarlılık ve %90 seçicilikle tahmin etmiştir. Çoklu lojistik regresyon analizi sonuçları, yaşın artmasıyla siroz olma olasılığının, Hepatit C olma olasılığına göre 1.21 kat daha fazla olduğunu (p=0.003) ortaya koymuştur. Ayrıca GGT seviyesindeki birim artışın siroz olma riskini 0.96 kat artırdığı saptanmıştır. Bu bulgular, gelecekte web tabanlı modüller ile hekimlerin klinik karar verme süreçlerini destekleyebilecek potansiyele sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Hcv, Risk Faktörleri, Makine Öğrenmesi, Tahmin Modeli

Hepatitis C Virus Detection With Machine Learning Algorithms

Abstract: Hepatitis C virus (HCV) can lead to liver infections and, over time, cause liver failure, cirrhosis, and liver cancer. In this study, demographic and clinical data of 615 patients aged 19-75, obtained from the international Kaggle open-access database, were used to develop clinical decision support models with artificial intelligence/machine learning methods to assist physicians in diagnosing Hepatitis, Fibrosis, and Cirrhosis. Hypothesis tests were applied to determine relationships between variables and to make statistically significant predictions. Artificial neural networks (ANN) and Naive Bayes (NB) algorithms were employed to develop decision support models based on significant variables. Additionally, multivariate logistic regression analysis assessed the risk between independent variables and patient groups. The results showed that the model developed with the ANN algorithm successfully predicted patients diagnosed with Cirrhosis (AUC=0.976). The Naive Bayes-based decision support model also demonstrated high performance, with 0.80 sensitivity and 0.90 specificity in predicting Cirrhosis cases. Logistic regression analysis revealed that with increasing age, the likelihood of Cirrhosis was 1.21 times higher compared to Hepatitis C (p=0.003). Furthermore, a one-unit increase in the GGT variable increased the odds of developing Cirrhosis by 0.96 times compared to Hepatitis C. These findings suggest that future web-based modules could support physicians' decision-making by providing a secondary clinical option before treatment.

Keywords: Hcv, Risk Factors, Machine Learning, Prediction Model

Makale id= 77

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4607-7455

Masif Hemoptiziye Neden Olan Mikotik Pseudoanevrizmanın Endovasküler Embolizasyonu

Uzman Dr. Ahmet Cem Demirşah[1]
[1]Afyonkarahisar Bolvadin Devlet Hastanesi

Özet: 39 yaşında, intravenöz opioid kullanımı öyküsü olan ve larinks kanseri nedeniyle trakeostomi yapılmış bir kadın, acil servise nefes darlığı ve hemoptizi ile başvurdu. Muayenede dispne ve sağ taraflı ral bulundu. Vücut sıcaklığı 37 derece Celsius, arterial kan basıncı 128/84 mm Hg, nabız hızı dakikada 80 atım ve solunum hızı dakikada 20 idi. Laboratuvar testlerinde yüksek beyaz kan hücresi sayısı ve artmış akuf faz reaktanları izlendi, ancak kan kültürleri negatifti.(Lökosit 15,200/uL, prokalsitonin 1,5 ng/mL, CRP 243 mg/L) Akciğer grafisinde sağ tarafta konsolidasyon ve kardiyomegali tespit edildi. Devam eden hemoptizi ve azalan hemoglobin seviyeleri nedeniyle kontrastlı BT pulmoner anjiyografi yapıldı. BT incelemesi, sağ alt lobda hava ve sıvı içeren abse ile uyumlu kaviter lezyonu ve bu kaviter lezyon içerisinde mikotik pseudoanevrizma ile uyumlu sakküler kontrast madde ekstravazasyonunu gösterdi.. Ayırcı tanıda septik embolinin yer alması sebebiyle ekokardiyografi incelemesi yapıldı. Ekokardiyografide sağ kalp dilatasyonu ve orta derecede triküspit yetmezliği izlendi ancak vejetasyon saptanmadı. Akciğer absesinin potansiyel ciddiyeti nedeniyle piperasilin-tazobaktam ve vorikonazol ile ampirik tedavi başlandı. Hasta mikotik psödoanevrizmasının tedavisi için embolizasyonu için girişimsel radyolojiye sevk edildi. Endovasküler embolizasyon amacıyla sağ femoral ven kanüle edildi. Sağ akciğerin alt lobunu besleyen pulmoner arter dalında saküler bir pseudoanevrizma tespit edildi. N-butyl-2-siyanoakrilat ve lipiodol karışımı kullanılarak süper-selektif embolizasyon gerçekleştirildi. Kontrol anjiyografisi, etkilenen arterin başarılı bir şekilde embolize edildiğini doğruladı ve hemoptizi komplikasyon olmadan durdu. Mikotik anevrizmalar, nadir olmakla birlikte özellikle intravenöz ilaç kullanan hastaları ve bağışıklık sistemi zayıf olan hastaları etkiler. Kontrastlı pulmoner BT anjiografi, arteriyel kanamayı ve kanamanın yerinin tespiti için hayati önem taşır. Küçük, asemptomatik ve ruptüre olmamış, enfekte anevrizmalar, 4-6 hafta boyunca intravenöz antibiyotiklerle ve aktif izlem ile yönetilebilir. Öte yandan, büyük, ruptüre veya semptomatik enfekte anevrizmalar, antibiyotik tedavisi ile birlikte acil cerrahi gerektirir. Endovasküler embolizasyon, koiller, n-butyl-2-siyanoakrilat, balon veya trombin kullanılarak yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Mikotik Anevrizma, Endovasküler Embolizasyon, Hemoptizi, İntravenöz İlaç Kullanımı.

Endovascular Embolization of a Mycotic Pseudoaneurysm Resulting in Massive Hemoptysis.

Abstract: A 39-year-old woman with a history of intravenous opiate use and a tracheostomy due to laryngeal cancer presented to the emergency department with shortness of breath and hemoptysis. Examination revealed dyspnea and right-sided rallies. Her body temperature was 37 Celsius, her arterial blood pressure was 128/84 mmHg, her pulse rate was 80 bpm, and her respiratory rate was 20 per minute. Laboratory tests showed elevated leukocytes and inflammatory markers, but blood cultures were negative. Chest X-ray demonstrated right-sided consolidation and cardiomegaly. Due to ongoing hemoptysis and decreasing hemoglobin levels, a contrast-enhanced MDCT pulmonary angiography was performed, The MDCT examination revealed a cavitary lesion with air and fluid in

the right lower lobe, and contrast material extravasation consistent with pseudoaneurysm. Differential diagnosis included septic embolism, and an echocardiogram indicated right heart dilatation and moderate tricuspid insufficiency but no vegetations. Empirical treatment with piperacillin-tazobactam and voriconazole was initiated due to the potential severity of the lung abscess. The patient was referred to interventional radiology for treatment, A saccular pseudoaneurysm was identified in the pulmonary artery branch supplying the right lung's lower lobe. Super-selective embolization was performed using mixture of N-butyl-2-cyanoacrylate and lipiodol. Control angiography confirmed successful embolization of the affected artery, and hemoptysis ceased without complications. Mycotic aneurysms, though rare in pulmonary arteries, can arise from infections, particularly in intravenous drug users and immunocompromised patients. Contrast-enhanced MDCT is vital for locating arterial bleeding. Small, asymptomatic, and unruptured infected aneurysms can be managed with intravenous antibiotics for 4–6 weeks, accompanied by regular surveillance imaging. On the other hand, large, ruptured, or symptomatic infected aneurysms necessitate immediate or expedited open surgery in conjunction with antibiotic treatment. Endovascular embolization can be done using detachable coils, n-butyl-2-cyanoacrylate, detachable balloons, and thrombin.

Keywords: Mycotic Aneurysms, Endovascular Embolization, Hemoptysis, İntravenous Drug Use

Makale id= 111

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0225-2124

Mastoidit ile Koinsidental Menenjit Olgusu

Uzman Dr. Süleyman Koç[1]
[1]Rize Devlet Hastanesi

Özet: Amaç: Menenjit hastalarında rinore, otore gibi bos kaçaklarının dışında otit, sinüzit ve mastoidit gibi tabloların irdelenmesi gerektiğini yeniden hatırlatmak amacıyla bu olguyu sunduk. Olgu: 58 yaşında bilinen tek böbrek, hipertansiyon ve kalp kapak bozukluğu olan olgumuz ateş, dispne ve genel durum bozukluğu ile başvurduğu dış merkezde konvülziyon geçirmesi üzerine entübe edilerek hastanemiz yoğun bakım servisine nakil edildi. Yoğun bakımda menenjit ön tanısı ile lomber ponksiyon yapılarak, ampirik vankomisin, ampisilin ve seftriakson menenjit dozunda başlandı. Yapılan laboratuar tetkiklerinde WBC:23410 hücre/µL %93.6 nötrofil, hemoglobin 16.0 g/dL, hemotoksit %45.7 platelet: 461000 hücre/µL, CRP:301 mg/L, kreatinin: 1.66 mg/dL saptandı. BOS bulguları ise: BOS basıncı artmış, görünümü pürülan, BOS glikozu:15 mg/dL(N:40-70mg/dL), eş zamanlı kan şekeri 382 mg/dL, BOS Na+: 141mmol/L(N:136-150 mmol/L), BOS proteini: 1668.9 mg/dL(N: 15-45 mg/dL), Bos gram boyasında mikroorganizma görülmedi. BOS hücre sayımında ise 32000 lökosit görüldü eritrosit görülmedi. BOS HSV1-2 negatif saptandı. BOS, balgam, idrar ve kan kültürlerinde üreme saptanmadı. Antibiyotik tedavisinin 7. Gününde bilinci açılan hasta servise alındı. Sol alt extremitede güç kaybı nedeniyle çekilen difüzyon mr'ında sağda parietooksipital bölgede akut iskemi saptandı. Anemnezinde hastaneye başvurusundan 3-4 gün önce başlayan sol kulak ağrı olduğu ve 30 yıl önce aynı tarafta otit geçirdiği öğrenildi. Bunun üzerine temporal kemik BT'si çekildi: sol taraf mastoid hücrelerde yumuşak doku artımı ve kemik harabiyeti (mastoidit) saptandı. Transtorasik eko görüntülemede vejetasyon saptanmadı. Çekilen MR venografide ise sinüs ven trombozu saptanmadı. Menenjit tedavisinin 14. Gününde solunum sıkıntısı gelişti ve pnömoni tanısıyla Seftriakson ve ampisilin tedavisi kesilerek meropenem 3x1 gr başlandı. Takiplerinde CRP-WBC yükselmesi olmayan hasta tedavisinin 21. gününde antibiyotik tedavisi stoplandı. Hasta dışmerkez kulak burun boğaz kliniğine baş vurmak üzere taburcu edildi. Sonuç: Menenjitte altta yatan sebebin mastoidit olabileceği akılda tutulmalıdır. Şekil 1: Bilateral Temporal Kemik BT A: sağ taraf sağlam mastoid hücreleri, B: sol taraf mastoid hücrelerde yumuşak doku artımı ve kemik harabiyeti (mastoidit).

Anahtar Kelimeler: Mastoidit, Menenjit

A Case of Coincidental Meningitis With Mastoiditis

Abstract: Objective: We presented this case to remind that conditions such as otitis, sinusitis and mastoiditis should be examined in addition to cerebrospinal fluid leaks such as rhinorrhea and otorrhea in patients with meningitis. Case: A 58-year-old female patient with a known single kidney, hypertension and heart valve disorder was admitted to an external center with fever, dyspnea and poor general condition and was intubated and transferred to our hospital's intensive care because of her convulsions. Lumbar puncture was performed due to suspicion of meningitis, and empirical vancomycin, ampicillin and ceftriaxone were started at meningitis doses. Laboratory tests revealed WBC: 23410 cells/µL, 93.6% neutrophils, hemoglobin 16.0 g/dL, hematocrit 45.7%, platelet: 461000 cells/µL, CRP: 301 mg/L, creatinine: 1.66 mg/dL. CSF findings: CSF pressure increased, purulent

appearance, CSF glucose: 15 mg/dL (N: 40-70mg/dL), simultaneous blood sugar 382 mg/dL, CSF Na+: 141mmol/L (N: 136-150 mmol/L), CSF protein: 1668.9 mg/dL (N: 15-45 mg/dL), No microorganism was seen in CSF gram stain. CSF cell count showed 32000 leukocytes, no erythrocytes. CSF HSV1-2 was negative. No growth was detected in CSF, sputum, urine and blood cultures. On the 7th day of antibiotic treatment, the patient became conscious and was taken to the service. A diffusion MRI taken due to loss of strength in the left lower extremity revealed acute ischemia in the right parietooccipital region. In her anamnesis, it was learned that she had left ear pain that started 3-4 days before her admission to the hospital and that she had otitis media on the same side 30 years ago. A temporal bone CT was taken: soft tissue increase and bone destruction (mastoiditis) were detected in the left side mastoid cells. No vegetation was detected in transthoracic echo imaging. Sinus venous thrombosis was not detected in the MR venography. Respiratory distress developed on the 14th day of meningitis treatment and with the diagnosis of pneumonia, Ceftriaxone and ampicillin treatment was stopped and meropenem 3x1 gr was started. The patient did not have an increase in CRP-WBC in the follow-ups and antibiotic treatment was stopped on the 21st day of treatment. The patient was discharged to apply to the external center Laryngological, Rhinological and Otological clinic. Conclusion: It should be kept in mind that the underlying cause of meningitis may be mastoiditis. Figure 1: Bilateral Temporal Bone CT A: right side intact mastoid cells, B: left side soft tissue increase and bone destruction (mastoiditis) in mastoid cells.

Keywords: Meningitis, mastoiditis

Makale id= 32

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2209-5437

Metabolik Sendrom

Dr. Öğretim Üyesi Adil Furkan Kılıç[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Erzurum Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet: Metabolik sendrom insülin direnci ile birlikte diğer birkaç metabolik ve vasküler hastalığın bir araya gelmesi sonucunda oluşmaktadır. Metabolik sendromun karakteristik özellikleri santral obezite, hipertansiyon, dislipidemi, glukoz intoleransı, vasküler inflamasyon ve protrombotik durumlardan ibaretteir. Metabolik sendrom, kardiyovasküler hastalıklar ve tip 2 diyabet riskini artıran bir dizi metabolik bozukluğu içeren bir durumdur. İnsülin hormunu karbonhidratların yanı sıra yağ ve protein moleküllerinden enerji elde etmede ve normal metabolizma işleyişi için gerekli peptid yapıda bir hormondur. İnsülin periferal kas, yağ ve karaciğer dokularına glukozun alımını ve metabolizmasını kolaylaştırır. İnsülin direnci, insülinin normal etkilerine fizyolojik cevabın bozulduğu bir durumdur. Santral obezite, fiziksel inaktivite ve genetik faktörler insülin direncinin oluşumuna katkıda bulunurlar. İnsülin direncinin metabolik sendromun gelişimdeki birçok komponentleri ile ilgili önemli bir faktör olduğu düşünülmektedir. İnflamasyonun kardiyovasküler hastalıkların patogenezinde önemli bir rol oynadığı düşünülmektedir. Bu durum metabolik sendromu olan kişilerin kardiyovasküler hastalıklar ve Diabetes mellitus gelişimi için yüksek riskli olduğunu açıklayabilir. Metabolik sendromun erken teşhisi ve tedavisi tip 2 Diabetes Mellitus ve koroner arter hastalığı gelişimi riskini azaltabildiği gibi yaşam tarzı değişiklikleri ve farmakolojik tedavinin de metabolik sendrom gelişimin önlenmesinde büyük potansiyel faydaları mevcuttur. Metabolik sendromun prevalansı, obezite ve sedanter yaşam tarzının yaygınlaşmasıyla birlikte dünya genelinde artmaktadır. Hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde görülen bu sendrom, halk sağlığı açısından büyük bir tehdit oluşturur.

Anahtar Kelimeler: Metabolik Sendrom, Koroner Arter Hastalığı, İnsülin Direnci

Makale id= 87

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4644-3045

Metabolik Sendromlu Hastaların Hastalık Şiddeti ile Kardiyovasküler Hastalık Risk Hesaplama Sistemi Score2 Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Ahmet Cimbek[1]
[1]S.B.Ü. Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği

Özet: Giriş: Metabolik sendrom (MetS) abdominal obezite, hipertansiyon, aterojenik dislipidemi, hiperglisemi, protrombotik ve proinflamatuvar durumlarla karakterize olup kardiyometabolik risk faktörlerin birbirine eklendiği endokrinopati durumudur. MetS; Tip 2 diyabet ve aterosklerotik kardiyovasküler hastalık gelişimi için önemli bir risk faktörüdür. Kardiyovasküler hastalık risk tahmini için pek çok risk hesaplama sistemi vardır. Avrupa Kardiyoloji Derneği (ESC), Systematic Coronary Risk Evaluation (SCORE2) kılavuzunda bireylerin 10 yıl içerisinde kardiyovasküler hastalık geçirme riskini tahmin etme modeli olarak bilinen risk tahmin algoritmasını hazırlamıştır. Amaç: Bu çalışmada, MetS bireylerin hastalık şiddeti ile kardiyovasküler risk hesaplama sistemi olarak kullanılan SCORE2 algoritma modelinin ilişkisinin incelenmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda MetS grubu, NCEP ATPIII ve DSÖ'ye göre TEMD MetS Çalışma Grubu tarafından oluşturulan tanı kriterlerine göre belirlendi. Çalışma grubu sağlıklı kontrol (n: 15) ve MetS (n: 45) olmak üzere toplam 60 gönüllüden oluşturuldu. Bireylerin 12 saatlik açlık sonrası alınan kan numunelerinden elde edilen serum ve plazma örnekleri çalışmamızda kullanıldı. Çalışma grubunun antropometrik (Yaş, BMI, Bel/kalça oranı, Sistolik ve Diastolik kan basıncı) parametreleri tespit edildi ve biyokimyasal (Glukoz, Trigliserid, Total Kolesterol, HDL-K, LDL-K) analizleri yapıldı. Tüm hastaların MetS z skoru hesaplama sistemi kullanılarak hastalık şiddeti ve SCORE2 sistemi kullanılarak KVH risk durumu hesaplandı. Bulgular: MetS hastalarda, MetS Z skorunun artışı kardiyovasküler hastalık riski ile yüksek ilişkili olduğu tespit edildi (r=0.826, p=0.0001). MetS gruplarında SCORE2 parametresi anlamlı değişiklik gösterdi (p=0.0001). Özellikle MetS z skoruna göre 3. çeyreklikteki yüksek z skorlu grubun SCORE2 değeri, diğer çeyrekliklere göre (düşük ve orta grup) istatisiksel olarak anlamlı yüksek bulundu (p=0.0001). Sonuç: Bu ön çalışmada elde edilen sonuçlara göre, MetS z skorunun artışı kardiyovasküler hastalık gelişiminde ilişkili ve önemli bir faktör olduğu görüldü. Buna göre MetS'un önlenmesi ya da hastalığın seyrinde yaşam tarzı değişiklikleri ve tedavi yaklaşımlarıyla birlikte kardiyovasküler hastalık riskinin azaltılabileceği kanaatine varıldı.

Anahtar Kelimeler: Metabolik Sendrom,kardiyovaskuler Hastalık

Evaluation of the Relationship Between Disease Severity and Cardiovascular Disease Risk Calculation System Score2 in Patients With Metabolic Syndrome

Abstract: İntroduction:Metabolic syndrome (MetS) is characterized by abdominal obesity, hypertension, atherogenic dyslipidemia, hyperglycemia, prothrombotic and proinflammatory conditions and is an endocrinopathy condition in which cardiometabolic risk factors are added together. MetS is an important risk factor for the development of type 2 diabetes and atherosclerotic cardiovascular disease.The European Society of Cardiology has prepared the risk prediction algorithm known as the model of predicting the risk of individuals having cardiovascular disease within 10 years in the Systematic Coronary Risk Evaluation (SCORE2) guide. Objective:İt was aimed to examine the

relationship between the disease severity of MetS individuals and the SCORE2 algorithm model used as a cardiovascular risk calculation system. Materials and methods:The MetS group was determined according to the diagnostic criteria established by the TEMD MetS Working Group according to NCEP ATPIII and WHO.The study group consisted of a total of 60 volunteers, including healthy control (n: 15) and MetS (n: 45).Anthropometric (Age, BMI, Waist/hip ratio, Systolic and Diastolic blood pressure) parameters of the study group were determined and biochemical (Glucose, Triglyceride, Total Cholesterol, HDL-K, LDL-K) analyses were performed. Disease severity was calculated using the MetS z score calculation system for all patients and CVD risk status was calculated using the SCORE2 system. Results:In MetS patients, the increase in MetS Z score was found to be associated with a high risk of cardiovascular disease (r=0.826, p=0.0001). SCORE2 parameter showed significant change in MetS groups (p=0.0001). Especially compared to the MetS z score, the SCORE2 value of the high z-scored group in the 3rd quarter was found to be statistically significantly higher than the other quarters(p=0.0001). Conclusion:Accordingly, it was concluded that the risk of cardiovascular disease can be reduced with the prevention of MetS or with lifestyle changes and treatment approaches in the course of the disease.

Keywords: Metabolic Syndrom,cardiovascular Disease

Makale id= 154

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4607-7455

Metastatik Renal Hücreli Karsinom Hastasında Patolojik Femur Fraktürü Yönetimi: Yüksek Kanama Riski Taşıyan Hastada Transarteriyel Embolizasyon ile Kanama Kontrolü

Uzman Dr. Ahmet Cem Demirşah[1]
[1]Afyonkarahisar Bolvadin Devlet Hastanesi

Özet: Metastatik renal hücreli karsinom tanısı ile kemoterapi tedavisi alan 50 yaşındaki erkek hasta, sol femurda patolojik fraktür sebebiyle üçüncü basamak ortopedi bölümüne yönlendirildi. Hastanın yapılan değerlendirmesinde direk grafisinde sol femur proksimal 1/3 diyafiz kesiminde metastatik kitle ve bu düzeyde patolojik fraktür saptandı. Vasküler yapıları değerlendirmek için arteriyel fazda yapılan bilgisayarlı tomografi incelemesinde sol femur diyafizinde medulla yerleşimli, komşuluğunda bulunan kemik kortekste tahribata sebep olan yumuşak doku dansitesinde, renal hücreli karsinom tanısı bulunan hastada metastaz lehine yorumlanan lezyon ve femur proksimal 1/3 kesimi düzeyinde patoloijk deplase fraktür saptandı. Hastaya total kalça artroplastisi ve tümör rezeksiyonu planlandı. Cerrahi öncesi kanama kontrolü amaçlı embolizasyon işlemi için hasta anjiografi ünitesine yönlendirildi. Yapılan kateter anjiyografide yaklaşık 3,5 cm çapında femur diyafizi yerleşimli kitlenin vaskülarizasyonu lehine yorumlanan geç arteriyel kontrastlanma saptandı. Tanımlanan kitleyi besleyen derin femoral arter orijinli çoklu arteriyel dallara 600 ±75 pm boyutundaki polietilen glikol mikroküreciler ile (HydroPearl® Microspheres) ile embolizasyon işlemi yapıldı. Alınan kontrol anjiyografilerde kitle kontrastlanmasının kaybolduğu görüldü ve komplikasyon saptanmadı. Embolizasyondan dört gün sonra hasta tümör rezeksiyonu amaçlı hasta operasyona alındı. Kırık distalinden, temiz sınırdan femur osteotomisi yapıldı. Femoral stem yerleştirilmesinden sonra total kalça artroplastisi tamamlandı. Kemik tümörleri; ağrı, işlev kaybı ya da fraktürle presente olabileceği gibi insidantel olarak keşfedilebilir. Özellik böbrek hücreli karsinom metastazı ve primer kemik tümörleri gibi birçok malign lezyon yüksek kanlanmaya sahiptir ve cerrahi sırasında aşırı kanama bildirilmiştir. Transarteriyel embolizasyon; primer veya metastatik kemik tümörlerinde cerrahi kanama risklerini azaltma, cerrahi tekniği kolaylaştırma ve ağrı palyasyonu amacıyla yapılabilir. Ayrıca; embolizasyon, tümörün kemoterapiye veya radyoterapiye yanıtını artırabilir. Metastatik kemik tümörlerinde transarteriyel embolizasyon genellikle kapsamlı tedavi yaklaşımının bir parçasını oluşturur. Özellikle yüksek kanama riski taşıyan hastalarda, cerrahiden önce yapılacak olan transarteriyel embolizasyonun kanama kontrolü açısından mutlaka göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Transarteriyel Embolizasyon, Patolojik Fraktür, Kemik Tümörü, Renal Hücreli Karsinom, Total Kalça Artroplastisi

Management of Pathological Femoral Fracture in a Patient With Metastatic Renal Cell Carcinoma: Hemorrhage Control Through Transarterial Embolization in a High-Risk Patient

Abstract: A 50-year-old male patient undergoing chemotherapy for metastatic renal cell carcinoma was referred to the tertiary orthopedic department due to a pathological fracture in the left femur. The evaluation revealed a metastatic mass and a pathological fracture in the proximal third of the left femur diaphysis on x-ray imaging. Computed tomography showed a lesion interpreted as metastasis,

consistent with the diagnosis of metastatic renal cell carcinoma, located in the medullary region adjacent to the bone cortex, with accompanying destruction of the bone cortex and a pathological displaced fracture at the proximal third of the femur. The patient was scheduled for total hip arthroplasty and tumor resection. He was referred to the angiography unit for an embolization procedure aimed at hemorrhage control before surgery. Catheter angiography revealed significant arterial enhancement, indicating vascularization of a mass located in the femoral diaphysis, approximately 3.5 cm in diameter. Embolization was performed using polyethylene glycol microspheres (HydroPearl® Microspheres) sized 600 ± 75 pm, targeting multiple arterial branches originating from the deep femoral artery that supplied the identified mass. Four days post-embolization, the patient underwent surgery for tumor resection. Femoral osteotomy was performed at the distal end of the fracture, and total hip arthroplasty was completed after the placement of a femoral stem. Many malignant lesions, such as renal cell carcinoma metastases and primary bone tumors, exhibit high vascularity and have been reported to cause excessive bleeding during surgery. Transarterial embolization (TAE) can be performed to reduce surgical bleeding risks, facilitate surgical techniques, and provide pain palliation in primary or metastatic bone tumors. In metastatic bone tumors, transarterial embolization often forms part of a comprehensive treatment approach. Particularly in patients at high risk for bleeding, transarterial embolization should be carefully considered for hemorrhage control prior to surgery.

Keywords: Transarterial Embolization, Pathological Fracture, Bone Tumor, Renal Cell Carcinoma, Total Hip Arthroplasty

Makale id= 89

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0917-750X

Nadir Bir Cerrahi Komplikasyon: Koter Plak Bölgesinde Yanık

Uzman Dr. Ahmet Olgun[1], Uzman Dr. Mehmet Gümer[2]
[1]Bolvadin Devlet Hastanesi, Üroloji
[2]Bolvadin Devlet Hastanesi, Genel Cerrahi

*Corresponding author: Ahmet Olgun

Özet: 70 yaşında erkek hasta işeme güçlüğü nedeniyle üroloji polikliniğine başvurdu. Yapılan değerlendirmede benign prostat hiperplazi tanısına yönelik medikal tedavi kullanmakta olduğu ancak bu tedaviden fayda görmediği anlaşıldı ve hastaya endoskopik cerrahi önerildi. Hasta işlemi kabul etti. Özgeçmişinde bilinen diyabet ve hipertansiyonu mevcuttu, daha önce volvulus nedeniyle abdominal cerrahi geçirmişti. Aydınlatılmış onam imzalatıldı ve preoperatif anestezi onayı alındı. Spinal anestezi altında monopoler koter sistemi kullanılarak transüretral prostat rezeksiyonu uygulandı. Cerrahi sonrası odasına alınan hasta yaklaşık 20 dakika sonra sağ bacağında ağrı hissettiğini belirtti. Yapılan muayenede sağ uyluk distal posterior kesimde, operasyon esnasında koter plağının takılı olduğu alanda yaklaşık 5x5 cm genişlikte yanık alanı izlendi (Fotoğraf-1). Genel cerrahiye konsülte edilen hastaya intravenöz sıvı ile antibiyotik tedavisi başlandı ve yara günlük ıslak pansumanla takip edildi (Fotoğraf-2). Postoperatif ürolojik şikâyeti kalmayan hasta poliklinik kontrolüne çağrılarak taburcu edildi. Birinci hafta (Fotoğraf-3) ve ikinci hafta (Fotoğraf-4) kontrollerinde genel cerrahi ile birlikte değerlendirilen hasta, yara iyileşmesinin istenen düzeyde olmaması nedeniyle debridman ve greft ile onarım ihtiyacı açısından plastik cerrahiye sevk edildi. Elektrokoter günümüz cerrahisinde sık kullanılan modern bir koagülasyon yöntemidir. Monopolar ve bipolar çeşitleri bulunup, her ikisi de transüretral prostat ve mesane cerrahilerinde kullanılabilmektedir (Wong ve ark., World J Urol. 2024; 42(1): 466). Monopolar sistemlerde enerji cerrahın kullandığı alet ile dokuya ulaşır ve hastanın operasyon alanı dışındaki bir vücut yüzeyine yerleştirilen topraklama elektrodu (plak) ile hastayı terk eder. Bu plaktaki hatalı yerleşim, ciltle yetersiz temas ya da intraoperatif dislokasyon gibi nedenler plak bölgesinde yanıklar ortaya çıkartabilmektedir. Farklı tıbbi branşların cerrahilerinde de benzer komplikasyonlar raporlanmıştır ve bu yanıklar genelde derin kat olup ek cerrahi girişime ihtiyaç duymaktadır (Saaiq ve ark., Ann Burns Fire Disasters. 2012 Dec 31; 25(4): 203–206). Morbiditesi yanı sıra medikolegal problemlere yol açabileceğinden hem hekimlerin hem de ameliyathanedeki tüm yardımcı sağlık personellerinin konu hakkında farkındalığı ve eğitim düzeyi arttırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yanık, Koter, Elektrokoter, Plak

Makale id= 37

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3058-6308

Niğde İlinde Diplopi ile Başvuran Kranial Nöropatisi Olan Hastaların Demografik ve Etyolojik Özellikleri

Dr. Öğretim Üyesi Dilek İşcan[1], Uzman Dr. Huriye Ünlüel[2], Dr. Öğretim Üyesi Gamze Yıldırım Biçer[3]
[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Niğde Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[3]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Huriye Ünlüel

Özet: Giriş: Göz hareketlerinden sorumlu üç kranial sinir vardır. Okulomotor sinir içe, aşağı ve yukarı bakışı, trochlear sinir aşağı içe, abdusens ise dışa bakıştan sorumludur. Bu sinirlerde problem varlığında hastalar çift görme, bakış kısıtlılığı, pitoz, anizokori gibi şikayetlerle başvurabilirler. Çalışmamızda diplopi ile başvuran, göz hareketlerinde kısıtlılık olan, kranial sinir tutulumu tespit edilmiş hastaların demografik ve etyolojik nedenlerini sunmayı amaçladık. Yöntem: Ocak 2022- Şubat 2024 tarihleri arasında Niğde Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne Nöroloji ve/veya Göz hastalıkları polikliniklerine diplopiyle başvurmuş kranial sinir tutulumu saptanmış, muayene bulgularına ve tetkiklerine eriştiğimiz 18 yaş üstü 28 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik özelleri, hangi kranial sinir tutulumu olduğu ve santral görüntülemeleri incelenerek etyolojileri belirlendi. Bulgular: Çalışmaya 3., 4. ve 6. kranial sinir tutulumu olan 28 (14 erkek, 14 kadın) birey dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 62.85±16.22; 14'ü 65 yaş altı, 14'ü 65 yaş üstü idi. On yedi (%60,7) hastayla en sık abdusens, 10 (%58,8)'u sağ abdusens; 8 (%28,6) okulomotor, 3 (%10,7) hastada trochlear sinir tutulumu izlendi. Etiyolojide 22 (%78,6) hastayla en sık iskemik değişikler;19 küçük damar hastalığı, 3 hastada laküner enfarkt bulundu. 65 yaş altında 7 küçük damar, ikisi laküner pons enfarktı, biri multipl skleroz, biri nörofibromatozis, biri tolosa hunt sendromu, birinin schwannoma ve birinin ponsta venöz anjiom; 65 yaş ve üstü hastaların 12'si küçük damar, biri laküner pons ve talamus enfarktı ve birinin hipofiz makroadenom tanısı aldığı belirlendi. Sonuç: Diplopi ile başvuran okulomotor, trochlear ve abducensi içeren kranial nöropatili hastalarda en sık neden küçük damar hastalığı olsa da özellikle genç hastalarda etyolojide kitle, demiyelinizan plak, vasküler malformasyonlar akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Diplopi,kranial Nöropati, Okulomotor,trochlear, Abducens

Demographic and Etiological Characteristics of Patients With Cranial Neuropathy Presenting With Diplopia in Niğde Province

Abstract: Introduction: There are three cranial nerves responsible for eye movements. Oculomotor nerve is responsible for inward, downward and upward gaze, trochlear nerve is responsible for inward gaze and abducens is responsible for outward gaze. In the presence of problems in these nerves, patients may present with complaints such as diplopia, gaze limitation, ptosis and anisocoria. In this study, we aimed to present the demographic and etiological features of patients with diplopia, restricted eye movements and cranial nerve involvement. Method: Between January 2022 and February 2024, 28 patients over the age of 18 years with cranial nerve involvement who presented

with diplopia to the eurology and/or ophthalmology outpatient clinics of Niğde Training and Research Hospital and whose examination findings and examinations were available were included in the study. Demographic characteristics, cranial nerve involvement and central imaging were analysed and etiologies were determined. Results: The study included 28 individuals (14 males, 14 females) with 3rd, 4th and 6th cranial nerve involvement. The mean age of the patients was 62.85±16.22 years; 14 were below 65 years and 14 were above 65 years. Seventeen (60.7%) patients had abducens nerve involvement, 10 (58.8%) had right abducens nerve involvement, 8 (28.6%) had oculomotor and 3 (10.7%) had trochlear nerve involvement. The most common etiology was ischaemic changes in 22 (78.6%) patients, small vessel disease in 19, lacunar infarction in 3. Under 65 years of age, 7 patients were diagnosed with small vessel disease, 2 with lacunar pons infarction, one with multiple sclerosis, one with neurofibromatosis, one with tolosa hunt syndrome, one with schwannoma and one with venous angioma of the pons. 12 patients aged 65 years and older were diagnosed with small vessel disease, one with lacunar pons and thalamus infarction and one with pituitary macroadenoma. Conclusion: Although small vessel disease is the most common cause in patients with cranial neuropathy including oculomotor, trochlear and abducens cranial neuropathy presenting with diplopia, masses, demyelinating plaques and vascular malformations should be considered in the etiology especially in young patients.

Keywords: Diplopia, Cranial Neuropathy, Oculomotor, Trochlear, Abducens

Makale id= 130

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7224-3621

Nörodejeneratif Hastalıklarda Deneysel Hayvan Modelleri

Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Tekşen[1]
[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Farmakoloji Anabilim Dalı

Özet: Nörodejeneratif hastalıklar nöron fonksiyonlarının kaybı ve yapısal olarak bozulması ile karakterize, yüksek prevelansa sahip, önlenmesi ve tedavi edilmesi zor olan hastalıklardır. Bu hastalıkların oluş mekanizmalarının aydınlatılması ve farmakolojik tedavi seçeneklerinin geliştirilmesi açısından hayvan modelleri önem taşımaktadır. Parkinson hastalığı (PH), Alzheimer hastalığı (AH), multiple skleroz (MS), otistik spektrum bozukluğu (OSB) ve amyotrofik lateral skleroz (ALS) deney hayvanlarında oluşturulabilen nörodejeneratif hastalıklardır. Transgenik hayvan modelleri bu hastalıklarla ilgili araştırmalarda kullanılmaktadır. İlaç, kimyasal ajan veya toksin ile indüklenmiş modeller ise daha sık kullanılmaktadır. 6-OH-dopamin, MPTP, rotenon ve lipopolisakkarid indüklü PH oluşturabilmektedir. Amiloid β, skopolamin, kolşisin ve alüminyum uygulanması hayvanlarda AH benzeri davranış bozukluklarına yol açmaktadır. MS hayvan modelleri arasında deneysel otoimmün ensefalomiyelit, virüs ve cuprizone gibi toksin kaynaklı demiyelinizasyon yer almaktadır. OSB deney hayvanlarında valproik asid, propionik asid ve bisfenol propan gibi ajanlarla oluşturulabilmektedir. ALS'de motor nöron kaybını ve kas güçsüzlüğünü araştırmak için genetik hayvan modelleri kullanılmaktadır. Hayvan modelleri, spontan olmadıkları ve insandaki hastalıkların tam benzerini oluşturamadıkları nedeniyle sorgulansalar da nörodejeneratif hastalıkların doğasını anlamak ve tedavide yeni ilaçların geliştirmek için oldukça yararlı olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Deneysel Hayvan Modelleri, Parkinson Hastalığı, Alzheimer Hastalığı, Multiple Skleroz, Otizm, Amyotrofik Lateral Skleroz

Experimental Animal Models in Neurodegenerative Diseases

Abstract: Neurodegenerative diseases are characterised by the loss and structural deterioration of neuronal function, have a high prevalence and are difficult to prevent and treat. Animal models are important for elucidating the mechanisms of these diseases and for developing pharmacological treatments. Parkinson's disease (PD), Alzheimer's disease (AD), multiple sclerosis (MS), autistic spectrum disorder (ASD) and amyotrophic lateral sclerosis (ALS) are neurodegenerative diseases that can be induced in experimental animals. Transgenic animal models are used to study these diseases. Drug-, chemical- or toxin-induced models are more commonly used. 6-OH-dopamine, MPTP, rotenone and lipopolysaccharide can cause induced PD. Administration of amyloid β, scopolamine, colchicine and aluminium causes Alzheimer-like behavioral deficits in animals. Animal models of MS include experimental autoimmune encephalomyelitis and virus- and toxin-induced demyelination, such as cuprizone. ASD can be induced in experimental animals with agents such as valproic acid, propionic acid and bisphenol propane. Genetic animal models are used to study motor neuron loss and muscle weakness in ALS. Although animal models have been questioned because they are not spontaneous and do not exactly mimic human diseases, they are very useful for understanding the nature of neurodegenerative diseases and developing new drugs for treatment.

Keywords: Experimental Animal Models, Parkinson's Disease, Alzheimer's Disease, Multiple Sclerosis, Autism, Amyotrophic Lateral Sclerosis

Makale id= 159

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9027-6988, 0000-0002-8850-2229, 0000-0003-0799-1102, 0009-0003-4208-162X

Nut Karsinomu: Gençlerde Görünen Ender Bir Akciğer Kanseri

İnt. Dr İrade Mirzeyeva[1], Dr. Öğretim Üyesi Ertay Boran[1], İnt. Dr Raşit Ziya Çolak[1], İnt. Dr Muhammet Binbir[1], Dr. Öğretim Üyesi Mertay Boran[1], Dr. Öğretim Üyesi Fatih Demir[1]
[1]Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Mertay Boran

Özet: NUT karsinomu, genellikle vücudun orta hattında ortaya çıkan, nadir, genetik olarak tanımlanmış ve çok agresif bir skuamöz hücreli epitel kanseridir. Genellikle akciğer ve plevradan köken alır. Semptomlar, diğer kanser türlerine benzer ve evreye bağlı olarak değişir. Genel semptomlar arasında kilo kaybı ve yorgunluk bulunurken, bölgeye özgü semptomlar da mevcuttur. Eğer tümör baş ve boyun bölgesini etkiliyorsa (yaklaşık %35), ağrı, kitle, obstrüktif semptomlar gibi belirtiler görülebilir. Yaygın bölgeler arasında baş, boyun ve mediasten yer alır. Tanı anındaki ortalama yaş 16-23'tür. NUT karsinomunun genetik tanımlayıcı özelliği, NUT geninin yeniden düzenlenmesidir. NUT karsinomu çok nadir görüldüğü için sıklığı hakkında çok az veri bulunmaktadır. Ayırıcı tanıya dâhil edilen diğer tümörler, sinonazal farklılaşmamış karsinomlar, Ewing sarkomu/İlkel nöroektodermal tümör, lösemi, rabdomiyosarkom ve melanomdur. Tedavi yaklaşımı, cerrahi ve radyo-kemoterapiyi içeren multimodal bir yaklaşımdır. Bu tedavi rejimi altında ortalama sağ kalım süresi yalnızca 5-7 aydır. İki vaka sunuyoruz: Vaka 1: 20 yaşında bir üniversite öğrencisi, 1 aydır devam eden öksürük şikayetiyle başvurdu. PA grafide şüpheli orta hat genişliği tespit edildi. Bronkoskopide sağ ana bronşta hemorajik kitle saptandı ve patolojide NUT karsinomu tanısı konuldu. Peribronşial lenf nodu pozitifti. Kemoterapi ile kısa süreli bir yanıt alınsa da, peribronşial yakın metastazlar gelişti. Hastaya başka bir merkezde torakotomi ile sağ pnömonektomi, lenf nodu diseksiyonu ve hipertermik intraoperatif kemoterapi uygulandı, ancak günler içinde özofagus tutulumu ile metastaz gelişti. Hastaya KT ve cerrahi tedavi uygulanmış olmasına rağmen, tanısından 6 ay sonra hasta hayatını kaybetti. Vaka 2: 31 yaşında bir kadın hasta, omuz ve kalça ağrısı ile fizyoterapi merkezine başvurdu. Yapılan tetkiklerde sağ ana bronşa yaslanan mediastinal kitle ve sol skapula ile femur metastazı saptandı ve patolojik tanı ile NUT karsinomu teyit edildi. KT tedavisinin 1. ayında hasta masif trakeal kanama ile hayatını kaybetti. Sonuç: NUT karsinomunun tedavisine yönelik spesifik yaklaşımların geliştirilmesi ve tedavi için gereken sınırlı zaman, bu kanserin test edilmesinin hayati bir ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Nud Karsinomu, Akciğer Kanseri, Genç Hasta, Nud Geni

Nut Carcinoma: A Rare Lung Cancer Seen in Young People

Abstract: NUT carcinoma is a rare, genetically defined, and highly aggressive squamous cell epithelial cancer, typically arising in the midline of the body, often from the lungs and pleura. Symptoms resemble those of other cancer types and vary with the stage, including common signs like weight loss and fatigue, as well as site-specific symptoms. If the tumor affects the head and neck region (about 35% of cases), patients may experience pain, masses, and obstructive symptoms. Common sites include the head, neck, and mediastinum, with an average diagnosis age of 16-23 years.

The genetic hallmark of NUT carcinoma is the rearrangement of the NUT gene. Due to its rarity, there is limited data on its incidence, and differential diagnoses may include sinonasal undifferentiated carcinomas, Ewing sarcoma, leukemia, rhabdomyosarcoma, and melanoma. Treatment typically involves a multimodal approach, combining surgery and radio-chemotherapy, but the average survival time is only 5-7 months. Two cases illustrate the disease: Case 1: involved a 20-year-old university student who presented with a one-month cough. A chest X-ray showed midline widening, and bronchoscopy revealed a hemorrhagic mass in the right main bronchus, confirmed as NUT carcinoma. Despite short-term response to chemotherapy, peribronchial metastases developed. The patient underwent right pneumonectomy and hyperthermic intraoperative chemotherapy but succumbed to esophageal metastasis within days. Case 2: involved a 31-year-old woman presenting with shoulder and hip pain. Investigations revealed a mediastinal mass extending towards the right main bronchus and metastases to the right scapula and femur, pathologically confirmed as NUT carcinoma. She died from massive tracheal hemorrhage within the first month of chemotherapy. In conclusion, developing specific treatment approaches for NUT carcinoma is essential, highlighting the critical need for testing due to the limited treatment window.

Keywords: Nud Carcinoma, Lung Cancer, Young Patient, Nud Gene

Makale id= 2

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0880-7215

Obez Çocuklarda İşeme Bozukluklarının Semptom Skoru ile Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Samet Özer[1]
[1]Hüma International Hospital

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı obez çocuklarda işeme bozuklukları semptom skorunun sağlıklı çocuklara göre ne düzeyde değiştiğini ortaya koymaktır. Gereç ve Yöntemler: Yaşları 8-17 arasında değişen kliniğimizde takip ettiğimiz 199 obez çocuk ve adölesan hasta ve çocuk sağlığı ve hastalıkları polikliniğine herhangi bir nedenle başvurmuş 133 çocuk ve adölesan katılmıştır. Tüm hastalara yüz yüze görüşme yöntemi ile işeme semptom skoru ölçeği uygulanmıştır. Araştırmaya katılanlar gündüz ve gece idrar kaçırma durumları, gündüz ve gece idrar kaçırma şiddetleri, günlük idrar çıkış sayıları, idrar yaparken zorlanma ve ağrı durumu, işerken duraksayıp duraksamadığı, ani idrar ihtiyacı olup olmadığı, oyun sırasında çişini tutup tutmadığı, idrarını tuvalete yetişemeden kaçırıp kaçırmadığı, kabızlık durumu olup olmadığı ve bu durumların hayat kalitesini ne ölçüde etkilediğini sorgulayan toplam 14 soru ile değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler SPSS paket programında değerlendirilmiştir. Çalışmaya Gaziosmanpaşa Üniversitesi etik kurulundan etik onayı alındıktan sonra başlanmıştır. Bulgular: Obez çocuklar ve sağlıklı kontrol grubunda bulunan katılımcıların yaş ve cinsiyet açısından karşılaştırıldığında anlam bir fark bulunmamıştır. Obezite tanılı çocukların beden kitle indeksleri istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksekti. Hastaların semptom skorlamasına verdiği yanıtlar tablo 1 gösterilerek istatistiki olarak anlamlı farklar incelenmiştir. Çıkarımlar: Bu çalışmadan elde eedilen verilere göre obezitesi olan çocukların işeme disfonksiyonu semptom skorlama puanlarınn normal killolu açocuklara göre istatistiki olarak anlamlı bir fark oluşturmadığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Obezite, İşeme Disfonksiyonu

Evaluation of Voiding Disorders in Obese Children With Symptom Score

Abstract: Purpose: The aim of this study is to reveal to what extent the symptom score of voiding disorders in obese children differs compared to healthy children. Material and Methods: 199 obese children and adolescent patients, aged between 8 and 17, who we follow in our clinic, and 133 children and adolescents who applied to the pediatric health and diseases outpatient clinic for any reason, participated. The voiding symptom score scale was applied to all patients via face-to-face interview. Participants in the research were asked about their day and night urinary incontinence, day and night urinary incontinence severity, daily urine output, difficulty and pain during urination, whether they hesitated while urinating, whether there was a sudden need to urinate, whether they held their pee during the game, whether they leaked their urine before reaching the toilet. It was evaluated with a total of 14 questions asking whether there was constipation and to what extent these conditions affected the quality of life. The obtained data were evaluated in the SPSS package program. The study was started after receiving ethical approval from the Gaziosmanpaşa University ethics committee. Results: No significant difference was found when the participants in the obese children and the healthy control group were compared in terms of age and gender. Body mass indexes of children diagnosed with obesity were statistically significantly higher. Statistically significant differences were examined by showing the patients' responses to the symptom scoring in Table 1. Conclusions: According to the data obtained from this study, it is seen that the urination dysfunction symptom

scoring scores of children with obesity do not make a statistically significant difference compared to children with normal weight.

Keywords: Child, Obesity, Voiding Disfunction

Makale id= 110

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-4260-5292

Obezitede Tiyol/disülfid Oranı İle Malondialdehit Düzeyleri Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Selçuk Yaman[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Biyokimya Kliniği, Trabzon, Türkiye

Özet: Konu: Günlük alınan enerjinin harcanan enerjiden fazla olması durumunda, harcanamayan enerji vücutta yağ olarak depolanmakta ve obezite oluşumuna neden olmaktadır. Obezite subklinik kronik inflamasyon ile seyreden bir hastalık olup inflamasyon adipoz doku aracılığı ile meydana gelmektedir. Beden kütle indeksinin (BKİ) yükselmesiyle birlikte inflamasyon mediyatörlerinin salınımı da artar. Bu inflamasyon mediyatörleri birçok makromolekülün artışına sebep olur ve organizmanın redoks potansiyelini etkiler. Malondialdehit (MDA) ve tiyol/disülfid dengesi organizmanın oksidan-antioksidan durumunu değerlendirmek için kullanılmaktadır. Amaç: Bu çalışmada Obez bireyler BKİ'ye göre sınıflandırılarak, BKI artışı ile tiyol/disülfid oranının ve MDA seviyesinin değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Çalışma grubu normal kilolu (BKİ: 18.5 – 24.9, n: 15), obez (BKİ: 30-39.9, n: 15) ve morbid obez (BKİ: ≥40, n: 15) olmak üzere toplam 45 gönüllüden oluşmaktadır. Bu kişilerden 12 saat açlık sonrası kan örnekleri alındı. Serum tiyol ve disülfid seviyeleri Erel ve Neşelioğlu tarafından ve plazma MDA seviyeleri Yagi tarafından geliştirilen yöntem kullanılarak belirlendi. Bulgular: Obez ve morbid obez grubunun doğal tiyol seviyeleri sağlıklı kontrol grubuna göre anlamlı düşük bulunurken disülfid ve MDA seviyelerinin ise anlamlı yüksek olduğu görüldü ($p<0.05$). Çalışma grubunun doğal tiyol seviyeleri ile disülfid ve MDA seviyeleri arasında negatif ilişki bulundu (sırasıyla r= -0.560, p=0.0001; r= -0.400, p=0.015). Ayrıca BKİ artışı ile tiyol/disülfid oranı arasında negatif korelasyon bulunurken MDA seviyeleri arasında ise pozitif korelasyon görüldü (sırasıyla r= -0.430, p=0.014; r= 0.497, p=0.012). Sonuç: Bu çalışmada elde edilen sonuçlara göre, obez bireylerde tiyol seviyeleri ile disülfid ve MDA seviyelerinin ilişkili olduğu gözlendi. Obezitede BKİ artışına bağlı olarak tiyol/disülfid oranının azaldığı ve MDA seviyelerinin arttığı tespit edildi. Bunun sonucunda BKİ arttıkça oksidan-antioksidan dengesinin oksidan yönünde ilerlerlemesine sebep olarak oksidatif stresin arttığı kanaatine varıldı.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Oksidan-Antioksidan Durum

Relationship Between Thiol-Disulphide Ratio and Malondialdehyde Levels in Obesity

Abstract: Background:Obesity results from the body storing excess energy as fat when daily energy intake surpasses daily energy expenditure. Obesity is a disease characterized by subclinical chronic inflammation, and inflammation occurs through adipose tissue. The release of inflammatory mediators increases with the increase in body mass index (BMI). These inflammatory mediators cause an increase in many macromolecules and affect the redox potential of the organism. Malondialdehyde (MDA) and thiol/disulfide balance are used to evaluate the oxidant-antioxidant status of the organism. Objective:This study aimed to classify obese individuals according to BMI and evaluate thiol/disulfide ratio and MDA levels depending on increased BMI. Method:The study group consisted of 45 volunteers with normal weight (BMI:18.5 – 24.9, n:15), obese (BMI:30-39.9, n:15) and morbid obese (BMI:≥40, n:15). Blood samples were taken from these individuals after 12 hours of fasting. Serum thiol and disulfide levels were determined using the method developed by Erel and Neşelioğlu and

plasma MDA levels were determined using the method developed by Yagi. Results:While the native thiol levels of the obese and morbidly obese groups were found to be significantly lower than healthy control group, disulfide and MDA levels were found to be significantly higher($p<0.05$). In the study group, a negative relationship was found between native thiol levels and disulfide and MDA levels($r= -0.560$, $p=0.0001$; $r= -0.400$, $p=0.015$,respectively). In addition, there was negative correlation between BMI increase and thiol/disulfide ratio, while there was positive correlation between MDA levels($r= -0.430$, $p=0.014$; $r= 0.497$, $p=0.012$,respectively). Conclusion:According to results obtained in this study, it was observed that thiol levels were related to disulfide and MDA levels in obese individuals. It was determined that thiol/disulfide ratio decreased and MDA levels increased with increasing BMI in obesity. As a result, it was concluded that as BMI increased, the oxidant-antioxidant balance shifted in oxidant direction, thus increasing oxidative stress.

Keywords: Obesity, Oxidant-Antioxidant Status

Makale id= 140

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0486-1767

Otoimmün Hepatit Vakalarında Metabolik İlişkili Yağlı Karaciğer Hastalığı (Masld) Varlığının İncelenmesi: Biyokimyasal ve Demografik Bir Bakış Açısı

Uzman Dr. Nermin Mutlu Bilgiç[1]
[1]Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gastroenteroloji Kliniği

Özet: Bu çalışma, merkezimize başvuran otoimmün hepatit tanısı almış hastalarda MASLD (Metabolik İlişkili Yağlı Karaciğer Hastalığı) varlığının sıklığını belirlemeyi ve MASLD tanısı olmayan otoimmün hepatit hastaları ile biyokimyasal ve demografik parametrelerin karşılaştırılmasını amaçlamaktadır. Çalışma kapsamında 50 hasta analize dahil edilmiş olup 28 (%56) hastanın MASLD tanı kriterlerini karşıladığı teyit edilmiştir, MASLD tanısı almayan 22 (%44) hastalar kontrol grubu olarak değerlendirilmiştir. Hastaların muayeneleri ve tahlil sonuçları araştırma kapsamında incelenmiştir. MASLD tanısı alan hastalarda ALP (MASLD: 94 (41 - 607) vs Kontrol: 70 (39 - 119), p = 0.021) ve AST (MASLD: 26 (14 - 116) vs Kontrol: 20 (12 - 53), p = 0.032) seviyeleri kontrol grubuna göre anlamlı bir artış göstermiştir. Yine, INR değerleri gruplar arasında anlamlı bir şekilde farklılık göstermiştir (MASLD: 1.09 (0.86 – 1.46) vs Kontrol: 0.99 (0.92 – 1.16), p = 0.012. Trombosit sayısı MASLD grubunda 232 (137 – 380) medyan değeri ile daha yüksek olup istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p = 0.019). ALT (p = 0.500), GGT (p = 0.120), IGG (p = 0.412) ve total bilirubin düzeyleri (p = 0.262) açısından anlamlı farklar bulunmamıştır. BMI, boy ve kilo açısından da gruplar arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. MASLD olmayan otoimmün hastaların sadece 2 (%8.7)'sinde steatoz gözlenmiştir. Bu çalışma, otoimmün hepatit hastalarında MASLD varlığının %56 oranında olduğunu ve MASLD grubunda ALP, AST, INR ve trombosit seviyelerinin kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Otoimmün Hepatit, Masld, Yağlı Karaciğer

Exploring the Occurrence of Metabolic Associated Steatotic Liver Disease (Masld) in Autoimmune Hepatitis: A Biochemical and Demographic Perspective

Abstract: The aim of this study is to determine the occurrence of MASLD (Metabolic Associated Steatotic Liver Disease) in patients diagnosed with autoimmune hepatitis admitted to our center and to compare the biochemical and demographic parameters between those with and without MASLD. The analysis included a total of 50 patients, of which 28 (56%) were confirmed to meet the diagnostic criteria for MASLD, while 22 (44%) patients without MASLD served as the control group. Within the study we analyzed patients' examinations and test results. Patients diagnosed with MASLD exhibited a noticeable rise in ALP levels (MASLD: 94 (41 - 607) vs. Control: 70 (39 - 119), p = 0.021) and AST levels (MASLD: 26 (14 - 116) vs. Control: 20 (12 - 53), p = 0.032) when compared to the control group. Moreover, the groups exhibited notable differences in INR values (MASLD: 1.09 (0.86 - 1.46) vs. Control: 0.99 (0.92 - 1.16), p = 0.012). The platelet count was significantly elevated in the MASLD group (median: 232, range: 137-380), demonstrating a statistically significant difference (p = 0.019). The study indicated that there were no significant differences in ALT (p = 0.500), GGT (p = 0.120), IGG (p = 0.412), or total bilirubin levels (p = 0.262). In addition, there were no significant variances observed between the groups regarding BMI, height, or weight. Steatosis was observed in only 8.7% (n = 2) of autoimmune hepatitis patients who were not diagnosed with MASLD. The findings of this

study indicated that 56% of patients with autoimmune hepatitis experienced MASLD. Moreover, the MASLD group demonstrated significantly elevated levels of ALP, AST, INR, and platelets in comparison to the control group.

Keywords: Autoimmune Hepatitis, Masld, Steatotic Liver

Makale id= 132

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1370-1696

Otozomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalığı Olan Hastalarda Fabry Hastalığının Araştırılması

Uzman Dr. Yakup Özgüngör[1], Prof.Dr. Abdülmecit Yıldız[2]
[1]İzmir Şehir Hastanesi
[2]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Yakup Özgüngör

Özet: Amaç: Bu çalışma, Otosomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalığı (ADPKD) olan hastalarda Fabry hastalığının sıklığını belirlemeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Bu tek merkezli kesitsel çalışmaya, aile öyküsü ve radyolojik kriterler temelinde ADPKD tanısı konmuş ve Uludağ Üniversitesi Nefroloji Kliniğinde düzenli olarak takip edilen 36 hasta dahil edilmiştir. Tüm katılımcılardan yazılı bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Her katılımcıdan düzenli takip sırasında 10 cc periferik kan örneği alınmıştır. GLA gen dizilim analizi, FDA onaylı bir tanı sistemi olan MiSeq yeni nesil dizileme (NGS) platformu (Illumina, San Diego, CA, USA) kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bu çalışma yerel etik kurul tarafından onaylanmış olup Helsinki Bildirgesi'nde belirtilen ilkeler doğrultusunda yürütülmüştür. Katılımcıların gizliliği ve mahremiyeti çalışma boyunca korunmuştur. Bulgular: Çalışmanın tasarımı doğrultusunda hastalarda yalnızca Fabry hastalığı mutasyonları araştırılmıştır. 36 katılımcıdan 35'inin Fabry hastalığı mutasyonları açısından normal sonuçları varken, bir hastada Fabry hastalığı mutasyonu pozitif bulunmuştur. Sonuç: Çalışmamız, yalnızca Fabry hastalığı mutasyonlarını araştırmakla sınırlı olup, nispeten küçük örneklem büyüklüğüne sahiptir; sonuçlarımız, ADPKD olan hastalarda doğru tanı ve tedavi için Fabry hastalığının ayırıcı tanı olarak değerlendirilmesi gerektiğini düşündürmektedir. Bulgularımızın klinik anlamını tam olarak anlamak için daha büyük bir örneklemle daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Fabry Hastalığı, Otosomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalığı, Böbrek Kisti

Researching Fabry Disease in Autosomal Dominant Polycystic Kidney Disease Patients

Abstract: Aim: This study aims to determine the frequency of Fabry disease in patients with Autosomal Dominant Polycystic Kidney Disease (ADPKD). Method: This single-center cross-sectional study included 36 patients diagnosed with ADPKD based on family history and radiological criteria, who were regularly followed up at the Uludag University Nephrology Clinic. Written informed consent was obtained from all participants. A 10 cc peripheral blood sample was collected from each participant during their regular follow-up. The GLA gene sequencing analysis was performed using the MiSeq next-generation sequencing (NGS) platform, an FDA-approved diagnostic system (Illumina, San Diego, CA, USA). This study was approved by the local ethics committee and conducted in accordance with the principles outlined in the Declaration of Helsinki. Confidentiality and privacy of the participants were maintained throughout the study. Results: In line with the study design, only Fabry disease mutations were investigated in the patients. Of the 36 participants, 35 had normal results regarding Fabry disease mutations, while one patient tested positive for a Fabry disease mutation. Conclusion: Our study was limited to investigating Fabry disease mutations and had a relatively small sample size. Our results suggest that Fabry disease should be considered as a

differential diagnosis in ADPKD patients to ensure accurate diagnosis and treatment. Further research with a larger sample size is necessary to fully understand the clinical implications of our findings.

Keywords: Fabry Disease, Autosomal Dominant Polycystic Kidney Disease, Kidney Cyst

Makale id= 139

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-0537-3127

Pediatrik Kutanöz Mastositoz Vakalarının Retrospektif Klinikopatolojik Analizi

Doç.Dr. Büşra Yaprak Bayrak[1]
[1]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Kocaeli

Özet: Bu çalışma, 2018-2024 yılları arasında Kocaeli Üniversitesi Hastanesi'nde takip edilen pediatrik mastositoz hastalarının klinik ve laboratuvar özelliklerinin retrospektif olarak değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Mastositoz, mast hücrelerinin dokularda anormal birikimi ile karakterize nadir bir hastalık olup, çocuklarda en yaygın formu kutanöz mastositozdur. Çalışmada, Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) kriterlerine göre kutanöz mastositoz tanısı almış 41 pediatrik hasta incelenmiştir. Hastaların cinsiyet, yaş, tanı yaşı, hastalığın başlangıç yaşı, takip süresi, mastositoz tipi, lezyonların yeri ve eşlik eden hastalıklar gibi klinik verileri toplanmıştır. Ayrıca tam kan sayımı, karaciğer ve böbrek fonksiyon testleri ile abdominal ultrasonografi sonuçları değerlendirilmiştir. Bulgulara göre, hastaların %68,3'ünde hastalık başlangıcı iki yaşından önce olup, medyan takip süresi 1,5 yıldır. Çoğunlukla makulopapüler kutanöz mastositozis (%56,1) tipi gözlenmiş ve lezyonların büyük çoğunluğu gövde bölgesinde (%82,9) yer almıştır. Laboratuvar testleri normal çıkmış ve hastaların hiçbirinde sık enfeksiyon öyküsü bulunmamıştır. Sadece bir hastada borderline hepatosplenomegali tespit edilmiştir. Pediatrik mastositozun genellikle iyi huylu bir seyir izler ve sistemik formlar nadirdir. Ancak, daha geniş çaplı çalışmalarda bazı vakalarda sistemik hastalık gelişebileceği belirtilmektedir. Çalışmamızda sistemik mastositoz bulgusuna rastlanmaması, pediatrik mastositozun büyük ölçüde deri ile sınırlı kaldığını göstermektedir. Çalışmanın sınırlamaları arasında retrospektif tasarımı ve küçük örneklem büyüklüğü yer almakta olup, daha geniş popülasyonlarla yapılacak çalışmalarla sonuçların doğrulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mastositozis, Makülopapüler, Diffüz, Pediatrik Hasta.

A Retrospective Clinicopathological Analysis of Pediatric Cutaneous Mastocytosis Cases

Abstract: This study aims to retrospectively evaluate the clinical and laboratory features of pediatric mastocytosis patients followed at Kocaeli University Hospital between 2018 and 2024. Mastocytosis is a rare disease characterized by the abnormal accumulation of mast cells in tissues, and the most common form in children is cutaneous mastocytosis. The study included 41 pediatric patients diagnosed with cutaneous mastocytosis according to the World Health Organization (WHO) criteria. Clinical data such as gender, age, age at diagnosis, age at disease onset, follow-up duration, type of mastocytosis, location of the lesions, and associated diseases were collected. Additionally, complete blood counts, liver and kidney function tests, and abdominal ultrasound results were evaluated. According to the results, in 68.3% of patients, the disease onset occurred before the age of two, and the median follow-up period was 1.5 years. The majority of cases presented with maculopapular cutaneous mastocytosis (56.1%), and the lesions were predominantly located on the trunk (82.9%). Laboratory tests were normal, and none of the patients had a history of frequent infections. Borderline hepatosplenomegaly was detected in only one patient. Pediatric mastocytosis generally follows a benign course, and systemic forms are rare. However, broader studies indicate that systemic disease may develop in some cases. The absence of systemic mastocytosis findings in our study suggests that pediatric mastocytosis is largely confined to the skin. The limitations of this study include its

retrospective design and small sample size, and future studies with larger populations are recommended to confirm the results.

Keywords: Mastocytosis, Maculopapular, Diffuse, Pediatric Patient.

Makale id= 12

Sözlü Sunum

ORCID ID: Orcid ID: 0000-0001-7104-7103

Pilonidal Sinüs Hastalığında Rutin Histopatolojik İnceleme Gerçekten Gerekli Mi?

Dr. Metin Yalaza[1], Dr. Betül Keskinkılıç Yağız[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma HastanesiHastanesi
[2]Samsun Gazi Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Metin Yalaza

Özet: Amaç: Pilonidal sinüs (PS) en sık gluteal olukta olmak üzere farklı bölgelerde meydana gelen yaygın bir hastalıktır. Literatürde 1900-2022 yılları arasında bildirilen PS zemininde gelişen malign dejenerasyon olgu sayısı 140'tır. Bu çalışmada, PS hastalığında rutin histopatolojik incelemenin gerekliliği sorgulanmıştır. Materyal ve Metod: XXX Hastanesinde 2017-2021 yılları arasında pilonidal sinüs tanısıyla ameliyat edilen 1321 hastadan patoloji sonuçlarına ulaşılan 1312 hastanın sonuçları retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet, patoloji sonuçları, ameliyat tipi, cerrahi yapılan alan, nüks nedeni ile yapılma durumu ve yatış süreleri hastane veri tabanından elde edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 1312 hastanın 958'si (%73) erkek ve 354'ü (%27) kadın ve yaş ortalaması 26,25±9,27 idi. Hastaların 1294'ünde (%98,6) cerrahı alan sakrokoksigeal bölge idi. Nüks PS nedeniyle 12(%0,9) hasta ameliyat edildi. Hiçbir hastada malignite izlenmedi. Sonuç: Kanaatimizce atipik görünüm yanında, gelişim süresi ve 50 yaşın üzerindeki hasta yaşı, rutin histopatolojik analizi haklı çıkaran unsurlardır. PS örneklerinin malignite açısından rutin histopatolojik analizi en azından genç hasta grubunda tetkikte aşırılık gibi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Sinüs, Histopatoloji, Malignite

Is Routine Histopathological Examination of the Specimen Really Necessary in Pilonidal Sinus Disease'

Abstract: Background: Pilonidal sinus disease (PSD) is a prevalent condition that may involve various areas of the body; however, it predominantly manifests in the gluteal groove. A literature search between the years 1900 and 2022 revealed 140 cases of malignant conditions found in the surgical specimens of PSD. This infrequent occurence raises the question of whether it is truly essential to submit all PSD specimens for histopathological examination. Materials and Methods: The patients (n=1321) who were operated for PSD in XXX Hospital between 2017 and 2021 are enrolled in the study. After exclusion of 9 patients (due to missing data), the charts of the 1312 patients were retrospectively evaluated. The data regarding the age, gender, histopathological results, surgical technique, involved body region, history of previous failed surgery and length of hospital stay were extracted. Results: Amongthe 1312 patients, 958 (73%) were males and 354 (27%) were females, and the meanage of the study group was 26.25±9,27. The involved area was the sacrococcygeal region in 1294 patients (98.6%). Twelve patients (0.9%) had previous failed surgery. None of the patients showed any signs of malignancy upon histopathological examination. Conslusions: Depending on the literature review, atypical appearance, duration of symptoms, and age over 50 years are justified as reasonable indications for histopathological examination. Obtaining a histopathological examination seems considerably unnecessary in young patients.
Keywords: Pilonidalsinus; Histopathology; Malignancy

Makale id= 113

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5527-8507

Prepubertal Sıçanlarda Testis Torsiyondetorsiyon Hasarına Karşı Prok2'nin Olası Etkileri

Araştırmacı İlayda Uysal[1], Dr. Öğretim Üyesi Nesibe Yılmaz[2], Dr. Öğretim Üyesi Semir Gül[3], Dr. Öğretim Üyesi Ümit Yılmaz[4], Doç.Dr. Kevser Tanbek[5]

[1]Karabük Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Anatomi AD
[2]Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi AD
[3]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD
[4]Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji AD
[5]İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji AD

*Corresponding author: İlayda Uysal

Özet: Amaç: Bu çalışmada, prepubertal sıçanlarda testis torsiyon/detorsiyon hasarına karşı PROK2'nin oksidatif stres ve inflamasyon üzerine etkisinin incelenmesi amaçlandı. Ayrıca testis dokusundaki morfolojik değişiklikler üzerindeki etkisi de histopatolojik ve immünohistokimyasal analizler ile değerlendirildi. Gereç ve Yöntem: Wistar albino cinsi, 48 adet prepubertal erkek sıçan dört gruba ayrıldı; sham, testis torsiyon/detorsiyon (TTD), testis torsiyonu+PROK2+testis detorsiyonu (TD+PROK2+TD) ve testis torsiyon/detorsiyonu+PROK2. TT+PROK2+TD grubuna torsiyonun bitimine 30 dk kala, TTD+PROK2 grubuna ise detorsiyonun hemen başında tek doz PROK2 (60 nmol/kg) intraperitoneal olarak verildi. Toplam antioksidan kapasite (TAS), toplam oksidan kapasite (TOS), tümör nekroz faktör-α (TNF- α) ve interlökin-6 (IL-6) seviyeleri ELISA yöntemiyle belirlendi. Histopatolojik değerlendirmeler hematoksilen-eozin (HE) boyama ve immünohistokimyasal analizler ile yapıldı. Bulgular: PROK2 tedavisinin TAS seviyesini arttırırken TOS seviyesini azalttığı görüldü ($p<0.05$). TTD grubunda artış gösteren TNF- α ve IL-6 düzeylerinde PROK2 tedavisi sonrası bir iyileşme tespit edildi ($p<0.05$). TTD grubunda azalan seminifer epitel kalınlığı ve tübül çapının, PROK2 uygulanan gruplarda arttığı belirlendi ($p<0.05$). Johnsen's skoru da TTD grubunda diğer gruplara kıyasla daha düşüktü ($p<0.05$). PROK2 tedavisi Johnsen's skorunu da arttırmıştı. TTD grubunda spermatogonia sayısı diğer gruplardan daha düşüktü ($p<0.05$). PROK2 gruplarında ise spermatagonia sayısı TTD grubuna göre artmıştı. Sonuç: Sonuçlarımız, PROK2 tedavisinin testiküler torsiyon/detorsiyon hasarının azaltılmasında etkili bir tedavi yöntemi olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Prok2, Torsiyon/detorsiyon, Oksidatif Stres, İnflamasyon, Histomorfometri

Possible Effects of Prok2 Against Testicular Torsion/detorsion İnjury in Prepubertal Rats

Abstract: Objective: The aim of this study was to investigate the effect of PROK2 on oxidative stress and inflammation against testicular torsion/detorsion injury in prepubertal rats. In addition, its effect on morphological changes in testicular tissue was evaluated by histopathological and immunohistochemical analyses. Methods: Forty-eight prepubertal male Wistar albino rats were divided into four groups; sham, testicular torsion/detorsion (TTD), testicular torsion+PROK2+testicular detorsion (TD+PROK2+TD) and testicular torsion/detorsion+PROK2 (TTD+PROK2). TT+PROK2+TD group received a single dose of PROK2 (60 nmol/kg) intraperitoneally 30 min before the end of torsion and TTD+PROK2 group received a single dose of

PROK2 (60 nmol/kg) at the beginning of detorsion. Total antioxidant capacity (TAS), total oxidant capacity (TOS), tumour necrosis factor-α (TNF- α) and interleukin-6 (IL-6) levels were determined by ELISA method. Histopathological evaluations were performed by haematoxylin-eosin (HE) staining and immunohistochemical analysis. Results: PROK2 treatment increased TAS level and decreased TOS level ($p<0.05$). TNF- α and IL-6 levels, which increased in TTD group, improved after PROK2 treatment ($p<0.05$). Decreased seminiferous epithelial thickness and tubule diameter in TTD group were observed after PROK2 treatment. Johnsen's score was also lower in the TTD group compared to the other groups ($p<0.05$). PROK2 treatment also increased Johnsen's score. Spermatogonia count was lower in the TTD group compared to the other groups ($p<0.05$). In PROK2 groups, the number of spermatagonia increased compared to TTD group. Conclusion: Our results suggest that PROK2 treatment may be an effective treatment modality for the reduction of testicular torsion/detorsion injury.

Keywords: Prok2, Torsion/detorsion, Oxidative Stress, İnflammation, Histomorphometry

Makale id= 86

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-00031685-5276

Sağlıklı Gönüllülerin Klinik Araştırmalara Katılma Nedenlerinin, Engellerinin ve Sosyo-Demografik Özelliklerinin Araştırılması

Dr. Erol Durucu[1], Prof.Dr. Muradiye Nacak[2], Prof.Dr. Seval Kul[3]
[1]Gaziantep Üniversitesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye Farmagen İyi klinik Uygulamalar (İKU) Merkezi, Gaziantep, Türkiye
[2]Gaziantep Üniversitesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye
[3]Gaziantep Üniversitesi Biyoistatistik Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye

*Corresponding author: Erol Durucu

Özet: Giriş: Gönüllülerin biyoeşdeğerlik (BE) çalışmalarına katılım nedenleri ve engellerinin araştırılması yapılması planlanan yeni klinik araştırmalara önemli katkılar sağlayacaktır. Amaç: Türkiye'deki BE çalışmalarına katılan sağlıklı gönüllülerin sosyodemografik özelliklerini tanımlamak, katılım süreçlerini etkileyen nedenleri, çalışma esnasında yaşadıkları sorunları ve sonraki çalışmalara katılma isteklerini etkileyen faktörleri ortaya koymaktır. Yöntem: Gaziantep Üniversitesi Teknopark bünyesinde yer alan FARMAGEN İyi Klinik Uygulamaları (İKU) Merkezi'nde, biyoeşdeğerlik/biyoyararlanım çalışmalarına en az bir kere katılmış olan 18-55 yaş arası sağlıklı erkek gönüllüler üzerinde araştırmacılar ile yüz yüze anket uygulaması şeklinde gerçekleştirildi. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde IBM SPSS Statistics 25 programı kullanıldı. Bulgular: Çalışmamıza 306 gönüllü katıldı. Çalışmalara katılım nedenleri arasında para kazanmanın ilk sırada (%93.1) olduğu tespit edildi. Ancak gönüllülerin %85.9' u katılım için ödenen paranın yeterli olmadığını belirtmişlerdir. Bilimsel araştırmalara katkıda bulunmak ise çalışmalara katılım nedenleri arasında ikinci sırada (%42.5) yer almıştır. Sağlık çalışanlarına duyulan güven düzeyinin yüksek olduğu görülmüştür (%99.3). Sonuç: Çalışmamız, Türkiye'de klinik araştırmalara katılan gönüllülerin katılım nedenleri ve engellerinin araştırıldığı ilk çalışmadır. Gönüllülerin esas olarak para kazanma nedeniyle çalışmalara katıldığı saptanmıştır. Engellerin oranlarının düşük olması ise sağlık çalışanlarına duyulan güvenin yüksek olmasının bir sonucu olduğunu düşündürmektedir. Bu da gönüllülerin güvenliği ve iyilik hallerinin sağlanması adına önemli bir göstergedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlıklı Gönüllüler, Biyoeşdeğerlik, Biyoyararlanım, Engeller, Nedenler

Investigation of Reasons, Obstacles and Socio-Demographic Characteristics of Helthy Volunteers for Participation in Clinical Research

Abstract: Introduction: Investigating the reasons and obstacles for volunteers participation in bioequivalence (BE) studies will make significant contributions to new clinical studies planned to be conducted. Objective: To describe the sociodemographic characteristics of healthy volunteers participating in BE studies in Turkey, to reveal the reasons affecting their participation processes, the problems they experienced during the study, and the factors affecting their willingness to participate in subsequent studies. Method: A face-to-face survey was conducted with researchers on healthy male volunteers aged 18-55 who had participated in bioequivalence/bioavailability studies at least once at the FARMAGEN Good Clinical Practices (GCP) Center within the Gaziantep University Technopark. IBM SPSS Statistics 25 program was used to evaluate the obtained data. Results: 306 volunteers

participated in our study. It was determined that earning money was the first reason for participation in the studies (93.1%). However, 85.9% of the volunteers stated that the money paid for participation was insufficient. Contributing to scientific research was the second reason for participation in the studies (42.5%). It was observed that the level of trust in healthcare professionals was high (99.3%). Conclusion: Our study is the first study in Turkey to investigate the reasons for participation and obstacles of volunteers participating in clinical trials. It was determined that the volunteers participated in the studies mainly to earn money. The low rates of obstacles suggest that this is a result of the high trust in healthcare professionals.

Keywords: Healthy Volunteers, Bioequivalence, Bioavailability, Obstacles, Reasons

Makale id= 146

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3212-2673

Scımıtar Sendromunda Güncel Cerrahi Tedavi Seçenekleri : Tek Merkezli Deneyim

Dr. Mustafa Yılmaz[1], Prof.Dr. Atakan Atalay[1]
[1]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Çocuk Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniği

*Corresponding author: Mustafa Yılmaz

Özet: Amaç Scimitar sendromu, 2/100.000 doğumda izlenen ve cerrahi düzeltme endikasyonu olan oldukça nadir bir patolojidir. Bu çalışmadaki amacımız, kliniğimizde farklı teknikler ile opere ettiğimiz Scimitar sendromlu hastaların sonuçlarını incelemek ve sonuçları güncel literatür ile kıyaslamaktır. Yöntem 2019 Ağustos ile 2024 Eylül tarihleri arasında kliniğimizde Scimitar sendromu tanısı ile opere edilmiş hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastaların preoperatif, operatif ve erken postoperatif verilerine merkezi veri sisteminden ulaşıldı ve toplandı.Hastaların ayrıca taburculuk sonrası tüm kontrol muayene ve görüntüleme verileri incelendi .Takiplerinde komplikasyon ya da ek girişim gereken hastalar kayıt altına alındı. Bulgular 2019 Ağustos ile 2024 Eylül tarihleri arasında kliniğimizde 6 hasta Scimitar tanısı nedeniyle opere edildi. Hastaların ortalama yaşı 8.83± 5.56 yıl ve ortalama ağırlıkları 31,5±19.0 kg idi. Bu hastaların 3'ünde (%50) intrakardiyak tünel, diğer 3'ünde (%50) ise rezeksiyon ve reimplantasyon tekniği uygulandı. Hiçbir hastada postoperatif mortalite izlenmedi (%0). Hastalar ortalama 18,3±12,5 ay takip edildi.Bu süre içinde intrakardiyak tünel tekniği uygulanan 1 hastada (%33) taburculuk sonrası yamadan kaçak izlendi ve bu hastaya reoperasyon uygulandı.Reimplantasyon tekniği uygulanan hiçbir hastada takiplerde yamadan kaçak ya da pulmoner ven osteal darlığı izlenmedi (% 0). Reimplantasyon tekniğinde intrakardiyak tünele göre daha uzun kardiyopulmoner bypass desteğine ihtiyaç duyulmuştur (174± 27.19 dk vs 108 ±6.37 dk).Benzer şekilde reimplantasyon tekniğinde kross klemp süresi de daha uzun saptanmıştır (95.3±18.9dk vs 55±10.2dk) Sonuç Günümüzde, Scimitar sendromunun cerrahi tedavisi farklı teknikler kullanılarak başarıyla uygulanabilmektedir. Çalışmamızdaki veriler güncel literatür ile uyumludur.

Anahtar Kelimeler: Scimitar Sendromu, Cerrahi Tedavi

Contemporary Surgıcal Treatment Optıons for Scımıtar Syndrome: Sıngle-Center Experıence

Abstract: Objective Scimitar syndrome is a very rare pathology observed in 2 out of 100,000 births, which has an indication for surgical correction. The aim of this study is to examine the outcomes of patients with Scimitar syndrome who were operated on using different techniques in our clinic and to compare the results with the current literature. Method Patients diagnosed with Scimitar syndrome and operated on in our clinic between August 2019 and September 2024 were retrospectively analyzed. Preoperative, operative, and early postoperative data were obtained and collected from the central data system. Additionally, all follow-up examination and imaging data after discharge were reviewed. Patients who required complications or additional interventions during follow-up were recorded. Results Between August 2019 and September 2024, 6 patients were operated on for Scimitar syndrome in our clinic. The mean age of the patients was 8.83 ± 5.56 years, and the average weight was 31.5 ± 19.0 kg. In 3 of these patients (50%), the intracardiac tunnel technique was applied, while the other 3 patients (50%) underwent resection and reimplantation. No postoperative mortality was observed in any patient (0%). The patients were followed for an average of 18.3 ± 12.5 months.

During this period, one patient (33%) who underwent the intracardiac tunnel technique showed a leak from the patch after discharge, and this patient underwent reoperation. No leaks or pulmonary venous stenosis were observed in patients who underwent the reimplantation technique during follow-up (0%). The reimplantation technique required longer cardiopulmonary bypass support compared to the intracardiac tunnel technique (174±27.19 minutes vs. 108±6.37 minutes). Similarly, the cross-clamp time was also found to be longer in the reimplantation technique (95.3 ± 18.9 minutes vs. 55 ± 10.2 minutes). Conclusion Currently, the surgical treatment of Scimitar syndrome can be successfully performed using different techniques. The data from our study are consistent with the current literature.

Keywords: Scimitar Syndrome, Surgical Treatment

Makale id= 121

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9205-1467, 0000-0002-1733-2621

Sglt-2 İnhibitörlerinin Alzheimer Hastalığı Üzerindeki Potansiyel Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Nihan Küçük[1], Dr. Öğretim Üyesi Veysel Baskın[1]
[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Veysel Baskın

Özet: Tip 2 Diyabetes Mellitus (T2DM) ile Alzheimer hastalığı (AH) arasındaki potansiyel ilişki, son yıllarda bilimsel araştırmalarda artan bir ilgi konusu haline gelmiştir. T2DM'nin AH riskini yaklaşık iki kat artırdığı bilinmektedir. Bu potansiyel ilişki, insülin sinyalizasyonu bozukluğu, amiloid beta birikimi, tau fosforilasyonu, oksidatif stres ve inflamasyon gibi çeşitli mekanizmalarla ilişkilendirilmektedir Sodyum-Glukoz Ko-transporter 2 (SGLT-2) inhibitörleri, T2DM tedavisinde kullanılan yeni nesil antidiyabetik ajanlardır. Bu ilaçların kan-beyin bariyerini geçebilme özelliği ve merkezi sinir sistemindeki SGLT1 ve SGLT2 reseptörleri üzerindeki etkileri, nöroprotektif potansiyellerini artırmaktadır. SGLT-2 inhibitörlerinin nöroinflamasyonu azaltma, oksidatif stresi düşürme ve mitokondriyal fonksiyonları iyileştirme gibi pleiotropik etkileri bulunmaktadır. Ayrıca, mTOR yolağının düzenlenmesi yoluyla metabolik hastalıklarla ilişkili bilişsel bozukluğu azaltabilecekleri öne sürülmektedir. Klinik çalışmalardan elde edilen ön bulgular, SGLT-2 inhibitörlerinin T2DM hastalarında demans riskini azalttığını ve bilişsel işlevleri iyileştirdiğini göstermektedir. Ancak, mevcut çalışmaların metodolojik sınırlamaları nedeniyle, daha kesin sonuçlara varmak için geniş çaplı araştırmalara ihtiyaç vardır. Bu çalışmada mevcut literatürün kapsamlı bir analizi sunularak, T2DM ve AH arasındaki ilişki incelenmekte ve SGLT-2 inhibitörlerinin potansiyel nöroprotektif etkileri değerlendirilmektedir. Bu alanda ilerideki araştırmalar, SGLT-2 inhibitörlerinin nöroprotektif etkilerini daha net bir şekilde ortaya koyabilir ve Alzheimer hastalığı için potansiyel tedavi seçeneklerinin geliştirilmesine katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı, Diabetus Mellitus, Sglt-2 İnhibitörü

Potential Effects of Sglt-2 Inhibitors On Alzheimer's Disease

Abstract: The potential relationship between Type 2 Diabetes Mellitus (T2DM) and Alzheimer's disease (AD) has become a subject of increasing interest in scientific research in recent years. It is known that T2DM approximately doubles the risk of AD. This potential relationship is associated with various mechanisms such as insulin signaling dysfunction, amyloid beta accumulation, tau phosphorylation, oxidative stress, and inflammation. Sodium-Glucose Co-transporter 2 (SGLT-2) inhibitors are new-generation antidiabetic agents used in the treatment of T2DM. The ability of these drugs to cross the blood-brain barrier and their effects on SGLT1 and SGLT2 receptors in the central nervous system enhance their neuroprotective potential. SGLT-2 inhibitors have pleiotropic effects such as reducing neuroinflammation, decreasing oxidative stress, and improving mitochondrial functions.Furthermore, it is suggested that they may reduce cognitive impairment associated with metabolic diseases through regulation of the mTOR pathway. Preliminary findings from clinical studies indicate that SGLT-2 inhibitors reduce the risk of dementia and improve cognitive functions in T2DM patients. However, due to methodological limitations of current studies, large-scale research is needed to reach more definitive conclusions. This study presents a comprehensive analysis of the

existing literature, examining the relationship between T2DM and AD, and evaluating the potential neuroprotective effects of SGLT-2 inhibitors. Future research in this field may more clearly demonstrate the neuroprotective effects of SGLT-2 inhibitors and contribute to the development of potential treatment options for Alzheimer's disease."

Keywords: Alzheimer Disease, Diabetus Mellitus, Sglt-2 Inhibitors

Makale id= 56

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4933-3351

Sinus Carotıcus Varyasyonlarının Bilgisayarlı Tomografi İle Değerlendirilmesi

Öğr. Gör. Murat İnci[1], Prof.Dr. Zeliha Fazlıoğulları[2], Doç.Dr. Halil Özer[2], Prof.Dr. Ahmet Kağan Karabulut[2], Prof.Dr. Nadire Ünver Doğan[2]
[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
[2]Selçuk Üniversitesi

*Corresponding author: Murat İnci

Özet: Bilimsel çalışmalar, sinus caroticus gelişiminin çocuklukta başladığını ve aterosklerozunun ergenlikte hızla ilerlediğini, yaşla birlikte arttığını belirtmiştir. Bifurcatio carotidis, ateromatöz plakların sık görüldüğü ve tromboembolik inmeye yol açabilen bir alandır. Cerrahi müdahaleler ve stenteleme, inme riskini azaltırken, bu işlemler esnasında sinus caroticus'un uyarılması, hemodinamik değişikliklere yol açabilmektedir. Carotis endarterektomi esnasında cerrahlar, sinus caroticus'un uyarılmasını ve komplikasyonlarını önlemek için proksimal a. carotis interna'yı dissekte ederler. Ancak, sinus caroticus'un, a. carotis communis ya da a. carotis externa'da değişken bir konumda bulunması, yanlışlıkla uyarılma ihtimalini artırabilir. Sinus caroticus'un anatomik konumu, bireyler arasında hatta bireyin her iki tarafında farklılık gösterebilir. Bu nedenle, anatomik varyasyonlarının ve sinus caroticus'u içeren karotis arterlerin morfometrik farklılıklarının bilinmesi önemlidir. Çalışmamızda, sinus caroticus'un konumsal varyasyonlarını belirlemeyi, sinus caroticus ve bağlantılı karotis arterlerin morfometrik özelliklerini değerlendirmeyi, elde edilen ölçümleri, cinsiyet, taraf ve yaş kriterlerine göre karşılaştırmayı amaçladık. 55'i erkek, 45'i kadın olmak üzere toplamda 100 bireyin (200 taraf), bilgisayarlı tomografi anjiyografi (BTA), görüntüleri üzerinden ölçümleri yapılıp, varyasyonlar belirlendi. Erkeklerde, karotis arter çapları, sinus caroticus uzunluğu ve sinus caroticus'un en geniş yerindeki çapı, kadınlara kıyasla anlamlı seviyede ($p<0,05$) büyük olarak bulundu. Sol taraftaki a. carotis communis ve a. carotis interna çaplarının, sağ tarafa göre anlamlı seviyede ($p<0,05$) daha büyük olduğu belirlendi. Yaş artışıyla beraber, sinus caroticus uzunluğunda anlamlı ($p<0,05$) ve pozitif ($r=0,554$) bir ilişki görüldü. Sinus caroticus'un, en sık a. carotis interna'nın proksimalinde bulunduğu (%74,5) tespit edildi. Ayrıca bireylerin %29'unda sinus caroticus, asimetrik olarak konumlanmıştı. Sinus caroticus, bazı bireylerde uyaranlara karşı aşırı duyarlıdır. Cerrahi müdahaleler esnasında da istenmeden uyarılıp, komplikasyonlara yol açabilir. Bu nedenle anatomik varyasyonlarının bilinmesi önem arz eder. Bu çalışma, karotis arterlerin ve sinus caroticus'un morfolojik ve varyasyonel verilerini bir arada sunan, literatürdeki detaylı araştırmalardan biridir. Sinus caroticus'un konumu için tiplendirmeler yapılmış ve bu bilgilerin anatomistler ile cerrahlara, teorik ve pratik genel bir bakış sağlayarak, kolaylık getireceği öngörülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayarlı Tomografi Anjiyografi, Karotis Arterler, Sinus Caroticus, Varyasyon.

Evaluation of the Sinus Caroticus Variations by Computed Tomography

Abstract: Scientific studies show that the carotid sinus develops in childhood, with atherosclerosis progressing during adolescence and with age. The carotid bifurcation is prone to plaque formation, potentially leading to stroke. While surgery reduces stroke risk, carotid sinus stimulation during

procedures can cause hemodynamic changes. The variable location of the carotid sinus increases the risk of unintentional stimulation, highlighting the importance of understanding its anatomical variations. The aim of our study was to determine the positional variations of the carotid sinus, to evaluate the morphometric characteristics of the carotid sinus and the associated carotid arteries, and to compare the measurements obtained according to sex, side, and age. In a total of 100 subjects (55 males and 45 females), measurements were made on computed tomography angiography (CTA) images (200 sides) and variations were determined. Carotid arteries diameter, carotid sinus length, and diameter at the widest point of the carotid sinus were significantly ($p<0.05$) larger in men than in women. The diameters of common carotid artery and internal carotid artery on the left side were significantly ($p<0.05$) larger than those on the right side. There was a significant ($p<0.05$) and positive ($r=0.554$) correlation in carotid sinus length with increasing age. The carotid sinus was most frequently located proximal to the internal carotid artery (74.5%). In addition, the carotid sinus was asymmetrically located in 29% of individuals. This study provides a detailed examination of the carotid arteries and carotid sinus, focusing on their morphology and variations. Given that the carotid sinus can be hypersensitive in some individuals and may cause complications during surgery, understanding its anatomical variations is crucial. The study classifies the location of the carotid sinus and aims to offer valuable insights for both anatomists and surgeons, enhancing theoretical knowledge and practical applications.

Keywords: Computed Tomography Angiography, Carotid Arteries, Carotid Sinus, Variation.

Makale id= 35

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-0234-6959

Sol Subclavien Arter Anevrizmasına Klinik Yaklaşımımız

Uzman Dr. Uğur Şener[1], Uzman Dr. Tahir Olgaç[2], Uzman Dr. Mehmet Moda[3]
[1]Gaziantep şehir hastanesi
[2]Van Eğitim Araştırma Hastanesi
[3]Gaziantep Üniversitesi

*Corresponding author: Uğur Şener

Özet: Subclavien arter anevrizması çok nadir bir hastalık olup bütün anevrizmalar arasında 2/1488 (%0.013) oranında görülür. Etyolojisinde ateroskleroz, torasik outlet sendromu ve travmaya sekonder meydana gelebildiği gösterilmiştir. Tanı, tedavi ve takip süreci zorlu olan bu patolojiye gecikmiş bir müdahale katastrofik sonuçlara yol açabilir. Çalışmamızda bu hastalığa klinik olarak yaklaşım ve tedavi sürecini değerlendirdik. 43 yaşında kadın hasta kliniğimize sol kolda güçsüzlük şikayeti ile başvurdu. Hastaya daha önce mitral kapak replasmanı yapılmıştı. Diyabet ve hipertansiyon gibi komorbit hastalıkları mevcut idi. Fizik muayenede sol üst ekstremitede güçsüzlük (kas gücü 4/5) mevcuttu. Ulnar ve radial arter nabızları palpasyonda zayıf olarak alınmaktaydı. Hastaya tanı için bir sonraki aşamada renkli doppler ultrasonografi uygulandı ve sol subclavien arter anevrizması tanısı konuldu. Üst ekstremite BT anjiyografi yapıldı ve en geniş yerinde 49.6mmx52.4mm boyutlarında anevrizma saptandı. Anevrizma lokalizasyonu nedeni ile cerrahi tedavi planlandı. Açık cerrahi ile anevrizmatik segment eksize edilip yerine 8mm politetraflotoetilen(PTFE) ringli greft interpozisyonu yapıldı. Postoperatif 3. gününde hasta komplikasyonsuz olarak eksterne edildi. 3 aylık takiplerinde renkli doppler ultrasonografi ile takiplerinde patoloji saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Subclavien, Anevrizma, İnterpozisyon

Makale id= 28

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2621-7585

Tc-99m Dmsa Böbrek Sintigrafisi Yapılan Çocuklarda Maruz Kalınan Radyasyon Düzeyleri

Doç.Dr. Tarık Şengöz[1]
[1]Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nükleer Tıp AD

Özet: Amaç: Çalışmanın amacı, kliniğimizde renal kortikal sintigrafi yapılan 0-17 yaş arası çocukların maruz kaldıkları radyasyon dozlarını hesaplamak ve literatürle karşılaştırmaktır. Metod: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Nükleer Tıp Anabilim Dalı'na Tc-99m Dimerkaptosüksinik asit (DMSA) böbrek sintigrafisi için gelen çocukların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Nükleer Tıp ve Moleküler Görüntüleme Derneği (SNMMI) Radyasyon Doz Aracı programı kullanılarak her çocuğun maruz kaldığı kritik organ ve tüm vücut radyasyon seviyeleri miliSievert (mSv) olarak hesaplandı. Bulgular: Çalışmaya 2015-2024 yılları arasında Tc-99m DMSA böbrek sintigrafisi yapılan 598 çocuk (yaş; 6,66±4,89 (0-17)) dahil edildi. Hastaların 349'u kız (%58,33) ve 249'u erkekti (%41,66). Hastaların ortalama boyu ve kilosu sırasıyla 114±33,05 (19-186) cm ve 25,15±17,45 (2-90) kg idi. Uygulanan Tc-99m DMSA dozu 2,46±1,41 (1-5) mCi'dir. ICRP128 yöntemine göre, çocukların maruz kaldığı tüm vücut radyasyon dozu 1,48±0,44 (0,4-3,90) mSv, böbrek için kritik organ radyasyon dozu ise 29,79±8,98 (21-79,50) mGy olarak hesaplandı. Cinsiyet ile tüm vücut radyasyon dozu ve böbrek için kritik organ radyasyon dozu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (p=0,35; p=0,39). Çocuğun yaşı arttıkça tüm vücut ve böbrek radyasyon dozu artmaktadır (P=0,001) (Tablo 1). Tartışma: Çalışmamızda, Tc-99m DMSA böbrek sintigrafisi yapılan çocuklarda hastaların maruz kaldığı tüm vücut ve böbrek dozları, EANM tarafından önerilen dozdan yüksek bulunmakla birlikte, kabul edilebilir düzeylerdedir. Tc-99m DMSA doz hesaplamalarında çocuk ağırlığına göre tasarlanmış EANM pediatrik doz tabloları kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tc-99m Dmsa, Tüm Vücut Rasyasyon Dozu, Böbrek Radyasyon Dozu, Msv, Mgy

Radıatıon Levels Exposed in Chıldren Undergoıng Tc-99m Dmsa Renal Scıntıgraphy

Abstract: Purpose: The aim of the study is to calculate the amount of radiation exposure of children aged 0-17 who underwent renal cortical scintigraphy in our department and to compare these doses with the literature. Methods: The files of children who came to Pamukkale University, Faculty of Medicine, Department of Nuclear Medicine for Tc-99m Dimercaptosuccinic acid (DMSA) renal scintigraphy were retrospectively reviewed. Using the Society of Nuclear Medicine and Molecular Imaging (SNMMI) Radiation Dose Tool program, critical organ and whole body radiation levels to which each child was exposed were calculated in milliSieverts (mSv). Results: The study included 598 children (age; 6,66±4,89 (0-17)) who underwent Tc-99m DMSA renal scintigraphy between 2015 and 2024. 349 of the patients were girls (58.33%) and 249 were boys (41.66%). The mean height and weight of the patients were 114±33.05 (19-186) cm and 25.15±17.45 (2-90) kg, respectively. The administered Tc-99m DMSA dose is 2.46±1.41 (1-5) mCi. According to the ICRP128 method, the whole body radiation dose to which children were exposed was calculated as 1.48±0,44 (0.4-3,90) mSv, and the critical organ radiation dose for the kidney was calculated as 29,79±8,98 (21-79,50) mGy. No statistically significant difference was found between gender and whole body radiation dose,

critical organ radiation dose for the kidney (p=0.35; p=0.39). As the child's age increases, the whole body and kidney radiation dose increases (P=0.001) (Table 1). Conclusion: In our study, in children who underwent Tc-99m DMSA renal scintigraphy, the whole body and kidney doses that the patients were exposed to were higher than the dose recommended by EANM, but at acceptable levels. EANM pediatric dose tables designed according to child weight should be used for Tc-99m DMSA dose calculations.

Keywords: Tc-99m Dmsa, Whole Body Radiation Dose, Kidney Radiation Dose, Msv, Mgy

Makale id= 52

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5355-4654

Tiroid Hormon Bozukluklarının İncelenmesi: Kuzey Kıbrıs'ta Kişisel Farkındalık ve Bilgiye Yönelik Bir Saha Çalışması, 2024

Araştırmacı Ozan Demircan[1], Araştırmacı Bedirhan Arda Teker[1], Araştırmacı Ceren Zubari[1], Araştırmacı Elif Sude Önder[1], Araştırmacı Melisa Bent[1], Araştırmacı Uğur Ege Kırımlı[1], Doç.Dr. Ergül Mutlu Altundağ[1]
[1]Doğu Akdeniz Üniversitesi

*Corresponding author: Ozan Demircan

Özet: Giriş: Hipotiroidizm ve hipertiroidizm gibi tiroid hastalıkları vücut fonksiyonlarını bozarak nodüllere ve kansere yol açabilir. Bu çalışma, vakaların önemli fakat yeterince rapor edilmediği Kuzey Kıbrıs'ta tiroid hastalıkları hakkında bilgi ve farkındalık düzeylerini değerlendirmektedir. Materyal ve Yöntem: Nisan ve Haziran ayları arasında Kuzey Kıbrıs'ta, 18-65 yaşları arasındaki 662 katılımcının yer aldığı kesitsel bir çalışma gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar Lefkoşa, Gazimağusa, Girne, Güzelyurt, Lefke ve İskele ilçelerinden seçilmiştir. Örneklem OpenEpi kullanılarak %99 güven aralığıyla hesaplanmıştır. Etik kurul onaylı 22 maddelik bir anket, katılımcılardan onay alınarak uygulanmıştır. Bulgular ve Tartışma: Katılımcıların %72'si tiroid hastalıklarının farkında iken, yalnızca %29'u tedaviler hakkında bilgiye sahipti, %25'i nedenleri, %42'si semptomlar ve %24'ü beslenme faktörleri hakkında bilgi sahibiydi. Cinsiyet, eğitim düzeyi ve ikamet edilen şehir arasında anlamlı ilişkiler gözlemlendi. Kadınlar ve daha yüksek eğitim düzeyine sahip olanlar daha bilgiliydi. Kuzey Kıbrıs'taki tiroid hastalığı prevalansı %10 iken, bu oran Nepal'de %24.88 ve Yunanistan'da %9 olarak rapor edilmiştir. Farkındalık düzeyleri Suudi Arabistan ile benzer bulunmuş, ancak cinsiyet farkındalığı daha dengeli idi. Sonuç: Bu çalışma, Kuzey Kıbrıs'ta tiroid hastalıkları farkındalığına yönelik araştırma eksikliğini ele almakta ve halkın bu konudaki bilgi düzeyini artırmak amacıyla konferanslar, broşürler ve okullarda eğitim programları gibi hedeflenmiş eğitim kampanyalarını önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Hastalıkları, Kuzey Kıbrıs, Halk Sağlığı, Farkındalık, Bilgi, Kesitsel Anket, Eğitim, Prevalans

Exploring Thyroidal Hormonal Disorders:A Field Study Self-Stated Awareness and Knowledge in North Cyprus, 2024

Abstract: ABSTRACT Introduction: Thyroid diseases, including hypothyroidism and hyperthyroidism, disrupt bodily functions and may lead to nodules and cancer. This study assesses the knowledge and awareness of thyroid diseases in North Cyprus, where cases are significant but underreported. Material & Methods: A cross-sectional study was conducted from April to June in North Cyprus, involving 662 participants aged 18-65 from six districts: Nicosia, Famagusta, Kyrenia, Güzelyurt, Lefka, and Trikomo. The sample was calculated using OpenEpi with a 99% confidence rate. A 22-item questionnaire, approved by an ethics committee, was used after obtaining consent. Results & Discussion: Of the participants, 72% were aware of thyroid diseases, but only 29% knew about treatments, 25% about causes, 42% about symptoms, and 24% about dietary factors. Significant relationships were observed between gender, education, and city of residence. Women and those with

higher education were more informed. The prevalence of thyroid disorders in North Cyprus was 10%, lower than Nepal (24.88%) and similar to Greece (9%). Awareness levels were comparable to Saudi Arabia, with a more balanced gender distribution. Conclusion: This study addresses the lack of research on thyroid disease awareness in North Cyprus and recommends targeted educational campaigns, including conferences, brochures, and school programs, to improve public understanding.

Keywords: Thyroid Diseases, North Cyprus, Public Health, Awareness, Knowledge, Cross Sectional Survey, Education, Prevalence,

Makale id= 45

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4493-8653

Transrektal Prostat İğne Biyopsisi Patoloji Sonuçlarının Güvenilirliği, 10 Yıllık Ultrasonografi Eşliğinde Prostat İğne Biyopsisi Deneyimimiz

Uzman Dr. Coşkun Bostancı[1]
[1]Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Transrektal prostat iğne biyopsisi patoloji sonuçlarının radikal prostatektomi patoloji sonuçlarıyla karşılaştırılması Metot: Bu geriye dönük çalışma Ocak 2014 ile Eylül 2023 yılları arasında kliniğimizde prostat iğne biyopsisi yapılan ve sonrasında patoloji sonucuna göre opere edilen hastaların verilerinin elektronik ortamda incelenmesiyle yapılmıştır. Çalışma ile ilgili etik kurul izni 05/12/2023 tarihinde 2023/1525 karar numarası ile alınmıştır. Biyopsi patoloji sonucu prostat intraepitelyal neoplazi ve atipik küçük asiner proliferasyon saptanan hastalar çalışmadan çıkartılmıştır. Biyopsi sonucu benign prostat hiperplazisi saptanan ve bu sonuca göre opere edilen 144 hasta ile biyopsi sonrası prostat kanseri saptanan ve radikal prostatektomi operasyonu yapılan 195 hasta, toplamda 339 hasta incelenmiştir. Bu hastaların biyopsi patoloji sonuçları ile radikal prostatektomi patoloji sonuçları karşılaştırılmıştır. Sonuçlar: Prostat iğne biyopsisi patoloji sonucu benin prostat hiperplazisi olan ve sonrasında opere edilen 144 hastadan 12 hastada prostat kanseri (%8.3), ve 3 hastada atipik küçük asiner proliferasyon (%2) saptanmıştır. Kanser saptanan 11 hastanın 5 tanesinde gleason skoru (GS) 6 iken geriye kalan 6 hastada GS=7 olarak saptanmıştır. Biyopsi patoloji sonucu prostat kanseri saptanan 195 hastanın patoloji raporları şu şekilde raporlanmıştır. 62 hastada GS= 6, 101 hastada GS=7, 32 hatada ise GS > 7. Sadece 124 hastanın (63.5%) biyopsi ve radikal prostatektomi patoloji sonuçları aynı bulunmuştur. 57 hastada (29.2%) ise GS üst seviyeye yükselmiştir. 14 hastada (7.1%) ise GS alt seviyeye inmiştir. Biyopsi patoloji sonucu prostat kanseri saptanan 2 hastanın prostatektomi patoloji sonucunda kanser saptanmamıştır. Biyopsi patoloji sonucu GS=6 saptanan 62 hastanın 34 tanesinde (54.8%) radikal prostatektomi sonucu GS> 6 olarak saptanmıştır. Karar: Biyopsi ve radikal prostatektomi GS skorları arasında uyumsuzluk literatürde sık olarak incelenmiştir. Örnekleme hataları, patoloji inceleyen doktorlar arasındaki farklılıklar ve prostat kanserinin çok odaklı olması gibi nedenler bu uyumsuzluğun sebebi olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanseri, Gleason Skoru, Prostat İğne Biyopsisi

Makale id= 47

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2179-4941

Türkiye'de Inflamatuar Bağırsak Hastalığı (Ibh) Sebepli Ölümlerin Sağlık Harcamalarıyla İlişkisi

Uzman Dr. Ebru Taş[1]
[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Bu araştırmada, Türkiye'de Inflamatuar Bağırsak Hastalığı (IBH) sebepli ölümlerin sağlık harcamalarıyla ilişkisinin ve sağlık için yapılan harcamaların IBH mortalitesi üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlandı. Yöntem: Araştırmada Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) mortalite veri tabanından IBH sebepli ölümler ile Dünya Bankası ülke raporlarından Türkiye için sağlık harcamaları alındı. DSÖ veri tabanında IBH mortalite için en güncel veriler 2009-2019 yıllarını kapsamaktayken, sağlık harcamaları ise 2000-2021 yılları arası için verilmişti. Seriler arasındaki ilişkiler için Spearman's rho, yıl kontrollü kısmi korelasyon ve Genelleştirilmiş Lineer Model analizleri kullanıldı. Bulgular: Korelasyon analizi sonuçlarına göre hem özel sağlık harcamalarının, hem de kamu sağlık harcamalarının IBH mortalite ile aralarındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p>0.05$). Ancak korelasyon katsayıları, özel sağlık harcamalarının, anlamlı olması halinde, kamu sağlık harcamalarına göre daha etkili olabileceğini gösterdi. Yıl kontrollü kısmi korelasyon analizi sonuçlarına göre de, hem özel sağlık harcamalarının, hem de kamu sağlık harcamalarının IBH mortalite ile aralarındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p>0.05$). Genelleştirilmiş Lineer Model sonuçlarına göre kamu ve özel sağlık harcamalarının IBH sebepli ölümler üzerindeki etkisi istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p>0.05$). Ancak modele döviz kuru da eklendiğinde, döviz kurunun artmasının, IBH mortalitesinin de artmasıyla ilişkili olduğu görüldü. Sonuç: Sonuç olarak her ne kadar IBH sebepli ölümler diğer mortalite sebeplerine göre daha düşük prevelans ve insidansa sahip olsa da, DSÖ tarafından istatistiki verilecek kadar önemli ölçüdedir ve bunun azaltılması için önlemlerin alınması gerekir. Analiz sonuçları, Türkiye'de DSÖ tarafından bu veri alındıktan itibaren, sağlık harcamalarının yeterli düzeyde IBH mortalitesinin azaltılmasına aktarılamadığını ortaya koymaktadır. Özellikle döviz kurundaki değişkenlik sağlık harcamalarının etkinliğini anlamlı şekilde düşürmektedir. Bu alanda daha ileri ve detaylı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ibh, Sağlık Harcamaları, Mortalite.

The Relationship Between Deaths Due to Inflammatory Bowel Disease (Ibd) and Health Expenditures in Türkiye

Abstract: Objective: This study aimed to examine the relationship between Inflammatory Bowel Disease (IBD)-related deaths and health expenditures in Turkey and the effect of health expenditures on IBD mortality. Method: In the study, IBD-related deaths were obtained from the World Health Organization (WHO) mortality database and health expenditures for Turkey were obtained from the World Bank country reports. The most up-to-date data for IBD mortality in the WHO database covered the years 2009-2019, while health expenditures were given for the years 2000-2021. Spearman's rho, partial correlation with year control and Generalized Linear Model analyses were used for the relationships between the series. Results: According to the correlation analysis results, the relationship between both private and public health expenditures and IBD mortality was not statistically significant ($p>0.05$). However, the correlation coefficients showed that private health

expenditures, if significant, would be more effective than public health expenditures. According to the partial correlation analysis results controlled for year, the relationship between both private and public health expenditures and IBD mortality was not statistically significant ($p>0.05$). According to the Generalized Linear Model results, the effect of public and private health expenditures on IBD-related deaths was not statistically significant ($p>0.05$). However, when the exchange rate was added to the model, it was seen that the increase in the exchange rate was associated with an increase in IBD mortality. Conclusion: In conclusion, although IBD-related deaths have lower prevalence and incidence compared to other causes of mortality, they are significant enough to be reported by WHO and measures should be taken to reduce them. The analysis results reveal that health expenditures have not been sufficiently transferred to the reduction of IBD mortality since this data was obtained by WHO in Turkey. In particular, the volatility in the exchange rate significantly reduces the effectiveness of health expenditures. More advanced and detailed studies are needed in this area.

Keywords: Ibd, Health Expenditures, Mortality.

Makale id= 122

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3548-6373

Unilateral Glokom Hastalarında Serebral Beyaz Cevherdeki Mikroyapısal Değişikliklerin Değerlendirilmesi: Tract-Based Spatial Statistics Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Barış Genç[1]
[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji AD

Özet: Amaç: Glokom optik sinirlerde hasar oluşturabilen bir hastalıktır. Bu çalışmanın amacı glokom hastalarındaki serebral beyaz cevherdeki mikroyapısal değişiklikleri saptamaktır. Materyal metot: Çalışmaya kamuya açık bir veri tabanı olan "Unilateral Glaucoma 3T dMRI" verisetini kullanılmıştır. Veriseti difüzyon tensör görüntüleri bulunan 6 unilateral glokom hastası ve cinsiyet uyumlu kontrol grubunu içermektedir (https://openneuro.org/datasets/ds001743/versions/1.0.1). FSL-Eddy ile eddy akım artefaktları düzeltildikten sonra fraksiyonel anizotropi (FA) haritaları her bir hasta için elde edilmiştir. Standart Tract-Based Spatial Statistics diagramı kullanılarak hasta ve kontrol grubundaki tüm beyin için FA değişiklikleri araştırılmıştır (https://fsl.fmrib.ox.ac.uk/fsl/docs/#/diffusion/index). $p<0.05$ Family-wise error istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Sonuçlar: Glokom hastaları bilateral anterior talamik radyasyo liflerinde, bilateral kortikospinal trakt liflerinde, bilateral cingulumda, forseps major ve minörde, bilateral inferior frontooksipital fasikülüste, süperior longitudinal fasikülüs liflerinde, bilateral unsinat fasikülüste, bilateral süperior longitudinal fasikülüs liflerinde FA azalması göstermektedir (Küme boyutu:14178, p=0.002 FWE). Sonuç: Glokom her ne kadar optik sinirde tutulum yaptığı düşünülse de aslında serebral parankimde yaygın beyaz cevher değişikliklerine de neden olmaktadır. Bu çalışmada unilateral glokom hastalarındaki yaygın mikroyapısal değişiklikler gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Unilateral Glokom, Tract-Based Spatial Statistics, Difüzyon Tensör Görüntüleme

Evaluation of Microstructural Changes in Cerebral White Matter in Unilateral Glaucoma Patients: A Tract-Based Spatial Statistics Study

Abstract: Objective: Glaucoma is a disease that can cause damage to the optic nerves. The aim of this study is to identify microstructural changes in the cerebral white matter of glaucoma patients. Materials and Methods: The publicly available dataset "Unilateral Glaucoma 3T dMRI" was used for this study (https://openneuro.org/datasets/ds001743/versions/1.0.1). The dataset includes diffusion tensor images of 6 unilateral glaucoma patients and a gender-matched control group. After correcting for eddy current artifacts using FSL-Eddy, fractional anisotropy (FA) maps were generated for each patient. FA changes across the whole brain between the patient and control groups were investigated using the standard Tract-Based Spatial Statistics (TBSS) pipeline (https://fsl.fmrib.ox.ac.uk/fsl/docs/#/diffusion/index). A p-value of <0.05 with Family-wise error correction was considered statistically significant. Results: Glaucoma patients showed a reduction in FA in the bilateral anterior thalamic radiation, bilateral corticospinal tracts, bilateral cingulum, forceps major and minor, bilateral inferior fronto-occipital fasciculus, superior longitudinal fasciculus, bilateral uncinate fasciculus, and bilateral superior longitudinal fasciculus tracts (Cluster size: 14178, p=0.002 FWE). Conclusion: Although glaucoma is thought to primarily affect the optic nerve, it

actually leads to widespread white matter changes in the cerebral parenchyma. This study demonstrated widespread microstructural changes in unilateral glaucoma patients

Keywords: Unilateral Glaucoma, Tract-Based Spatial Statistics, Diffusion Tensor İmaging

Makale id= 51

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5916-5737

Ülkemizde Giardia İntestinalis Enfeksiyonlarının Bölgelere Göre Prevalansı ve Önemi

Uzman Leyla Gündüz[1]
[1]Siirt Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Tüm dünyada yaygın bir şekilde bulunan Giardia intestinalis, insan ve diğer memelileri enfekte eden ince bağırsak yerleşimli kamçılı bir protozoon parazittir. Kozmopolit bir yayılışa sahip olan bu parazitlerin özellikle gelişmemiş ülkelerde sıklıkla arttığı bildirilmiştir . Bu parazitin evriminde iki farklı form vardır.Bunlar kist ve trofozoit formlarıdır. Kist formu konaklar arası bulaşmada büyük önem taşımaktadır.Belirtilerinde; mide krampları, yumuşak dışkılama gibi semptomlar görülebilmektedir. Bu bağlamda hastalığın daha etkili ve şiddetli olduğu durumlarda ise; karın ağrısı, ateş, dışkılamada kanın izlenmesi, kusma ve iştahsızlık gibi durumların görülmeside olasıdır.Laboratuvar ortamında tanıyı koymanın en kolay yolu ışık mikroskobu ile direkt dışkı bakısıdır (nativ-Lugol), ayrıca tanıda kullanılan bir diğer yöntem ise indirekt yöntemler ile hastanın kanında Giardia'ya karşı oluşmuş antikorlar ya da dışkıda G. intestinalis'e ait antijenler ortaya koyulabilir. Bu yöntemlerin spesifitesinin %90'dan fazla olduğu bazı araştırmalarla gösterilmiştir. Giardiosisin tanısında Western Blot, ELISA gibi immünolojik, serolojik ve moleküler yöntemlerde kullanılmaktadır.Bu parazitte asıl bulaş oral yoldur, kistleri bulunduran yiyeceklerin yenmesi, suların içilmesi ya da kistlerle kontamine olmuş ellerin ağza götürülmesi ile bulaşır. Ağız yoluyla alınan kistlerin ilk uğradığı yer midedir. Midede bulunan mide öz suyu, enzimler ve pankreatik sıvıların etkisiyle kist duodenumda parçalanır. Kist duvarının parçalanması sonucu sitoplazma serbest kalır ve bundan dört çekirdekli trofozoiti oluşur. Trofozoit, boyuna aseksüel olarak ikiye bölünerek çoğalır. Trofozoitlerin yerleştiği yerler genellikle duodenum, jejenum ve ileumdur. Bununla birlikte safra kesesi ve safra yolları epitel yüzeyinde de yerleşebilirler. Parazit fekal-oral yolla bulaştığından, besin kontaminasyonunu engellemek, çiğ yenen besinleri iyi bir şekilde temizlemek, içme sularına kanalizasyonun karışmasını önlemek büyük önem arz etmektedir. Ayrıca kişisel hijyen korunmada çok etkilidir .Sonuç olarak bu durum dünyada ve ülkemizde bölgelere göre değişik tablolarla karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Giardia İntestinalis,giardiyosis, Türkiye

Prevalance and Importance of Gıardıa Intestınalıs Infectıons by Regıon in Our Country

Abstract: Giardia intestinalis, which is widely found all over the world, is a flagellated protozoan parasite located in the small intestine that infects humans and other mammals. It has been reported that these parasites, which have a cosmopolitan distribution, increase frequently, especially in underdeveloped countries. There are two different forms in the evolution of this parasite. These are cyst and trophozoite forms. The cyst form is of great importance in transmission between hosts. Its symptoms include; Symptoms such as stomach cramps and soft stools may be observed. In this context, in cases where the disease is more effective and severe; It is also possible to experience conditions such as abdominal pain, fever, blood in the stool, vomiting and loss of appetite. The easiest way to make the diagnosis in the laboratory environment is direct stool examination with a light microscope (native-Lugol), and another method used in the diagnosis is indirect methods and Giardia's presence in the patient's blood. Either antibodies against G. intestinalis or antigens belonging to G.

intestinalis may be detected in the stool. Some studies have shown that the specificity of these methods is more than 90%. Immunological, serological and molecular methods such as Western Blot and ELISA are used in the diagnosis of GiardiosisThe main transmission of this parasite is oral; it is transmitted by eating food containing cysts, drinking water, or by bringing hands contaminated with cysts to the mouth. The first place that cysts are taken orally is the stomach. The cyst breaks down in the duodenum under the influence of gastric juice, enzymes and pancreatic fluids in the stomach. As a result of the breakdown of the cyst wall, the cytoplasm is released and quadrucleated trophozoites are formed. The trophozoite reproduces by dividing longitudinally asexually into two. The places where trophozoites settle are usually duodenum, jejunum and ileum. However, they can also be located on the epithelial surface of the gallbladder and bile ducts. Since the parasite is transmitted via the fecal-oral route, it is of great importance to prevent food contamination, clean raw foods thoroughly, and prevent sewage from mixing with drinking water. It is also very effective in protecting personal hygiene. As a result, this situation appears with different patterns depending on the region in the world and in our country.

Keywords: Giardia İntestinalis,giardiosis, Türkiye

Makale id= 79

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5693-6287

Ventrıculus Tertıus ve Ventrıculus Lateralıs'lerın Morfometrik Değerlendirilmesi

Ph.d.cand. Nuran Müge Göktaş[1], Prof.Dr. Zeliha Fazlıoğulları[1], Doç.Dr. Halil Özer[1], Doç.Dr. Memduha Aydın[1], Prof.Dr. Nadire Ünver Doğan[1], Prof.Dr. Ahmet Kağan Karabulut[1]
[1]Selçuk Üniversitesi

*Corresponding author: Nuran Müge Göktaş

Özet: Şizofreni kronik seyirli ilerleyen, yaşam kalitesini ciddi oranda etkileyen, genellikle gençlik çağında başlayan ve etyolojisi tam olarak belirlenemeyen toplum sağlığı sorunudur. Lateral ve 3. ventrikül genişlemesi şizofrenide en çok gözlemlenen nöroanatomik değişimlerdir. Sağlıklı bireyler ve şizofrenili bireylerde evans indeksi, tek taraflı frontal horn ölçümü, ventriculus tertius transvers ölçümü, temporal horn genişliği, ventriculus tertius ön yüksekliği ve biparietal intrensek mesafe ölçümleri morfometrik olarak yapıldı ve çalışma sonucunda elde edilen veriler karşılaştırılarak ölçüm farkları değerlendirildi. Çalışmada Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı'ndan şizofreni tanılı (101 birey) manyetik rezonans görüntüleme istenen hastaların radyolojik görüntüleri ve kontrol grubu (55 birey) olarak Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı'na farklı şikayetlerle gelen ve manyetik rezonans görüntüleme istenen hastaların görüntüleri retrospektif olarak incelendi ve ortalama değerleri elde edildi. Şizofrenili hastalarda biparietal intrensek mesafe (ort:132,647), ventriculus tertius yüksekliği (ort:3,9290), tek taraflı frontal horn sağ ve sol ölçümleri, sağ temporal horn ölçümleri kontrol grubuna göre geniş bulundu. Literatürdeki çalışmalarda kronik şizofreni hastalarının kontrol grubuna göre lateral ventrikül ve üçüncü ventriküllerinde genişleme bulundu. Çalışmamızda ventriculus tertius ön yüksekliği kontrol grubunda daha geniş bulunmuş olup hastalığın seyri bu durumu etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Şizofreni, Evans İndeks, Ventrikül.

Makale id= 84

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0007-6676

Yakını Görememe Şikayeti ile İlk Defa Göz Polikliniğe Başvuran Hastaların Temel Demografik ve Laboratuvar Verilerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Esra Emre[1]
[1]Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: AMAÇ: Yakını görememe şikayeti ile ilk kez polikliniğe başvuran hastaların demografik ve laboratuvar verilerinin belirlenmesi amaçlandı. YÖNTEM: Kliniğimize Mart–Eylül 2024 tarihlerinde yakını görememe şikayeti ile ilk kez başvuran ve ilk defa gözlük kullanacak hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Snellen eşeli ile her iki gözü camsız tam gören ve oküler patolojisi olmayan hastalar çalışmaya dahil edildi. Laboratuvar verileri ve eşlik eden sistemik hastalıkları hastane veri tabanından elde edildi. Hastalar verilen gözlük dioptrisinin ortalama değerine göre düşük ve yüksek olarak iki gruba ayrıldı. Elde edilen veriler istatistiksel anlamlılık açısından analiz edildi. BULGULAR: Hastaların demografik dağılımı incelendiğinde, 52'si (%60,46) kadın, 34'ü (%39,54) erkek idi. Hastaların yaş aralığı 39 ile 62 arasında, yaş ortalaması ise 47,01±4.62 yıl idi. Ortalama gözlük diyoptrisi 1,45±0,39 idi. Dioptri değeri düşük olan grupta dioptri değeri yüksek olan gruba göre yaş(43.67±2.25 vs. 49.91±4.18, p: 0,001), üre(24.97±6.67 vs. 31.57±13.22, p:0.009) ve CRP(3.46±2.17 vs. 6.39±5.74, p:0.034) değerleri düşük tespit edildi, gruplar arasında diğer parametreler arasında fark saptanmadı. Üre tek değişkenli analizde öngördürücü olarak bulundu fakat çok değişkenli regresyon analizinde bağımsız değişken olarak tespit edilmedi. Yaş tek değişkenli analizde öngördürücü olarak ve çok değişkenli regresyon analizinde bağımsız değişken olarak tespit edildi. TARTIŞMA: Presbiyopinin yaş ile birlikte arttığı bilinmektedir. Farklı değişkenlerin de sürece etkisi olup olmadığının tespiti için daha fazla hasta sayısı ile geniş kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Presbiyopi, Dioptri, Yaş

Evaluation of Basic Demographic and Laboratory Data of Patients Applying to the Eye Clinic for the First Time With Presbyopia Complaints

Abstract: Aim: The aim was to determine the demographic and laboratory data of patients who applied to the outpatient clinic for the first time with complaints of presbyopia. Method: The files of patients who first applied to our clinic with prebyopia complaints and who were going to use glasses for the first time between March and September 2024 were retrospectively reviewed. Patients who had full vision without glasses in both eyes with the Snellen chart and no ocular pathology were included in the study. Laboratory data and accompanying systemic diseases were obtained from the hospital database. Patients were divided into two groups as low and high according to the average value of the given glasses diopter. The obtained data were analyzed for statistical significance. Results: When the demographic distribution of the patients was examined, 52 (60.46%) were female and 34 (39.54%) were male. The age range of the patients was between 39 and 62, and the mean age was 47.01±4.62 years. The mean eyeglass diopter was 1.45±0.39. Age (43.67±2.25 vs. 49.91±4.18, p: 0.001), urea (24.97±6.67 vs. 31.57±13.22, p: 0.009) and CRP (3.46±2.17 vs. 6.39±5.74, p: 0.034) values were found to be lower in the group with low diopter value compared to the group with high diopter value; no difference was found between the groups in terms of other parameters. Urea was found to be a predictor in univariate analysis but not as an independent variable in multivariate regression analysis.

Age was found to be a predictor in univariate analysis and as an independent variable in multivariate regression analysis. Conclusion: It is known that presbyopia increases with age. Larger studies with larger patient numbers are needed to determine whether different variables also affect the process.

Keywords: Presbyopia, Diopter, Age

Makale id= 81

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3093-5435

Yenidoğan'da Nadir Görülen Kısa Barsak Sendromu

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Metin[1], Doç.Dr. Gül Doğan[2]
[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahi ABD
[2]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi ABD

*Corresponding author: Mehmet Metin

Özet: Atrezi içi boş organının lümeninin tıkandığı konjenital bir defektir. Atrezi barsakların herhangi bir yerinde gelişebilir. 10000 canlı doğunda 2.1 oranında görülen nadir bir hastalıktır. İntestinal atrezilerde geleneksel sınıflandırma Grosfeld tarafından yapılmıştır ve 4 alt tipi vardır. Tip 1, 2, 3a,3b ve 4 olarak sınıflandırılmıştır. Proksimal jejunal atrezi barsak uzunluğunda önemli bir kayba neden olan atrezidir. Bu anatomik kayıptan dolayı hastalarda barsak yetmezliği ve kısa barsak sendromu gelişme ihtimali daha yüksektir. Bizim bu olgumuzda gebelik döneminde çekilen USG ve fetal MR da gastroşizis ve intestinal atrezi şüphesi tanımlanmıştır. Hastamız 37 haftalık 3100 gr ağırlığında sezeryan ile doğmuş, ilk muayenesinde gastroşizisin olmadığı tespit edilmiş, Safralı kusmaları olan ve gayta yapamayan hastada çekilen kontrastlı pasaj grafilerinde atrezi tespit edilip laporotomi yapıldı. Yapılan explorasyonda jejunumun 20 cm uzunluğunda atrezik ve dilate olduğu, distal kısım proksimale yapışık şekilde mezenter defekti olmadan devam eden çapı dar olan rektuma kadar 20 cm uzunluğunda kolon tespit edildi. İleum ve ileoçekal valf yoktu. Totalde 40-45 cm barsak mevcuttu. Kolonun çapı çok dar olduğu için Santulli enterostomisi açıldı. Jejunal atrezi fetal barsakların bir kısmında iskemik bir olay gelişmesi ile oluşur. Fetal bağırsaklar steril olduğundan, kangrenli kısım nekrotik mezenteriyle birlikte vücuda emilir ve proksimal ve distal uçlar kalır. Fetüsteki bu vasküler hakaret, intususepsiyon, segmental orta bağırsak volvulusu, boğulmuş internal herni veya tromboembolizm nedeniyle oluşabilir. Gastroşizisli bebeklerde fetal dönemde karın duvarı fasyal defektinde bağırsakların boğulması veya fıtıklaşmış orta bağırsağın volvulusu nedeniyle jejunoileal atrezi geliştirme olasılığı daha yüksektir. Bizim bu vakamızda gebelik döneminde gastroşizis tespit edildi doğum sonrası izlenmedi. Sınıflandırma olarak Tip1 atreziye benzemekle birlikte ileum ve ileoçekal valvın olmaması kalan kolonun çok kısa olması sebebiyle hiçbir atrezi tipine tam olarak uymamaktadır. Jejunal atreziler kısa barsakla birlikte seyrettiğinden yüksek morbidite ve mortalite riskine sahiptir. Bu hasta gurubunun takip ve tedavisi zordur. Doğum öncesi tanısını detaylandırabilecek yöntemlere ihtiyaç vardır. Mevcut atrezi sınıflandırmasınında güncellenip genişletilmesi gerekmektedir, böylece hastalığın tanımlanmasını ve tedavi planlanmasını kolaylaştıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Kısa Barsak, Atrezi

Makale id= 155

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-6458-0483

Yoğun Bakımda Lyme Hastalığı Yönetimi: Gezici Artrit ve Gastrointestinal Komplikasyonları İçeren Bir Vaka

Uzman Dr. Gözde Suna[1], Uzman Dr. Yakup Özgüngör[1]
[1]İzmir Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Gözde Suna

Özet: Lyme hastalığı, Borrelia burgdorferi kompleksine ait spiroket bakterilerin neden olduğu zoonotik bir enfeksiyon olup, genellikle enfekte kenelerin ısırmasıyla bulaşır. Hastalık, Kuzey Yarımküre'de özellikle ABD ve Avrupa'da yaygındır ve Borrelia türleri hastalığın klinik seyrinde farklılıklara neden olabilir. Lyme hastalığı multisistemik bir enfeksiyon olup üç ana klinik evrede ilerler: erken lokalize, erken yaygın ve geç yaygın evre. Erken evrede, tipik olarak eritema migrans adı verilen bir döküntü görülürken, grip benzeri semptomlar da yaygındır. Tedavi edilmediğinde hastalık, artrit, kardiyak tutulum ve nörolojik komplikasyonlar gibi daha ciddi tablolara yol açabilir. Tanıda klinik bulgular ve serolojik testler önem taşır; tedavide ise antibiyotikler, özellikle doksisiklin ve seftriakson, yaygın olarak kullanılır. Bu olgu sunumunda, Irak'a iş seyahati sonrası 8-10 gün boyunca ateş, boğaz ağrısı ve halsizlik şikayetleri ile hastaneye başvuran 42 yaşındaki erkek hasta ele alınmıştır. Yatış sırasında yapılan tetkiklerde inflamatuvar belirteçler yüksek bulunmuş, ancak kültürler negatif sonuçlanmıştır. Başlangıçta empirik antibiyotik tedavisi verilmiş ancak klinik durumu kötüleşerek gastrointestinal kanama nedeniyle yoğun bakıma alınmıştır. Takip sürecinde alt ekstremitelerde gezici artrit ve deri döküntüleri gelişmiştir. Lyme hastalığı serolojisinde IgM pozitif bulunmasıyla tedaviye seftriakson ve doksisiklin ile devam edilmiştir. 14 günlük antibiyotik tedavisi sonrası hastanın durumu düzelmiş ve taburculuğu planlanmıştır. Taburcu sonrası 7 gün daha oral doksisiklin tedavisi önerilmiş ve poliklinik kontrolü planlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Lyme Hastalığı, Gezici Artrit, Tekrarlayan Ateş, Gastrointestinal Kanama

Critical Care Management of Lyme Disease: A Case of Migratory Arthritis and Gastrointestinal Complications in the Icu

Abstract: Lyme disease is a zoonotic infection caused by spirochete bacteria from the Borrelia burgdorferi complex, primarily transmitted to humans through the bite of infected ticks. It is prevalent in the Northern Hemisphere, especially in the United States and Europe, with variations in clinical presentation depending on the Borrelia species involved. Lyme disease is a multisystemic infection that progresses through three main clinical stages: early localized, early disseminated, and late disseminated stages. In the early stage, a characteristic rash called erythema migrans is often observed, accompanied by flu-like symptoms. If left untreated, the disease can lead to more severe manifestations such as arthritis, cardiac involvement, and neurological complications. Diagnosis is based on clinical findings and serological tests, and treatment primarily involves antibiotics, with doxycycline and ceftriaxone being commonly used. This case report discusses a 42-year-old male who presented to the hospital after returning from a work trip to Iraq, with symptoms including fever, sore throat, and fatigue persisting for 8–10 days. Initial investigations revealed elevated inflammatory markers, although cultures returned negative. Despite empirical antibiotic therapy, the patient's

condition worsened, leading to admission to the intensive care unit due to gastrointestinal bleeding, which was managed conservatively. During his hospital stay, migratory arthritis and erythematous skin rashes developed, particularly on the lower extremities. Serological testing confirmed the diagnosis of Lyme disease with a positive IgM result. The patient was treated with ceftriaxone and doxycycline, resulting in gradual resolution of his fever and arthritis. After 14 days of antibiotic therapy, the patient's condition significantly improved, and discharge was planned. He was advised to continue oral doxycycline for an additional 7 days and scheduled for outpatient follow-up to monitor for potential cardiac or neurological complications.

Keywords: Lyme Disease, Migratory Arthritis, Recurrent Fever, Gastrointestinal Bleeding

Makale id= 149

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-4208-162X

Yoğun İnflamatuar ve Granülamatoz Reaksiyon İle Spontan Olarak Küçülen Primer Göğüs Duvarı Tümörü

İnt. Dr Muhammet Binbir[1], İnt. Dr Raşit Ziya Çolak[1], İnt. Dr Muhammed Abdullah[1], İnt. Dr İrade Mirzeyeva[1], Dr. Öğretim Üyesi Mertay Boran[1], Dr. Öğretim Üyesi Fatih Demir[1]
[1]Düzce Üniversitesi

*Corresponding author: Muhammet Binbir

Özet: Giriş: Kanser tümör suppressör genler (TSG) ve protoonkogenlerin genetik ve epigenetik değişikliklerinin sonucu oluşan bir hastalıktır. Kanser oluşumunda TSG'de fonksiyon kaybı suçlanmaktadır. Göğüs duvarının primer tümörleri, toraks duvarındaki iskelet, kas, bağ dokusu, damar yapıları gibi çok farklı dokulardan köken alan oldukça ender tümörlerdir. Toraks duvarı metastazları primer toraks duvarı tümerlerinden daha sıktır. Bu olguda toraks duvarı kökenli yoğun inflamatuar reaksiyon ile baskılanmış bir tümör olgusunu sunacağız. Bulgular: Sağ omuzda şiddetli ağrılar nedeniyle radyolojik değerlendirme ve fizyoterapi uygulanmasından 1 yıl sonra tesadüfen çekilen BT'lerde sağ 3.kostaya invaze lezyon saptanan 64 yaşındaki erkek hasta polikliniğimize başvurdu. Toraks BT sonrası çekilen Pet BT'de sağ 3.kot komşuluğunda sağ akciğer üst lob apikal segment süperiorunda plevral tabanlı solid lezyonda orta düzeyde FDG(SUVmax:7.2) tutulumu gösteren 18mm'lik, sol surrenalde yoğun düzeyde FDG(SUVmax: 9.6) tutulumu gösteren 25mm'lik nodül saptandı. Transtorasik trucut biyopsi ile kronik inflamasyon ve fibrotik doku artışı saptanarak, tanı için tümörün eksizyonu önerildi. EUS biyopsi sonrası sol surrenalektomi uygulandı feokromasitoma saptandı. Sağ torakotomi ile 3.kota parsiyel rezeksiyon, akciğere wedge uygulanarak lezyon total olarak çıkarıldı. Froozen ile toraks duvarı tümörü tanısı konuldu. Patolojide 2.5*1.2mm undiferansiye malign epitelyal tümör tanısı konuldu. Tümör nodüllerinin çevresinde yoğun inflamatuar hücreler ve ve granülamatoz reaksiyon izlendi hastada primer açısından kökeni belli edecek bir patolojik boyanma saptanmadı. Tümör örnekleri 2 farklı patoloji birimi tarafından değerlendirildi. Epitelyal tümörün kaynağı belirlenemedi. Retrospektif değerlendirmede 1 yıl içinde tümörün 38*26mm'den 25*15 mm ye kendiliğinden gerilediği saptandı. Tümör çevresindeki inflamasyon ve granülasyon dokusu oluşumu vücuttaki yoğun antitümöral cevap olarak değerlendirildi. Sonuç: Yayınlar TSG'lerin fonksiyon kayıplarına odaklanırken TSG'lerin aktif çalışması sonrası tümörlü cerrahi materyalde oluşan değişiklikleri gösteren yeterli çalışma yoktur. Olgumuzda, muhtemelen TSG tarafından başlatılan yoğun inflamatuar ve granülamatöz aktivite ile nekroz ve fibrozis seviyesine kadar yıkıma uğratılan ve sınıflandırılamayan bir primer göğüs duvarı tümörü patolojik olarak gösterildi.

Anahtar Kelimeler: İnflamasyon, Primer Göğüs Duvarı Tümörü, Tumör Suppresör Genleri,

Primary Chest Wall Tumor Spontaneously Shrinking With Intense Inflammatory and Granulomatous Reaction

Abstract: Introduction:Cancer arises from genetic and epigenetic changes in tumor suppressor genes(TSGs) and proto-oncogenes, with the loss of TSG function being a key driver in cancer development. Primary tumors of the chest wall are rare, originating from various tissues such as bone, muscle, connective tissue, and blood vessels. Thoracic wall metastases are more common than primary

tumors. In this case, we present a primary chest wall tumor suppressed by an intense inflammatory reaction. Findings:A 64-year-old male patient presented to our clinic after one year of radiological evaluation and physical therapy for severe shoulder pain. One year later, a CTscan incidentally revealed an invasive lesion in the right 3rd rib. PET-CT showed a solid 18mm lesion in the pleural base of the right upper lung with moderate FDGuptake (SUVmax:7.2), as well as a 25mm nodule in the left adrenal gland with high FDG uptake(SUVmax:9.6). Transthoracic trucut biopsy revealed chronic inflammation and fibrosis. Excision was recommended for diagnostic purposes. Following EUS-guided biopsy, left adrenalectomy confirmed pheochromocytoma. Right thoracotomy, including partial resection of the 3rd rib and wedge resection of the lung, resulted in complete removal of the lesion. Frozen section analysis confirmed a thoracic wall tumor. Pathological examination revealed a 2.5*1.2mm undifferentiated malignant epithelial tumor. The tumor's surrounding tissue showed dense inflammatory cells and granulomatous reaction. However, no pathological staining indicated the primary origin of the tumor. Retrospective evaluation showed spontaneous regression of the tumor from 38*26mm to 25*15mm over one year, suggesting a strong anti-tumor immune response. Conclusion:While studies primarily focus on TSG loss of function, there is limited research on the changes in tumor specimens due to active TSG function. In this case, the tumor's regression and surrounding inflammatory response likely resulted from a strong anti-tumor immune reaction, highlighting the complex role of TSGs in tumor suppression.

Keywords: Inflammation, Primary Chest Wall Tumor, Tumor Suppressor Genes - Tsgs

Makale id= 7

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7330-4919

Yüksek ve Dehisan Jugular Bulbus

Doç.Dr. Sema Polat[1], Uzman Dr. Fatma Yasemin Öksüzler[2]
[1]Çukurova Üniversitesi, Tıp fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye
[2]Izmir Democracy University Buca Seyfi Demirsoy Training And Research Hospital, Department of Radiology, Izmir, Turkey

*Corresponding author: Sema Polat

Özet: Internal juguler ven, boyun bölgesinde kraniyal dural sinüslerin anatomik devamıdır. Kafa tabanında seyri sırasında juguler venin ilk genişlemiş segmenti juguler bulb olarak tanımlanır. Yüksek yerleşimli juguler bulb, internal juguler venin en sık görülen vasküler anomalisidir. Yaklaşık 2 senedir sağ kulağında çınlama ve işitme kaybı şikayeti ile Kulak Burun Boğaz Polikliniği'ne başvuran 40 yaşındaki erkek hastanın Temporal kemik (os temporale) Bilgisayarlı Tomografi Görüntülerine ait bulguları sunulmuştur. Her iki membrana tympanica'da santral kesiminde devamsızlık açısından net olmayan görünüm mevcuttur. Sol tarafta mastoid hava hücreleri sklerotik tipte olup sekresyonlar mevcuttur. Sağ tarafta juguler bulbus yüksek yerleşimli olup juguler bulbus ve orta kulak arasında sigmoid plak belirgin olarak incelmiştir. Ayrıca bilateral olarak iç kulakta cochlea, vestibuler ve semisirküler kanallar normal olup bilateral internal akustik kanallarda simetrik ve normal genişliğe sahiptir. Bulgular juguler bulbus dehisensi ile uyumlu bulunmuştur. Yüksek ve dehisan jugular bulbus'un varlığının tespiti orta kulak cerrahisi sırasında aşırı kanamayı önlemek açısından hayati önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Internal Jugular Ven, Yüksek Jugular Bulbus, Dehisans, Kulak Cerrahisi

High and Dehiscent Juguler Bulb

Abstract: The internal jugular vein is the anatomical continuation of the cranial dural sinuses in the neck region. The first dilated segment of the jugular vein during the skull base course is defined as the jugular bulb. Highly located jugular bulb is the most common vascular anomaly of the internal jugular vein. Temporal bone computed tomography findings of a 40-year-old male patient who presented to the Ear-Nose-Throat outpatient clinic with complaints of tinnitus and hearing loss in his right ear for about 2 years are presented. There is an unclear appearance in terms of continuity in the central part of both membrana tympanica. On the left side, mastoid air cells are sclerotic and secretions are present. On the right side, the jugular bulbus is located high and the sigmoid plate between the jugular bulbus and the middle ear is markedly thinned. In addition, cochlea, vestibuli and semicircular canals are normal in bilateral inner ear and bilateral internal acoustic canals are symmetrical and have normal width. The findings were compatible with jugular bulbus dehiscence. Detection of a high and dehiscent jugular bulbus is vital to prevent excessive bleeding during middle ear surgery.

Keywords: Internal Jugular Vein, High Jugular Bulb, Dehiscence, Ear Surgery

Makale id= 112

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9593-2502

Chalenges in Program of Deceased Donor Transplantatıon in North Macedonıa

Prof.Dr. Kuzmanovska Biljana[1], Asst.Prof.Dr. Gavrilovska Brzanov Aleksandra[1]
[1]1The National Transplant Coordinator Team 2University Clinic for Traumatology, Orthopedic Disease, Anesthesiology, Reanimation and Intensive Care Medicine and Emergency Department 3Medical Faculty, University

*Corresponding author: Aleksandra Gavrilovska Brzanov

Abstract: The lack of available donors severely limits the potential of organ transplantation, despite its ability to save lives. The deceased organ donation program in North Macedonia began in 1988, initially focusing on kidney transplants, yet it has encountered various challenges and fluctuations in progress over the years. Despite obstacles like a lack of intensive care unit facilities and a lack of public understanding about brain death, it expanded to include liver and heart transplants in 2020. Currently, we have performed 510 kidney transplants—67 from deceased donors—as well as 11 heart and 4 liver transplants. Family approval for cadaveric donation is hampered by cultural attitudes and misconceptions about brain death; thus, public education is still essential. To address these obstacles and increase public knowledge of the advantages of organ donation, a nationwide effort and media involvement are crucial. Furthermore, maintaining the program's success requires consistent efforts in medical education. Implementing measures to manage prospective donor pools will further improve donation rates and transplant availability.

Keywords: Deceased Donor, Organ Donation, Transplantation.

Makale id= 27

Poster Sunum

ORCID ID: 42160 - 113520

Kll Zemininde Gelişen Hızlı İlerleyen Glomerulonefrit Saptanan ve İmmünsüpresif Tedaviye Yanıt Veren Hasta; Nadir Bir Vaka

Uzman Dr. Ergin Turgut[1]
[1]SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: KLL olgun monoklonal lenfositlerin üretiminin aşırı üretiminin olduğu kronik bir lenfoproliferatif hastalıktır. KLL hücre infiltrasyonu tüm organlarda görülebilmekle birlikte direkt renal infiltrasyona bağlı böbrek hasarı veya SDBY'ne oldukça nadir karşılaşılmaktadır. Biz vaka bildirimimizde KLL infiltrasyonuna bağlı akut böbrek hasarı saptanan ve immünsüpresif tedavi ile böbrek fonksiyonları düzelen bir hasta sunmaktayız. Yöntem ve Gereçler: 58 yaş kadın hasta yaklaşık 7 yıldır Romatoid Artrit tanısı ile takip edilmektedir. Medikal tedavi ile artralji şikayeti düzelmeyen hasta tetkik edilirken akciğerde tümör metastazı olabileceği düşünülen infiltratif lezyon saptanmış. Tetkikler ve transtorasik iğne biyopsisi sonucu nonspesifik bulgular saptanan hasta bilgisayarlı tomografi ile yapılan kontrolünde lezyonun boyutlarında artış saptanması üzerine bronkoskopik biyopsi yapılmı. Biyopsi sonucunda nekrotizan granulomatöz inflamasyon saptanmış. Takiplerinde kontrol batın BT'sinde hepatosplenomegali, KC sağ lobda solid kitle, parailiak obturator ve inguinal lenfadenomegali saptanmış.Fizik muayenesinde pretibial ve presakral ödemi yok, kardiyovasküler ve solunum sistemi muayeneleri normal saptanmış. Hastanın laboratuar tahlillerinde bazal kreatinin 0.9 mg/dL iken 4,6 mg/dL'ye yükselmiş. Tam idrar tahlilinde +2 protein ve eritrosit 250/HPF saptanmış. Bakılan C-ANCA(-), P-ANCA(-), ANA(-) saptanmış. Batın USG'de böbrekler lobule ve normal büyüklükte raporlanmış. Hastada Wegener Granulomatozu düşünülerek 3 gün süreyle 1 gr/gün pulse steroid uygulanmış; 60 mg/gün idame dozda verilmiş. Daha sonrasında tedavisinde aylık siklofosfamid planlanmış ve ilk dozu verilmiş. Tetkiklerinde saptanan lenfositozu nedeniyle değerlendirilen hastanın periferik yayması ve akım sitometrisinin KLL ile uyumlu olması üzerine hastaya KİB yapılmış. Ayrıca hastaya RPGN etyolojisi için renal biyopsi yapılmış.Biyopsi sonucu KLL ile ilişkili kresentik glomerulonefrit olarak raporlanmış. İmmünsüpresif tedavi ile hastanın kreatinin değeri 1.1 mg/dL'ye gerilemiş. Sonuçlar: KLL hastalarında akut renal hasar genellikle hastalık komplikasyonları veya tedaviye bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Renal infiltrasyon sık görülmekle birlikte akut böbrek hasarı veya SDBY yapacak düzeyde infiltrasyon nadir görülmektedir. KLL tanısı ile takip edilen ve böbrek fonksiyon bozukluğu saptanan hastalarda KLL infiltrasyonuna bağlı böbrek fonksiyon bozukluğunun da etyolojide düşünülmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Lenfositik Lösemi (Kll), Hızlı İlerleyen Glomerulonefrit (Rpgn), İmmünsüpresif Tedavi

Makale id= 25

Poster Sunum

ORCID ID: 42160 - 113520

Pankreatit Nedeniyle Erken Doğum

Uzman Dr. Ergin Turgut[1]
[1]SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Akut pankreatit pankreas dokusunun inflamasyonudur. Hafif seyirli olabileceği gibi mortal da seyredebilmekte, gebelikte oldukça nadir görülmektedir, ancak maternal ve fetal morbidite ve mortalite sebebi olabileceğinden, tanı, takip ve tedavisi önem arzetmektedir. Sıklığı 10.000 gebede 3'tür. En sık 3. trimesterde (%80) görüldüğü bildirilmiştir olup en sık etyolojik nedeni safra kesesi taşı ve hipertrigliseridemidir. Biz de gebelikte AP geçiren ve buna bağlı erken doğum yapan vakamızı sunduk. Vaka: 32 yaşında 34 haftalık gebe hasta karın ağrısı, bulantı, kusma şikâyetleri ile dış merkeze başvurmuş. Akut biliyer pankreatit tanısıyla ERCP ihtiyacı olabileceği düşünülerek hastanemize 112 ambulansıyla sevk edilen hastanın ciddi batın hassasiyeti mevcuttu, vital bulguları normaldi. Hemogramda nötrofilik lökositozu vardı. Glukoz:82 mg/dl, AST:306 iu/l, ALT:425 iu/l, total bilirubin:6.4 mg/dL, direk bilirubin:5.8 mg/dL, amilaz:3900 iu/l, lipaz:2620 iu/l, CRP:132 mg/dL saptandı. Servise yatırılarak tedavisi başlandı. Kadın hastalıkları ve doğum branşına konsülte edildi. Non stres testi (NST) reaktifti. Deselerasyonu yoktu. Günlük biyokimyasal değerlerinde gerileme olan hastanın USG'sinde pankreasın yoğun ödemli olduğu görüldü. Takibinin üçüncü gününde hastanın saat 21:20 civarında başlayan ritmik ve yaklaşık 5-10 dakika aralıklı olan karın ağrıları nedeniyle doğum eyleminin başladığı düşünülerek kadın doğuma danışıldı, konsültasyon beklenirken hastanın vajinal sıvı akıntısının olduğu görüldü, doğumhaneye alındı. Yaklaşık 40 dakika süren doğum süreci ile 2300 gr ağırlıklı bir kız bebeği doğdu. Doğum sonrası hasta servisimize alınarak takibine devam edildi. Sonrasında çekilen BT'de pankreasın yoğun inflame, peripankreatik yağlı dokuların kirli olduğu gözlendi. Ağır pankreatit düşünülerek tedavisine 10 gün devam edildi, ERCP ihtiyacı olmadı. Poliklinik kontrolü önerilerek taburcu edildi. On gün sonraki kontrollerde şikâyetleri minimaldi. Pankreatik enzimler normaldi. USG de pankreasta sadece kuyruk kesiminde minimal ödem kaldığı görüldü. Bir ay sonraki takibinde şikâyeti yoktu, USG normaldi. Tartışma: Gebelik sürecinde batın içi organlar ile ilgili patolojiler bazen erken doğum eylemine sebep olabileceğinden gebe iken AP geçiren hastaların monitorizasyonu önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Pankreatit, Erken Doğum

Makale id= 23

Poster Sunum

ORCID ID: 42160 - 113520

Tekrarlayan Pankreatitin Nadir Görülen Bir Nedeni: Pankreasta Kist Hidatik

Uzman Dr. Ergin Turgut[1]
[1]SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Akut Pankreatit (AP), karın ağrısı ve pankreas enzimlerinde yükselmeyle seyreden pankreasın inflamatuar sürecidir. Pankreas kistleri çoğu zaman rastlantısal olarak abdominal görüntülemelerde saptanır. Pankreas kistlerinin bazılarının invaziv duktal adenokarsinoma dönüşme riski nedeniyle teşhis edildiğinde dikkatli incelenmelidir. Pankreas kistlerinin çoğunun tesadüfen asemptomatik hastalarda bulunmasına rağmen, cerrahi vaka serilerinde semptomatik kistler %50-84 oranında bildirilmektedir. Biz acil servise tekrarlayan karın ağrısı atakları ile gelen rekürren pankreatit vakasını sunduk. Vaka: 31 yaşında erkek hasta acile epigastrik bölgede olan karın ağrısı şikayetiyle başvurdu. Özgeçmişinde ailevi akdeniz ateşi ve gut öyküsü mevcuttu. Soygeçmişinde bir özellik yoktu. Sigara ve alkol kullanımı yoktu. Fizik muayenesinde genel durumu iyi vitalleri stabildi. Epigastrik bölgede hassasiyeti mevcuttu. Defans ve reboundu yoktu. Murhpy bulgusu negatifti. Diğer tüm sistem muayenesi doğaldı. Hastanın öyküsü derinleştirildiğinde 2017 yılından beri tekrarlayan karın ağrıları nedeniyle çoklu başvuruları olduğu görüldü. Hastanın daha önceki görüntülemeleri tarandığında 2019 yılında ve 2020 yılında çekilen Abdomen MR'da seröz kistik neoplazm saptanmış ve takip önerilmişti. Hastanın yatış tetkiklerinde Lökosit:9040, Hemoglobin:16.1, Platelet:229000 kreatinin:0.72 mg/DL, CRP:6 mg/L AST:19 U/L ALT:18 U/L Total/Direkt Billirubin:0.7/0.2 mg/dL GGT:15 U/L ALP:65 U/L Amilaz:1254 U/L Lipaz:844 U/L, kalsiyum: 8.64 mg/dL idi. Hastanın orali kapatıldı. Ringer laktat ve uygun aneljezik tedavisi başlandı. Etyolojiye yönelik yapılan, trigliserid:130mg/dl, hepatit serolojisi negatif, hepatobilier ultrasonografisinde safra kesesi duvarı normal kalınlıkta olup lümen içerisinde taş ya da çamur ekosu saptanmadı. Hastaya endoskopik ultrason(EUS) planlandı. EUS'da pankreas kuyruk kısmında yaklaşık 3 cm çapında içinde kistik-solid alanların olduğu sınırları düzenli vasküler yapıdan fakir hipoekoik lezyon izlendi. Ön tanı olarak seröz kistadenom? IPMN? düşünüldü. Biyopsi alındı. Tekrarlayan pankreatit ataklarını önlemek için ERCP ile sfinkterotomi yapıldı. Hastanın patoloji sonu Kist Hidatik olarak raporlandı. Kist hidatik hemaglünitasyonu 1/320 olarak sonuçlandı. Hastaya albendazol tedavisi başlandı ve taburcu edildi. Tartışma: Kist hidatik nadir de olsa pankreasta da görülebilmektedir. Pankreasın kistik hastalıklarını değerlendirirken nadir bir sebep olan kist hidatiğin de akılda tutulması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Pankreatit, Endoskopik Ultrason

Makale id= 18

Poster Sunum

ORCID ID: 42160 - 113520

Tirotoksikoz Nedeniyle Takip Edilen ve Hidatiform Mol Saptanan Hasta

Uzman Dr. Ergin Turgut[1]
[1]SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Hidatiform Mol (HM) gestasyonel trofoblastik hastalıklar içerisinde en sık karşılaşılan formdur. Plasentadan köken alarak uterusa invazyon gösterebilme ve metastaz yapabilme potansiyeline sahiptir. Komplet ve parsiyel tip olmak üzere iki alt tipte görülebilmektedir. Premalign bir lezyon olan HM'dan invaziv mol, koryokarsinom, plasental site trofoblastik tümör (PSTT) epiteloid trofoblastik tümör (ETT) gelişebilir. Çok nadir görülmekte, insidansı 100.000 gebelikte 23-1299 aralığında değişmektedir. Temel iki risk faktörü ileri anne yaşı ve Hidatiform Mol öyküsünün olmasıdır. Hastalar genel olarak adet rötarı, gebelik testinin pozitif çıkması ve gebelik semptom ve bulguları (vajinal kanama, pelvik hassasiyet, hiperemezis gravidarum) ile başvurmaktadır.. Hipertiroidizm semptom ve bulguları ile nadiren başvurabilmekte olup daha çok ileri gestasyon haftalarında (hCG> 100.000 U/L) ve komplet tipte daha yüksek hCG nedeniyle daha fazla karşılaşılmaktadır. Biz vakamızda tirotoksikoz nedeniyle takip edilirken Hidatiform Mol saptanan hastamızı bildirdik. Vaka: 49 yaşında kadın hasta kardiyoloji polikliniğinde sinüs taşikardisi (110/dk) etyolojisi için tetkik edilirken tirotoksikoz saptandı ve tiroid fonksiyon testleri, tiroid usg, tiroid sintigrafisi çekildi. TSH 0.005 mU/L, T4 6.92 ng/L T3 18.62 ng/L, Tiroid USG'sinde her iki lob normal büyüklükte olup kanlanmasının arttığı, sol lobta 19 mm boyutunda mikst tip nodül görüldü. Tiroid sintigrafisinde her iki lobun aktivite tutulumunun diffüz tarzda arttığı saptandı ve sol lob üst kesimde hipoaktif nodülle uyumlu görünüm saptandı. Hasta iç hastalıkları servisinde takip edilirken karın ağrısı nedeniyle çekilen abdomen BT'sinde uterusta 13 cm kitle saptandı. Bakılan hCG >200.000 U/L saptandı. Jinekolojik onkoloji konsültasyonu istendi. Gestasyonel trofoblastik hastalık düşünülen hasta opere edildi. Patoloji sonucu komplet mol ile uyumlu olarak raporlandı. Postop takiplerde tirotoksikoz semptom ve bulguları geriledi. Kontrol TFT'de düzelme ve hCG'de dramatik düşüş (taburculuk öncesi 2043 U/L ve 2 hafta sonra 221 U/L) görüldü. Tartışma: Gestasyonel trofoblastik hastalıklarından biri olan Hidatiform Mol nadir görülmekle birlikte hastalar tirotoksikoz kliniği ile başvurabilmektedir. Tirotoksikoz ile fertil çağda başvuran hastalarda gestasyonel trofoblastik hastalıklar ayırıcı tanıda düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Tirotoksikoz, Hidatiform Mol, Gestasyonel Trofoblastik Hastalık

Makale id= 26

Poster Sunum

ORCID ID: 42160 - 113520

Üst Gis Kanama İle Başvuran Sistemik Lupus Eritematozus Tanılı Hasta

Uzman Dr. Ergin Turgut[1]
[1]SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Sistemik Lupus Eritematosus etyolojisi tam olarak bilinmeyen otoimmün bir hastalıktır olup yıllık insidansı milyonda 60, yıllık prevalansı ise milyonda 500'dür. SLE en sık 20-40 yaş aralığında ortaya çıkan kadın dominant (K:E 9:1) bir hastalıktır. Gastrointestinal vaskülit SLE'nin en korkulan komplikasyonlarından biri olup iskemi, hemoraji veya perforasyon gibi komplikasyonlar geliştiğinde mortalitesi %50'lere ulaşabilmektedir. Biz vakamızda SLE tanısı ile takip edilirken şiddetli gastrointestinal hemoraji ile başvuran hastamızı bildirdik. Vaka: 33 yaşında bilinen Sistemik lupus eritematosus (SLE) tanılı, immünsüpresif tedavi almakta olan kadın hasta, acil servise karın ağrısı, bulantı, nefes darlığı, çarpıntı, baş dönmesi ve gaita renginde koyulaşma şikayetleri ile başvurdu. Kan basıncı 90/60 mmHg, nabız 105/dk, spO2 %97, ateş 37,1 C, fizik muayenesinde batında minimal hassasiyet, barsak sesleri hiperaktif, yapılan dijital rektal muayenesinde ise cıvık melena bulaşı saptandı. Kan tahlillerinde Hb 8,7 gr/dL, MCV 92,2 Fl, WBC 9,4 10^3/mL, PLT 320 10^3/mL, kreatinin 0,95 mg/dL, üre 82 mg/dL, ALT 22 U/L saptandı. Üst gastrıinestinal sistem (GİS) kanaması düşünülen hastanın oral alımı stoplandı. Hastaya iki adet 16 G damar yolu açılarak esomeprazol 80 mg iv puşe sonrası 8 mg/saat dozunda infüzyon başlandı. IV hidrasyon başlandı. 2 ünite eritrosit süspansiyonu verildi. Yapılan üst GİS endoskopisinde özefagus, mide ve duedonumda multiple ülsere lezyonlar saptandı, romatolojiye konsülte edildi. 3 gün süre ile yüksek doz metilprednizolon (1 gr/gün) başlandı. Sonrasında IV siklofosfamid (3 ay süreyle 2 haftada bir 500 mg) başlandı. İdame tedavide azatiopürin başlandı. Takiplerde GIS kanaması kontrol altına alınan ve hemodinamisi stabil seyreden hasta taburcu edildi. Poliklinik takiplerinde 5 mg oral prednizon ve azotiopürin ile remisyonda seyretti. Tartışma - Sonuç: Bilinen sistemik lupus eritematozis (SLE) tanılı hastalarda gastroinestinal hemoraji ile başvuruda, yüksek mortalite ve hızla kötüleşebilen klinik tabloya yol açabileceğinden gastroinestinal vaskülit düşünülmelidir. Yüksek doz pulse kortikosteroid ve siklofosfamid tedavi seçeneklerinden biri olup tedavi hastaya göre kişiselleştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sistemik Lupus Eritematosus (Sle), Gastrointestinal Kanama, Vaskülit

Makale id= 65

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0618-5822

Bıldırcın (Jumbo Brown) Orijinli Fekal Escherichia Coli Suşlarında Genişlemiş Spektrumlu Beta Laktamaz (Esbl), Int1 ve Antibiyotik Direncinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Nurdan Karacan Sever[1], Prof.Dr. Simten Yeşilmen[1]
[1]Dicle Üniversitesi Veteriner Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Nurdan Karacan Sever

Özet: Antibiyotik direnci, dünya çapında giderek artan bir halk sağlığı sorunudur ve artık kritik bir Tek Sağlık sorunu olarak kabul edilmektedir. Kanatlı hayvanlarda genişlemiş spektrumlu beta laktamaz (ESBL) üreten Escherichia coli (E. coli) artışı gıda zinciri yoluyla kanatlı hayvanlardan insanlara bulaşabilmesi açısından büyük risk oluşturmaktadır. Bu çalışmada Diyarbakır ve Kırklareli'nde yetiştirilen sağlıklı bıldırcınlardan (Jumbo Brown) izole edilen fekal E. coli suşlarında ESBL ve class I integron (Int1) varlığı ile antibiyotik direnci araştırıldı. İki kümesten toplam 63 dışkı örneği toplandı ve E. coli izolasyonu gerçekleştirildi. E. coli suşlarının antibiyotik duyarlılıkları Kirby-Bauer disk diffüzyon yöntemi ile belirlendi. Suşlar, aşağıdaki antibiyotiklerden oluşan bir panel kullanılarak test edildi: amoksisilin (10µg), ampisilin (10µg), gentamisin (10µg), siprofloksasin (5µg), enrofloksasin (5µg), doksisiklin (30µg), florfenikol (30µg). Sonuçlar Clinical Laboratory Standards Institute (2023) rehberine göre değerlendirildi. Üç ve daha fazla antibiyotik sınıfına direnç gösteren suşlar çoklu ilaç dirençli (MDR) olarak tanımlandı. Tüm suşlarda Int1 geni konvansiyonel PCR ile araştırıldı. ESBL fenotipleri seftazidim (30 µg), seftriakson (30 µg), sefpodoksim (10 µg) ve bunların klavulanik asit (10 µg) kombinasyonları kullanılarak çift disk sinerji yöntemi ile araştırıldı. Fenotipik olarak ESBL pozitif suşlarda blaTEM, blaCTX, blaSHV ve blaOXA genleri PCR ile araştırıldı. 63 örnekten 43 E. coli suşu izole ve identifiye edildi. Tüm suşlarda en yüksek direnç enrofloksasin (%88,37) ve gentamisine (%62,79) en düşük direnç ise doksisilin (%2,32) ve florfenikole (%6,98) karşı belirlendi. Suşların 5 (%11,63)'i MDR idi ve 2 (%4,65)'sinin Int1 taşıdığı tespit edildi. Suşların 7 (%16,28)'si fenotipik olarak ESBL pozitifti. Bu suşların 5 (%71,43)'inin blaCTX ve 2 (%28,57)'sinin blaTEM taşıdığı belirlendi. ESBL pozitif suşların hiçbirinde blaSHV ve blaOXA tespit edilmedi. Bu çalışmada bıldırcın orijinli fekal örneklerde 7 ESBL üreten E. coli suşu tespit edildi. Bu durum kanatlı hayvan yetiştiriciliği de dahil olmak üzere hayvancılığın tüm alanlarında (özellikle food-producing animals) antibiyotik direnci ile mücadele için etkili kontrol programlarının düzenlenmesi ve yürütülmesinin önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bıldırcın, E. Coli, Antibiyotik Direnci, Esbl, Tek Sağlık

Investıgatıon of Extended-Spectrum Beta-Lactamase (Esbl), Int1 and Antıbıotıc Resıstance in Fecal Escherichia Coli Straıns of Quaıl (Jumbo Brown) Orıgın

Abstract: Antibiotic resistance is a growing public health concern worldwide and is now considered a critical One Health issue. The increase in Escherichia coli (E. coli) producing extended-spectrum beta-lactamase (ESBL) in poultry poses a significant risk in transmission from poultry to humans. This study investigated ESBL and class I integron (Int1) and antibiotic resistance in fecal E. coli strains isolated from healthy quails (Jumbo Brown) raised in Diyarbakır and Kırklareli. A total of 63 fecal samples were collected from two flocks, and E. coli was isolated. The susceptibilities of E. coli strains

to the following antibiotics were determined by the Kirby-Bauer disk diffusion method: amoxicillin (10µg), ampicillin (10µg), gentamicin (10µg), ciprofloxacin (5µg), enrofloxacin (5µg), doxycycline (30µg), florfenicol (30µg). Strains that resisted ≥3 antibiotic classes were defined as multidrug-resistant (MDR). Int1 was investigated in all strains by PCR. ESBL phenotypes were investigated by the double disk synergy method using ceftazidime (30µg), ceftriaxone (30µg), cefpodoxime (10µg) and their combinations of clavulanic acid (10µg). blaTEM, blaCTX, and blaSHV blaOXA genes were investigated by PCR in phenotypically ESBL-positive strains. Forty-three E. coli strains were isolated from 63 samples. The highest resistance in all strains was detected against enrofloxacin (88.37%) and gentamicin (62.79%), while the lowest resistance was detected against doxycycline (2.32%) and florfenicol (6.98%). Five (11.63%) strains were MDR and 2 (4.65%) were determined to carry the Int1. Seven (16.28%) of the strains were phenotypically ESBL-positive. It was determined that 5 (71.43%) of these strains carried the blaCTX, and 2 (28.57%) carried the blaTEM. blaSHV and blaOXA were not determined in any ESBL-positive strains. This study detected 7 ESBL-producing E. coli strains in quail-origin fecal samples. This situation shows the importance of organizing and implementing effective control programs to combat antibiotic resistance in all areas of animal husbandry (especially food-producing animals), including poultry breeding.

Keywords: Quail, E. Coli, Antibiotic Resistance, Esbl, One Health

Makale id= 141

Sözlü Sunum

ORCID ID: 00

Cosmetic Applications of Nanoemulsions

Dr. Irfan Baboo[1]
[1]Department of Zoology, Cholistan University of Veterinary and Animal Sciences, Bahawalpur, Pakistan

Abstract: Nanoemulsions (NEs) have emerged as a revolutionary formulation technique in the cosmetic industry, enhancing the delivery and efficacy of active ingredients. This review explores the unique properties of NEs, focusing on their size, stability, and ability to encapsulate hydrophilic and lipophilic compounds. The small droplet size (typically 20-200 nm) of NEs not only increases the surface area but also improves skin penetration, facilitating the absorption of bioactive ingredients such as vitamins, antioxidants, and essential oils. Recent studies highlight the versatility of NEs in various cosmetic applications, including skincare, haircare, and sun protection products. In skincare formulations, NEs enhance moisturization, reduce transepidermal water loss, and promote skin barrier repair. In haircare, they improve the deposition of nourishing agents, leading to healthier hair without weighing it down. Furthermore, NEs in sunscreens offer superior UV protection and reduced greasiness, improving user compliance. The review also discusses the formulation strategies, including the choice of surfactants and stabilizers, which play a critical role in the stability and performance of NEs. The safety and regulatory considerations surrounding the use of NEs in cosmetics are addressed, emphasizing the need for thorough evaluation to ensure consumer safety. In conclusion, the application of NEs in cosmetics represents a significant advancement in formulation science, offering enhanced efficacy and improved sensory attributes. As research continues to evolve, NEs are poised to become a mainstream solution for delivering potent active ingredients in cosmetics, paving the way for innovative and effective skincare solutions.

Keywords: Zoology, Cosmetic

Makale id= 54

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9537-6024

Geriatrik Ratlarda Farklı Dozlarda Oluşturulan Akut Flor Zehirlenmesinin Böbrek Fonksiyon Testleri Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Sezai Arslan[1]
[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, İç Hastalıkları AD.

Özet: Flor, yaygın olarak diş çürüklerinin önlenmesi amacıyla kullanılsa da, aşırı maruziyet durumunda toksik etkilere yol açabilir. Flor zehirlenmesi, özellikle yüksek dozlarda alındığında birçok organ sisteminde hasar oluşturabilir. Böbrekler, florun vücuttan atılımında anahtar rol oynayan organlar olduğundan, flor zehirlenmesinin doğrudan böbrek fonksiyonlarını olumsuz etkileyebileceği bilinmektedir. Geriatrik bireylerde böbrek fonksiyonları doğal yaşlanma sürecinden dolayı zayıfladığından, bu yaş grubunda flor zehirlenmesinin böbrek fonksiyonlarına olan etkisi daha belirgin ve yıkıcı olabilir. Bu çalışma, farklı dozlarda akut sodyum florür (NaF) uygulamasının sıçanlardaki böbrek fonksiyon testleri üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. 18-24 aylık, 48 dişi Wistar Albino sıçan üzerinde deneysel bir çalışma gerçekleştirildi. Hayvanlar bir kontrol grubu (C, n=8) ve 45 mg/kg NaF verilen F45 grubu (n=10), 60 mg/kg NaF verilen F60 grubu (n=10), 70 mg/kg NaF verilen F70 grubu (n=10), ve 90 mg/kg NaF verilen F90 grubu (n=10) olmak üzere beş gruba ayrıldı. Deneyde, sodyum florür (NaF) intragastrik yolla uygulandı ve 24 saat sonra kan örnekleri alınarak serumları çıkarıldı ve biyokimyasal analizler (BUN, kreatinin, üre ve ürik asit) yapılıncaya kadar -80 °C saklandı. Çalışmada, F45 grubunda 2, F60 ve F70 gruplarında 3'er, F90 grubunda ise 4 hayvan ilk 2-4 saat içerisinde öldü. NaF uygulanan gruplarda BUN seviyelerinin kontrol grubuna kıyasla anlamlı düzeyde arttığı gözlendi. Özellikle en yüksek doza (90 mg/kg) maruz kalan F90 grubunda, diğer gruplara kıyasla kreatinin, üre ve ürik asit seviyelerinde de önemli artışlar tespit edildi. F90 grubu, kontrol ve diğer test gruplarıyla karşılaştırıldığında böbrek fonksiyon bozukluğunun daha şiddetli olduğu saptanmıştır. Bu çalışma, geriatrik sıçanlarda akut flor zehirlenmesinin böbrek fonksiyonları üzerindeki olumsuz etkilerini doz bağımlı olarak göstermektedir. Özellikle yüksek dozlarda (90 mg/kg) flor alımı, böbrek fonksiyonlarında ciddi bozulmalara ve artan mortaliteye neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Geriatrik, Flor, Böbrek, Bun, Kreatinin

The Effects of Acute Fluoride Poisoning At Different Doses On Renal Function Tests in Geriatric Rats

Abstract: Although fluoride is commonly used to prevent dental caries, excessive exposure can lead to toxic effects. Fluoride poisoning, especially at high doses, can cause damage to many organ systems. Since the kidneys play a key role in fluoride excretion, fluoride toxicity is known to have a direct negative impact on kidney function. In geriatric individuals, kidney function naturally declines due to aging, making the effects of fluoride poisoning on renal function more pronounced and destructive in this age group. This study aims to examine the effects of different doses of acute sodium fluoride (NaF) administration on renal function tests in rats. An experimental study was conducted on 48 female Wistar Albino rats aged 18-24 months. The animals were divided into five groups: a control group (C, n=8), and groups receiving NaF at doses of 45 mg/kg (F45, n=10), 60 mg/kg (F60, n=10), 70 mg/kg (F70, n=10), and 90 mg/kg (F90, n=10). Sodium fluoride (NaF) was administered intragastrically, and blood samples were collected 24 hours later. The serum was separated and stored

at -80°C until biochemical analyses (BUN, creatinine, urea, and uric acid) were performed. In the study, 2 rats in the F45 group, 3 each in the F60 and F70 groups, and 4 in the F90 group died within the first 2-4 hours. In all NaF-administered groups, BUN levels were significantly increased compared to the control group. Notably, in the F90 group, which was exposed to the highest dose (90 mg/kg), significant increases in creatinine, urea, and uric acid levels were observed compared to other groups. The F90 group showed more severe kidney dysfunction than the control and other test groups. This study demonstrates the dose-dependent adverse effects of acute fluoride poisoning on renal function in geriatric rats. Especially at high doses (90 mg/kg), fluoride intake leads to severe impairments in kidney function and increased mortality.

Keywords: Geriatric, Fluoride, Kidney, Bun, Creatinine

Makale id= 78

Sözlü Sunum

ORCID ID: 00

Impact of a Water-Soluble Oregano-Based Supplement, in Broıler Chıckens in the Face of Intestınal Challenge

Assoc.prof.Dr. Ilias Giannenas[1], Exp. Ioannis Panitsidis[2], Prof.Dr. Dimitrios Galamatis[3], Researcher Georgios Symenon[4], Dr. Vasiliki Makri[2], Exp. Swati Quarki[2], Asst.Prof.Dr. Ioanna Stylianaki[2], Asst.Prof.Dr. Panagiotis Sakkas[2]

[1] School Of Veterınary Medıcıne, Arıstotle Unıversıty Of Thessalonıkı

[2]Aristotle University of Thessaloniki

[3]University of Thessaly

[4]Hellenic Agricultural Organization Demeter

*Corresponding author: Ilias Giannenas

Abstract: Intestinal issues can negatively impact broiler performance, but phytogenic feed additives have the potential to help restore it by enhancing antioxidant levels. These natural additives are increasingly favored due to growing resistance to antimicrobial growth promoters and shifting consumer preferences towards natural solutions that also enhance meat quality. In the present study, we assessed the efficacy of Ecodiar®, a water-soluble oregano-based supplement (0.5 ml/lt of drinking water). A total of 252 day-old male broilers were divided into three groups with six replicate pens per group: an unchallenged negative control (NC), a challenged positive control (PC), and a challenged oregano-supplemented group (COR). Challenged groups were raised on reused litter and received a 10-fold dose of an anticoccidial vaccine (EVANT®, Hipra) at d7, while the NC group was raised on fresh litter. Over the 42-day trial, we assessed weekly performance parameters and end-of-trial measures of lipid peroxidation (MDA), total phenolic content (TPC), and total antioxidant capacity (TAC) in meat (breast and thigh), liver, and ileal digesta. in 12 birds per group. The COR group had significantly increased BW from d14 onwards, ADG (weeks d7-d14, d14-d21, and d35-d42), FI (week d7-d14), and European Broiler Production Index (EBPI) in comparison to PC with no statistical differences on weekly FCR. Performance metrics were similar between NC and COR birds ($P>0.05$). COR birds demonstrated lower MDA levels, in breast and thigh tissues ($P<0.05$), than both NC and PC birds. Moreover, COR birds had similar TPC in ileal digesta and liver tissue to NC birds and significantly greater than PC birds ($P<0.05$). The results show that oregano supplementation improves meat antioxidant levels and restores performance in stressed broilers. This study highlights the benefit of using natural feed additives to boost poultry performance and meet consumer expectations.

Keywords: Broilers, Oregano, İntestine, Fcr

Makale id= 17

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2758-5945

Türkiye'de Yetiştirilen Bazı Köpek Irklarında Kalça Displazisi Olguları İçin Fcı (Fédération Cynologique Internationale) Kriterlerine Göre Yapılan Radyografik Değerlendirme Sonuçlarının Prognostik Genetik Testler ile Karşılaştırılması

Doç.Dr. Sena Ardıçlı[1], Dr. Pelin Yiğitgör[1], Dr. Huseyn Babayev[2], Ph.d.cand. Berkay Bozkurt[3], Ma.St. Nursen Şentürk[1], Doç.Dr. Doğukan Özen[4], Dr. Stephen Skolnick[5], Dr. Ozge Ardicli[1], Dr. Ezgi İrem Bektaş[6], Ph.d.cand. Mehmet Pilli[7], Prof.Dr. Hakan Salcı[1], Prof.Dr. Deniz Seyrek İntaş[71]

[1]Bursa Uludag University
[2]University of Zurich
[3]Izmir Institute of Technology
[4]Ankara University
[5]Seed Health USA
[6]AO Research Institute Davos
[7]Near East University Northern Cyprus

*Corresponding author: Berkay Bozkurt

Özet: Kalça Displazisi (Canine Hip Dysplasia - CHD), orta ve büyük ırk köpeklerde yaygın olarak görülen kalıtsal bir hastalığı temsil eder. Bu hastalık, kemik dokusundaki gelişimsel bir anomali nedeniyle kalça ekleminin anormal gelişiminden kaynaklanır. Poligenik bir genetik hastalık olan CHD, karmaşık bir kalıtım modeline sahiptir. Ancak, bu yaygın durumun genetik temellerine dair mevcut anlayış hâlâ yeterli değildir. Bu nedenle, bu araştırma Alman Çoban Köpeği, Labrador Retriever ve Alman Tel Tüylü Pointer ırklarında prognostik genetik belirteçler ile CHD arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Genotiplendirme için numunelerde araştırmacılar tarafından özel olarak dizayn edilmiş floresan rezonans enerji transferi (FRET) bazlı primer probları ile birlikte Real-time PCR ve Sanger dizileme yöntemlerini kullandık. Sonuçları çoklu lojistik regresyon analizi ile değerlendirdik. İncelenen ırklar arasında Alman Çoban Köpekleri CHD'ye en duyarlı ırk olarak belirlendi ($P<0.001$). Nihai lojistik modelde, dişilerin erkeklere kıyasla CHD geliştirme olasılığının 3,54 kat daha fazla olduğu bulundu ($P<0.05$). Ayrıca, SNP BICF2G630558239 CHD ile anlamlı bir ilişki gösterdiği ve GG genotipinin önemli bir risk faktörü olduğu belirlendi. Bu SNP, kinesin süper ailesine ait olan KIF26B geninin intronik bölgesinde yer almaktadır. KIF26B, embriyogenezde evrimsel olarak korunan roller oynamaktadır ve bu bölgedeki genetik değişimler CHD gelişimine neden olabilmesi oldukça olasıdır. Displaziye yatkınlık ile ilişkili aday genetik varyantları ve genomik bölgeleri belirlemek, bu sürece dahil olan moleküler yolların daha iyi anlaşılmasına katkı sağlar. Bu bulgular, CHD'nin genetik temeline dair önemli bilgiler sunmakta ve artan epidemiyolojik risk ile ilişkili spesifik genotipleri tanımlamaktadır. Sonuçlar, CHD'nin patogenezini daha iyi anlamak ve hedefe yönelik tedavi ve önleyici stratejilerin geliştirilmesini sağlamak için CHD'nin altında yatan moleküler mekanizmalar üzerine daha fazla araştırma yapılması gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Köpek Kalça Displazisi; Genotiplendirme; Snp; Real-Time Pcr; Dizileme; Kıf26b

The Comparison of Radiographic Evaluations Conducted According to the Fédération Cynologique Internationale (Fcı) Criteria With Prognostic Genetic Tests for Cases of Hip Dysplasia in Certain Dog Breeds Raised in Turkey

Abstract: Canine Hip Dysplasia (CHD) represents a frequently inherited disorder prevalent among medium- and large-sized canine breeds. This ailment arises due to an aberrant hip joint development stemming from a developmental anomaly in bone tissue. As a polygenic genetic disorder, it exhibits a complex mode of inheritance. However, the current comprehension of the genetic underpinnings of this common condition still needs to be improved. Thus, this investigation aimed to evaluate the association between prognostic genetic markers and CHD in German Shepherd, Labrador Retriever, and German Wirehaired Pointer breeds. We used custom fluorescent resonance energy transfer (FRET)--based primer probes in Real-time PCR alongside Sanger sequencing to genotype the samples, and we assessed the results using multiple logistic regression analysis. Among the breeds studied, German Shepherds were identified as the most susceptible to CHD ($P<0.001$). In the final logistic model, females were found to have a 3.54 times higher likelihood of developing CHD compared to males ($P<0.05$). Furthermore, the SNP BICF2G630558239 showed a significant association with CHD, with the GG genotype identified as a potential risk factor. This SNP is located within the intronic region of the KIF26B gene, which belongs to the kinesin superfamily. KIF26B plays evolutionarily conserved roles in embryogenesis, suggesting that genetic disruptions in this region could contribute to the development of CHD. Identifying candidate genetic variants and genomic regions associated with dysplasia susceptibility enhances our understanding of the underlying molecular pathways involved. These findings offer valuable insights into the genetic basis of CHD by identifying specific genotypes associated with increased epidemiological risk. The results emphasize the need for further investigations into the molecular mechanisms underlying CHD to better understand its pathogenesis and to guide the development of more targeted therapeutic and preventive strategies.

Keywords: Canine Hip Dysplasia; Genotyping; Snp; Real-Time Pcr; Sequencing; Kıf26b